

RMK I.
1188 / 1p



CANTUS QUADRAGESI-
MALES.

NAGY BŐITREVALO
ENEKEK.



Passio Domini Nostri JESU Christi.

PRIMA PARS.

MEnynek, Földnek, ez Világnak Ura, Atya Isten, mindenek
tudója, Embereknek sziveknek látója, Segély minket min-
denek bírāja.

A' Föld, s' az Meny, még ingyen sem vala, Bölcseséged Lelkedben
nagy vala, Teremtésre akaratod vala, Kiből minden ki-jöven-
dő vala.

Reánk nézel jó-akaratoddal, Es Isteni hatalmagságoddal, Bölcsesé-
ges hazzánk látásoddal, E' Világot, ki irád újoddal.

Igen tisztán Adámot teremtéd, Okossággal raggyal nemesítéd, Te
lelkeddel, lelkit meg-pecsétléd, Hogy fel-nézne az Egre, úgy
fzed.

Adám Anyát a' kertben bé-vivéd, Eva Anyát oldalából szerzed, Az
almában ne ennének, intéd, De hogy önek, ottan szám-ki-vetéd.

Meg-tekinéd Embernek életét, El-isméred az ő lok vérkét
Vétke miatt pokolra meneréd, Am meg

A' Menyégből a' földre bocsátád, Szent Fi
Szent Lélektől bölcsen fogontatád,
litád.

Tisztaságos, és Nemes szép Rósa, Szűz M
Szent Annának első fő Leánya, Szűz

E' Szent Gvermek letus nevedek; Dolcseséggel, Malaiztal bé-telék,
Minden jókkal földön fenyekedek, Emberekért fokát mün-
kálkodék.

Rettenetes lön hatalmasága, Használatos jóságos szóllása, Betege-
ket szám-nélkül gyógyíta, Halottakat fokakat támaszta.

Gonofz Sátán e' jököt meg-látá, Meg-búsúla, Júdást fel-támasztá,
Júdás Christust Sidóknak árulá, Harmincz pénzen nagy ólcsón
el-adá.

Reá-jóvó kinnyát el-isméré, Tanitványit Christus mellé vévé, Cső-
törtökön Jerusálembe vivé, Vég-Vacsoráját vélek ott évé.

A' Vacsorán lábokat meg-mosá, Nem engedi Szent Péter, azt mondá;
ő Sz. Testit, Verit nekik adá, ő Törvényért az új Törvényt hagyá.

Christus onnét a' kertbe bé-méne, Szent Attyának háromszor kö-
nyörge, Hogy a' halált rólla el-vennéje, De ő maga akarattya
lenne.

Itt ő tölle meg-nem halgattaték, De Angyaltól meg-bátorítotték,
A' Sidóktól ő meg-fogattaték, Ismérőktől mind el-hagyattaték.

El Annáshoz kötözve viteték, Egy Sidótól ott arczúl vereték, Szent
Pétertől ott meg-tagadtaték, Caipháshoz onnét bocsáttaték.

Mind bé hívá ez a' Tanácsokat, Christus-ellen támaszta Tanúkat,
Kik ezekben vádolják Urunkat, Szólta volna im-ez mondá-
fokat:

A' Templomot hogy ő el-rontaná, Harmad-napra de ismét fel-rak-
ná; Iesus Urunk, ezt mind el-halgatá, Bekeséggel péntáját
mert adná.

Tehát neki Caiphás így monda: Kényszeritek Istennek voltára,
vagy Istennek Fia? Kinek Urunk, En va-

Urunknak, Meg-szakasztá ruháját magá-
nyilván káromlónak, Tanács-nélkül ha-

esék, Meg-pókdósék, arczúl, nyakon
verek,

verék, Szent Szemeit Urunknak be-koték, Egész éjjel csúfol-
ván: így gyótrék,

Még háromszor Kakas nem szólt vala, Háromszor már meg-tagad-
ta vala Szent Péter ott: és el-ki-ment vala, Erről magát úgy
firattya vala.

Jesust ismét Caiphás ki-küldé, Nagy Pénteken Pilátusnak küldé,
A' Pilátus Christust bé-viteté, Ott kün-álló Sidókat kérdezé.

Sidók Jesust vádolják háromról, A' köz-népnek el-fordításáról,
Az Adónak ő meg-tiltásáról, Sidóságnak ő Királyságáról.

Ez vádolást Pilátus hogy hallya, Urunk Jesust meg-kérdé; s' azt
mondgya: A' Sidóknak te vagy-é Királlya? Kinek Urunk;
felelvén, így monda:

Róllam mondhad, mert én Király vagyok, Királyságban szület-
tett vagyok, E' világra más Világról vagyok, Bizonyoságra bo-
csáttatott vagyok.

Iesus elől Pilátus ki-mene, A' Sidókhoz; kiknek így felele: A' Ie-
susban nincsen bűnnek helye, Meg-kérdeztem, nincs halál-
ra vétke.

Christus-ellen Sidók kiáltának, Mondván őtet nyilván káromló-
nak, Sidóság fel-háborítójának, Jerusálemnek, és Galileának.

Ott meg-érté Pilátus hogy volna, Heródesnek Iesuson hatalma: Az-
ért néki Urunkat bocsáttya, Véle őtet meg-ajándékozta.

Reá nézvé tölle s' vigada, Mert ő

De mikor
Kérd

egy

Jesust azért bo-
csufolá,

El-b-
vívék Pilátus na-
álnak Sidók az Udvarban, Kikn

SECUNDA PARS.

Ti az Embert ismét meg-hoztátok, Nem-ölte-meg Heródes, láttyátok, Mert ő-benne bűnt nem lelt, tudgyátok, El-bocsátom, hogy-ha akarjátok.

Ugy mondának Sidók Pilátusnak, Mi törvényünk halált ítél annak, Ki ő magát mondgya Királyunknak, Avagy pedig, Istennek Fiának.

Nézik monda Pilátus, hogy-ha kell, Őllyétek-meg a' ti törvényekkel, Kinek Sidók mondának, nyelvekkel, Nem ölhetünk Embert mi kezünkkel.

Or, és Tolvajt akkor fogtak vala, A' Barrabást, ki, embert ölt vala, Es a' Húsvét el-közelget vala, Kire foglyot szabaditnak vala.

Szólla azért Pilátus Sidóknak, Monda: ha kell, ti jó szokástoknak, A' Húsvétra egyikét foglyoknak El-bocsátom; kit hitok Christusnak.

A' Sidóság monda: azt ne tegyed, Mert a' Christus igen bűnös, hidgyed, A' Barrabást szabadon eresztzed, Es a' Christust, kínzóknak engedgyed.

Beszédek Pilátus hogy hallá, Es semmi jót nem tehetne, látná, A' Barrabást szabadon bocsátá, Es a' Christust Hóhérokknak adá.

Hitetlenek Urunkat meg-foszták, Meztelen kő-lábhoz szoriták, Ostorokkal, s' ve...

ázák, Hit-
zálat adák,
ját rángat-
nyakon kezdék

neki mondgyák va-
k Királya. Azon-közben meg-pökdő-

El-ki-

El-ki-vive Pilátus Urunkat, Meg-mutatá mind vérben fagyottat, A' Sidóknak szólla ilyen szókat, Imé Ember, ki, látott kinokat.

Pilátusnak a' Sidók mondának, Halálára add a' kereszt-fának; Monda azért Pilátus Sidóknak: De ezt kell-é tennem Királytoknak? Rettenetes lón Sidóknak szavok, Meg-tagadák Iesust, hogy nem Urok, Ugy mondának hogy nincsen Királyok, Nincs több Urok, hanem csak Császárok.

Oda juta Szűz Anya Maria, Véle vala Maria Magdolna, Es két húga, mind kettő Maria, Es Szent János az ő rokonsága.

Több helyeken meg-kerefték vala, Urunk Iesust: hól halhatták vala, Jerusálemet mind bé-járták vala, De még ötet nem láthatták vala.

Ez Udvarba nehezen juthata, Olykor jöve, hát Iesust ki-hozta A' Pilátus: és arczal ki-tartya, Mutogattya ötet, hogy kínozza.

Gyengeséges Szűz Anya Maria, Fel-tekinte: hát ott áll Szent Fia, Törött véres mind Szeme, s' Orczája, Igen reszket, az Ina nem tartya.

Es meg-kötve az ő Szent két Karja, Üres nád-szál Királyi-pálczája, Bokor tövis az ő Koronája, Hitván bárkony ruhája, s' Palástya.

Ezt-is látá, tehát lánczon tartják, Tanítványi ötet mind el-hatták, A' fok Sidók vádollyák, káromlyák, Kereszt-fára kiáltyák, hogy vonnyák.

Térdre esék Afzszonyunk Maria, Hogy ő Fiát Iesust imádnája, De hogy látá, szivét bánat fogja, El-ájúlván a' földre borúla.

Iesust Urát úgy sirattya vala, Kit, méhében Szűzen viselt vala, Szűzek ötet költögetik vala, Hogy ne sirna, azon kérik vala.

Népek-elől Pilátus bé-vivé, Urunk Iesust: csak magának vévé, Honnan-való, s' ki vólna kérdező, De azokat Urunk el-vezteglé.

Hát Pilátus monda: Szóly énnékem, Nem tudod-é hatalmomot nékem, Szabad vagyok téged meg-öletnem, Szabad vagyok el-is eresztennem.

Ottan monda Urunk, hogy nem vólna, Ha Mennyégből engedve

nem volna, Mondá azt is: Nagyobb bűne volna, A' ki ötet néki adta volna.

Rútság vala Sidóknak zajgások, Méne azért Pilátus hozzájok, Monda nekik de mit kiáltotok, Nincsen bűne halálra, láttyátok.

A' Sidóság ő néki így monda, Hogy nem lenne Császárnak barátja, Haa' Iesust el-bocsátanája, Sőt ő reá szállana haragja.

Meg-ijede Pilátus, hogy hallá, ő Véreből kezeit ki-mosá Artatlan-nak önnön magát monda, Kéz-mosással bizonságát adá.

Ott ezt látván Sidóság; kiálta, Pilátusnak im ilyen ízót monda, Christus vére szálljon mi magunkra, Fiainkra, s' azoknak fiokra.

Rettenetes szavokat hogy hallá, A' Pilátus: de hogy azt-is látná, Hogy a' Iesust ő meg-nem óhatná, El-tökéllé hogy kezekben adná.

Tanács előtt Pilátus le-üle, Felesége ő néki izene, Hogy Christuson halált ne tétetne, Mert ördögtől nagy sok kiint izenvedne.

Izenetin ő semmit nem ada, De Iesusra sententiát monda, Hogy kereszt-fán feszülve meg-halna, Sidóságban tovább ne maradna.

Sidók, bársonyt Urunkról le-vonák, Ő ruháját ismég reá-adák, A' kereszt-fát vállára fel-tolyák, A' két Tolvajt melléje ki-hozák.

Sok nép gyüle, trombitát meg-lúvák, A' foglyokat kapura indíták, Szent Afiszonyok kapun-kivül várják, Urunk Iesust hogy ók meg-láthatnák.

Urunk Iesust kapun hogy ki-vivék, Szűz Maria Szent Fiára esék, Mind a kettő a' földre térdeplék, A' kereszt-fa ő-reájok esék.

Sőt e' dolgot a' Szűz nem általlya, Szűz Maria esék Szent Fiára, Nagy szeretet mert meg-győzte vala, Hogy mit tenne, soha nem tudhattya.

Christus fejét meg-ölelte vala, Szeretettel őtet ápölgattya, Jaj mi méppen szive hafad rajta, Nagy sirástol magát nem ohattya.

Iesust Urunk kínban csak nyóg vala, Kőnyves-szemmel néz ő Szent Annyára, ő bánattyán újul nagy bánattya, Zokogástol szavát nem mondhattya.

Pogány

Pogány népek e' dolgot csudállyák, Szent Afiszonyok Urunkat sirattyák, Szűz Mariát gyengén ápölgattya, Népek-közzül bajjal ki-hozhattya.

Edes Iesust Sidok fel-rángaták, A' kereszt-fát vállára fel-adák, Sietéssel az útra indíták, A' vén Simont segítségül adák.

TERTIA PARS.

Gyakor ütést rajta tévnek vala, A' Hohérok: s' őtet vonszak vala, Sido népek tafzigállyák vala, Sido fiak hagyigállyák vala.

Láttyák vala az ájtatos népek, Mind Férfiak, és Afiszonyi rendek, Hogy mint vernék Iesust kegyetlenek, Sirnak, mert nincs azért mit tenniük.

Ott hogy látá Urunk hogy sirnának, Monda nekik, hogy ne jajgatnának, De magokon jobb siránkoznának, Mert időre azért kint látnának.

Reá juta Golgota hegyére, Urunk Iesus: fáradva, s' epedve, Kereszt-fával le-esék a' földre, Ott meg-foszták, s' ülteték keresztre.

Iesust reá hanyottá fekteték, A' két kezét két-felé felzíték, A' két lábát mind egyben-szegezék, A' koronát Szent fejében verék.

Az ő Nevét fejéhez ragaszták, Honnan-valo, s' ki volna, meg-irák; Es mind addig földön lenni hagyák, Mig két Tolvajt tára fel-akaszták.

Társaságot a' Sidok szollíták, Kereszt-fával Iesust fel-támaszták, Hogy kereszt-fát veremben zokkanták, Urunk kínnyát igen meg-újíták.

Itt Iesusnak ruháját fel-kapák, A' Hohérok: és gyorsan meg-osták; Azon-közben Felségét káromlyák, Szidalommal csalárdnak kiáltják.

Boldogtalan Sidok úgy káromlyák, Izraelnek Királyának hiják; H' Christus Isten Fia mondgyák, Kereszt-fáról szálljon-le, ha ő.

Iesus halván szavokat Sidóknak, Imátkozva könyörög Artv' császá-meg bűnököt azoknak, Mert nem tudgyák szollanának.

De lás csudát, mint káromlyák vala, Tolvajok-is, kik ott függnek vala; Végre eggyik Urunkhoz tért vala, Könyörögvén néki így mond vala:

Országodban mikor bé-jutcz Uram, Kérlek téged emlékezzél rólam. Monda Iesus: Bizonyos légy abban, Hogy velem lész ma Paradicsomban.

Meg-hallá ezt távúl Szűz Maria, Fel-tekinte, hát fán függ Szent Fia, Mezitelen feszítettet vólna, A' Tolvajnak keresztfáról szólna.

Jánost kéré hogy őtet bé-vinné, Sok nép-között Iesust ott meg-lelé, Szűz Maria Szent Fiát tekinté, Iesus Urunk Szent Annyát meg-nézé.

Nem tűrheté Iesus ne beszélyen, Szent Annyával: avagy mi jót tégyen. Monda néki: Fiad János légyen; Néked János, Anyám, Anyád légyen.

Edes Iesus nagy kint szenved vala, Szegek-között csak tekereg vala, Szent Attyához fohászkodik vala, Könyörögvén néki így szól vala:

En Istenem, Istenem, de mire Hogy el-hagyál engemet ennyire? Im Urunknak az ő beszédire, Minden hajla, könyörületire.

Vérben kezdé im a' Nap öltözni, Hatod órán kezdé setétedni, Mi Urunknak kinyán könyörülni, Szent Halálán úgy-mint sirást tenni.

Illyen csudán a' föld meg-indúla, Le-szakada Templomnak kárpittya, Kő-sziklák kezdének romlania, Sok koporsók földből ki-nyílania.

Nagyon kezdé Iesus szomjúhozni, Szent Vérből keresztfán száradni, Nagy fel-szóval kezdé kiáltani; Epét, mérget, kézék innya adni.

zt mihelyen Urunk meg-kóstolá, Hát étető: innya nem akará, Végeződtek mindenek, azt mondá, Mint Próféta ezeket meg-á.

angel kilencz óra vala, Urunk Iesus hogy válék halálra, ő Szent tan el-hervada, Szent Attyának illyen-képpen szólla:

Vegyed

Vegyed Atyám kezedben lelkeket, Adgyad Menyben veled én helyemet, Mert mindenben töttem te kedvedet, Embereknek adtam törvényedet.

Sok kin között Szent Lelkét ki-adá, Szent Attyának kezében bocsátá, Ő Szent fejét jobba-felé hajtá, Meg-hólt testét keresztfán fenn tartá.

Ezt hogy látá Szűz Anya Maria, El-ijede, és ugyan el-hala, Nagy bánatban a' földre borúla, Lón sirása, Szent Fia halála.

Sok csudákat, kik ott löttek vala, Centurio Urunkra mutata, s' Az ott álló Sidóknak azt mondgya, Bizony e' volt Istennek Szent Fia.

De többen-is, kik ott álnak vala, Hogy meg-ölték igen bánnyák vala, Ő mellyeket kézzel verik vala, Nagy bánattal vízfűz térnek vala.

Egy kegyetlen Sidó im ezt tévé, Hogy láncsáját ő kezében vévé, Iesus szivét vele meg-öklelé, Kiből testét, vér, és viz el-telé.

Urunk Anya, midőn ezt meg-látá, Mint öklelé; le-esék hanyottá, Mély sebéből hogy Szent vérit ontá, Szűz Mariát bánat le-tasztatá.

János őtet emelgeti vala, Es a' népek kik ezt láttyák vala, Szűz Marián igen sirnak vala, Minden-képpen keseregnek vala.

Ronták, törék a' két Tolvajoknak, Ő izárokat: hogy fán meg-halának, Es a' földre le-bocsátatnának, Húlvét napján fenn ne láttatnának.

Gazdag József Pilátushoz méne, Őtet kéré, hogy meg-engednéje, Hogy Iesusnak testét le-vennéje, Tisztességgel, és el-temetnéje.

Iesus ha él, Pilátus meg-kérdé, Centuriótól jobban meg-érté, Hogy már meg-hólt, Józsefnek engedé, Nicodémust József mellé vévé.

Nagy bánattal ők fel-készülének, Tiszta gyólcot, és kenetet vónak, Ember-ölő hegyre ki-menének, Ahoz-való eszközt szerzének.

Q

El-ki-

El-ki-jutván lajtorját fel-tévék, A' izegeket fogókkal ki-fzedék, Urunk
Jesús Szent testét le-vévék, Szent Annyának öliben fekteték.

QUARTA PAR S.

CSuda dolog mint el-keferedék, Szűz Maria Szent Fiára esék,
Ó mellyével mellyéhez hasonlék, Szent izivére bánat erefz-
kedék.

Urunk Iesus el-fonnyadott vala, Vereségtől mind el-kékült vala,
Szent sebei el-ki-nyiltak vala, Ó Szent vére ki-fzaradot vala.
Mely nagy firást térszen vala rajta, Szűz Maria: hólt testét hogy lát-
tya, Ó Szent Fiát öleli, s' csókollya, Szemét száját kezével bé-
fogja.

Piros vérit rólla törölgeti, Fátyolával szépen bé-fedezi, Szent sebeit
nézvén úgy könyvezi, Jaj én Fiam, Iesus: így nevezi.

A' Szent János fejét tartya vala, Tövisfeket fejéből fzed vala, A' Ma-
gdolna lábánál fir vala, Ólelgetvén apólgattya vala.

Térden álván fok ajtatos népek, A' Férfiak, és Afzszonyi-rendek,
Urunk testén vala kefergések, Mesterek-ért sűrű könyvezések.

Rajta-firó Szűz Mariát kérék, Hogy öliben a' Iesust meg-kennék,
Es az-után őtet el-temetnék, Mivel-hogy már a' Nap el-nyú-
godnék.

Ezt engedvén, Urunkat meg-kenék, Minden testit Myrrhával il-
leték, Gyölcsban tévék, és egy kertben vivék, Koporsónak
melléje le-révék.

E' koporsó a' Jófefe vala, Márvány-kőből vala ki-faragva, Ó ma-
gának csináltatta vala, Benne senkit nem temettek vala.

Tisztességgel koporsóba tévék, Urunk Iesust, gyölcsba helyezte-
ték, Meg-firatván, könyvekkel öntözék, A' nagy követ ko-
porsóra veték.

Sok firással térdre le-esének, Ur Istennek tisztességet tőnek, Ko-
porsóhoz hozzá-békéllének, Es az-után tölle búcsút vőnek.

A' Szent

A' Szent János költőgeti vala, Szűz Mariát; ki, térden áll vala, A'
koporsót meg-ölelte vala, Fiát I E S U S T úgy firattya vala.
Nagy bánattal innét fel-kelenek, Jerusálembe estve bé-térének,
Szállásokra ismég bé-menének, Harmad napig mind ott ke-
fergének.

Koporsóra pecsétet vetének, Nagy-Szombaton őrzőt rendelének, A'
fő Sidók: Urunkhoz küldének, Hogy ellene vigyázók lennének.
Tanitványok hogy el-futtak vala, Urunk testét tollók feltik vala,
Urunk pedig fel-támadott vala, Harmad napra: mint meg-
mondta vala.

Oh jó Iesus szeretetnek Ura, Mariának Szűzen szült Szent Fia,
Menyországban Felséges Királya, s' e' Világnak halállal Váltója.
Segély minket Irgalmassággoddal, Bocsád bűnünk te Szent halá-
loddal, Es őrizz-meg te Szent Malasztoddal, Hogy Iáthassunk
téged Szent Atyáddal.

Péntek napon Szent Lelked ki-adád, Szent Atyákat Lymbusban
meg-látád, Vigasztalád, és világosítád, Gonosz Sátánt meg-
rontád, s' gyalázád.

Igen édest reád néznek vala, A' Szent Lelkek: s' úgy örülnek vala,
Szeretettel hálát adnak vala, Ez igiket néked mondgyák vala:
Régtől-fogván téged ohajtottunk, Szeretettel; Istenünk mi vár-
tunk, Im el-jöttél: néked hálát adunk, Mind örökké dicsire-
tet mondunk.

Jó Istenünk téged azon ké-ünk, Tégy jól velünk; vidd-ki innét
lelkünk, Hogy te veled lehessünk, élhessünk, Szent szinedre
örökké nézhessünk.

Téged azon mi-is igen kérünk, E' világon kik még testben élünk,
Malasztoddal világosíts lelkünk, Hogy bűnünkéből igazán fel-
kellyünk.

Vidd lelkünket, kik most itt kefergünk, Menyországban: hogy veled
leghessünk, Magasztallyunk, vigan dicsirhessünk, Mind örök-
ké te-veled élhessünk.

Q 2

Jesus

Jesus lelked hogy Lymbusban izalla, Istenséggel Lelked is ott álla;
Te Szent tested koporsóban hála, A Sidóktól őrizet lón nála.

Nagy inneplő Húsvét közel vala, Mert harmad nap immár el-tölt
vala, Fel-tamadást Szentek várják vala, Mind e Világ vesz-
tegségben vala.

Sok lelkeket jó Iesus meg-áldád, Kéréseket nekik meg-halगतád,
Hogy Lymbusból őket el-ki-hozád, Koporsónál izépen meg-
állatád.

A' koporso-környűl fokban álnak, Az Angyalok kik néked szolgál-
nak, A' lelkek-is rendel udvart álnak, Fel-tamadnál, tége-
det úgy várnak.

Meg-halगतád őket: és fel-véved Szent testedet: és meg-dicsőítéd,
Fényességgel naggyal nemefitéd, A' lelkeket azzal erőfítéd.

Pogányokat Sidókat rettentéd, Őrizőket földre mind le-ejtéd, Ő
sziveket felelemben vetéd, Hatalmadat azzal meg-jelentéd.

Jesus néked nagy hálát adának, A' Szent Lelkek; téged imádának,
Az Angyalok; nagy áldást mondának, Fel-tamadtál, tégedet
áldának.

Testben veled fokban támadának, Lelkek-közzűl kik veled valának,
Kik, fokaktól nyilván láttatának, Bizonyoságot te-rölad szól-
lának.

Es hajnalban jókor fel-kelenek, A' Mariák te-hozzád menének, Ke-
neteket néked készítenek, De koporsót üressen lelének.

Reggel jutván ott nem találának, Koporsóban ők Angyalt látának,
Tanúságot a' kitől hallának, Nagy örömmel ők haza futának.

Nagy fokoknak látást meg-belzéllek, Jerusálemben, és a' kik nem
hívek, Ki-menének: azok-is úgy lelék, Azon-közben Iesus
meg-jelenék.

Azon-közben síró Magdolnának, Meg-jelenék, s' az ő Szent An-
nyának, Nem csak egyszer az Apostoloknak, Utton-járó két
szarándokoknak.

Sok jó hívek úgy örülnek vala, Mestereket hogy ők láttyák vala,
Dicsőf-

Dicsőségben fel-tamadott vala, Szeretettel reá néznek vala.
E' világra hogy ő fel-tamada, Negyven napig vélek meg-marada,
Tanitála reájok árada, Idvelségre nekik utat nyita.

Christus vélek végre ezt tévé, Jerusálemben őket bé-vivé, Olaj-
fáknak hegyére késéré, Ott ő tollók vég-búcsi-ját vévé.

Urunk Iesus onnét Menyben méne, Mind Menyörizág ezen meg-
őrüle, Szent Attyának Jóbja-felől üle, Onnat léizen Világ
itilője.

Légy kegyelmes Iesus Szent Atyáddal, Légy szó-szóllónk drága Szent
kínoddal: Segély minket Menyből Malasztoddal, Őriztes-
meg te Szent Angyaloddal.

Aldgy-meg minket a' te Szent igéddel, Moss-meg minket drága Szent
véreddel, Vigasztaly-meg a' te Szent Lelkeddel, Dicsőíts-meg
te Istenségeddel.

Az Menyégből Iesus, Nemes Urunk, Ez Világra itilni le-várunk,
Fel-tamadván téged mind meg-látunk, Tölled Menyben meg-
koronáztatunk.

Mostan azért adgyad Szent Lelkedet, Dicsírhesűk vele felségedet,
Es egy-házi te szentelésedet, Eggyeségben bé gyűlt fok Szent-
tidet.

Ez életben bocsásd-meg bűnűnket, Itilletkor támasd-fel testűnket,
Eggyesítvén testűnkel lelkűnket, Jobb-kéz-felől engedgyed he-
lyűnket.

Nagy Ūr Isten vegyed e' Versűnket, Szeretetből szerzett énekűnket,
Bóldogítsad testűnket, lelkűnket, Adgyad Menyben örök-éle-
tűnket.

Dicsírtesék az Atya Ūr Isten, Dicsírtesék a' Fiú Ūr Isten, Dicsírtes-
fék Szent Lélek Ūr Isten, Szent Háromság, egy bizony
ŪR Isten. Amen.



PASSIO BEATISSIMÆ VIRGINIS
MARIÆ.

BOLDOG ASSZONY PASSIO-JA.

AZON NOTARA.

Szűz Maria Iesusnak Szent Anyja, Angyaloknak, s' Szenteknek Afzszonya, Bűnös népnek kegyes szó-fzólója, Reménsege, ótalma, gyámola.

Emlékezem mostan Szent Fiadról, A' Iesusról, mi édes Urunkról, Ó kinnyárol, és Szent haláláról, Es szivednek nagy fok firásáról. Azt említem, hogy Bétániában, Magdolnának ó Palotájában, Iesus hiva belső-kamarában, Nagy titkokat monda néked abban, Azok között illyent-is jeiente, Hogy Jerusálemben ó fel-menne: Vég-Vacsorát a' Városban tenne, O Törvényért ott újat rendelne.

Es az-után a' kínokra menne, Vereséget nagy fokot szenvedne, Kereszt-fára feszítetve lenne, E' Világ-ért halált azon venne.

Te ezeket oh Szent Szűz hogy hallád, El-ijedvén fejedet le-hajtád, Térdeidet a' földre bocsátád, Szent Fiadnak e' szókat úgy mondád:

Oh énnékem, szerelmes Szent Fiam. En Istenem, és szentséges Uram! Kérlek téged emlekezzél róllam, Kérésemet halgald-meg, had mondgyam.

Kérlek ne-menny most fel a' Városba, De maradgy-meg itt Bétániába, Mert a' Sidók vadnak nagy haragba, Te-ellened: és gonosz szándékba.

Maradgy-meg itt gondodat viselem, Vég-Vacsorát én meg-szereztetem, A' Hűsvéti-Bárányt meg-süttetem, Az étkeket kedvedre készitem.

Kérlek engedgy én könyörgésemnek, Ne-tégy nagyobb bánatot szivemnek, Mert ha fel-mégy, és ott meg-ölelendnek, Nagy kint izerzefz az én életemnek.

Monda

Monda Iesus az ó Szent Annának, Akarattya az én Szent Atyámnak, Iráfok is tartják Profétáknak, Hogy el-vegyem bűnét e' Világnak.

Szűkség azért hogy én oda mennek, A' Városba: s' mindent el-vegezzek, Vég-Vacsorán új Törvényt szerezzek, Es az-után kint, halált szenvedgyek.

Oh Maria ezeket hogy hallád, Szent Fiadnak im e' szókat szóllád: Tudom Uram, úgy vagyon mint mondád, Így rendelte ezeket Szent Atyád.

De én velem kérlek hogy ezt tegyed, Hogy lelkemet testemből ki-vegyed, Addig, a' mig a' halált szenvedgyed, Akarattyat Atyádnak bé-töltsed.

Ne láthassam én a' te kínodat, Se pediglen szörnyű halálodat, De te lássad az én halálomat, E' Világból én ki-múlásomat.

Jobb énnékem Világtól meg-válnom, Es lelkemet te Kezedben adnom, Hogy-lem-mint te halálodat látnom, A' látásból bánatban meg-halnom.

Kérlek azért vedd-ki most lelkemet, E' Világból az én életemet, Kezeiddel fogd-bé szemeimet, Es az-után temesd-el testemet.

Urunk Iesus látván nagy bánattyát, Szent Annának keserves siralmát, Le-térdeplék, s' meg-ölelé Annyát, Meg-csókolá az ó Szent orcáját

Szent Annának, sirván csügg a' vállán, Ugy bánkodik az ó nagy bánattyán, Engeszteli szép szóval biztatván, Hogy ne-sirna, kéri, bátoritván.

De mind ketten ók zokognak vala, Egy-mást szépen meg-ölelték vala, Térden-álva siránkoznak vala, Szent Annának Iesus így szól vala:

Kérlek Anyám, hogy légy békeféségben, Csendesféségben, szivedben, s' elmédben, Mert énnékem akaratom ebben, Hogy szenvedgyek halált én testemben.

Ez

Nem jobb volna, ha te most meg-halnál, Es engemet e' Világon had-nál, Mert bizonynal Lymbufra szállanál, Menyországban bémem bocsáttatnál.

Nám jól tudod, hogy a' vén Próféta, A' Simeon te-néked meg-mondta, Hogy lelkedet a' tőr által-járja, En kinomat, midőn szemed látta.

En Szent Fiam, monda Szűz Maria, E' világnak halállal Váltója, En szivemnek csak te vagy tudója, Szereteti, és bátorítója.

Légyen bátor énnékem, mint monda, A' Próféta: s' írásban mint hatta; Hogy szivemet a' bánat el-hattya, Kinaidot midőn szemem látta.

Csak hogy kérlek ne-hadgy-el engemet, En előlem ne-vedd-el Szinedet, Részesíts bár kinokban engemet, Mellyek alá veted Szent testedet.

Engedd kérlek hogy veled lehessek, Es mindenben együtt szenvedhessek, Kint, és halált, temetést vehessek, Éled hallyak, s' teveled élhessek.

Monda Iesus: Szent Anyám, MARIA; Nem bocsátlak téged a' kinokra, Nem kell menned mostan a' halálra, De akarom hogy csak nézz kinomra.

Maradgy-meg te, monda Szent Annyának, Légy Afszonyok az Apostoloknak, Tanítója a' Tanítványoknak, E' világon példa minden jóknak.

Ezt-is monda, Szent Anyám hogy szültél, Szent méhedben, öledben viseltél, Hogy engemet emyire neveltél, Es nagy híven eddig meg-őriztél.

Köszönöm én te szolgálatodat, Velem-való dajkálkodásodat, Szeretettel rám vigyázásodat, Nagy hűséges szorgalmáságodat.

Im előlled most én búcsút vészek, Es te-tőlled bocsánatot kérek, Mert immár Jerusálemben megyek, Kint, és halált holott én szenvedek.

A' Poklok az-után le-szállok, Sok Lelkeket én onnét ki-hozok, Fényes-

Fényességben hogy én fel-támadok, Néked akkor nagy örömet adok.

Im ezeket hogy Iesus meg-mondá, Ó Szent Annyát meg-áldá, s' csokolá, Es az-után ő maga fel-állá, Szent Annyát-is állatá lábára. Idvezitőnk innét ki-fordúla, A' Szent Szűz-is utánna indúla, Szűz Maria mert igen sirattya, A' kün-álló Sokaság jól látta.

A' ház-népe Urunkhoz járúla, Tudni-illik, Maria Magdolna, Kik a' Szűzet látván hogy úgy sirna, Ott meg-kérdék hogy mi oka volna?

Szűz Maria hogy okát meg-mondgya, Hogy Szent Fia most menne halálra, Azzal őket inditá firásra, Ohajtásra, és nagy zokogásra.

Kérik vala Iesust ők mind arra, Hogy ne-menne a' szörnyű halálra, Ne-menne-fel a' Vég-Vacsorára, Mert eleget főznének ők arra. Monda Iesus a' jó Afszonyoknak, Akarattya az én Szent Atyámnak, Írások-is tartya Próféta'knak, Hogy magamat adgyam a' kinoknak.

Kéré Iesus Maria Magdolnát, Hogy vennéje hozzája Szent Annyát, Es viselné mindenben jól gondgyát, Enyhitené az ő nagy bánattyát.

Iesus Urunk mind az ott állókat, Az keserves Afszony-állatokat, Szent kezével meg-áldá firókat, Meg-köszöné nekik jó-vóltokat.

Az Udvarból Christus ki-fordúla, Apostoli Sereg vele vala, Jerusálem-felé el-indúla, Illyen-képpen megyen a' halálra.

Szent Annya-is utánna indúla, Jó népekkel ottan el-ki-állá, Könyves-szemmel néz vala utánna, Fiát Iesust erőssen sirattya.

Szent Fia-is sir az úton menvén, Es nagy gyakran Annyára tekintvén, Apostolok e' dolgot izemlélvén, Ők-is azon bánkodnak könyvezvén.

Christus Urunk menvén a' Városban, Szűz Maria áll vala az útban, A' fok jókkal marada bánatban, Nagy firásban, és sok ohajtásban.

Ez a' dolog Csötörtökön vala, A' Nap immár le-menésben vala,
 Az út pedig ott felelmes vala, Azért Szűzet haza híják vala.
 Az útról ők mind haza térének, Szállásokra estvére menének, Es
 házokban le-telepedének, Kamarában Szűznek helyt szerzének.
 Ott a' Szent Szűz szivből imátkozik, Szent Fiáról gyakran gondol-
 kodik, Szent Attyához azért fohászkodik, Fia miatt felette
 bánkodik.
 Szűz Maria mi-is téged kérünk, Bűnös népek kik még testben
 élünk, Hogy a' Iesust imádgjad érettünk, Légy szó-szóllónk
 előtte mi-nékünk.
 Hogy bűnünkől mi ki-tisztúlhassunk, s' Szent Malasztban és meg-
 újúlhassunk, Menyországban hozzád bé-juthassunk, Mind örök-
 ké veled vigadhassunk. Amen.

M A S A Z O N N O T A R A.

Isten Fia magát meg-alázá, Menyországból jöve e' Világra: Mariá-
 nak bé-szálla méhében, Es öltözék Emberi-személyben.
 Ehséget, és gyakor szomjúságot, Fáratságot, és fok bosszúságot:
 Gyalázatot érettünk szenvedé, Hogy bűnünkről eleget te-
 hetne.
 Sok vakoknak szemeket meg-nyitá, Poklofokat szépen meg-gyó-
 gyitá: Halottakat támaszta életre, Jó példával utat nyitá
 Menybe.
 A' kegyetlen Sidók meg-irigylék, A' Tanácsban ottan el-végezék:
 Hogy a' Iesust kötözve meg-fognák, Es végtére a' halálra
 adnák.
 Ez Tanácsot Júdás hogy meg-hallá, A' Sidókkal ő-is azt jóvallá:
 Meg-ölelések a' IESUS; azt mondgya, Maga lészén, ki ke-
 zekben adgya.
 Ez hogy hallák Sidók, örülének, Es harmincz-pénzt néki igiré-
 nek: Júdás a' pénzt Sidóktól el-vévé, Es a' Iesust kezekbe úgy
 ejté.

Nagy

Nagy fok néppel Júdás fel-készüle, Iesus-után a' kertbe bé-méne:
 Mondván nekik: A' kit meg-csokolok, Azt fogjátok, s' erőssen
 tartjátok.
 Látván Iesus Sidók fokaságát, Ottan tóllők meg-kérdé az okát:
 Kit keresnek? IESUST. Ők azt mondák, Hogy Júdás már
 jelt adgyon, azt várak.
 Monda Iesus szép gyenge beszéddel, A' Sidóknak szólván szelidséggel:
 Ha engemet akartok meg-fogni, Tanitványim hadgyátok el-
 menni.
 Ottan Iesust a' Sidók meg-fogák, Meg-kötözék, s' mód-nélkül rán-
 gaták: Szent szakállát meg-tépék, szaggaták, Szent orcáját
 pökdősék, rútíták.
 Cedron-vizén Iesust vissza-hozák, Annás Papnak házában állarák:
 A' Sidóktól néki vádoltaték, Tanitványi hol vadnak? azt kér-
 dék.
 Meg-felele Iesus Annás Papnak, Tanitványim azt kérde hol vadnak:
 Es mi légyen az én tanitáfom, Tudgyák a' Kik hallották szól-
 láfom.
 Azon-közbe egy kegyetlen szolgál, Az őrdögnek undok moslék rab-
 ja: Arczúl csapá Iesust, és így monda: Így felelsz-e a' Fő Pap
 szavára?
 Monda Iesus engedelmelességgel, Mit versz engem ily kegyetlenség-
 gel? Gonosz szókat ha én most mondottam, Bizonyítsd-meg
 ha nem jól szóllottam.
 Annás Iesust Kaipháshoz küldé, A' Kaiphás házában bé-vivé: Es ott
 Iesust meg-kérdé magának, Hogy-ha mondgyák őt Isten
 Fiának.
 Kaifásnak Iesus így felele: Magad mondod; és meg-látsz végtére,
 Itilette szép felhőben jöni, Szent Atyámnak Jóbja-felől ülni.
 Dicsirtelessék az Atya Ur Isten, Ó Igije a' Fiú Ur Isten: Egyetemben
 Szent Lélek Ur Isten, Szent Háromság egy bizony Ur Isten.
 Amen.

R 2

MAS

MAS SZEPENEK.

Nota: *Stabat Mater dolorosa, &c.*

I.

Kerlek én Szarándok lelkem, Téged-is halandó testem. Ertsetek egyet velem. Ertsetek egyet velem.

Igyekezem Istenemnek, Szolgálnom én Teremtőmnek. Világ Fejedelmének. Világ Fejedelmének.

Ebben a' Szarándokságban, Pœnitencia-tartásban. Lészek lelki-bánatban. Lészek lelki-bánatban.

Mert hogy lehetne vig kedvem, Midőn szenved Fejedelmem. Tővis-alatt én Fejem. Tővis-alatt én Fejem.

A' Nap, a' Hóld, Föld, s' kő-fiziklák, Urunk halálát sirattyák. A' csudák bizonyittyák. A' csudák bizonyittyák.

A' békeségnek Angyalí, Istennek kedves Szolgái. Tudtak akkoron firni. Tudtak akkoron firni.

Koporsók meg-nyilatkoztak, A' halottak fel-támadtak. A' Városban láttattak. A' Városban láttattak.

Csak a' Sidók örvendeztek, Ő bűnökben dicsekedtek. De ezért megfizettek. De ezért megfizettek.

En Christus Szent halála-ért, Szűz Anyja epefsége-ért. Sirok, s' meg-halok ezért. Sirok, s' meg-halok ezért.

Kezén, lábán, szegék-helyét, Vérrel-festett sebes testét. Es oldala mély sebét. Es oldala mély sebét.

Köny-húllatásommal mosom, Nagy szerelemmel csókolom. Őlemben szárogatom. Őlemben szárogatom.

I I.

Kinek Nevére Föld, s' az Eg, Térdet hajt Pokol, és mélység. Minden Fejedelemség. Minden Fejedelemség.

Kit dicsirnek az Angyalok, Imádnak hatalomságok. Rettegnek Uraságok. Rettegnek Uraságok.

Intésére meg-rémülnek, Egek oszlopi reszketnek. Kő-szálak repedeznek. Kő-szálak repedeznek. Térdre

Térdre esett, mint a' Szólga, Tanítványok lábát mossa. Törölvén szárogattya. Törölvén szárogattya.

Oh Isten méltóztatása, Judás lábát-is meg-mosza. Ki őtet el-árulta. Ki őtet el-árulta.

Intvén pœnitenciára, Elete jobbítására. De nem lön ő hasznára.

Mert volt az ördög töriben, Fősvénységnek örvényében. Immár Pokol tűzében. Immár Pokol tűzében.

Christus alázatóságát, Kövessük ő tanítását. Ugy veszfűk boldogságát. Ugy veszfűk boldogságát.

I I I.

Nagyobb csudát nem olvasott, Ez e' Világ; nem-is hallott. Szemeivel sem látott. Szemeivel sem látott.

Urunk orcáján a' vérnél, Es véres-verejtkezésnél. Hoszfű szenvedésénél. Hoszfű szenvedésénél.

Midőn készült a' halálra, Meg-mondhatatlan kínokra. A' magas kereszt-fára. A' magas kereszt-fára.

Látván az egész szenvedést, Ostorozást, és pökdösést. Csúfolást, s' nyakon-vereft. Csúfolást, s' nyakon-vereft.

Népe háládatlanságát, Vérenek meg-tapodását. Maga meg-útálását. Maga meg-útálását.

Jerusálemnek romlását, Sidó-Ország pusztulását. Sok Nemzet kárhozattya. Sok Nemzet kárhozattya.

Gondolkodván mind azokról, Vér-verejték orcájáról. Földre folyt, ruhájáról. Földre folyt ruhájáról.

Oh én lelkem te-is azért, Bánkodgyál fok bűneid-ért. s' Christus szenvedésé-ért. s' Christus szenvedésé-ért.

Mert a' mint a' szenvedésnek, Tárfa lesz most keresztének. Ugy léssz örömének. Ugy léssz örömének.



S E C U N D A P A R S.

I.

V Eres verejtéke után, Iesus a' jövendőt tudván. Judást Sidókkal várván. Judást Sidókkal várván.

Tanítványit hogy fel-költé, Es az Imádságra inté. s' Hóhérit meg-jelenté. s' Hóhérit meg-jelenté.

Judás fok fegyveres-kézzel, Sok égő-szövetnekekkel. Erkezék készülettel. Erkezék készülettel.

Nézd a' dühös farkasokat, Mint készítik agyarokat. Bárány-ellen fogokat. Bárány-ellen fogokat.

Meg-kérdvén, kit keresnének? Rémülvén hátra menének. Es a' föld-re esének. Es a' földre esének.

Nem titkolta Istenségét, Meg-gyógyítván Málkus fülét. Tiltván Péter fegyverét. Tiltván Péter fegyverét.

Emberségét sem titkolá, Mert ám magát kézben adá. Meg-fogák, mert akará. Meg-fogák, mert akará.

Te áruló fősvény Judás, Hol a' méltó hálá-adás? Mit jelent a' csókolás? Mit jelent a' csókolás?

Christus néked testét, s' vérét, Adta: mosván lábad szennyét. Hogy vennéd dicsőségét. Hogy vennéd dicsőségét.

Te pedig meg-ejtésére, Vermet ásál: Es véreére, Pénzt vettél; gyötrelmére. Pénzt vettél; gyötrelmére.

Rofzszúl kereskedő Kalmár, Erszény-hordozó Or, Sáfár; Gehennában fizetsz már. Gehennában fizetsz már.

I I.

A Z Eg, és Föld irtózzanak, Arczúl-verésén Christufnak. Attya ábrázattyának. Attya ábrázattyának.

Kit egy hizelkedő szolga, Órdögnek rosz moslék rabja. Ok-nélkül arczúl-csap. Ok-nélkül arczúl-csap.

Sera-

Serafimok, Cherubimok, Angyalok, és Archangyalok. Kik Istennek szolgáltok. Kik Istennek szolgáltok.

Kik az első szülötteket, Egyptusban meg-ölétek. A' népet meg-verétek. A' népet meg-verétek.

Kik Lucifert le-verétek, Sodomát meg-égetétek. Pharaót meg-ölétek. Pharaót meg-ölétek.

Mi az oka hogy halgattok, Midőn szenved ti Uratok. Es boszszút nem állotok. Es boszszút nem állotok.

Tudom hogy idvétségünk-ért, Halgat Christus; ti-is azért, Mennyei éppület-ért. Mennyei éppület-ért.

Bé-kell telni az Irásnak, Szenedni kell a' Christufnak, Váltságok-ért fokaknak. Váltságok-ért fokaknak.

Mert rólla prófétáltatott, Hogy szenved fok boszszúságot. Orczája gyalázatot. Orczája gyalázatot.

T E R T I A P A R S.

I.

I Saiásnak irása, Dávidnak prófétálása. Példák árnyékozása. Példák árnyékozása.

Üdöknek tellyes vóltára, Bé-töltek: midőn Christufra, Szállott szenvedés habja. Szállott szenvedés habja.

Meg-némült Kaifás előtt, Mint bárány a' nyírók előtt. A' hamis Tanúk előtt. A' hamis Tanúk előtt.

Őket egy szóval sem feddé, Magát előttök nem menté. Kaifás sem érdemlé. Kaifás sem érdemlé.

Mert jött vala ő szenvedni, Mi bűneink-ért fizetni. s' Azért akart halgatni. s' Azért akart halgatni.

Szent orczáját bé-födözték, Kezeit hátra kötözték. Hogy bátrabban verhetnék. Hogy bátrabban verhetnék.

Némelly pökdőste orczáját, Némelly szaggatta szakállát. Óklével verte hátát. Óklével verte hátát.

A' töb-

A' többbit meg-nem mondhatom, Könnyebb Christussal bánkodnom.
 Bóldog-Afzszonnyal firnom. Bóldog-Afzszonnyal firnom.
 Ollyanná tótte orczáját, Mint igen kemény kő-sziklát. Gondolha-
 tod fok kinnyát. Gondolhatod fok kinnyát.
 Oh ember tanúly halgatni, Ha kedved Christust követni. Es véle
 uralkodni. Es véle uralkodni.
 Bóldogok a' kik szenvednek, Boszszúság-ért nem fizetnek. Isten fiai
 léznek. Isten fiai léznek.

I I.

Sok káromlás, taglás után, Fő-Papok Sinatot tartván. Nagy-Pén-
 tekre virradván. Nagy-Péntekre virradván.
 Kötve vivék Pilátushoz, Christust a' Pogány Biróhoz. Hogy szólna
 halálához. Hogy szólna halálához.
 De az ő vádolások, Fontolván, menté Urunkat. Meg-vetvén pa-
 nazokat. Meg-vetvén panaszokat.
 Mondván: Okot nem találok, Az Emberben, kit vádoltok. Jobb ha
 el-bocsáttátok. Jobb ha el-bocsáttátok.
 Ha el-bocsátod, mondának; Nem léz barátta Császárnak, s' Kedvek
 telik Sidóknak. s' Kedvek telik Sidóknak.
 Pilátusnak nincs mentsége, Ki volt Sidók Fejedelme. Római Császár-
 Képe. Római Császár-Képe.
 Midőn Christust kézben adá, Halálra sentenciázá. Szörnyen osto-
 roztatá. Szörnyen ostoroztatá.
 Mert a' Tanúk hamiságát, Tudta a' Sidók haragját, s' Christus ártat-
 lanságát. s' Christus ártatlanságát.
 Még-is hozatván Medenczét, Fedezni akarván vétkét. Meg-mosá
 véres kezét. Meg-mosá véres kezét.
 De Urunkat kézben adván, Barrabást meg-szabaditván. Gonofsága
 lón nyilván. Gonofsága lón nyilván.
 s' Mint-hogy Császár grátiáját, Hogy sem Törvény igazságát. Inkább
 szerette magát. Inkább szerette magát.
 Császártól sem becsülteték, Szám-ki-vetésre űzeték. Bűnében el-
 kárhozék, Bűnében el-kárhozék. Pilá-

Pilátusnak követői, Christusnak meg-felzítői. Es kegyetlen Johéri.
 Valakik bünt cselekesznek, Pilátussal együtt léznek. Es örökké
 gyótródnak. Es örökké gyótródnak.

Q U A R T A P A R T S.

I.

A Tyának örök Igéjét, Es dicsőségeinek fényét. Szépségeinek tü-
 kőret. Szépségeinek tükőret.
 Mindeneknek Teremtőjét, Minden Tudománynak kincsét. Istennek
 bölcseségét. Istennek bölcseségét.
 Kevély Heródeshez vivék, A' hol Iesust meg-neveték. Es bolondnak
 nevezék. Es bolondnak nevezék.
 Mert fehérbe öltözteté, Pilátushoz vissz-küldé. Csak semminek
 itilé. Csak semminek itilé.
 Valaki elől-találta, Avagy által-menvén látta. Iesust minden csúfol-
 ta. Iesust minden csúfolta.
 Így csúfolá régen Noét, A' gonosz Chám ő Szüléjét. Látván ő ré-
 szegségét. Látván ő részegségét.
 Christust-is fehér ruhába, Meg-részegítette vala. A' szeretnek bora.
 Azért lón csúfja mindennek, A' Sidó, és pogány Népnek. Egész Je-
 rusálemnek. Egész Jerusálemnek.
 Ez-után más öltözetben, Meg-látták fényes felhőben. Christust
 itilő-székben. Christust itilő-székben.
 Jajgatván magok sirattyák, Mondván: Ti magos kő-sziklák, Effe-
 tek ránk minden fák. Effe-tek ránk minden fák.
 Ne-hallyuk a' Biró szavát, Az ő rettenetes átkát. Ne-lássuk ő orczá-
 ját. Ne-lássuk ő orczáját.

I I.

O En lelkem Teremtőd-ért, Mennyei Vő-legényed-ért. Es meg-
 dicsőitőd-ért. Es meg-dicsőitőd-ért.
 Öltözzél most gyász-ruhában, Menny Pilátus Udvarában. Sirván
 könyvez magadban. Sirván könyvez magadban.

A' Római pogány szolgák, Az ártatlan Iesust fosztyák. Veszszőzik, s' ostorozzák. Veszszőzik, s' ostorozzák.

Nincs fenki óltalmazója, Mellette nincs szó-szóllója. Nincsen szána-kodója, Nincsen szána-kodója.

Ah! ki gondolhatta volna, Hogy az Istennek vállára. Valaha ostor szálna. Valaha ostor szálna.

Nézzed a' Mennyei Urat, A' kín miatt nem-is szólhat. Látod ostorok alatt. Látod ostorok alatt.

Christus csapása számos volt, Öt-ezer, négy-száz, negyven volt. Es erre oka nem volt. Es erre oka nem volt.

A' lába talpátúl-fogva, Egészség benne nem vala. Tetejé-ig seb vala. Tetejé-ig seb vala.

Nem volt szine, ékecsége, Orczájának tekintete. Kit meg nem törölhete. Kit meg nem törölhete.

En már többet nem szólhatok, Kőny-húllatással áradok. Bóldog-Afzszonnyal firok. Bóldog-Afzszonnyal firok.

Q U I N T A P A R S.

I.

NÉzd az Ur Christus Szent teste, Sok sebekkel van terhelve. Szent vérevel bé-festve. Szent vérevel bé-festve.

De ezzel nem elégednek, Hivei a' Lucipernek. Uj kínokat szereznek. Uj kínokat szereznek.

Bárfony ruhát adtak reá, A' végre, hogy a' ki látná. Csúf-Királynak tartaná. Csúf-Királynak tartaná.

Kezében Nádat adának, Hogy már nincs országa annak. Mint pártos lázzaftónak. Mint pártos lázzaftónak.

Ottan tövis Koronával, Fajdalmas nagy gyalázzattal. Koronázzák nagy kinnal. Koronázzák nagy kinnal.

Az ifzo-

Az ifzonyú Koronába, Illy hallatlan találmányba. Hetven-két tövis vala. Hetven-két tövis vala.

Azt akkor fejében verék, Szent orczáját meg-vérezék. Koponyáját meg-sérték. Koponyáját meg-sérték.

Ezt Pilátus nem formálta, Sőt más ember sem gondolta. Illy szokás nem-is vala. Illy szokás nem-is vala.

Ennek kegyetlen mestere, A' kevélyek Fejedelme. Vólt Pokol mű-helyébe. Vólt Pokol mű-helyébe.

De Urunknak nem-árthatott, Harmad-napra fel-támadott. Menyben koronáztatott. Menyben koronáztatott.

Ellenségit mind meg-győzte, Pokol táborát meg-verte. Lucipert meg-kötözte. Lucipert meg-kötözte.

Pilátus Christus inségét, Látván tövissel vert fejét. Sebes, beteges testét. Sebes, beteges testét.

Szána-kodék, s' azt gondolá, Hogy-ha a' Sidóság látná. Békével bocsátaná. Békével bocsátaná.

De a' Papok gonofsága, A' népet el-ámította. Mind halálig nem szánta. Mind halálig nem szánta.

Barrabást add ugy-mond nekünk, Ezt feszítsd-meg; hogy-ha vé-tünk. Vére maradgyon rajtunk. Vére maradgyon rajtunk.

A' Tolvajt meg-szabadította, A' Nép; de Iesust halálra. Ottan sentenciázza. Ottan sentenciázza.

Pilátusnak nincs mentsége, Júdással vagyon gyötrelme. Kén-köves feredőbe. Kén-köves feredőbe.

I I.

○ Szűzek Szűz Királynéja, Urnak Szolgáló-Leánya. Isten Fiának Anyja. Isten Fiának Anyja.

Szemléld kit visznek halálra, A' magas Kalváriára. Mint Bárányc-áldozatra. Mint bárányc-áldozatra.

Sz

Imé

Imé vállán a' kereszt-fa, A' Fején tövis Korona. Orczáján vér, és torha. Orczáján vér, és torha.

Ez-é az Istennek Fia? Ez-é az Embernek Fia? Ez-é Sidók Királya?
Ez-é a' kit Názáretben? Szűzen fogadtál méhedben, Es szültél Bethlehemben? Es szültél Bethlehemben?

Nem szólhat a' kegyes Anya, Szívét éles-tőr szaggattya. Szent Fiát úgy jajgattya. Szent Fiát úgy jajgattya.

Péter, ez-é a' kit látál, Tábor-hegyén midőm vólnál? Rajta el-álmélkodál. Rajta el-álmélkodál.

Midőm vólna dicsőségben, Hónál fejből öltözetben. Orczája fényességben. Orczája fényességben.

Péter-is halgat bánkodván, Mert vétkezett többet szólván. Mesterét meg-tagadván. Mesterét meg-tagadván.

Nékünk-is jobb most halgatnunk, Urunk halálán bánkodnunk. Szent Annyával síratnunk. Szent Annyával síratnunk.

Christus tövis Koronád-ért, A' kopott bársony ruhád-ért. Es a' roz úres nád-ért. Es a' roz úres nád-ért.

Add az élet Koronáját, Halhatatlanság ruháját. Tár-házad gazdagságát. Tár-házad gazdagságát.

S E X T A P A R S.

I.

KI az Eget Nappal, Hóddal, A' bújdosó Plánétákkal. Tündöklő Csillagokkal. Tündöklő Csillagokkal.

Ki az Erdőt szép zöld fákkal, A' völgyeket forrásokkal. Gyönyörű Madár-szókkal. Gyönyörű Madár-szókkal.

Ki a' Földet virágokkal, Föld-gyomrát ezüst, arannyal: Gyémántal, fű-szerfzámmal. Gyémántal, fű-szerfzámmal.

Ki gyümölcsel a' kerteket, Szőlő-gerezedel hegyeket, Halakkal a' vizeket. Halakkal a' vizeket.

Ki az Embert okossággal, Madarakat szép tollakkal, Meg-ruház jó-módgyával. Meg-ruház jó-módgyával.

Ruhái-

Ruháitúl meg-fosztatik, Keze, lába szegeztetik. Es fára függesztetik. Es fára függesztetik.

Im Anya-szült meztelen, Három órát a' keresztben. Fűgg a' nagy vas-szegeken. Fűgg a' nagy vas-szegeken.

O én szerelmes Iesusom, Mely kemény ágyad van látom: Rajtad a' nagy fájdalom. Rajtad a' nagy fájdalom.

Fejednek selyem vánkosa, A' kemény tövis korona. O fájdalma! Férfia! O fájdalma! Férfia!

I I.

KI ad vizet én fejemnek, Kőny-húllatást szemeimnek. Hogy én-is keseregjek. Hogy én-is keseregjek.

Mert a' Világnak nagy Ura, Függeszterett kereszt-fára. Gyalázatos halálra. Gyalázatos halálra.

Im az Istennek Szüléje, Vagyon nagy keserűségbe. Epeség tengerébe. Epeség tengerébe.

A' Nap-is az ő orcáját, Bé-fedte világosságát. Gyászollya Isten Fiát. Gyászollya Isten Fiát.

Föld-öszlop meg-rendültek, Kő-sziclák meg-repedeztek. Sidókra nehezteltek. Sidókra nehezteltek.

Mert a' betegek orvosát. A' halottak támasztóját. A' vakok gyógyítóját. A' vakok gyógyítóját.

Minek-utánna meg-verték, Pökdősték, vérbe keverték. Meg-feszítvén, meg-ölték. Meg-feszítvén, meg-ölték.

Akkoron ketté-szakada, A' Templomnak Suporlattyá. Világ volt nagy homályba. Világ volt nagy homályba.

Az Angyalok-is csudálták, Urunk halálát hogy látták, s' Keservefen síratták. s' Keservefen síratták.

I I I.

O Háládatlan Sidóság, Mit véthetett az Igasság. Az Isteni méltóság! Az Isteni méltóság!

Hogy hozzá illy kemény szível, Lennél illy kegyetlenséggel. Okatlan dühűséggel. Okatlan dühűséggel.

S 3

Hogy

Hogy nem csak meg-feszitenéd, De bolzizúval-is illetnéd. Halálakor nevetnéd. Halálakor nevetnéd.

Ő te-éretted Farahót, Meg-veré mind az Országot. s' Téged meg-szabadított. s' Téged meg-szabadított.

A' Tengeren száraz-lábbal, Altal-hozott gazdagsággal. Nagy rettentő csudákkal. Nagy rettentő csudákkal.

Te pedig őtet kötözve, Pogány Pilátus kezébe. Adtad meg-feszítésre. Adtad meg-feszítésre.

Ő téged táplált Mannával, Kőből-forró jó itallal. Te pedig epésborral. Te pedig epésborral.

A' te ruhád meg-nem kopott, Negyven esztendeig tartott. Nem adott semmi gondot. Nem adott semmi gondot.

Te, ruhájátul meg-fosztád, Merős mezitelen hagyád. Kereszt-fára akasztád. Kereszt-fára akasztád.

Ő, Királyi-Koronával, Becsüllött Uri-pompával. Földnek minden javával Földnek minden javával.

De te tövis-Koronával, Koronáztad gyalázzal. Csúfoltad üres Náddal. Csúfoltad üres Náddal.

Jaj azért néked Sidóság, Reád szál sok nyomorúság, Szám-ki-vetés és rabság. Szám-ki-vetés és rabság.

Nem lesz Országod, s' Királyod, Oltárod, és áldozatod, Csak méltó gyalázatod. Csak méltó gyalázatod.

I V.

Ó Töredelmes Szűz Anya, Kinek szivét búsultába. Hegyes-tőr által-járta. Hegyes-tőr által-járta.

Engedd, most veled firhassunk, Szent Fiadon bánkodhassunk. Kőnyhullással jajgassunk. Kőnyhullással jajgassunk.

Kereszt mellett veled legyünk, Szent kínnyával meg-epedgyünk. Sebével sebefedgyünk. Sebével sebefedgyünk.

Oldala sebében lépjünk, Vérelével meg-részegüllyünk. Szent szerelmével égjünk. Szent szerelmével égjünk.

Szent

Szent Kereszte meg-örizzen, Halála elevenítsen. Malasztya idvezítsen. Malasztya idvezítsen.

Ur Iesusnak Anyja engedd, Midőn bűnös testem senyved. Lelkem élyen te-veled. Lelkem élyen te-veled.

Dicsiret az Ur Iesusnak, Meg-epedt Szűz Mariának: Tellyes Szent Háromságnak. Tellyes Szent Háromságnak. Amen.

M A S.

Nota: Angyaloknak Nagyságos Afszonya, &c.

EZ Világnak szépséges tüköre, Iesus Christus örök dicsőisége, Atya Isten véghetetlensége, Abrázattya, és nagy bölcsesége.

E' Világra jöve tanítani, Sok csudákat kezdé cselekedni, Bűnösöket a' jóra inteni, Mindeneket idveségre hini.

A' mi szűkség mi idveségünkre, s' Kivántatik az örök-életre, Akarattját mindennek hirdette, Példájának int követésére.

Igy szól Urunk Evangeliomban, Tanúllatok töllem jó-vóltomban, Példát adtam néktek minden jóban, Kővefettek engem nyomdokimban.

Negyven-napig Iesus a' Pusztában, Bőjtőt értünk nagy fanyarúságban, Sokat fáradt ártatlanságában, Késértette Sátán torkoságban.

A' Christusnak jó-cselekedete, Mint-egy tükör nekünk Szent élete, Jóra-intő maga-viseleté, Kővetése, s' jó-példa-szerzése.

Mikor Urunk Ninivé Városát, El-akará vesztetni kő-falát, Bőjtőléssel enyhíték haragját, Es úgy vévék Istennek irgalmát.

Magdaléna Mesterét követvén, A' Pusztában méne nagy sietvén, Bűneiről Istent engesztelvén, Sok ideig szenvedé, bőjtölvén.

Mikor Isten Adámot teremté, Paradicsomban bé-helyhezteté, Ottan néki a' Bőjtőt hirdeté, Tiltott almát, szájában nevenné.

De hogy

De hogy Adám Istennek hagyását, Altal-hágá ő parancsolattját, A' halálra kötelezte magát, Reá-vévé Istennek haragját.

Mind fejen-ként Adámnak fiai, Vagyunk néki el-hagyott árvái, Szám-ki-vetett Eva maradéki, Sok bűn-alá vettetett népei.

Véle-őszve az almában őttünk, Isten-ellen minnyájan vétkeztünk, Azért immár Istent engeszteljük, Szenvedéssel bünt megszűkerülünk.

Kerefségben tudgyuk mit fogadtunk, A' Sátánnak hogy ellene-mondunk, Es test-ellen mindenben támadunk, Akarattya-ellen tufakodunk.

Tartsuk-meg hát mi fogadásinkat, Zabolázzuk mi kívánságinkat, Kérvén azon szentséges Atyánkat, Igazgassa jóra szándékunkat.

Iesus Christus ki értünk szenvedtél, Mi példánkra negyven-nap bőjtöltél, Es hasznunkra mindent cselekedtél, Szent életre minket úgy intettél.

Kérünk téged halgass-meg most minket, Vegyed hozzád mi könyörgésünket: Tölts-bé nekünk ebben kérésünket, Veled Menyben rendellyed helyünket.

Dicsirtecsék az Atya Ur Isten, Véle együtt a' Fiú Ur Isten, Egyetemben Szent Lélek Ur Isten, Szent Háromság egy bizony UR Isten. Amen.

M A S.

Nota: A' Pünkösztnek jeles napján, &c.

Csudálatos nagy bölcseség, Hogy Isten az Embereken, Könyörüle bűnösökön. Dicsiret Istennek.

Mert orvoságot készíte, Kivel az Ember élhetne, Es magában el-neveszne. Dicsiret Istennek.

Fiát az Isten választá, Szerelméből értünk adá, Közinkbe őtet bocsátá. Dicsiret Istennek.

Végezté ezt az Ur Isten, Fiát hogy Emberi-testben, Óltóztatné mint fegyverben, Dicsiret Istennek.

Kezes

Kezes lévén Emberek-ért, Ő tenne elégséges bért: Embereknek váltságá-ért. Dicsiret Istennek.

Hogy mindent meg-újítana, Es mindent helyére hozna, Kit Adám meg-rontott vala. Dicsiret Istennek.

Bajt vína törvény átkával, Bűnnel, és a' kárhozattal, Istennek nagy haragjával. Dicsiret Istennek.

Ertünk halált, s' kint szenvedé, Törvénynek átkát meg-törte, Haragtól minket meg-menté. Dicsiret Istennek.

Annyira meg-kínóztaték, Epp semmi benne nem tettség: Mert Szent teste meg-törték. Dicsiret Istennek.

Meg-verék, és meg-szaggaták, Meg-pókdősék, és csúfolák, Es szörnyen meg-ostorozák. Dicsiret Istennek.

E' Világ bűnei Söldgya, Mint a' vizeknek foksága, Az ő fejére borúla. Dicsiret Istennek.

Nem volt ábrázat ő rajta, Mind vér taglásnak miatta, Fetreng a' fok nyavalyába. Dicsiret Istennek.

Hatalma már az őrdögnek, Nincsen mi-rajtunk a' bűnnek, Pokolnak, és kárhozatnak. Dicsiret Istennek.

Az Istennel békeféségben, Mi Atyánknak szerelmében, Vagyunk immár jó kedvében. Dicsiret Istennek.

Keserves kínnya Christusnak, Lón el-rontása Pokolnak, Bűnnek, és örök halálnak. Dicsiret Istennek.

Az ő halála ereje, Immár el-hatott lelkünkre, Diadalmunk hogy így lenne. Dicsiret Istennek.

Fel-tamadása Christusnak, Elestése lón holtaknak, Szabadsága minnyájunknak. Dicsiret Istennek.

Mert meg-hozá életünket, Es meg-igazíta minket, Hogy fel-támasztá lelkünket. Dicsiret Istennek.

Bizonyal immár Christusban, Fel-tamadunk mi Urunkban, Uralkodunk országában, Dicsiret Istennek.

Dicsiret Atya Istennek, Dicsiret Fiú Istennek, Dicsiret a' Szent Léleknek, Egy bizony Istennek Amen.

T

MAS.

M A S.

OH Egeknek fényessége, Dicsőségnek ékeessége, Edes Napom
tündöklése, Jaj imé mely homályban méne.
Oh drágalátos szép gyémánt, Ki vagy az én szívem-aránt, Jaj a'
Sidó veled mint bánt, Téged a' koporsóban hánt.
Oh szentséges édes kezek, Mellyek érettem szenvedtek, O drágalá-
tos mély sebek, Szent vérével földet festnek.
O ti magos kék fellegek, Mostan igen könyvezzetek, Szép Csillagok
fényességtek, Homályban bé-rekeszszétek.
Oh ti nagy magos kő-sziklák, Repedeztetek, s' termő-fák, Szomor-
kodgyék a' vigaság, Imé meg-hólt az igaság.
Oh Menybéli Szent Angyalok, Koporsóhoz járuljatok, Kérlek mo-
stan sírásátok, Imé meg-hólt ti Uratok.
Oh felséges Atya Isten, Ki lakozol magas Menyben: Szent fiadra te-
kints itten, Mely kint szenved keservesen.
Bűneimnek undokságát, Mossa-el minden rütségét, Szent Fiadnak
ezért kínnyát, Vegyed vére ki-ontását.
Dicsíret légyen Aryának, Ertünk szenvedett Christusnak, Szent Lé-
lek Vigasztalónknak, A' dicső Szent Háromságnak. Amen.

M A S S Z E P E N E K.

Nota: Szörnyű halál, imé hol áll, &c.

Jóseph, Jóseph, hol vagy Jóseph? hol téged én keresselek: Nagy
hegyeken, és völgyeken, el-mégyek, hogy meg-lelylek.
Jesús, Jesús, hol vagy Jesús, hol téged én vesztettelek: Mely tengeren,
vagy csak téren, jaj nekem hol keresselek.
Jóseph Atyád, szived Anyád, mely hirtelenül el-hagyád; Ország-
odat, és hazádat: halálra vetvén magadat.
Jesús Egek Ura, s' Földnek rettenetes birója: Meg-rettentél, hogy el-
mentél, Pokolnak meg-rontója.

Bened

Bened bizott Jácób, s' hizott; oh Jóseph viíziza-térűly: Meg-hal
Atyád, meg-hal Anyád, ō-tőlők hát el-ne kerűly.
Világ kincse, Jesús élz-é? Vagy még kereszt-fán száradol: Szálly-le
hosszánk, pirűly orcánk, Hogy értünk ott izomjúhozol.
Talám vadtól, vagy Farkastól el-szaggattarott a' tested: Vaj-ha tud-
nám! már nem várnám ō Jóseph a' te életed.
Kebelemben, vagy mellyemben ereszfzed drága fejedet: Ne-igya-
meg, ne-szopja-meg, akar-ki piros véredet.
Csepegetett ruhád ijeszt, jaj bizony a' te véred ez: Olly piros vólt,
mikor ki-folyt, el-rejthetetlen dolog ez.
A' mely Dárda által-járta, csontodot, és oldalodot: Oh Jesusom, u-
gyan azon, hadd járja én oldalomat.
Hát meg-hóltál, hogy jó vóltál, oh Jesús Világ tüköre: Veled járok,
s' veled halok, nem élek esztendőre.
Jaj mit késsel, hogy nem jósz-el, csak rám erzd kinaidat: Hogy el-
vegyem, és szenvedgyem, minden-féle bánatidat.
Im szívemben, vagy lelkemben haláloed után sírt áfok: Ott temetlek
Jóseph, s' tézlek, hogy meg-ne tudhassák mások.
Szívem lobog, vermet vájok, koporsót bennem faragok: Nálam lak-
jál, szép virág-szál, mert éppen már tiéd vagyok.
Szeretettel hogy táplállyunk, noha mi magunk koplalunk, Minden
munkát, fordítunk rád, nállad hogy kedvet találunk.
Oh Jesusunk, oh Istenünk, nagy haragot érdemlettünk: Hogy vére-
det, és erődet, Sidók ki-izopták érettünk.
De bocsásd-meg, és halgásd-meg, síralmas óhajtásunkat: Hogy hasz-
nállyon, és meg-áldgyon, Szent haláloed minnyájunkat.

A M E N.



T 2

SEPTEM

SEPTEM DOLORES BEATÆ MARIÆ
Virginis.

Septem tuos dolores *MARIA* dum considero; *Anna* gemit devota, & *Simeon* affligitur. Tecum pati labores, tecum mori desidero: Doloris ense pectus quando tibi transfigitur. Age fac simili gladio feriar; Age quis tuus est dolor, experiar.

Fugis MARIA, prolis Onusta charo pondere; Et luminare Solis De nocte vis abscondere. *Aegyptus* est asyli Locus, tuis amoribus: Juxta fluentem *Nili* Liquefcis in doloribus. Dolor his lacrymis meus elicitur, Meus his lacrymis amor afficitur.

In Patris esse rebus Cum nesciebas Filium; Visa es tribus diebus Pallere, sicut *Lilium*. Clamans per angiportus, Fili! replebas athera: Lictura plus, obortus Dolor, premebat cætera. Tibi condoleo, tibi compatiar, Tibi collacrymo, nec adhuc satior.

En fert trabale lignum, Flagrisq; *JESUS* icitur. O Mater! ecce signum Cui porrò contradicitur. Eheu crucem ferenti Corpus pluit cruoribus; Et cor tibi Parenti Submergitur doloribus. Plue sanguineis lacrymis anima: Age me dolor, ô dolor, exanima.

Calvaria est amoris, Et est doloris vinea; Sunt præla vinitoris, Clavi, & corona spinea. Dum fixus est *JESUS*, Crucisq; calcatur torculum; Amor dolore lesus, Premit Mariæ corculum. Mihi crux, amor, & dolor hinc oritur; Crucifixus amor meus emoritur.

MARIA quando petreæ Sensu doloris scinditur; Diesq; nocte tetra Luget, tibi cor finditur. Deposta membra ligno, Sed membra cassa lumine, Foves sinu benigno, Lavas doloris flumine. Abit has etiam super exuvias Dolor, ac animus meus in pluvias.

Cum filio sepulto Lapis sepulchro advolvitur; Tibi *MARIA* multo Dolore, vita solvitur. Sedens ad antra tumbæ, Mœsti susurro murmuris, Instar gemis columbæ, Et plangis instar turturis. Ita congeritur dolor in cumulum; Facis è lacrymis tibimet tumulum.

O Mater!

O Mater! ut dolorum Per hanc amaritudinem; Cœlestium bonorum Gustem suavitudinem; Tecum pati labores, Tecum mori desidero; Septem tuos dolores Dum plango, dum considero. Sit honor Triadi, Triadi canimus: Sit ei dolor hic sacer, ac animus. Amen.

A L I U S.

Nota: Mittitur ad Virginem Dei &c.

Hora jam Matutina Matri nunciatur, Quod Iesus à Iudæis falsis captivatur: Domum *Anna* petiit: illuc ducebatur, Toto corde tremuit malè dum tractatur.

Hora prima *Maria* Iesum suum Natum, Sequitur suspiriis crebris ad *Pilatum*: Falsos testes audiens, sputo maculatum, Ingemiscit tam dirè cernens verberatum.

Hora audit tertia crucifigi Natum, Videt tectum purpurâ, spinis coronatum. Ad mortis sententiam eundem damnatum, Trabe magnâ graviter crucis oneratum.

Hora sexta *Maria* videt conclavari, Corpus Christi tenerum in altum levari, Ac Iesum sitientem felle saturari, Et proprio sanguine vestem rubricari.

Hora nona *Maria* Iesum expirantem, Videns: ac magnâ voce audit clamantem. *Ioanni* Matrem, *Patri* Flamen commendantem, *Simeonis* cor ejus enses perforantem.

Hora jam Vespertina Mater dolorosa, De cruce depositum voce quærulosa. Continens ingremio, dixit: O meorum, Vita sustentatio, lumen oculorum.

Hora completorii venit ad sepulchrum, Aromate *Maria* corpus unxit pulchrum. Deformatum pallore, Iesu mortis duræ, Redemptionis nostræ premium futuræ. Amen.

M A S.

Nota: Iesus Szent szivek arannya, &c.

IDvez-légy Iesus Szent feje, Kit Sidók irigy elméje, Tõvissel, s' Náddal verete, E' világnak vétkei-ért.

T 3

Idvez-

Idvez-légy minden haj-szála, Vérben-fagyott Szent Izakálla, Kiket hóhér meg-szaggata. E' világnak vétkei-ért.
 Idvez-légy fenyves orczája, Kit Sidók büdös torhája, Undokita, s' csapdoftata. E' világnak vétkei-ért.
 Idvez-légy Urunk két szeme, Irgalmafságnak Szent jele, Ki, sírú könyvet ereszte. E' világnak vétkei-ért.
 Idvez-légy édefség szája, Kit egy vitéz Spongiája, Eczet, s' epével kínála. E' világnak vétkei-ért.
 Idvez-légy Urunk Szent Füle, Kiket a' Sidók vad-nyelve, Szitkokkal igen terhele. E' világnak vétkei-ért.
 Idvez-légy Uram Szent Nyaka, Kit a' kötél, s' hóhér marka, Képtelen meg-szorongata. E' világnak vétkei-ért.
 Idvez-légy Ur Szent Vállai, Kegyes Pellikán Szárnyai, s' Fára terjesztett Karjai. E' világnak vétkei-ért.
 Idvez-légy Urunk Szent Keze, Kiket hóhér undok keze, Meg-lyuggata, és ízegeze. E' világnak vétkei-ért.
 Idvez-légy Iesus oldala, Melyből viz, és Vér csordúla, Mihelyt lánccsától meg-nyíla. E' világnak vétkei-ért.
 Idvez-légy Ur Iesus Szive, Ki érettünk meg-epede, Kint, terhet fokat szenvede. E' világnak vétkei-ért.
 Idvez-légy Iesus Szent Lába, Kik Jerusálem útára, Mentenek sokszor fáradva. E' világnak vétkei-ért.
 Idvez-légy Iesus Szent Vére, Bűnösöknek nemes Bére, Ki, folyál Si-on földére. E' világnak vétkei-ért.
 Idvez-légy Iesus Szent Teste, Kit ostor vérrel meg-feste, s' Hóhér keresztre függeszte. E' világnak vétkei-ért.
 Idvez-légy Lelke IESUS nak, Kit ajánlál Szent Atyádnak. Dicsiret Szent Háromságnak, Ertünk szenvedett Christusnak.

A M E N.

M A S.

M A S.

Nota: *Infinita bonitatis, &c.*

SZűz-által jött e' Világra, Ki vérével Menyországra, Utat nyitott a' boldogságra, Kereszten meg-hólt, mellyen hetet szól, Az első e' volt, hogy bűnök nem volt; Kik miatt testén vértől esett fok folt.

Attyát mivel azon kéri, Hóhérinak piros véri, Bűnőknek legyen váltó béri, Tudatlan tötték, hogy őt meg-ölték, Oszlophoz köttek, kinnyát szerzették, Hogy Urok legyen ezekben nem vötték.

Lásd, a' második szózatya, A' nagy bűnőt meg-halgattya, s' Paradicsomba jutattya, Ma veled léfzek, mondván: jól téfzek, Örömid kéfzek néked, nagy részek, Menyben; mert róllad minden bűnt el-véfzek.

Véres fejét Szent vállára, Hajtván tekint Szent Annyára, s' Kedvesfebbik Tanítványára, Harmadszor hadgya, szavát fogadgya, Annyának adgya, Szent Annyát, s' mondgya: Hogy együt legyen vele, s' el-ne hadgya.

Erts-meg negyedszer, mint várja, Attyát kiáltván hogy zárja-El nagy kinnyát, mely testét járja, Sidók káromlyák, s' aval csúfollják, Most híja, mondgyák: Illyést, meg-láttják, Hogy kinnyaitól, ha meg-szabadittják.

Rettenetes szomjusága, De nem bornak kívánsága, Hogy tisztúlyon bűnöd rútsága, Azért innya kér, testéből foly vér, Mely mi-reánk tér, Attyáig fel-ér, Hogy bűneink-ért ő legyen elég Bér.

Ez a' hatodik szóllása, Keresztről hogy ki-bocsássa, Lelkét: s' legyen már ki-múlása, Vegye hozzája, tekintsen rája, Volt sok munkája, meg-epedt szája, Oldalán sebet tött vitéz kopiája.

Győze-

Győzedelmes halála lótt, Testen, ōrdōgōn erōt vōtt, Vēgre mindenekben véget tōtt, Nem kímállotte, vérét tōltōtte, Mind ki-ōntōtte, vétkét el-vōtte; Világnak: kiért életét le-tōtte.

Itt vagy on hát bō váltsága, Eletednek szabadsága, Itt romlott-el, lelked rabsága, Meg-szabadított, útra indított, Mellyet megnyitott, meg-is tanított, Mint kellyen járnod, úgy lesz ajtōd nyitott.

Nézd azon váltságod árra, Itt tētetett az óltárra, Járúly lelki-szemmeddel arra; Szűz Fia teste, ki fel-kereste, Eleted leste, vérevel fešte, Kereszten midōn érted lōn el-este.

Aldott légy drágalátos test, Ki, halálnak vetettél leste, Midōn piros véred földet fest, Azon Isten vagy, itt hatalmad nagy, Minket el-ne hadgy, sōt Malasztot adgy, Te hiveiddel, mind végig itt maradgy. Amen.

H Y M N U S.

Nota: Jesus Szent szivek arannya, &c.

Audi benigne Conditor, Nostras preces cum fletibus, In hoc Sacro jejunio Fusas quadragenario.

Scrutator alme cordium, Infirma tu scis virium: Ad te reversis exhibe Remissionis gratiam.

Multum quidem peccavimus, Sed parce confitentibus: Ad laudem tui Nominis, Confer medelam languidis.

Sic corpus extra conteri Dona per abstinentiam, Jejunet ut mens sobria, à labe prorsus criminum.

Presta beata Trinitas, Concede simplex unitas, Ut fructuosa sint tuis Jejuniorum munera. Amen.

Audi benigne conditor. Nota eadem.

Halgals-meg minket Ur Isten, Keserves kōnyōrgésünkben, E' Szentséges szenvedésben, Negyven-napi bōjtólésben.

Te lá-

Te látod Uram szívünket, Tudod erőtlenségünket, Adgyad te-hozzad térőknek, Bocsánattyát bűneinknek.

Sokkal Uram meg-bántottunk, De légy kegyelmes mi-nékünk, Es lelkünkben orvoságunk, Hogy mi sziből bōjtólhefsünk.

Ur Isten engedgyed kérünk, Kik testünkben most bōjtólunk, Hogy lelkünkben ōrvendezzünk, Minden bűnt távol kerülyünk.

Engedd-meg ezt Szent Ur Isten, Szent Fiaddal egyetemben, Hogy hasznos légyen mi-nékünk, Az mi testi-fzenvedésünk. Amen.

H Y M N U S.

Nota: O Pater Sancte, &c.

Ad preces nostras Deitatis aures, Deus inclina pietate solâ: Supplicum vota suscipe, precamur, Famuli tui.

Respice clemens solio de Sancto, Vultu sereno Lampades illustra: Lumine tuo tenebras depelle, Pectore nostro.

Crimina laxa pietate multâ, Ablue sordes, vincula disrumpe: Parce peccatis, releva jacentes, Dexterâ tuâ.

Te sine, tetro mergimur profundo, Labimur alta sceleris sub unda: Brachio tuo trahimur ad clara, Sidera Cœli.

Christe Lux vera, bonitas, & vita, Gaudium Mundi, pietas immensa: Qui nos à morte roseo salvâsti, Sangvine tuo.

Inserere tuum, petimus amorem, Mentibus nostris, fidei refunde: Lumen æternum, charitatis auge, Dilectionem.

Tu nobis dona fontem lacrymarum, Jejuniorum fortia ministra: Vitiis carnis millia retunde, Framerâ tuâ.

Procul à nobis perfidus absistat, Satan à tuis viribus confractus: Sanctus assistat Spiritus à tua, Sede demissus.

Gloria Deo sit æterno Patri, Sit tibi semper genitoris Nate: Cum quo æqualis Spiritus per cuncta, Sacula regnat.

Amen.

V

Ad pre.

Ad preces nostras. Nota eadem.

Könyörgésünkre kegyes fűleidet, Hajts-le Ur Isten, s' nyisd-meg az Egeket, Es kegyelmesen fogadd kérésünket, Dicsiretünket. Nézz kegyelmesen reánk Szent Székedből, Tiszta kedvedből tekints alá Menyből, Es világgoddal vigy-ki fetétségéből, E' nagy inségből.

Fojts-meg vétkünet te nagy jó-vóltodból, Mosd-el bűnünket irgalmalságodból: Bűnben lévőket, emelly kegyessen-fel, Szent kezeiddel.

Christus jó világ, jóság, és igazság, Es a' Mennyei vigaság, boldogság, Ki életünk-ért egyedül lól váltság, Szent irgalmalság.

Olts-belénk kérlek, Szent Szeretetedet, Ónts-bé elménkben a' te Szent Hitedet, Egi-világgal táplályad népedet, Te hiveidet.

Engedgy mi-nékünk bőséges köny-hullást, Bőjtölésünkben vétkünetől távozást, Szent szerelmedből igazán újulást, Végigmaradást.

Távul mi-tőlünk legyen az ellenség, Ugy mint Istentől rontatott dühőség, De jelen legyen Szent Lélek Istenség, Meny-béli dicsőség.

Dicsőség legyen néked Atya Isten, Tisztetség néked áldott Fiú Isten, Es mind ezekkel, Szent Lélek Ur Isten, Mind örök-ké, Amen.

M A S.

Nota: Menyből jövők most hozzátok, &c.

NO Földnek minden Népei, Egnék dicsőült Seregi: Emberek, s' minden állatok, Jertek ide hol kik vadatok.

En vagyok az Isten Fia, Kit Atya újjal mutata: Amaz áldott Szent Melsiás, Ki-által lótt a' meg-váltás.

Mi az oka hát e' Világ, Hogy engem így üldöz, és vág? Illyen háládatlanságot, Földön, Mennyen hol ki látott?

En vagyok-é gonosz-tévő, Isten Neve-ellen vétő? Illyen iszszonyú kinokra, Világ mint sentenciáza. En va-

Nincsen fenki ez Világon, Ki, igaz-melle támadgyon: illyen méltatlan fogságot, Hogy kell szenvednem kinokot.

Az én szerelmes Emberem, Ki nekem ötte kenyerem: Az én kedves Tanítványom, Im mint lón csalárd árulóm.

En barátim kik vóltanak, Pártot útvén, el-hadtanak: Az önnön saját Nemzetim, Lóttének nekem gyilkosim.

Minden ki száját táthattya, Nevemet póki káromlya, Kőrnnyűl-fogott fok nyavalya, Kinomat fenki nem látta.

Nofzfa Emberek, s' Angyalok, Kik Eget, Földet lakjátok: Szemlélyetek-meg engemet, Ha ki látott illy vert Embert.

Nincs Emberi ábrázatom, Rakva fekélyekkel tagom, Nincsen helyén csak egy csontom, Azt mivelte szörnyű kinom.

Oh Adám bűnös fiai, Hogy nem-tudtok engem szánni: Kinomot hogy nézhetitek, Hogy nem esik-meg szivetek.

Sír én-rajtam az Hegy, és Völgy, Meg-indult helyéből a' Föld: Kősziklák meg-repedeznek, E' szörnyű dolgon rettegnek.

Sirat engem a Nap, és Hóld, Nem-szivedheti kinomot: Orczáját homály bé-fogta, Teremtőjét az-is szánnya.

Sirnak a' fenyves Csillagok, Mert szenved Teremtő Urok, Vagyon széllyel bolyongások, Mert nincsen igazgatójok.

Oh kemény-szivű Emberek, De ti még-is mit miveltek? Az Eg, és föld szán engemet, Ti nevetitek ügyemet.

Atyám ne-rejts-el orczádat, Hogy nem-izánod-meg Fiadat: Ostorodat ne-süllyosítsd, Inkább kinomat könnyebítsd.

Lám te-hozzád éjjel nappal, Kiáltok teli torokkal: Szánny-meg ennyi kérésemre, Ne-hagy-el szintén ennyire.

Nincs-é más út immár soha, E' Világ meg-váltására? Hogy adod Fiad halálra, E' szörnyű baj-viadala.

Jelents-meg szivednek titkát, Ha meg-kell innom e' pohárt: Nem tartok ellent jól tudod, Légyen te Szent akaratod.

Mind-az-által kérlek arra, Vifelly gondot Szent Fiadra: Nyújts-ki Menyből kezeidet, Néked ajánlom lelkemet. Amen.

HYMNUS DEVOTISSIMUS.

Nota: O gloriosa Domina, &c.

IN mea sint memoria, IESU pie signacula: Quæ passionis tempore, Pertu-
listi durissime.
Hoc primùm exercitio, Denarios conspicio: Quibus te Judas vendidit, Et te
Judæis tradidit.
Hinc calix adest, fugiunt, Discipuli; & rugiunt: Sævi Lupi, cum facibus,
Verbis adsunt minacibus.
Das proditori osculum, Voce prosternis cuneum: Petrus ferit in gladio, Mal-
chum, quem sanas subito.
Tunc fustibus & gladiis, Chordis ligatus, duceris: Ad domum Annæ, colaphis,
Ubi consputus cæderis.
Hinc Caiphas te respuit, Herodes quoquæ despicit: Petrus negat, dum metuit,
Ancillam, Gallus cecinit.
Coram Pilato susteris, Falsis testibus premeris: Te spernunt, petunt Barrabam,
Matrem repellunt miseram.
Tolle, tolle vociferant, Hunc crucifige, clamitant: Reus est mortis, traheris:
Columnæ tu affigeris.
Stas rigidus & debilis, Elagris & verbis asperis: Tunc Caro tua vivida, Fit
duris plagis livida.
Hinc tu vestiris Chlamyde, Data tibi Arundine: Pro Sceptro sedes ponitur,
Coronâ caput pungitur.
Tunc facie conspueris, Et manibus obrueris: Crini nec barbæ parcitur, Dum
tibi sic illuditur.
Ave Rex, flexis genibus, Dicunt parvi cum senibus: Nec verba cessant aspe-
ra, Donec detur sententia.
Tunc revestitus duceris, Crucem deportans humeris: Dorso curvus, vestigia,
Facis cruore rosea.
Simon juvat, & Foemina, Quæ comitantur gemina: Quos videns tu alloque-
ris, Sed progredi compelleris.
Occurrit flens Veronica, Cum Matre semî-mortua: Te plangit, tu compateris,
Dum flentem Matrem conspicias. Ad mon-

Ad montem mox Calvaria, Venis, nudaris, aspera: Spina cruorem expri-
munt, Ad terram te projiciunt.
Adsunt malleus, terebrum, Scala, clavique vulnerum: Diræ sunt foramina,
Per manus & vestigia.
In terra crucifigeris, Cum Scala mox erigeris: Pendesquæ cum Latronibus,
Oras pro illusoribus.
Latroni Spes promittitur, Servo Mater committitur: Et clamante te sicutio,
Judæi tunc, convitio.
Pleni blasphemant: acidum, In vase præbent poculum: Cum alôe & Spongia,
Arundini imposita.
Gustans potare renuis, Est consummatum præcinis: Caput inclinans pendulum,
Patri commendans Spiritum.
Tunc lanceâ cor aperit, Miles; & sanguis effluit: Cum aqua, unde protinus,
Cæci sanatur oculus.
Vestes hinc aptant Milites, Quas exuisti triplices: Albam ferunt & rubeam,
Sed sortiuntur tunicam.
Quæ texta esse creditur, Mox titulus apponitur: Sol, velum, terra, lapides,
Testantur quia Deus es.
Confirmat hæc Centurio, Longinus, & Decurio: Judæi sunt territi, Dum
multi surgunt mortui.
Tenellum corpus solvitur, Et unguentis perfunditur: Quod involutum Sindone,
Mox clauditur sub lapide.
Flet MARIA cum cæteris, Qui erant in exequiis: Te pro peccato hominum,
Sepultum suum Dominum.
Sed surgens die tertia, Non obstante custodia: Novum fecisti gaudium, In
cordibus fidelium.
De quorum IESU numero, Me reputari supplico: Per passionis meritum,
Et nunc, & in perpetuum. Amen.



M A S.

Nota: Atyának bölcsesége, &c.

EMlekezzünk mi hivek Urunknak haláláról, Erettünk lótt kinnyáról, kinnya-kózt hét szaváról, A' mi idvelségünkről, és a' mi váltságunkról, Es legyünk bizonyosok Christus Emberségéről.

Első szava: Bocsaíd-meg Atyám nekik vétkeket, Mert ha tudnák ki volnának, nem kínoznák testemet, Sőt dicsőség Királyát tisztelnének engemet, De így kell ennek lenni, hogy meg-tartsam hiveidet.

Másod szavában Urunk szólítja Ő Szent Annját, Hogy mint Fiát szeretné, Szent János Tanítványát, Tanítvány is Szent Annját tartaná úgy mint Annját, Anya-szent-egyházáról mutata nagy szép példát.

Harmad szava Urunknak lón a' bűnös Tolvajhoz, Mondván: Paradicsomban velem jósz ma Atyámhoz: Így lesz dolgok mindennek kik futnak irgalmamhoz, Mert ez én áldozatom mindennek kegyelmet hoz.

Negyed szavában Urunk kegyessen szomjúhozza, Meg-térését mindennek, mert Szent érdeme hozza, Emberi-Nem romlását felette szánakozza, Mond: Szomjúhozom Atyám, mert akaratod hozza.

Ötöd szavával Urunk, mentől nagyobb kinnyában, Kiáltá Ő Szent Atyát, rettenetes szózatban: Istenem, én Istenem, miért hagyál-el kínomban; Nekünk-is példát hagyja hogy hidgyünk Sz. Atyában.

Hatod szavában Urunk, monda: El-végeztetett, Atyámnak Dékrétoma, a' mint el-rendeltetett, Szent írásban felőlem a' mint feljegyeztetett, Emberi-Nem váltsága töllem végben-vitetett.

Heted szavában Urunk szép csendes elméjében, Ő Szent Lelkét ajánlá Szent Atyának kezében; Mondván: Atyám lelkemet le-téstem Szent kezében, Mert tudom hogy Szent testem, nem rothad meg a' földben.

Illyen szép hét igiket minden jónak kút-feje, Christus Urunk kinnya kózt, keresztfáról beszéle, Engedd azért mi Urunk, hogy Szent dicsőségedre, A' Szentséges igiket hidgyük idvelségünkre. Amen.

M A S

M A S S Z E P E N E K.

Nota: Hálá-adásunkban &c.

Hatalmas Mennyei Királyi-Székemből, Az én Szent Atyámnak kedves tetszéséből, Es a' Szent Léleknek egyes értelméből, E' világra jöttem buzgó szerelmemből.

E' széles Világnak adó-fizetője, Hogy lennék: s' Atyámnál békefeszítője, E' végre szállottam Menyégből a' földre, Szent Atyámnak tellyék mindenekben kedve.

Engedelmes voltam az én Szent Atyámnak, Holott irások-is tartyák Profétáknak, Hogy el-vegyem bűnét e' széles Világnak, Megrontsam hatalmát halálnak, s' pokolnak.

A' Jerusálemben tudgyátok fel-mentem, Es az Ő Törvény-ért új Törvényt szerzettem, Gethsemani kertben a' fogságban estem, A' hóhér Sidóktól kötözve vitettem.

Vallyon Caiphához ki vétkéért vittek, Ottan csúff-ruhában kiért öltöztettek, Mint egy gonosz-tévőt kötözve viseltek, Nem szenvedtem másért, hanem érettetek.

A' Fő-Pap házában én meg-kötöztettem, Mind arczúl, s' mind nyakon gyakran verettetem, Sok undok pökdösést, és nagy verést tűrtem, Sok-féle ostornak fájdalmát szenvedtem.

Tővisből énnékem Koronát csináltak, Es csúfolván engem, térdet hajtottanak, Bársony ruhában-is meg-jáczodoztattak, Es így minden helyen gyaláztak, s' csúfoltak.

Nehéz keresztemet vállamon viseltem, Réá karjaimat el-ki-terjesztettem, Kegyetlen szegekkel arra szegeztem, Lábaimmal együtt, érted így szenvedtem.

Mikor szomjúhoztam érted, mérget ittam, A' magas Keresztfán halállal bajt vittam, Tulajdon magamat te-érettetted adtam, Országot te-néked halállal váltottam.

Olly nagy drága kincset néked vásárlottam, Menyország kapuját néked meg-nyitottam, Az örök-életre utat így mutattam, Végeztetted lelkem érettetted ki-adtam.

Illy

Illy nagy szeretetett mutattam hozzátok, Jertek hát már velem, Országom birjátok, El-készült Menyégben fényes Koronátok, Szent, Szent, az Egekben, mindenkor mondgyátok.

Dicsiret, dicsőség a IESUS Christuſnak, Szent Lélekkel együtt az ō Szent Attyának, Bóldog Szent Annyának a' Szűz Mariának, Dicsiret, dicsőség a' Iesus Christuſnak. Amen.

M A S.

Popule meus? Nota: Joseph, Jóseph, &c.

EN Nemzetem Sidó népem, Te-ellened mit vétettem? Hogy tölled halált szenvedtem, Felelly-meg immár énnékem.

En tégedet Ægyptusból, Ki-hoztalak nagy rabságból: Te engem kedves hazámból, Ki-vetél a' Szent Városból.

En Nemzetem Sidó népem, &c. *ut supra.*

Ægyptusból ki-mentedben, Nyilást töttem a' tengerben: Te melyemet meg-nyitottad, Láncsáddal vérem ontottad.

A' Pufztában itattalak, Es Mannával tápláltalak: Engem epével itattál, Mérges eczettel kínáltál.

En Nemzetem Sidó népem, &c.

Veled szép fényes oszlopban, Jártam, és hires homályban: Te-is én előttem jártál, De meg-kötözve hordoztál.

Ellenségedet meg-vertem, A' Kánáneust el-űztem: Te engem ostorral vertél, És talpig vérben kevertél.

En Nemzetem Sidó népem, &c.

Kánáneust meg-fosztottam, Országát kezekben adtam: Te pedig Náddal tiszteltél, Heródeffel meg-vetettél.

En téged nagy méltóságra, Fel-vittelek Királyságra: Te tóvissel koronáztál, Csúfos bársonnyal ruháztál.

En Nemzetem Sidó népem, &c.

Téged Chanáán földére, Vittelek Mézes helyre: Te Kálvária hegyére, Vittél minden szenvedésre.

En Sző-

En Szőlőmben plántáltalak, Esovel harmatoztalak: Te rosz gyümölcsöt termettél, Latrok-közzé feízítettél.

Egig fel-magasztaltalak, Becsi lettel tartottalak; Te a' földig megaláztál, Gyalázattal rágalmáztál.

En Nemzetem, Sidó népem, Többet mit cselekedhettem: Te-ellened mit vétettem, Felelly-meg mostan énnékem.

Ne-essél még-is kétségben, Csak légy buzgó meg-térésben: Könyvezz, és térj Istenedhez, Hozzám te Idvezitődhöz.

Akarlak idvezíteni, Bűnödöt meg-bocsátani, Fiamnak-is bé-fogadni, Csak ne-késsél hozzám térni. Amen.

Confiteor. Nota: *Salve mundi salutare, &c.*

GYónom az élő Atyának, Mindenkor Szűz Mariának, Keresztelő Szent Jánosnak, Szent Peter, s' Pál Apostolnak. Istennek minden Szentinek valloem magamat bűnösnek.

En vagyok a' ki a' sárban, Arczal estem rút mocsárban, Es baromi-ábrázatban, Gyönyörködven a' rútságban. Istennek &c.

Nincsen-is rútabb nálamnál, Bűdösebb vagyok ganéjnál, Utállatosb a' kigyónál, Csúszó-mászó-állatoknál Istennek &c.

De a' mi leg-nagyobb vétkem, Christusomat meg-vettem, Megpő-dősvén arczul-vertem, Csúfolván meg-is nevettem. Istennek:

Ruháit rólla le-vontam, Mert a' szegényt nem ruháztam, Százszor el-űztem, nem szántam, De ezerszer már meg-bántam. Isten:

Eletemnek rútságával, Mint hóhér ō dárdájával, Ur Iesusom oldalával, Bántam, és Szent orczájával. Istennek &c.

Irigységnek szegeivel, Lárait két kezeivel, Kereszt-fára fel-szegeztem, Sidó Királynak neveztem. Istennek &c.

Az én telhetetlenségem, Lött énnékem ellenségem: Gonosz nyelvem káromlása, Christus Iesusnak halála Istennek &c.

Nyila dúhős haragomnak, Drága testét Ur Iesusnak, Meg-szaggattaj magamnak! Hogy ezt töttem Orvoimnak. Istennek &c.

X

Oh Iesu

Oh Iesusom mit mivelteél, Hogy hegyre keresztet vittél? Mindent értem cselekedtéél, Hogy engem idvezithetnél. Istennek &c.
Szánom bánom fok bűnömöt, Orvosra biztam sebemet, Kérem csak Idvezítőmet, Adgya-meg egélségemet Istennek minden Szentinek vallom magamat bűnőfnek. Amen.

M A S.

Nota: Angyaloknak Nagyságos Afzszonya, &c.

IEr dicsirjűk az Istennek Fiát, A' szép Szűznek áldott Szent Magzattyát, E' Világnak édes meg-váltóját, Bűnösöknek kegyes szószólóját.

I E S U S Christus kegyelmes meg-váltónk, Ur Istentől adatott Tanítónk, Szent Atyáddal felséges meg-tartónk, Szent Lélekkel minden igazgatónk.

Téged vallunk hatalmas Istennek, Kezdet-nélkül-való természetnek, Szent Atyáddal egy örök Felségnek, Allattyaából születél Istennek. Te-általad e' Világ kezdeték, Es semmiből szépen teremteték, A' Csillagos szép Eg terjeszteték, Nappal, Hóldal meg-ékesítették.

E' széles Föld te-tőlled adaték, Termő-fákkal meg-gyümölcsöztek, Szép zöldellő füvel éppítették, Virágokkal meg-csillagoztaték.

Te-általad Adám teremteték, Földből teste szépen alkottaték, Menyből lelke a' testben adaték, Eva társul mellé rendelteték.

Paradicsom-kertiben viteték, Ördög-miá ott meg-csalattaték, Minden jótúl ottan meg-fosztaték, Az Emberi-Nemzet kárhoztaték.

Mikor Adám ott magát el-veszté, Es fiait a' halálban ejté, Atya Isten magát ki-jelenté, Te nevedet Adámnak hirdeté.

Fel-ótközél az Emberi-testben, E' Világra jövel mi-közünkben, Igaz Hitet adál mi szívünkben, Uj-világot gerjesztél lelkünkben.

Szent véreddel te minket meg-váltál, Bűneinkből szépen ki-tisztítál, Szent Lelkessel meg-világosítál, Es Atyádnak kedvében jutatál.

A' ke-

A' kereszt-rán érettünk meg-halál, Harmad-napon úmég fel-támadál, Menyországban fel-magasztaltatál, Tisztességgel meg-koronáztatál.

Azért vallunk téged Királyunknak, Es örökké-való nagy Papunknak, Isten-előtt minden gyámolunknak, E' Világon minden óltalmunknak.

Az Istennek nagy haragja-ellen, Az ördögnek dühősége-ellen, E' Világnak kergetéle-ellen, A' bűnőknek rettentéle-ellen.

Te vagy nekünk a' mi reménségünk, E' Világon mi nagy tisztességünk, Isten előtt minden dicsőségünk, Menyországban örök idvességünk.

Oh Istennek kedves áldozattya, Kit jó-szemmel meg-tekint az Atya, Es meg-marad az ő jó-illattya, Mind örökké kedves fogonattya. Edes Iesus elődben járulunk, Széked-előtt arczal le-borulunk, Keservefen te-hozzád ohajtunk, Es nagy firván Menyben fel-kiáltunk.

Mert az ördög ellenünk támadott, A' gonofság köztünk el-áradott, A' mi erők immár el-fáradott, Jelents azért mostan hatalmadot.

Emlékezzél gyarló esetünkről, Emlékezzél erőtlenségünkről, Emlékezzél kegyelmességedről, Emlékezzél Szent igiretedről.

Oltalmaz-meg azért az ördögtől, E' Világi fok kegyetlenektől, Szabadits-meg a' mi bűneinktől, Testünk-béli fertelmességektől.

Adgyad nekünk a' te Szent Lelkedet, Terjesztessed a' te Szent igidet, Ismérjünk-meg minnyájan tégedet, Dicsirhelsűk a' te Szent Nevedet.

Tekints reánk most a' magas Menyből, Látogass-meg Királyi-Székedből, Tégy jól velünk kegyelmességedből, Ments-meg minket keserűségünkből.

Vigasztald-meg a' mi siralmunkat, Tellyesíts-bé mi kívánságunkat, Mi-is néked hálá-adásunkat, Bé-mutattjuk mi áldozatunkat.

Dicsirtefsék az Atya Ur Isten, Dicsirtefsék a' Fiú Ur Isten, Dicsirtefsék a' Szent Lélek Isten, Szent Háromság egy bizony Ur Isten. Amé.

X 2

H Y M.

HYMNUS IN COENA DOMINI.

Hymnum dicamus Domino, Laudes Deo cum cantico, Qui nos Crucis patibulo, Sangvine redemit suo. Kyrie eleison. Christe exaudi nos. Salvator adjuva nos.

Die decursu ad Vesperam, Passioni Christi proximam: Impius venit ad Coenam; Qui Christum Deum tradet jam. Kyrie eleison. &c.

JESUS futura nunciat, Coenantibus hoc indicat, Quod Judas eum jam vendat, Quamvis in Mensa discumbat. Kyrie eleison. &c.

Judas pessimus mercator, Intrat in hortum ut Proditor, Osculo tradens Dominum, Per quem conditum est saeculum. Kyrie eleison. &c.

Denariorum numero, Christum vendit hoc pretio: Innocens Christus Dominus, Pro nobis ad tormenta ductus. Kyrie eleison. &c.

Præses Pilatus proclamat, Nihil in Christo inveniat: Ablutis inde manibus, Tradit eum tortoribus. Kyrie eleison. &c.

Fallaces Judæi impii, Barrabam malunt dimitti: Graviter Christum accusant, Crucifigatur inclamant. Kyrie eleison. &c.

Barrabas Latro dimittitur, Qui reus mortis asseritur: Salus Mundi suspenditur, Mortui per quem excitantur. Kyrie eleison. &c.

Gloria Patri Domino, Gloria Unigenito, Una cum Spiritu Sancto, Nunc, & in omni saeculo. Kyrie eleison. Christe exaudi nos. Salvator adjuva nos. Amen.

Hymnum dicamus Domino.

Dicsiretet mondgyunk Ur Istennek, Es ő Fiának Christusnak, Ki minket Szent halálával, Meg-válta vére-hullásával. Iesus irgalmazz nekünk. Christus kegyelmezz nekünk. Ur Isten halgass-meg minket. Idvezitõnk idvezits minket.

JESUS jövendõt hirdete, Hogy érettünk halálra menne, Tanítványinak meg-mondá, Hogy Júdás õtet el-árulná. Iesus &c.

Akkor való harmincz pénzen, Júdás Christust el-adá ingyen, Noha a' Christus ártatlan; Ertünk halált szenved nagy bátran. Iesus:

Júdás

Júdás az hamis gonolz Kalinár, Csókkal Christust el-árulá, Ó mint ártatlan Barány, Júdástól magát meg-nem voná. Iesus &c.

Pilátus nagy fel-szóval kiálta, Hogy bűnt benne nem találna, Kezeit vizben meg-mosá, Es Christust, a' Sidóknak adá. Iesus &c.

Csalárd Sidók hogy ezt láttyák, Barrabás Tolvajt el-bocsáttyák, Es a' Christust vádollyák, Meg-feszíttesék, kiálttyák. Iesus &c.

Tolvaj Barrabás el-ereszteték, Noha halálra meg-fogaték, E' Világ Ura meg-feszítették, Ki-által fok halott fel-támadék. Iesus &c.

Dicsiret néked Ur Isten, Dicsiret néked Fiú Isten, Szent Lélekkel egyetemben, Örökkön örökké, Amen. Iesus irgalmazz nekünk. Christus kegyelmezz nekünk. Ur Isten, halgass-meg minket, Idvezitõnk idvezits minket. Amen.

M A S S Z E P E N E K.

Bűnös lélek, sirasd kérlek, Uradnak nagy kinyját: Mert ártatlan, mint egy Barány, szenved a' kereszt-fán.

Tekints kérlek, Szent sebekre, édes Teremtõdnek: Mellyet szenved, hogy lelkedet adgya idveségnek.

Siránkozik bűneink-ért, és úgy mosogattya: Rűtságinkat, mocskáinkat, vérrel tiltogattya.

Bűneink-ért ostorozzák az ártatlan Barányt: Tõvissfekekkel koronázzák, s' kínozzák egy-aránt.

Arczúl-verik bűneink-ért, pökdõfik orczáját: Irgalmatlanul csúfollyák, szaggattya Szent haját.

Kegyes Iesust, mint egy Barányt, úczákon hurczollyák: Kaifástól Pilátushoz kötözve hordozzák.

Te Szent Atya, Szent Fiadat vérbe bé-keverve: Tekints kérlek Magzatodat Latrok-közt feszítve.

Indully kérlek veszett lelkem, szánnyad Szent Uradat: Keservefen bűneid-ért sirassad magadat.

Oh te Egek erősege, szívünk gyenge méze: A' Csillagok fényesége, el-vagyon felejtve.

X 3

Oh te

Oh te Világ nagy öröme, lelkünk csendesége: Angyaloknak ékesége, mint húznak keresztre.

Föld, Tenger, Egek sirjatok, szenved most Uratok: Ti Csillagok zokogjatok, könnyait szánnyátok.

A' Latrok-közt mint kínlódik Világ szabadsága: Veszszókkal ostromoztatik Egeknek Császára.

Ki a' Földet gyümölcsökkel, drága termő-fákkal: Bé-fedi szép virágokkal, zöldellő ágakkal.

Most Anya-szült meztelen, oszlophoz kötözve: Veszszóztatik kegyetlenül, bűnünk miatt nyögve.

Ki a Napot fényességgel, Eget Csillagokkal: A' Hóldat tartya világgal, bűnünk miatt meg-hal.

Bűnös lélek, indully kérlek, siraírd bűneidet: Nézd Uradnak szenvedését, mint keres tégedet.

Oh én lelkem csendesége, el-vagy most hagyatva: Sidóktól így kínoztatol az mi bűnünk sóldgya.

Oh én keserves szemeim ezt nézvéen sirjatok: Mert keresztfán fel-függesztve, szegezve Uratok.

Kegyes I E S U S, légy kegyelmes nekem bűneim-ért: Ki a' magas Szent keresztfán, öntözél értem vért.

Bűneim-ért úgy ne fizess a' mint érdemlettem: Gonosz cselekedetimet; bocsáld-meg énnékem. Amen.

M A S.

Nota: *Infinite bonitatis, &c.*

IAj mit látok, s' mit szemlélek, Mikor keresztfára nézek, Meg-feszült drága Iesusomra: O könyvez szemem, sir az én szívem, Bánkodik lelkem, nincs semmi kedvem, Szomorúságtól mert nem-fölhat nyelvem.

Vallyon s' kérlek ki nem sirna, Téged Iesus ki nem szánna, Illy keserves, illy rút kínok-ért? Bizony kemény szű, vad tern észetű, Ha szive rajtad, sirva nem fakad, Oh szép meg-Váltóm, kínok-közt mint lankad!

Meny-

Menyörizágnak nagy Királya, Szenteknek szép Koronája, Egy rút keresztre szegeztek: Az egész tested, el-fogta véred, El-ájul szived, jaj nincsen színed, Rútul változott szép ékes Személyed.

Dicsőséges gyenge Kezed, Mely fundálta az Egeket, Jaj, keresztfára szegeztetett: Szentséges lábak, kik bűnt tapodnak, Im egy keresztre, vadnak szegezve, Kemény szegekkel rútul által-verve.

Hol Felséged, hol Nagyságod? Hová lőtt szép ábrázatod? Oh lám mely véres az oldalod: Ki nem siratna, s' téged nem szánna? Te Szent testedet, ékes Színedet, Eppen be-fogta a' vér Szent Fejedet.

Oh Királyoknak Királya, Oh Istennek szép Bíránnya, Oh ártatlan édes Iesusom! Mit cselekedtél, kinek vétettél? Hogy keresztfára, illy rút halálra, Sentenciáztak mindenek láttára.

En vagyok Uram, én vagyok, A' kinek bűnei nagyok, Bűntelen vagy; te nem vétettél: Oh miért értem, a' ki bűnt töttem, Téged kínoznak, és ostromoznak, Edes Iesusom ártatlan von-doznak?

Allyon-elé a' ki látott, Illyen Törvényt; a' ki hallott, Illy hamis, illy rút sentenciát: Szolgák vétkeznek, Királyt büntetnek, Bűnös el-téved, az Ura szenved, Keresztre mégyen Isten, Ember érted.

Oh keresztyén igaz Lelkek, Keresztfára tekíncsetek, Meg-feszült drága Iesusomra: Mondgyátok kérlek, ha ki-köztetek, Illy dólgot látott, illy csudát hallott, Minémű mostan a' keresztfán látczott.

Itt igaz életnek Ura, Itiltetik a' halálra, Bűntelen szenved bűnösök-ért: Az Ige halgat, az Isten jajgat, A' Virág hervad, a' zöld-ág fonnyad, Halandóvá lőtt az Isten miattad.

Ki az Egtől tiszteltetik, Angyaloktól imádtatik, A' bűnösöktől csúfoltatik: Kit az Országok, félnek: a' latrok, Nevetni merik, s' azt arczul-verik, Pökdőfik Istent, s' véreben keverik.

Menynek

Menynek és Földnek Királyát, Csak tövissel koronázzák, Minden czimeri csak vas-szegek: A' hegyes kopja, Királyi-pálcza, Két Lator között, vérben öltözött, Sidok Királya vért bővön öntözött.

A' ki ruház minnyájunkat, Ekesiti virágokat, Mezitelenül feszítettik: Ki a' kincset adgya, nincsen ruhája, Bársony-Palástya, néki szállása: Leg-jobb jószága tövis Koronája.

Oh boldogságom kút feje, Oh én lelkem, s' szemem-fénye, Oh IESUS szivem egy öröme: Ki kényszerített erre tégedet, Hogy bűneim-ért, s' szegény lelkem-ért, Rút halált szenvedgy érettem szegény-ért.

Haláloznak kegyes-voltát, Minden véred ki-ontását, Nincs olly Ember, ki, meg-fizetné: Ha életemet, s' minden véretem, Néked áldoznám, s' lelkemet adnám: Szeretetedet meg-nem szól-gálhatnám.

Vaj-há drága keresztfádhhoz, Magdolnával lábaidhoz; Borúlhatnék édes lefusom: Szemem-könyvével, mint-egy kenettel, Lábaiddal keném, és ölelgetném, Haj-szálaimmal csókolván törölném.

Oh keresztfélig tövisfák, Emberek-ért fel-vőtt szegek, Oh piros febek, oh szép IESUS: Ah tekints reám, Mennyei Mannám, Szivem el-bádogyatt, nyelvem nem szólhat, Szerelmed miatt már halálig óhajt. Amen.

FERIA QUINTA. IN LOTIONE PEDUM.

Nota: Menynek földnek &c.

TUdván IESUS hogy el-jött órája, Halálához közelített vala, Tanítványit igen bátorította, Imádságra szüntelen tanította.

Meg-kerülé Sátán gonosz Júdást, Inté őtet hogy tenne támadást, Addig sűga, hogy tön nagy árulást, Simon fia el-adá Christusát.

A' mi Urunk Vég-Vacsorát szerze, Szeretetet mindennek hirdete, Bocsánatot bűnöknek engede, A' ki hitzi örök-élet helye.

Minden

Minden javát Isten néki adta, Földön, Mennyen meg-engedte Attya, Mindeneknek ő legyen Birája, Magát lássad im mint meg-alázta.

Bűnös-voltát nem nézé Júdásnak, Nagy Ur lévén szolgál Tanulóknak, Ideje lön mikor Vacsorának, Magát adá a' Tanítványoknak.

A' köntöst-is magáról le-veté, Keszkenőjét ő kezében vévé, Kivel magát ottan bé-ővedzé, Szokásokat Sidóknak jelenté.

Reá néznek miben igyekezik, Medenczébe viz tölle öntetik, Tanítványok lába meg-mosatik, Csudálkoznak hogy mit cselekedzik.

A' lábokat mikoron mosnája, Rendel juta Christus a' Simonra, Simon monda hogy nem-méltó arra, Nem-engedi, néki lábát mosni.

Nagy szép szóval IESUS így felele: Ha nem-moslak, részed dicsőségbe, Nem fog lenni velem az Egekbe, Mikor jutok Atyám eleibe.

Im ezt halván Péter el-ijede, Fenvegető-szótul el-rettene, Búsult szível Urunknak könyörge, Lábát, fejét néki öntözneje.

Hogy lábokat szép rendel meg-mosá, Ő testére ruháját ragadá, Vacsorához magát vellek adá, Tanúságra akkoron ezt mondá:

Tudgyátok-é mit én cselekedtem? Noha Urrá, és Mesterré lőttem, Lábokat meg-mostam, s' meg-kentem, Ugy tegyetek a' mint én miveltem.

Sok jó példát adtam-is ti-néktek, Meg-mutattam mit cselekedgyetek, Uratoknak kedvét keressétek, Akarattját néki kövessétek.

Ha ezeket ti meg-tanuljátok, Kiket töllem sokszor hallottatok, En Atyámnak szavát fogadgyátok, Ha tartyátok, így léztek boldogok.

Fejen-ként mi a' kik Keresztyének, Vagyunk: szükség szolgálunk Istennek, Jó gyümölcsét teremtsük Hitünknek, Hogy jutalmát vehessük ezeknek.

Barátinknak lábokat meg-mosjuk, Mi Urunktól a' mint meg-tanultuk, Ki

tuk, Ki izomorú, azt meg-vigasztaljuk, Ha goromba, jó tanács-
csal tarcsuk.

Boszúságot békével szenvedgyünk, Szegényeknek igen adakozzunk,
Ha tudatlá szűkség tanítanunk, A' ki vétett bűnét meg-bocsássuk.

Láb-mosásnak ez magyarázattya, Mellyet Christus Vacsorán muta-
ta, Egy-más terhét el-viselnünk hadgya, Országában böldeg-
ségát adgya.

Dicsirtefésék az Atya Ur Isten, Véle-őszve a' Fiú Ur Isten, Szent Lélek-
kel egy bizony Ur Isten, Mind örökkön örökké úgy légyen. Am.

M A S.

Nota: *Mittitur ad Virginem Dei &c.*

Mater Sapientiae Rosa sine spina, *MARIA* ingemuit hora matutina,
Dum audivit Dominum captum, & ligatum, Pergit Jerosolymam, ut
videret Natum.

Horâ prima Filium caesum, & afflictum, Cernit & ab impiis vinculis adstri-
ctum, Ad Pilatum Praesidem duci cum clamore, Tota tunc contremuit
magno praedolore.

Acclamantem populum hora tertiarum, Crucifige: percipit cor sit plus ama-
rum, Spinis punctum aspicit Natum, & ferentem: Crucem, sequens Fi-
lium moestam habens mentem.

Horâ sextâ Dominum, in Cruce levare, Respicit, & ferreis clavis conclavari,
Frangi membra Filii, & sanguinem fundi, Repletur doloribus Domina-
trix Mundi.

Horâ nonâ Spiritum Patri commendantem, Audit Natum lugubri voce expi-
rantem: Cujus latus Lancea quando perforavit, Genitricis viscera fer-
rum penetravit.

De Cruce depositum horâ Vespertinâ, Tenet inter brachia Coelorum Regina,
Quem dum lavit lacrymis, madidum cruore, Se aspergit sanguinis sacra-
ti dolore.

Horâ Completorii quando sepulturae, Corpus Sacrum traditur Virgo Mater du-
rè, Lamentatur ejulans se tam desolatam, Natoque tam inchoyto sic fo-
re privatam.

Has ho-

*Has horas Canonicas tibi cum amore, Virgo Mater offero pro tuo dolore, Ut
quae Crucem Filii mente pertulisti, Nos ducas ad gaudia sempiterna
Christi. Amen.*

M A S.

Ex more docti mystico. Nota: Menyországoknak &c.

ATyáinknak szokásokból, Keresztyéni rend-tartásból, Tartsuk-
meg a' böjt- napokat, Szentül viselvén magunkat.

Elsőben ezt a' Próféták, Meg-tartották a' Szent Atyák, A' Christus-is
meg-szentelé, Negyven-napiglan böjtölé.

Ellyünk immár józansággal, ételünkkel, italunkal, Pœnitencia-tar-
tással, Legyünk lelki-vigyázással.

Távoztassuk-el a' vétket, Hogy ne-rútítsa lelkünket, Utat ne-nyisson
szivünkre, A' Sátán kísértetire.

Istenünkhöz fohászkodgyunk, Egy szivel hozzá kiáltunk, Le-borúl-
ván könyörögjünk, Szent haragját engeszteljük.

Bűneinkel Felségedet, Meg-bántottuk Szent nevedet, De tudgyuk
hogy irgalmas vagy, Bűnösök kegyes Atya vagy.

Emlékezzél-meg mi-röllünk, Hogy gyarló fiaid vagyunk, Adgyad
nékünk Szent Lelkedet, Dicsirhessük Szent Nevedet.

Bocsásd-meg mi bűneinket, Es jobbits-meg életünket, Hogy te ked-
vedben lehessünk, Es veled együtt élhessünk.

Engedgyed ezt Szent Háromság, Ki mindenben vagy igaság, Foga-
natos könyörgésünk, Légyen hasznos szenvedésünk.

Dicsőség légyen Atyának, Ó egyetlen-egy Fiának, Mi kegyes Vi-
gasztalónknak, A' tellyes Szent Háromságnak. Amen.

HYMNUS DE PASSIONE DOMINI.

Patris Sapientia, Veritas divina, *DEUS* Homo captus est; horâ matuti-
na, A notis Discipulis citò derelictus, A Judæis traditus, venditus, &
afflictus.

Horâ primâ Dominum, ducunt ad Pilatum, Et à falsis testibus, multum accu-
satum, Colaphis percutiunt, manibus ligatum; Vultum *DEI* conspuunt,
lumen Coeli gratum.

Y 2

Crucifi-

Crucifige clamitant, horâ tertiarum, Illusus induitur, veste purpurarum; Caput ejus pungitur, coronâ spinarum: Crucem portat humeris ad locum poenarum.

Horâ sextâ IESUS est Cruci conclavatus, Et est cum Latronibus, pendens deputatus. Præ tormentis sitiens, felle saturatus, Agnus crimen diluens, sic ludificatus.

Horâ nonâ Dominus IESUS, expiravit. Eli clamans, spiritum Patri commendavit. Latus ejus lanceâ miles perforavit, Terra tunc contremuit, & Sol obscuravit.

De Cruce deponitur horâ Vespertinâ; Fortitudo latuit in mente divina, Talem mortem subit, vitæ medicina: Heu! Corona gloriæ jacuit supina.

Horâ Completorii, datur sepultura, Corpus Christi nobile, spes vitæ futuræ, Conditur aromate: implentur Scripturæ. Jugi sit memoriæ, mors hæc mihi curæ.

Has horas Canonicas, cum devotione, Tibi Christe recolo piâ ratione: Ut qui pro me passus es, amoris ardore, Sis mihi solatium, mortis in agone.

Patris Sapientia. Nota eadem.

ATyának Bölcesége bizony Istensége, Vecsernyekor fogaték Christus Embersége. Az ő Tanítványitól hamar el-hagyattaték, Si dóknak árultaték, igen meg-kötözteték.

Első órán Ur IESUS Pilátushoz viteték, Hamis tanúságoktól igen bé-vádoltaték: Arczúl s' nyakon vereték, kötözve viselteték, Egi-világosságnak Szent orczáját pókdófék.

Harmad órán Ur Iesust, feszíteni kiálták; Bárlonyban öltöztetvén méltatlanul csúfolák. Tövises koronával, Szent fejét meg-liggatták, Kereszt-fáját viselni, Szent vállára, fel-adák.

Hatod órán Ur Iesust, kereszt-fára feszíték, Kinnya miatt szomjúzék méreggel itattaték. Fügven a' tolvajok-közt, hozzájuk hasonlítottaték; Bűn el-mosó bárányunk, ekképpen csúfoltaték.

Kilencz órán Ur Iesus, e' világból ki-mülék. Szent Attyához kiáltván, lelke ki-

lelke ki-bocsáttaték, Egy Vitéz dárdájával, oldala lyuggattaték, Föld ottan meg-indúla, a' Nap meg-homályosodék.

Vecsernyének idején kereszt-ről le-véteték, Istennek nagy ereje, illy módon titkoltaték, Eletnek orvossága, illy kinnal öletteték, Jaj, Menynek dicsősége, illy-képpen tapodtaték.

Complétának idején, koporsóban téteték, Christusnak nemes teste, s' gyölcsben bé takartaték, Kenettel meg-keneték. Írások bé-telének. Légyen emlekezete, nálunk e' szenvedésnek.

Ez szentséges igéket, nagy áhítatossággal, Néked Christus mi mondgyuk, keferses ohajtással, Mint, ki értünk szenvedél, szeretetek langjával. Légy halálunk óráján, nekünk vigasztalással. Amen.

Planctus Beatæ Virginis MARIE.

Stabat Mater dolorosa, Juxta Crucem lacrymosa, Dum pendebat Filius: Dum pendebat Filius.

Cujus animam gementem, Contristantem, & dolentem. Pertransiit gladius. O quàm tristis, & afflicta, Fuit illa benedicta. Mater Unigeniti. Mater &c. Quæ moerebat, & dolebat, Et tremebat cum videbat. Nati poenas inchoit. Quis est homo, qui non fletet, Christi Matrem si videret. In tanto supplicio? Quis non posset contristari, Piam Matrem contemplari. Dolentem cum Filio? Pro peccatis suæ gentis, Vidit Iesum in tormentis. Et flagellis subditum. Et &c. Vidit suum dulcem Natum, Morientem desolatum. Dum emisit spiritum. Eja Mater fons amoris, Me sentire vim doloris. Fac, ut tecum lugeam. Fac, ut: Fac ut ardeat cor meum, In amando Christum Deum. Ut sibi complaceam. Sancta Mater istud agas, Crucifixi fige plagas. Cordi meo valide, Cordi &c. Tui Nati vulnerati, Tam dignati pro me pati. Poenas mecum divide. Poenas: Fac me verè tecum flere, Crucifixo condolere. Donec ego vixero. Donec &c. Juxta Crucem tecum stare, Te libenter sociare. In planctu desidero. In &c. Virgo Virginum præclara, Mihi jam non sis amara. Fac me tecum plangere. Fac, ut portem Christi mortem, Passionis ejus sortem. Et plagas scolare. Fac me plagis vulnerari, Cruce hac inebriari. Ob amorem Filii. Ob &c.

Inflammatum, & accensum, Per te Virgo sum defensus. In die Judicii. In &c.
Fac me Cruce custodiri, Morte Christi prae muniri. Confoveri gratia.
Quando corpus morietur, Fac, ut animae donetur. Paradisi gloria. Paradisi gloria. Amen.

Stabat Mater dolorosa. Nota eadem.

Alla a' keserves Anya, Kereszt-fánál síralmába. Midőn fűgne Szent Fia. Midőn fűgne Szent Fia.
 Kinek meg-epedett szivét, Tőredelmes, és bús-lelkét. Hegyes-tőr által-járta. Hegyes-tőr &c.
 Oh mely keseredet igyben, Akkor vala győtrelemben. Eggyetlen-egynek Anya. Eggyetlen- &c.
 Ki sír vala, és kínlódék, Retteg vala, s' szomorkodék. Hogy lőn Fia halála. Hogy lőn &c.
 Vagyon-é ki ne-síratná, Christus Annyát hogy-ha látná. Illy nagy szomorúságban. Illy nagy &c.
 s' Ki tőrhetné hogy ne-száná, E' Szent Anyát hogy-ha látná: Fiával illy nagy kínban? Fiával &c.
 Az ő népének vétké-ért, Láta IESUS-nak győtrelmét. Es megostorozását. Es &c.
 Láta az ő édes Fiát, Hólt-számban ő el-hagyását. Szent Lelke kiadását. Szent &c.
 Oh Szűz ízeretet forrása, Hogy fájdalmad lelkem lássa. Engedd: s' kínod vífellyem. Engedd &c.
 Add, hogy szivem fel-gerjedgyen, IESUS szerelmétől égjen. Hogy néki kedveskedgyem. Hogy &c.
 Oh Szent Anya ezt mivellyed, Meg feszültnek belém rejtse. Mélységesen sebeit. Mélységesen sebeit.
 Meg-sebesült Szent Fiadnak, Ertem-tűrő Magzatodnak, Közöld velem kínyait. Közöld &c.
 Engedd, hogy veled sírhassak, Szent Fiadon jajgathassak. Mig e' Világban élek. Mig &c.

Kereszt-

Kereszt-alatt veled álljak, Ottan társul fogadgyalak. Es te-veled könyvezzek. Es te- &c.
 Ah Szűzeknek Nemes Szűze, Ne-légy keserűségemre. Szent Fiadnak kedvé-ért. Szent &c.
 Christus halálának kínyát, Kín-szenvedésének sűllyát. Vífelhessem sebeit. Vífelhessem sebeit.
 Sebeivel sebesíts-meg, Keresztivel részegíts-meg. Hogy kedvében lehessenek. Hogy kedvében lehessenek.
 Hogy fel-gerjedt tiszta szível, Szűz általad, s' víg-örömmel. Itéletre mehessek. Itéletre mehessek.
 Christus Kereszti őrizzen, Szent halála el-készítsen. Szent Malasztya segéllyen. Szent &c.
 Midőn a' test, földé lészen, Add a' lélek bé-mehessen. Paradicsom fényében. Paradicsom fényében. Amen.

Planctus 2-dus de Beata Virgine: per modum Dialogi.

Nota: Stabat Mater dolorosa, &c.

Stabat juxta Crucem Christi, Virgo Mater corde tristi. Suum cernens Filium. Manus Sacras elevabat; Et pendentis peroptabat. Nati, membra tangere. Dic MARIA quid vidisti, Contemplando Crucem Christi. Lacrymosis oculis?
Quando Crucem contemplabar, Nati, sero perforabar. Simeonis gladio.
Dic MARIA quid vidisti, &c.
Vidi vultum pretiosum, Et prae cunctis speciosum. Maculatum sanguine.
Dic MARIA quid vidisti, &c.
Vidi Manus delicatas, Diris plagis perforatas. In Crucis patibulo. In &c.
Dic MARIA quid vidisti, &c.
Vidi pedes innocentes, Et culpam nullam habentes. Duro fixos stipite.
Dic MARIA quid vidisti, &c.
Vidi latus vulneratum, Et Longini perforatum. Sciantis lancea. Sciantis:
Dic MARIA quid vidisti, &c.
Vidi crines Agni puros, Pallescentes, & obscuros. Prae livore sanguinis.
Dic MARIA quid vidisti, &c.

Vidi Na-

Vidi Natum lacrymantem, Et Parenti supplicantem. Cum clamore valido.

Dic MARIA quid vidisti, &c.

Vidi fructum ventris mei, Verbum Summi Patris DEI. Eminentem spiritum.

Dic MARIA quid dixisti, Quando Christum conspexisti. Inclinato capite?

Cœpi tristis exclamare. Eheu Nate mihi care! Cur me solam deseris?

Dic MARIA quid dixisti, &c.

Moestas voces eructabam, Et ad fletus concitabam. Totam mundi machinam.

Dic MARIA quid dixisti, &c.

Cœpi nimium plorare, Triste pectus conturbare. Præ moeroris copia.

Dic MARIA quid fecisti, Quando Christum perdidisti. Angelorum Dominum?

Ligna Crucis amplectebam, Et manantis osculabar. Sacras guttas sanguinis.

O MARIA noli flere, Surget natus tuus verè. Et te consolabitur.

Consolare Virgo Mater, Supra cunctos Summus Pater. Te mortales diligit.

Et te Sponsam consecratam, Margaritis decoratam. In excelsis statuet.

In excelsa te levabit, Et à dextris collocabit. Tui Virgo Filii.

Ubi throno sublimata, Super choros exaltata. Imperabis sæculis. Amen.

Hymnus Sancti Bernardi ad Christum Crucifixum.

Ad Pedes.

Salve Mundi salutare. Salve, salve IESU chare. Cruci tuæ me aptare,

Vellem verè, tu scis quare. Tuum mihi da amorem, tuo fac amore mori.

Ac si præsens sis accedo, Imò te præsensem credo: O quàm nudum hîc te cerno! Ecce tibi me prosterno. Tuum mihi &c.

Clavos pedum, plagas duras, Et tam graves impressuras, Circumplector cum affectu, Tuo pavens in aspectu. Tuum mihi &c.

Grates tantæ charitati, Nos agamus vulnerati: O Amator peccatorum, Reparator confractorum. Tuum mihi &c.

Quidquid est in me confractum, Dissipatum, aut distractum, Dulcis IESU totum sana, Tu restaura, tu complana. Tuum mihi &c.

Te in tua Cruce quero, Prout queo, corde mero: Me sanabis hîc, ut spero: Sana me, & salvus ero. Tuum mihi &c. Plagas

Plagas tuas rubicundas, Et fixuras tam profundas, Cordi meo fac inscribi: Ut configar totus tibi. Tuum mihi &c.

Dulcis IESU, pie DEUS, Ad te clamo, licet reus, Prebe mihi te benignum: Ne repellas me indignum, Tuum mihi &c.

Coràm Cruce procumbentem, Hosquè pedes complectentem, IESU bone non me spernas: Sed de Cruce Sancta cernas. Tuum mihi &c.

In hac Cruce stans directè, Vide me, ô mi Dilecte, Ad te totum me converte; Esto sanus, dic apertè. Tuum mihi &c.

Ad Genua.

Salve IESU Rex Sanctorum, Spes votiva peccatorum, Crucis ligno tanquam reus, Pendens homo verus DEUS. Tuum mihi &c.

O quàm pauper! ô quàm nudus! Qualis es in Cruce ludus? Derisorum jocus factus, Spontè tamen, non coactus. Tuum mihi &c.

Sanguis tuus abundanter, Fusus fluit incessanter, Totus lotus in cruore, Stans in maximo dolore. Tuum mihi &c.

O Majestas infinita! O egestas inaudita! Quis pro tanta charitate, Querit te in veritate. Tuum mihi &c.

Quid sum tibi responsurus, Actu vilis, corde durus? Quid rependam Amatori, Qui elegit pro me mori. Tuum mihi &c.

Amor tuus, amor fortis. Quem non vincunt jura mortis: O quàm pià me sub cura, Tuâ foves in pressura. Tuum mihi &c.

Ecce tuo præ amore, Te complector cum rubore: Me coopto diligentèr, Tu scis causam evidentèr; Tuum mihi &c.

Hoc quod ago, non te gravet, Sed me sanet, & me lavet, Inquinatum & egrotum, Sanguis hic fluens per totum. Tuum mihi &c.

In hac Cruce, te cruentum, Te contemptum, & distentum, Ut requiram, me impelle: In hac imple meum velle. Tuum mihi &c.

Ut te quæram mente purâ, Sit hæc mea prima cura: Non est labor, nec gravabor, Sed sanabor, & mundabor. Tuum mihi &c.

Ad Manus.

Salve IESU Pastor bone, Fatigatus in agone, Qui per lignum es distractus, Et ad lignum es compactus. Tuum mihi da amorem, &c.

Manus Sanctæ vos avete, Rosis novis adimpletæ; Hos ad ramos dirè junctæ, Et crudeli ferro punctæ. Tuum mihi da amorem, &c.

Ecce fluit circumquaque, Manu tuâ de utrâque, Sanguis tuus copiosè, Rubicundus instar Rose. Tuum mihi da amorem, &c.

Manus clavis perforatas, Et cruore purpuratas, Corde premo præ amore, Stribundo bibens ore. Tuum mihi da amorem, &c.

O quàm largè te exponis, Promptus malis, atque bonis: Trahis pigros, pios vocas; Et in tuis ulnis locas. Tuum mihi da amorem, &c.

Ecce tibi me præsentio, Vulnerato & cruento. Semper agris misereris: De me ergo ne graveris. Tuum mihi da amorem, &c.

In hac Cruce sic extensus, In te meos trahere sensus, Meum posse, velle, scire, Cruci tuæ fac servire. Tuum mihi da amorem, &c.

In tam lata Charitate, Trahe me in veritate: Propter tuam Crucem almam, Trahe me ad Crucis palmam. Tuum mihi da amorem, &c.

Manus Sanctæ vos amplector, Et gemendo condelector: Grates ago plagis tantis, Clavis duris, guttis Sanctis. Tuum mihi da amorem, &c.

In cruore tuo lotum, Me commendo tibi totum: Tuæ Sanctæ Manus istæ, Me defendant, IESU Christe. Tuum mihi da amorem, &c.

Ad Latus.

Salve IESU summe bonus, Ad parcendum nimis pronus: Membra tua macilentia, Quàm acerbè sunt distenta. Tuum mihi da amorem, &c.

Salve Latus Salvatoris, In quo latet mel dulcoris, In quo patet vis amoris, Ex quo scaturit fons cruoris. Tuum mihi da amorem, &c.

Ecce tibi appropinquo, Parce IESU, si delinquo: Verecundâ quidem fronte, Ad te tamen veni spontè. Tuum mihi da amorem, &c.

Salve mitis apertura, De qua manat vena pura, Porta patens & profunda, Super rosam rubicunda. Tuum mihi da amorem, &c.

Odor

Odor tuus super vinum, Virus pellens serpentinum: Potus tuus potus vitæ, Qui siticis, huc venite. Tuum mihi da amorem, &c.

Plaga rubens aperire, Fac cor meum te sitire: Sine me in te transire, Vellem totus introire. Tuum mihi da amorem, &c.

Ore meo te contingo, Et ardentèr ad me stringo, In te meum cor intingo, Et ferventi corde lingo. Tuum mihi da amorem, &c.

O quàm dulcis sapor iste! Qui te gustat IESU Christe, Tuo victus à dulcore, Mori posset præ amore. Tuum mihi da amorem, &c.

In hac fossa me reconde, Infer meum cor profundè: Ubi latens incalescat, Et in pace conquiescat. Tuum mihi da amorem, &c.

Horâ mortis meus flatus, Intret IESUS, tuum latus: Hinc expirans in te vadat, Ne hunc Leo trux invadat. Tuum mihi da amorem, &c.

Ad Pectus.

Salve Salus mea DEUS, IESU dulcis Amor meus; Salve Pectus reverendum, Cum tremore contingendum. Tuum mihi da amorem, &c.

Ave Thronus Trinitatis, Arca latæ Charitatis, Firmamentum infirmitatis, Pax & pausa fatigatis. Tuum mihi da amorem, &c.

Salve IESU reverende, Dignè semper inquirende: Me præsentem hinc attende, Accedentem me succende. Tuum mihi &c.

Pectus mihi confer mundum, Ardens, pium, gemebundum; Voluntatem abnegatam, Tibi semper conformatam. Tuum mihi &c.

IESU dulcis Pastor pie, Fili DEI & MARIÆ, Lava fonte tui cordis, Fœditatem meæ sordis. Tuum mihi &c.

Ave Splendor & figura, Summi DEI Genitura: De Thesauris tuis plenis, Fer afflictis & egenis. Tuum mihi &c.

Dulce IESU Christi Pectus, Tuo fiam dono reclusus, Absolutus à peccatis, Ardens igne charitatis. Tuum mihi &c.

Tu Abyssus es Sophiæ: Angelorum Harmoniæ, Te collaudant, ex te fluxit, Quod Joannes cubans suxit. Tuum mihi &c.

Ave fons benignitatis, Plenitudo Deitatis, Corporalis in te manet: Vanitatem in me sanet. Tuum mihi &c.

Z 2

Ave ve-

Ave verum Templum DEI, Precor, miserere mei: Tu totius Arca boni,
Fac Electis me apponi. Tuum mihi da amorem, &c.

Ad Cor.

Summi Regis Cor aveto, Te saluto corde lato, Te complecti me delectat, Et
hoc meum cor affectat. Tuum mihi &c.

Quo amore vincebaris, Quo dolore torquebaris, Cum te totum exhaurires, Ut
te nobis impertires. Tuum mihi &c.

O Mors illa quam amara, Quam immitis, quam avara, Quae per cellam intro-
ivit, In qua mundi Vita vivit. Tuum mihi &c.

Propter mortem, quam tulisti, Quando pro me defecisti, Cordis mei o Cor dile-
ctum, In te meum rape affectum. Tuum mihi &c.

O Cor dulce, praedilectum, Munda meum cor illectum, Et in vanis induratum,
Pium fac & timoratum. Tuum mihi &c.

Per medullam cordis mei, Peccatoris atque rei, Tuus amor transferatur, Quo
Cor totum rapiatur. Tuum mihi &c.

Dilatate, aperire, Tanquam Rosa fragrans mire, Cordi meo te conjunge, Illud
unge, & compunge. Tuum mihi &c.

Quidnam agat, nescit verè, Nec se valet cohibere: Nullum modum dat amori:
Multa morte vellet mori. Tuum mihi &c.

Vivã cordis voce clamo, Dulce Cor, te namquè amo: Ad cor meum inclinare,
Ut se possit applicare. Tuum mihi &c.

Tuo vivat in amore, Ne dormitet in torpore: Ad te oret, ad te ploret, Te
honoret, te adoret. Tuum mihi &c.

Rosa cordis aperire, Cujus odor fragrat mire: Te dignare dilatate, Fac cor
meum anhelare. Tuum mihi &c.

Da cor cordi sociari, Tecum IESU vulnerari: Nam cor cordi similatur,
Si cor meum perforatur. Tuum mihi &c.

Infer tuum intra sinum, Cor; ut tibi sit vicinum, In dolore gaudio, Cum de-
formi specioso. Tuum mihi &c.

Hic hic pauset, hic moretur, Ecce jam post te movetur, Te ardentèr vult st-
rire: IESU, noli contraire. Tuum mihi da amorem, &c.

Ad Faci-

Ad Faciem.

Salve Caput cruentatum, Totum spinis coronatum, Conquassatum, vulne-
ratum, Arundine verberatum, Tuum mihi da amorem, &c.

Salve, cujus dulcis vultus, Immutatus & incultus, Immutavit suum florem,
Totus versus in pallorem. Tuum mihi &c.

Omnis vigor, atque viror, Hinc recessit; non admiror: Mors apparet in aspe-
ctu, Totus pendens in defectu. Tuum mihi &c.

Sic affectus, sic despectus, Propter me sic interfectus, Peccatori tam indigno,
Cum amoris intersigno. Tuum mihi &c.

In hac tua Passione, Me agnosce Pastor bone: Cujus sumsi mel ex ore, Hau-
stum lactis cum dulcore. Tuum mihi &c.

Non me reum asperneris, Nec indignum dedigneris: Morte tibi jam vicina,
Tuum Caput hic reclina. Tuum mihi &c.

Tuae sanctae Passioni, Me gauderem interponi, In hac Cruce tecum mori, Prae-
sta Crucis Amatori. Tuum mihi &c.

Morti tuae tam amarae, Grates ago IESU chare. O mi clemens, pie DEUS,
Fac, quod petit tuus reus. Tuum mihi &c.

Dum me mori est necesse, Noli mihi tunc deesse: In tremenda mortis hora,
Veni IESU absque mora. Tuum mihi &c.

Cum me jubes emigrare, IESU chare, tunc appare: O Amator complectende,
Temetipsum tunc ostende. Tuum mihi da amorem, tuo fac amore mori.

Salve mundi salutare. Nota eadem.

A Lábaihoz.

Idvez-légy Világ váltója; Idvességnek meg-adója. Keresztedre fel-
hágnia, Kivánok: tudod mi oka. Add IESUS-om szerelme-
det; szerelmed-ért meg-hóltomat.

Mint-ha itt vólnál úgy vészlek; Sőt jelen-valónak hiszlek. Mely me-
zitelenen nézlek? De így kegyelmész fejmemnek. Add &c.

Lábaidnak mély sebeit, Es illy kemény liggatásit, Ólelgetem ó sze-
geit, Emlegetvén nagy kínnyait. Add &c.

Z 3

Hálál-

Hálállyuk-meg illy szerelmét, Mi sebelek, s' nagy kegyelmét, Bűnösöknek szeretőjét, Magasztalván építőjét. Add &c.
 Valami bennünk meg-romlott, El-ozlatott, s' pufztított, Edes Iesus mind azokat, Orvosolván fel-állítod. Add &c.
 Szent Kereszteden kereslek, Szomorú szível szemléllek, Mert így gyógyulást remélek, Hát mos-meg véredben, s' élek. Add &c.
 Vérben-fagyott Lábaidat, Illy mélységes kútaidat, Mésd szivembe, s' fájdalmidat, Veled vífellyem kínodat. Add &c.
 Edes I E S U S, kegyes Isten, Hozzád kiáltok szüntelen, Kőnyörülly rajtam szegényen, Lábadhoz borult vétkesen. Add &c.
 Kereszted-előtt feküvőt, Szent Lábaid ölelgetőt, Ne-útáld I E S U S meg-vetőt, Sőt tekints már hozzád-térőt. Add &c.
 Ez Keresztről én reményem, Tekints reám én szerelmem, Eppen téríts hozzád engem, Mondván: bűnőd meg-engedtem. Add &c.

A' Térdeire.

IDvez-légy Szentek Királya, Bűnösök szabadítója, Térden-álló áldozattya, Keresztre ment Isten Fia. Add &c.
 Oh mely szegény, s' mezítelen, Csúfúl függesz kereszteden! Latrok nevetnek igyeden, Ertünk meg-táglott testeden! Add &c.
 Szent véred foly bőségesen, Mi váltságunk-ért szüntelen, Le-hull fájdalmas testeden, Kis rongytól fedett részeden. Add &c.
 Oh meg-mérhetetlen Felség! Oh eddig nem-történt szükség! Mely sziv-szeretettől úgy ég, Hogy véredben ő légyen vég. Add &c.
 Néked felelni mit tudok, En meg-általkodott undok? Ki, hogy örökké ne-vesznék, Meg-halál értem, hogy élnek. Add &c.
 Szerelmed ereje mely lágy, Ki halál földgyának nem-hágy, Reám gondod oh mely jó ágy, Ki halálban esnem nem-hágy. Add:
 Szerelmed-ért, én veszélyes, Noha pirulással tellyes, Meg-öllek rútmételyes, Vífelly, és tisztíts, mint kegyes. Add &c.
 Ne-gerjedezz vétkem-ellen, Sőt véreddel kegyelmessen, Illy mocskos beteget hiven, Mos-meg, s' bűntől üress léfzen. Add &c.

Ez keresz-

Ez kereszteden tégedet, Kit minden el-hagyott, s' vetett. Hogy keresselek mivellyed, Itt kedvem-telni engedgyed. Add &c.
 Ez lesz nékem leg-főbb gondom, Téged keresselek, tudom: Akkor szűnik fáradságom, Midőn meg-foglak I E S U S-om. Add &c.

A' Kezeire.

IDvez-légy I E S U S jó Pásztor, Harczon el-fáradott bátor. Kinek Szent Kezeit sok pór, Kereszten liggatta, s' lator. Add &c.
 Aldászatok ő Szent Kezek, Piros szinekkal tellyesek, Vassal kereszthez szegeztek, Csorgó vértől ékesültek. Add &c.
 Im foly véred bőségesen, Kezeidből nagy sebessen, Vagy öltözve rófa színben, Idvességünknek bérében. Add &c.
 Lyuggattatott kezeidet, Kiket piros véred festett, Langozó szível örömeft, Csokolom; sziván véredet. Add &c.
 Oh mely bővön magad osztod, Jóknak, s' gonoszoknak adod, Mindeneknek szivét vonszod, s' Ingyen rájok javad ontod! Add &c.
 Magam mutatom feszültnek, Es érettem sebesültnek: Mert tégedet szeretőknek, Vagy Attyok és keresőknek. Add &c.
 Ez keresztre végy engemet, s' Minden érzékenységimet, Szándékomat, értelmemet, Karjaid-közzé testemet. Add &c.
 Engem illy nagy szerelmedből, Végy hozzád Szent érdemedből. Vegyek erőtt keresztedből, Es végy búcsút bűneimtől. Add &c.
 Siránkozván ő Szent Kezek, Gyönyörködöm ti-bennetek, Csokolgatlak ő Szent sebek, Kemény szegek, Szent vér-cseppek. Add:
 Ajánlom néked magamat, Véredtől tisztult szolgálodat, Erezzem I E S U S karodat, Igyeimben óltalmadat. Add &c.

Az Oldalára.

IDvez-légy I E S U S minden jó, Irgalmafságra hajlandó, Tagaidban nagy kint látó, Kereszt gyalázattya valló. Add &c.
 Idvez-légy I E S U S oldala, Minden édeség tár-háza, Igaz szeretet forrása, Szivek tisztító folyása. Add &c.

I E S U S

IESUS-om im hozzájöttem, Meg-bocsásd hogy-ha vétettem, Pirulok, magam nem mentem, De azért szabadon jöttem. Add &c.

Idvez-légy IESUS nyílt sebe, Melyből foly lelkünk élete, Kapu vagy kinn az életre, Lelkünknek vagyon menése. Add &c.

Gyönyörű a' te illatod, Kivel kigyó mérgét rontod; Elet-itala, italod, Kire lelkeinket hivod. Add &c.

Oh nyillyál-fel piros forrás, Mert tőlem nagy rád a' vágyás! Engem magaddá változtass, s' Kapud nékem légyen tágas. Add &c.

Téged édesen csókollak, s' Egvén magamhoz szoritlak, Szivemmel hozzám kapcsolak, s' Többé el-is nem bocsátlak. Add &c.

Azoknak mely édes izek, Kiknek IESUS benned részek? Edeségedtől győzetnek, Azért halni érted készek. Add &c.

Ez haladékban engemet, Rejts-el méllyen, s' én szivemet, Holott végyen melegséget, Es állandó békeséget. Add &c.

Mikor én lelkem ki-mégyen, Oldalodban helye légyen, Hogy kigyó hozzá ne-ferjen, Hanem veled Menyben éllyen. Add &c.

A' Mellyére.

Idvez-légy én idveffégem, Edes IESUS én szerelmem, Idvez-légy Szent Mellye, nékem, Kiben vagyon rejtve kincsem. Add &c.

Szent Haromságnak Zeczele, Idvez-légy szeretet Széke, Erőtlenek erőssége, Es fáradtak enyhítője. Add &c.

Idvez-légy IESUS-om Mellye, Ki méltó vagy keresésre, Tekints itt álló bűnőse, Es gerjesz-fel szerelmedre. Add &c.

Adgy énnékem tiszta szivet, Zokogót, kegyest, gerjedtett. Veled eggyező értelmet, Minden jóra-vonó lelket. Add &c.

Edes IESUS Isten Fia, MARIA-nak Szent Magzattya. Te szivednek bő forrása, Bűneimet mosogassa. Add &c.

Menyből le-szállott fényesség, Atyától származott Felség, Kincsedet kit vár szegénység, Osztogassad oh nagy bőség. Add &c.

Edes IESUS-omnak Mellye, Aldásod szivem viselnye, Bűneimtől üresítse, Malasztyával ékesítse. Add &c.

Te vagy

Te vagy bölcsesség örvénye, Kiből Szent János merite, Téged Annyalok zengése, Dicsir, s' Szentek éneklése. Add &c.

Nem veszendő jóknak ere, Istenségnek tellyesége, El-rejtett titkos mélysége, Kősd iradat sebeimre. Add &c.

Oh igaz Isteni Templom, Sirván kérlek légy gyámolom, Minden jóra Kalauzom, Dicsőült Szentekhez útom. Add &c.

A' Szivére.

OH én Királyomnak szive, Téged kőszönt szolgád szive, Siet öllegetésedre, Hogy szólyak ínt mérészségre. Add &c.

Téged győzött mély szerelem, Kénszerített mély sérelem, Hogy magad adnád érettem, Haláltól mentvén életem. Add &c.

Oh mely keserves halál volt, Mellyet Ur IESUS meg-kóstolt. Meg-nem tarthatta az a' bört, Kiben Világ élete volt. Add &c.

Ez keserves halálad-ért, Mellyet fel-vettél eset-ért, Vedd szivemet mind ezek-ért, Meg-érdemlett jutalmad-ért. Add &c.

Oh édes Sziv, szivem czéllya; Legyek tőled meg-tisztítva, Ki valék meg-általkodva, Gerjesztvén előbbi jókra. Add &c.

Te szerelmed ez bűnőse, Szivét gyújtsa el-veszetnek, Hogy éppen veled élhessek, Vévén tűzét, szerelmednek. Add &c.

Jövel, jövel lelkem árra, Szivemet éltető rófa, Kenegess lelkem orvosa, s' Mely nagy lesz szivemnek langja! Add &c.

Oh mely nagy szerelmed tüze, Ha kinek ebben van része! Mérték-nélkül szerelmedre, Gerjed, s' fűt öllelésedre. Add &c.

Edes sziv hozzád kiáltok, Mivel tűzedtől langolok. Veled eggyé lenni vágyok; Jöj hozzám, s' kész szállás vagyok. Add &c.

Szivem szerelmedben éllyen, Túnyaságtól távol légyen, Te szolgálatodban fellyen, Hogy veled örökké éllyen. Add &c.

Nyilly-fel édes sziv rósája, Jó illatú violája, Hogy lehesse maradása, Szivemnek benned, s' lakása. Add &c.

Kősd-őszve szivem sziveddel, Edes IESUS töltvén sebbel, s' En szivem-is ha foly vérrel, Eggyezni fog te sziveddel. Add &c.

Aa

Szivem

Szivem kebeledben legyen, Hogy tölled távol ne-mennyen, Jókkal-
tellyes febeidben, Hogy nagy vigasággal legyen. Add &c.
Itt, itt lakjék, s' jáczodozzék; Mert már veled járni tetczik, Téged
buzgón igyekezik, Szólgálni, s' meg-fem csökkenik. Add &c

Az Orczájára.

IDvez-légy Fő, kit vér fogott, Hegyes tövis koronázott, Veretett,
ostoroztatott, Torhákka undokittatott. Add &c.
Idvez-légy gyönyörű Orcza, Virágoknak szép virága: Honnét or-
czád sárgasága, Kit imád Meny fokasága? Add &c.
Erőd, s' szépséged távozott, Nem-csudálom, szín el-hagyott; Mert a'
halál így fonnyasztott, s' Mint cserepet meg-szárasztott. Add:
Mind ezeket én-érettem, Vetted-fel ó én életem, Hogy már vig-or-
czád nézhessem, Engedd édes reménségem. Add &c.
Ez te nagy kín-szenvedésed, Mutattya te kegyeséged; Melyből sze-
dek lépes-mézet, s' Maradandó édesféséget. Add &c.
Engem bűnőst kérlek ne-hadgy, s' Halál rabját kínra ne-adgy. Sőt
midőn a' halálra mégy, Karjaim-közt nyugodván légy. Add &c.
Kivánnék veled szenvedni, s' Te kereszteden meg-halni. Hát ki ke-
reszted szereti, Ó árnyékában müllyék-ki. Add &c.
Illy keserves halálod-ért, IESUS áldásfál kínod-ért, Kegyes Isten
mind ezek-ért, Veled legyen jutalmad-ért. Add &c.
Amaz rettenetes óra, Eletem végső határa, Mikor léfzen ne-álly há-
tra, IESUS életem óltára. Add &c.
Hanem mikor ki-szólítasz, Kővetet hozzám bocsátasz, Akkor ott
légy, s' reám vigyázz, Hogy halálom ne-légyen gyász. Add IE-
SUS-om szerelmedet, szerelmed-ért meg-hóltomat.

A M E N.



Hymnus

Hymnus de Sancta Cruce pro Dominica Passionis.

Vexilla Regis prodeunt, Fulget Crucis mysterium: Quo carne carnis Condi-
tor, Suspensus est patibulo.
Quo vulneratus insuper, Mucrone dirò lanceæ: Ut nos lavaret crimine, Ma-
navit unda sanguine,
Impleta sunt quæ concinit, David fideli carmine. Dicens: in nationibus, Re-
gnavit à ligno DEUS.
Arbor decora & fulgida, Ornata Regis purpura: Electa digno stipite, Tam
Sancta membra tangere.
Beata cujus brachiis, Saeculi pependit pretium: Statera facta corporis, Prae-
damquæ tulit tartari.
O Crux ave Spes unica, Hoc Passionis tempore! Auge piis justitiam, Reisque
dona veniam.
Te Summa DEUS Trinitas, Collaudet omnis spiritus: Quos per Crucis my-
sterium, Salvas: rege per secula. Amen.

Vexilla Regis. Nota eadem.

Királyi Zászlók lobognak, Fénlik titka Kereszt-fának: Kin az élet
meg-óletet, s' Halálával életet nyert.
Kit meg-febesített vala, A' bűnnek éles dárdája: Vérrel, s' vizzel foly
oldala, Hogy lelkünk szennyét el-mossa.
Bé-telylefedet iráia, Dávid Királynak mondása: Népeknek e' kép-
pen szólván, Uralkodott Isten a' fán.
O áldott Fa, s' tekintetes, Királyi bársonnyal ékes: Méltó vagy
nagy becsületre, Mert IESUS vére meg-feste.
Aldott Fa! kinek ágára, Függesztetett Világ arra: Ur IESUS testét
meg-mérted, Órdögöt, Poklot meg-győzted.
O szent Kereszt reménségünk, Idvez-légy mi békeféségünk: Nevelly
bennünk igazságot, Meg-rontván a' gonofságot.
Eleven-kút Szent Háromság, Téged áldunk minden jóság: Szent
Keresztnek győzedelmét, Közöld velünk Szent érdemét. Amé.

Aa 2

Hymnogy

Hymnus pro Dominica Palmarum.

GLoria, Laus, & Honor tibi sit, Rex Christe Redemptor. Cui puerile decus, promisit Hofanna pium.

Israël es tu Rex, Davidis, & inclyta proles, Nomine, qui in Domini, Rex benedicte venis. Gloria laus &c.

Coetus in excelsis, te laudat coelitus omnis, Et mortalis Homo, cuncta creata simul. Gloria laus &c.

Plebs Hebraea tibi cum palmis obviam venit. Cum prece, voto, hymnis adsumus ecce tibi. Gloria laus &c.

Hi tibi passuro, solvebant munia laudis, Nos tibi regnanti pangimus ecce melos. Gloria laus &c.

Hi placuere tibi, placeat devotio nostra, Rex bone, Rex clemens, cui bona cuncta placent. Gloria laus &c.

Gloria, Laus, & Honor &c. Nota eadem.

Dicsőség, és dicsiret te-néked meg-váltó Királyunk: Kinek Gyermeki szép Sereg, mond édeséges éneket.

Izraëlnek te vagy Királlyá, és Dávid Királynak magzattya: Ki az Urnak nevében, jósz hozzád dicsőségedben. Dicsőség &c.

Mennyei Seregek, minnyájan tégedet dicsirnek: Dicsir Emberi-szózat, és minden teremtet-állat. Dicsőség &c.

Sidóknak Serege, Pálmákkal jövének elődbe: Mi-is könyörgésekkel, jöttünk hozzád, s' énekekkel. Dicsőség &c.

Idején szenedednek, im-ezek téged dicsirtenek: Mert midőn Menyben lakol, mi elménk énekekkel hódol. Dicsőség &c.

Tetszék Sidóknak éneke, im tetsék mi nyelvünk zengése: Mert kegyelmes Király vagy, kinél minden jó kedves, és nagy.

Dicsőség, és dicsiret, te-néked meg-váltó Királyunk: Kinek Gyermeki szép Sereg, mond édeséges éneket. Amen.



VIRAG-

VIRAG-VASARNAPRA-VALÓ
PASSIO.

Kezdetik az mi Urunk IESUS Christusnak kín-szenvedése, Szent Máthé Evagelistának írása-szerint. Cap. 26.

Mivel a' Passionak három Tonussa vagyon: Tenor, Bassus, Altus; azért, a' hol T, betű lesz, ott középre-nyel: a' hol B, alatt: a' hol pedig A, találatik, fenn kell énekelni.

Tenor. **A**Z időben, monda IESUS az ő Tanítványinak: Bassus. Tudgyátok, hogy két-nap-után Húsvét lesz, és az Ember fia el-árútatik, hogy meg-feszítessék. T. Akkor egybe-gyűlnek a' Papi-Fejedelmek, és a' népnek Vénei, a' Fő-Pap pitvarában, ki mondatik vala Kaifásnak: és tanácsot tartának, hogy IESUS T álnoksággal meg-fognák, és meg-ölnék. Mondának pedig: Altus. Ne az Innep-napon, hogy ne-talám támadás ne legyen a' Nép között. T. Mikor pedig IESUS Bétániában volna, a' Poklos Simon házában, járula ő-hozzája egy Afzszonyi-állat, kinek drága kenetű alabástroma vala, és az asztalnál-ülőnek a' fejére önté. Látván pedig a' Tanítványok, bozszonkodának mondván: A. Mire-való e' vesztegetés? mert ezt drágán el-adhatták volna, és a' szegényeknek adhatták volna. T. Tudván pedig IESUS, monda nekik: B. Miért vattok ez Afzszony-állatnak bántására? mert jó-cselekedetet cselekedett velem. Mert mindenkor vadnak szegények veletek: én pedig nem mindenkor vagyok veletek. Mert ez, e' kenetet a' testenre öntvén, az én temetésemre cselekedte. Bizony mondom néktek, valahol ez az Evangeliom prédikáltatik az egész Világon, az-is megmondatik, a' mit ez cselekedett az ő emlékezetire. T. Akkor el-méne egy a' tizen-kettő-közzül, ki mondatik vala Júdás Iskariotének, a' Papi-Fejedelmekhez: és monda nekik: A. Mit akartok nekem adni, és én őtet kezetekben adom? T. Azok pedig rendelének neki harmincz ezüst-pénzt. Es attúl-fogva alkalmatosságot keres vala, hogy

Aa 3

hogy

hogy őtet el-árulná. A kovásztalanoknak első napján pedig, járulának a' Tanítványok Iesushoz, mondván: *A* Hol akarod, hogy el-készítsük néked ételedre az Húsvétet? *T.* Iesus pedig monda: *B.* Meñyetek a' Városba egy némelyhez, és mondgyátok a'nak: A' Mester mondgya: Az én idóm közel vagyon, nálad szerzem az Húsvétet, az én Tanítványimmal. *T.* Es cselekedének a' Tanítványok, a' mint rendelte vala nékik Iesus, és el-készíték a' Húsvétet. Estve lévén pedig, le-telepedett vala a' tizen-két Tanítványával. Es midőn ōk ennének, monda: *B.* Bizony mondom néktek, hogy egy közzületek el-árul engem. *T.* Es igen meg-szomorodván, kezdék egyen-ként mondani: *A.* Vallyon én vagyok-é Uram? *T.* Ő pedig felelvén monda: *B.* A' ki a' kezét velem a' táliba mártya, az árul-el engem. Az Ember Fia el-mégyen ugyan, a' mint írva vagyon felőle: Jaj annak az Embernek, a' ki-által az Ember Fia el-árultatik: Jobb lett volna neki, ha nem született volna az az Ember. *T.* Felelvén pedig Júdás, a' ki el-árulta őtet, monda: *A.* Vallyon én vagyok-é, Rabbi? *T.* Monda neki: *B.* Te mondád. *T.* Ők pedig vacsorálván, vévé Iesus a' kenyeret, és meg-áldá, és meg-szegé, és adá a' Tanítványinak, és monda: *B.* Vegyétek, és egyétek: Ez az én testem. *T.* Es vévén a' pohárt, hálákat ada: és nékik adá, mondván: *B.* Igyatok ebből minnyájan: Mert ez az én vérem az Új Testamentomé, mely fokakért ki-ontatik a' bűnök bocsánatnyárára. Mondom pedig néktek: nem-iszom mostantól-togva e' szőlő-terméséből, a' napig, mikor amaz újat iszom veletek, az Atyám Országában. *T.* Es dicsiretet mondván, ki-mennek az Olaj-fák hegyére. Akkor monda nékik Iesus: *B.* Ti minnyájan meg-botránkoztok én-beñem ez éjjel. Mert írva vagyon: Meg-verem a' Páiztort, és el-öszolnak a' Nyáj-juhait. Minek-utánna pedig fel-támadok, el-ötököt vészem Galilæában. *T.* Felelvén pedig Péter, monda neki: *A.* Ha minnyájan meg-botránkoznak-is benned, én soha meg-nem botránkozom. *T.* Monda neki Iesus: *B.* Bizony mondom néked, hogy ez éj el minek-előtte a' Kakas szóllyon, háromszor tagadsz-meg engem. *T.* Monda neki Péter: *A.* Ha meg-kell halnom-is veled, meg-nem tagadlak téged. *T.* Hasonlóképpé mondának a' Tanítványok-is minnyájá. Akkor méne Iesus vélek a' Majorba, mely Gethsemaninak hivatik, és mon-

da a' Tanítványinak: *B.* Üllyetek itt, mig amoda mégyek, és imádkozom. *T.* Es el-vivén Pétert, és a' Zebedæus két fiát, kezdé bánkodni, és szomorkodni. Akkor monda nékik: *B.* Szomorú a' lelkem mind halálig: várakoztatok itt, és vigyázzatok velem. *T.* Es egy-kevelsé elébb-menvén, orcájára borúla, imádkozván, és mondván: *B.* Atyám, ha lehetséges, müllyék-el e' pohár tőlem, mind-az-által nem a' mint én akarom, hanem a' mint te. *T.* Es méne a' Tanítványihoz, és aluva találá ōket, és monda Péternek: *B.* Igy nem-vigyázhattok-é velem egy óráig? vigyázzatok, és imádkoztatok, hogy kísértetbe ne-essetek. A' Lélek kész ugyan, de a' test erőtlen. *T.* Ismét másodszer el-méne, és imádkozék, mondván: *B.* Atyám, ha e' pohár el-nem múlhatik, hanem ha azt meg-iszom, légyen a' te akaratod. *T.* Es el-jöve ismét, és aluva találá ōket: Mert az ō szemek meg-nehezítettve valának. Es el-hagyván ōket ismét el-méne, és imádkozék harmadszor, azon beszédet mondván. Akkor a' Tanítványihoz jöve, és monda nékik: *B.* Aludgyatok már, és nyugodgyatok: imé el-közelgetet az óra, és az Ember Fia a' bűnösök kezében adatik. Kellyetek-fel, mennyűnk-el: imé el közelgett a' ki engem el-árul. *T.* Még ō szólván, imé Júdás egy a' tizen-kettő közzül el-jöve, és ō vele fok fereg, kardokkal, és dorongokkal, küldetvén a' Papi-Fejedelmektől, és a' népnek véneitől. A' ki pedig el-árulta őtet, jelt adott nékik mondván: *A.* Valakit meg-csókolok, ō az, fogjátok őtet. *T.* Es mingyárt Iesushoz járulván monda: *A.* Idvez-légy Rabbi. *T.* Es meg-csókolá őtet. Es monda neki Iesus: *B.* Barátom mire jöttél? *T.* Akkor hozzája menének, és kezeket Iesusra veték, és meg-fogák őtet. Es imé egy azok-közzül kik Iessal valának, ki-nyújtván kezét, ki-voná kargyát, és csapván a' Papi-Fejedelem szolgáját, el-vágá annak fülét. Akkor monda neki Iesus: *B.* Tedd helyére kardodat: mert minnyájan a' kik fegyvert fognak, fegyverrel vesznek-el. Véled-é hogy én nem kérhetem az Atyámat, és ad énnékem most többet tizen-két Legio Angyalnál? Miképpen tellyeszednek-bé tehát az iráfok, mert így kell lenni? *T.* Azon órában monda Iesus a' Seregeknek: *B.* Mint latorra, úgy jöttetek-ki kardokkal, és dorongokkal engem meg-fogni: Mindennap nálatok ülők vala tanítván a' Templombá, és meg-nem fogátok engem.

Ez pedig mind lőn, hogy bé-tellyesednének a' Próféták irási. *T.* Akkoron a' Tanítványok minnyájan el-hagyván őtet, el-futának. Azok pedig meg-fogván IESUST, vivék Kaifáshoz a' Papi-Fejedelemhez, a' hol az Irás-tudók, és a' vének egybe-gyűltek vala. Péter pedig követi vala őtet távul, a' Papi-Fejedelem pitvaráig. Es oda bémenvén, ül vala a' szolgákkal, hogy látná a' végét. A' Papi-Fejedelmek pedig, és az egész gyülekezet, hamis bizonytságot keresnek vala IESUS-ellen, hogy őtet halálra adnák: és nem-találnak, noha fok hamis-tanúk jöttek volna elő. Utolszor pedig jövének két hamis-tanúk, és mondának: *A.* Ez mondotta: El-ronthatom az Isten Templomát, és harmad nap-után fel-éppíthetem azt. *T.* Es fel-kelvén a' Papi-Fejedelem, monda néki: *A.* Semmit nem-felelész-é azokra, a' miket ezek ellened-bizonyítanak? *T.* IESUS pedig halgat vala. Es a' Papi-Fejedelem monda néki: *A.* Kényszerítlek téged az élő Istenre, hogy meg-mondgyad nekünk, ha te vagy a' Christus, az Istennek Fia. *T.* Monda néki IESUS: *B.* Te mondád: Mind-az-által mondom néktek, ez-után meg-láttjátok az Ember Fiát űlni az Isten erejének jóbán, és el-jőni az Egnek felhőiben. *T.* Akkor a' Papi-Fejedelem meg-szaggatá ruháit, mondván: *A.* Káromkodék: Mit szűkölködünk még tanúk-nélkül? imé most hallátok a' káromlást: mit tesztek néktek? *T.* Azok pedig felelvén, mondának: *A.* Méltó halálra. *T.* Akkoron az orczájára pökösének, és nyakon csapdosák őtet, némellyek pedig tenyerekkel arczul-verék, mondván: *A.* Prófétáally nekünk Christus, kicsoda űte téged? *T.* Péter pedig kívül a' pitvarban ül vala: és hozzá járúla egy Szolgáló, mondván: *A.* Te is a' Galilæai IESUS-sal valál. *T.* Ő pedig tagadá mindenek előtt, mondván: *A.* Nem-udom mit mondasz. *T.* Ki-menvén pedig ő az ajtón, más Szolgáló látá őtet; és monda azoknak, kik ott valának: *A.* Ez-is a' Názáreti IESUS-sal vala. *T.* Es ismét tagadá esküvéssel; hogy nem-ismérem az Embert. Es egy-kevés vártatva, hozzája menének a' kik állanak vala, és mondának Péternek: *A.* Bizonyára te-is azok között-való vagy; mert a' szóllásod-is ki-jelent tégedet.

T. Akkor

T. Akkor kezdé átkozódni, és eskünni, hogy nem-ismérte-vólna az Embert. Es mindgyárt meg-szóllala a' Kakas. Es meg-emlékezék Péter a' IESUS igéjéről, mellyet mondott vala: Minek-előtte a' Kakas szólljon, háromszor tagadisz-meg engemet. Es oda-ki menvén, keservesen síra.

Reggel lévén pedig, tanácsot tartának minnyájan a' Papi-Fejedelmek, és a' Népnek vénei IESUS-ellen, hogy őtet halálra adnák. Es kötve vivék őtet, és adák Pontius Pilátus Tiszt-tartónak. Akkoron látván Júdás, a' ki őtet el-árúlta, hogy halálra kárhoztattatott volna; meg-bánván, viszá-vivé a' harmincz ezüst pénzt a' Papi-Fejedelmeknek, és a' véneknek, mondván: *A.* Vétkeztem, el-árulván az igaz vért. *T.* Ők pedig mondának: *A.* Mi gondunk véle? te látszad. *T.* Es el-vetvén a' Templomba az ezüst pénzeket, viszá-tére, és el-menvén fel-akasztá magát. A' Papi-Fejedelmek pedig fel-vévé az ezüst pénzeket, mondának: *A.* Nem szabad azokat a' Templom pénz-közzé vetni: mert vér-árra. *T.* Tanácsot tartván pedig, meg-vévé azokon a' fazakas mezejét, a' jövevények temetésére. Azért hivatattik az a' mező Hakeldamának; az az: vér-mezejének, e' máina-pig. Akkor bé-tellyesedék, a' mi-meg-mondatott Jeremiás Prófeta-által, mondván: Es vévék az harmincz ezüst pénzt, a' meg-böcsültetnek árrát, kit böcsülve vettek-meg az Isráel fiaitól: és adák az Fazakas mezejé-ért, a' mint nekem rendelte az Ur. IESUS pedig a' tiszt-tartó előtt álla, és meg-kérdé őtet a' tiszt-tartó, mondván: *A.* Te vagy-é a' Sidók Királya? *T.* Monda néki IESUS: *B.* Te mondod. *T.* Es midőn vádoltatnék a' Papi-Fejedelmektől, és a' vénektől, semmit nem-felele. Akkor monda néki Pilátus: *A.* Nem hallod-é menyő bizonytságot mondanak ellened? *T.* Es nem-felele néki egy szavára-is, úgy hogy felette igen csudálkoznék a' tiszt-tartó. Az Innep-napon pedig, el-szokott vala bocsátani a' tiszt-tartó, a' népnek egy foglyot, a' kit akarnának. Vala pedig akkor egy hires foglya, ki mondatik vala Barrabásnak. Egyben-gyűlvén azért azok, monda Pilátus: *A.* Kik akartok, hogy el-bocsássak néktek: Barrabást-é, avagy a' IESUST,

Bb

ki Chri-

ki Christufnak mondatik? *T.* Mert tudgya vala, hogy irigységből árulták volna el őtet. Ulvén pedig ő az itilő-székben, hozzája küldé a' felesége, mondván: *A.* Semmi közöd néked azzal az igazsal, mert sokat szenvedtem ma, látás-által ő-miatta. *T.* A' Papi-Fejedelmek pedig, és a' Vének, el-áltaták a' Népet, hogy Barrabást kérnék, IESUS-t pedig el-vesztenék. Felelvén pedig a' Tiszt-tartó, monda nékik: *A.* Kit akartok, hogy néktek a' kettő-közzül el-bocsássak? *T.* Ők pedig mondanak: *A.* Barrabást. *T.* Monda nékik Pilátus: *A.* Mit cselekedgyem tehát a' IESUS-sal, ki Christufnak mondatik? *T.* Mondának minnyájan: *A.* Feszíttessék-meg. *T.* Monda nékik a' Tiszt-tartó: *A.* De mi gonoszt cselekedett? *T.* Azok pedig inkább kiáltanak vala, mondván: *A.* Feszíttessék-meg. *T.* Látván pedig Pilátus, hogy semmit nem használna, hanem inkább támadás lenne: vizet vévén, meg-mosá kezeit a' nép-előtt, mondván: *A.* Artatlan vagyok én ez igaznak vére-től: ti látsátok. *T.* Es felelvén az egész Nép, monda: *A.* Az ő vére mi-rajtunk, és a' mi fiainkon. *T.* Akkor el-bocsátá nékik Barrabást: a' meg-ostoroztatott IESUS-t pedig kezekben adá, hogy meg-feszíttetnék. Akkor a' Tiszt-tartó vitézi el-vivén IESUS-t a' Tanács-házban, egybe-gyűjték hozzája az egész csoportot: és le-vetkeztetvén őtet, veres karmasín-színű felső-ruhát adának reá; és tővisből koronát fonván, a' fejére tévék, és nádat a' jobb-kezébe. Es térdet hajtván előtte, csúfollják vala őtet, mondván: *A.* Idvez-légy Sidók Királya. *T.* Es reá pökdősvén, vévék a' nádat, és a' fejét verik vala. Es minek-utánna meg-csúfolák őtet, le-vetkezteték a' felső-ruhából, és fel-öltözteték az ő ruháiba, és vivék őtet, hogy meg-feszítenék. Kimenvén pedig, találának egy Simon-nevű Czyrénei Embert: ezt kényszeríték, hogy fel-menné az ő kereszttit. Es jövének a' helyre, mely Galgotának mondatik, mely az Agy-kaponyának helye. Es adának néki innya epével egyelítettett bort. Es mikor meg-kóstolta volna, nem-akará innya. Minek-utánna pedig meg-feszíték őtet, el-oszták az ő ruháit, sorlot vetvén, hogy bé-telleyesednék, a' mi meg-monda-

mondattott a' Prófeta-által, mondván: El-osztották magoknak az én ruháimot, és az én ruhámra sorlot vetettek. Es ülven, őrzik vala őtet, és tévék a' feje-feliben az ő ügyét írva: E Z A Z I E S U S A' S I D O K K I R A L L Y A. Akkor meg-feszítteték ő-vele két lator, eggyik jobja-felől, és a' másik bal-felől. Az előmenők pedig káromlyák vala őtet, hajtogatván a' fejeket, és mondván: *A.* Vah, ki az Isten Templomát el-rontod, és harmadnapra azt fel-éppíted: Szabadítsd-meg magadat: ha Istennek Fia vagy, szállj-le a' keresztről. Hasonló-képpen a' Papi-Fejedelmek is csufolván az Irás-tudókkal, és a' Vénekkel, mondanak vala: *A.* Egyebeket meg-szabadított, magát meg-nem szabadíthattya: ha Izraelnek Királya, szálljon-le most a' keresztről, és hiszünk néki: az Istenben bízott: szabadítsa-meg most, ha akarja őtet: mert azt mondotta: Hogy Isten Fia vagyok. Ugyan azont hánnyák vala pedig szemére a' Latorok-is, kik meg-feszíttettek vala véle. Hat-órától-fogva pedig setétség lón az egész földön kilencz óráig. Es kilencz-óra-felé kiálta IESUS, nagy szóval mondván: *B.* ELI, ELI, Lamma Sabaktáni? az az: EN ISTENEM, EN ISTENEM, miért hattál-el engem? *T.* Némellyek pedig ott álván, és halván, mondanak: *A.* Illyést hija ez. *T.* Es mindgyárt el-futamodván egy közzülők, spongiát vévén, megtölté eczettel, és ídra tévé, és innya ad vala néki. A' többi pedig mondanak: *A.* Hadd lássuk, ha el-jő-é Illyés, meg-szabadítván őtet. IESUS pedig ismét kiáltván nagy szóval, ki-bocsátá Lelkét.

Hic aliquantulum pausat.

Bb 2

Es 1m

Es imé a' Templom superláttya két-rézfze szakada, a' felitól-fogva az allyáig; és a' föld meg-indula, és a' kő-sziklák meg-repedezének, és a' koporsók meg-nyilának: és fok Szentek teste, kik el-alutak vala, fel-támadának. Es ki-menvén a' koporsókból az ő fel-támadása-után, jövének a' Szent Városba, és fokaknak meg-jelenének. A' Százados pedig, és a' kik véle valának, őrizvén IESUS-t, látván a' föld-indulást, és azokat mellyek léfznek vala, igen meg-félemlének, mondván: *A.* Bizony ez az Isten Fia volt. *T.* Valának pedig ott fok Afzfzony-állatok távul, kik követték vala IESUST Galilæából, szolgálván néki: Kik között vala Maria Magdolna, és Maria a' Jakab és Jóseph Anyja, és a' Zebedæus fiai Anyja. Mikor pedig estve lótt volna, jöve egy Arimatæai Jóseph-nevű gazdag Ember, ki ő-is a' IESUS Tanítványa vala. Ez el-méne Pilátushoz, és meg-kéré a' IESUS testét. Akkor Pilátus meg-hagyá, hogy meg-adnák a' testet. Es el-vivén a' testet, Jóseph bé-takará azt tiszta gyölcsban. Es tévé azt az ő új koporsójába, mellyet a' kő-sziklában vágott vala. Es nagy követ hengerite a' koporsó-ajtajára, és el-méne. Ott vala pedig Maria Magdolna, és a' másik Maria, a' koporsó-ellenében ülven. Másod-nap pedig, mely az Innep készülete-után vagyon, egybe-gyülének a' Papi-Fejedelmek, és a' Pharifæusok Pilátushoz, mondván: *A.* Urám, meg-emlékeztünk, hogy ama' hitető még éltében mondom: Harmad-nap-után fel-támadok. Had-meg azért hogy őrizzék a' koporsót harmad-napig: hogy valamiképpen el-ne jöjjenek az ő Tanítványa, és el-lopják őtet, és azt mondgyák a' kőtségnek: fel-támadott halottaiból. Es az utolsó tévelygés, gonoszb léfzen az elsőnél. *T.* Monda nekik Pilátus: *A.* Vagyon őrizőtök, mennyetek-el, őrizzétek, az mint tudgyátok. *T.* Azok pedig el-menvén, meg-erősíték a' koporsót őrizőkkel, meg-pecsételvén a' követ.



NAGY-

NAGY-SZEREDARAVALO
LAMENTATIO.

Minek-utánna Sidóság Babilloniának fogságában vitették, és Jerusálem el-töreték, Jeremiás Próféta le-üle sírván, és Jerusálem Városának jövendő pusztulásáról szomorú szível ezt mondá:

A L E P H.

Miképpen ül egyedül a' néppel-rakott Város: ugy-mint őzvegygyé lótt a' pogányoknak Afzfzonya: a' Tartományoknak Fejedelmek adó-fizetővé lótt.

BETH. Sírván sírt éjjel, és az ő köny-húllatási az ő orczáin: nincs a' ki vigasztallya őtet, minden szerelmefi-közzül: minden baráti meg-útálták őtet, és ő ellenségivé lettek.

GHIMEL. El költözött Júdás a' nyomorgatás-ért, és a' szolgálatnak fokaságá-ért: a' pogányok-között lakott, s' nem-talált nyugodalmat: minden ő üldözői meg-fogták őtet a' szorongatásban.

DALET. A' Sion útai szomorkodnak, azért, hogy nincsenek a' kik az Innep-napra jöjjenek: Minden kapui el-romlottak: az ő Papijai sírnak: az ő Szüzei nyomorúltak, és ő-maga el-nyomattatott a' keferüség-től.

HE. Az ő ellenségi fővé lóttek, az ő ellenségi meg-gazdagultak: mert az Ur szóllott ő-ellené, az ő hamiságának fokaságá-ért: az ő kisdedi fogságba vitettek, a' nyomorgatónak színe előtt.

Jerusálem, Jerusálem, térj-meg a' te Uradhoz Istenedhez.

R. In monte oliveti.

Nota: Menynek földnek ez világnak &c.

Magas hegyén im az olaj-fáknak, Imádságot tévék Szent Atyámnak; Hogy-ha volna lehetsége annak, Szörnyüisége távoznék kinomnak.

Jóllehet a' Lélek kész halálra, Noha testnek nagy ő gyarlósága, Mind-az-által Atyám akarattya, Tellyefedgyék Szent parancsolattya.

Bb 3

Szükség

Szükség azért, hogy most vigyázzatok, Tanítványim, és imádkozatok, Késértetben hogy ti ne-jussatok, Az ellenség reánk rórr tudgyátok.

Mindenható Szentséges Atyának, A' meg-feszült Ur IESUS Christusnak, Hozzánk-küldött Szent Vigasztalónknak, Nagy dicsőség a' Szent Háromságnak. Amen.

LAMENTATIO SECUNDA.

V A U.

ES el-távozott a' Sion Leányától minden ő ékessége: az ő Fejedelmi ollyá lőttek, mint legeltetést nem-találó kosok: és elementek erő-nélkül a' kergetőnek szine-előtt.

ZAIN. Meg-emlékezett Jerusálem az ő nyomorúságának napjairól, és vétkeiről, minden kívánatos dolgai-ért, mellyekben volt a' régi napoktól-fogva, midőn az ő népe az ellenség kezében esnék, és nem volna segítője: látták őtet az ellenségek, és meg-csúfolták az ő Szombatit.

HETH. Felette igen vétkezett Jerusálem, az-oká-ért lőtt bujdosóvá: Minnyájan a' kik dicsőítik vala őtet, meg-útálták őtet, mert látták az ő gyalázattyát; ő pedig nyögven hátra-fordult.

THETH. Az ő undoksági az ő lábain, és meg-nem emlékezett az ő végéről: felette igen le-tétetett, nem lévén vigasztalója: Lásd Uram az én nyomorúságomat, mert fel-emelkedett az ellenség. Jerusálem, Jerusálem, térj-meg a' te Uradhoz Istenedhez.

R. *Tristis est anima mea &c.*

Nota: Menynek földnek ez világnak &c.

AZ én lelkem nagy szomorúsággal, Tellyes: miglen meg-vivom halállal, Békeiséget szerzek Szent Atyámmal, E' Világot meg-váltván kínommal.

Legyetek

Legyetek itt velem, s' vigyázzatok, A' Sereget majdan meg-láttjátok, Meg-környékez engem, mint a' latrot, Ti fejen-ként engem mind el hadtok.

En pediglen mégyek a' halálra, Szent Atyám kedves áldozattyára, Az meg-romlott Népnek váltságára, A' hiveknek nagy boldogságára.

Mindenható Szentséges Atyának, A' meg-feszült Ur IESUS Christusnak, Hozzánk-küldött Szent Vigasztalónknak, Nagy dicsőség a' Szent Háromságnak, Amen.

LAMENTATIO TERTIA.

J O D.

AZ ellenség kezét vetette annak minden kívánatos dolgaira: mert látta a' pogányokat bé-menni, az ő Szent helyére, kik-felől meg-parancsoltad vala, hogy bé-ne-mennének a' te Gyülekezetedbe.

CAPH. Minden ő népe foházkodik, és kenyeret keres: Minden drága marhákat oda-adtak, az eledel-ért, a' léleknek meg-élesztésére. Lásd Uram, és gondold-meg, mert alá-valóvá lőttem.

LAMED. Oh ti minnyájan, a' kik által-mentek az úton, figyelmezzetek, és látsátok, ha vagyon-é fájdalom, mint az én fájdalomam: mert meg-szedett engem a' mint szóllott az Ur, az ő búsulása haragjának napján.

MEM. A' magalságból tüzet bocsátott, az én csontaim közébe, és meg-tanított engem: Meg-vetette a' hálót az én lábaimnak, hátra-téritett engem, pusztává tőtt engem, egész-nap bánattal eméltett meg.

NUN. Vigyázott az én hamiságimnak igája: az ő kezében egybe-takartattak, és a' nyakamra tétettek: Meg-erőtlenült az én erőm: kezében adott engem az UR, melyből fel-nem-kelhetek.

Jerusálem, Jerusálem, térj-meg a' te Uradhoz -
Istenedhez.

R. *Ecce*

R. *Ecce vidimus.* Nota: Menynek földnek. *ut supra.*

AZ hitetlen Sidóknak Serege, A' IESUS-ra mely mindenkor töre, Szent Személyét bocsfúval illette, Isten Fia hogy volna, nem hitte.

Imé mostan ó drága Személye, Nem-tetszik-meg, szine, s' Embersége, Mert a' Sidók nagy kegyetlensége, Kegyetlenül vérében keverte.

Ez a' IESUS, ki a' bűnt el-vette, Es érettünk egyedül szenvede, Ki Mennyégből Attyától le-jöve, Mellyet a' Sidó-Nép nem becsülte.

Christust értünk Sidók sebesíték, Betegségünk tölle viselteték, Mi fokságú vétünk-ért vereték, Halálával bűnünk el-mosáték.

Meg-rontaték őrdögnek hatalma, A' Pokolnak rettenetes kinnya, Mert halálnak el-jöve halála, Kiról régen a' Prófeta szólla.

Mindenható Szentséges Atyának, A' meg-feszült Ur IESUS Christusnak, Hozzánk-küldött Szent Vigasztalónknak, Nagy dicsőség a' Szent Háromságnak. Amen.

NAGYCSÓTÓRTÓKREVALO
LAMENTATIO.

Jeremiás Prófetaának Siralmáról.

H E T H.

MEg-gondolta az Ur, hogy el-bontsa a' Sion Leányának kő-falát: Meg-vonta az ő kőelét, és el-nem fordította kezét az el-vesztéfről: Es firt a' bástya, és a' kő-fal-is egyetemben el-bontatott.

THETH. A' földben szegeztettek az ő kapui: El-vesztette, és el-rontotta az ő záriait; az ő Királyát, s' az ő Fejedelmit a' pogányok-között: Nincs Törvény, és az ő Prófetaának nem lótt látások az Urtól.

JOD. A' földön ültek, meg-csendesedtek a' Sion Leányának vénei, Hammuval hintették-meg a' fejeket, Szőr-fákokat ővedzetek magokra, a' föl. függesztették fejeket a' Jerusálem Szüzei.

CAPH.

CAPH. El-fogyatkoztak a' kőny-hüllatások miatt, az én szemem: Meg-háborodtanak az én belső részeim: Ki-omlott a' földre a' májam, az én népem Leányának romlása-miatt, midőn el-fogyatkoznék a' kisdéd és a' csecsemő a' Város úczáin.

Jerusálem, Jerusálem, térj-meg a' te Uradhoz Istenedhez.

R. *Omnes Amici.* Nota: *ut supra.*

MIND fejen-ként kik velem valának, En barátim engem el-hagyának, Tanítványim töllem távoznak, Csalárd Sidók reám támadának.

Nagy hirtelen engem el-árúla, Tanítványom: kit szeretek vala, A' ki nekem fő Sáfárom vala, A' Sidóknak kezekben ez ada.

Es a' Sidók hogy meg-csúfolának, Rettenetes-képpen rongálának, Nagy keresztfát vállamra adának, Sok káromlást én reám szállának.

En keserves nagy kin-vallásomban, A' keresztfán nagy szomjúságomban, Mérget tőnek eczettel pohárban, Hogy meg-innám fel-nyújták szájamban.

Mindenható Szentséges Atyának, A' meg-feszült Ur IESUS Christusnak, Hozzánk-küldött Szent Vigasztalónknak, Nagy dicsőség a' Szent Háromságnak, Amen.

LAMENTATIO SECUNDA.

L A M E D.

AZ Annyoknak mondának: Hol vagy a' búza, és a' bor? mikor el-fogyatkoznának mint a' sebesültek a' Város úczáin: Mikor kibocsátának az ő Lelkeket az Annyok ölében.

MEM. Kihez hasonlítsalak réged? Vagy kihez mondgyalak hasonlónak téged, Jerusálem Leánya? Kivel vessenek-őszve téged, és viga ztallyalak téged, Sionnak Szűz Leánya? Mert nagy mint? tenger, a' te nyomorúságod: Ki gyógyít-meg téged?

Cc

NUN.

NUN. A' te Prófétaid hamiságokat, és bolondságokat láttak néked, és meg-nem nyilatkoztatták hamiságodat, hogy téged poenitenciára intenének: láttak pedig néked hamis terheket, és ki-űzések.

SAMECH. Kezekkel tapfoltak te-rajad minden úton-járók: süvöltöttek, és hajtogatták fejeket a' Jerusálem Leányán; mondván: Ez-é a' tőkélletes ékecségű Város az egész föld öröme?

Jerusálem, Jerusálem, térj-meg a' te Uradhoz Istenedhez,

R. *Velum templi.*

Nota: Menynek földnek ez világnak &c.

Mikor IESUS keresztfán függ vala, E' földön lón akkor ilyen csuda, Meg-fzakada a' Templom kárpittyá, Es mind az Eg, s' az Föld meg-indúla.

A' kő-sziclák meg-hafadozának, Koporsók-is meg-nyilatkoznak, Sok halottak kikkól támadának, Es fokaktól meg-is láttatának. A' Nap, s' az Eg, meg-homályosodék, Es e' földön setétség láttaték, Mely kilenczed óráig tartaték, Ezen nagy fok Ember csudálkozik.

A' Tolvaj-is a' keresztfán vala, Bűne-szerint fel-tétetett vala, Ur IESUS-hoz fel-szóval kiálta, Illyen szóval imádkozik vala:

Midőn bé-mégy a' te Országodban, Szent Atyádhoz magam Menyországban, Róllam kérlek emlékezzél ottan, Hivednek vigy boldogságában.

Kegyés IESUS tekintvén Tolvajra, Drága szóval nékie így szólla: Néked mondom Tolvaj bizonyára, Ma velem léiz szép Paradicsomban.

Mi-is néki könyörögjünk mostan, Vigyen minket a' Paradicsomban, Szent Atyának drága Országában, Régtől-fogva meg-teremtett lokjokban,

Minden-

Mindenható Szentséges Atyának, A' meg-feszült Ur IESUS Christusnak, Hozzánk-küldött Szent Vigasztalónknak, Nagy dicsőség a' Szent Háromságnak, Amen.

LAMENTATIO TERTIA.

A L E P H.

EN vagyok a' Férfiú, látván az én szegénységemet, az ő búsulásának veszfzejében.

ALEPH. Engem vezetett, és a' setétségre vitt, és nem a' világságra.

ALEPH. Csak én-reám fordította, és forgatta az ő kezét, egész nap.

BETH. Meg-fonnyasztotta az én bőrömöt, és a' húfomat, meg-rontotta az én csontaimat.

BETH. Épített környülem, és környül-vett engem epével, és munkával.

BETH. Setétes helyekre helyeztetett engem, mint az örökké meg-hóltakat.

GHIMEL. Kőrös-körül épített ellenem, hogy ki-ne-mennyek: meg-nehezítette az én békómot.

GHIMEL. De midőn kiáltok, s' könyörgők-is, ki-rekesztette az én imádságomat.

GHIMEL. Bé-rekesztette útaimat, négy-szegű kövekkel, az én ősvényimet fel-forgatta.

Jerusálem, Jerusálem, térj-meg a' te Uradhoz Istenedhez.

R. *Vinea mea.* Nota: Menynek földnek &c.

EN tégedet, én szerelmes szőlőm, Plántáltalak gyenge szőlő-veszfizom, Hogy énnékem lennél jó szőlő-töm, Kedvem-szerint való jó gyümölcsöm.

De lám miért vad-gyümölcsé lóttél, Jó gyümölcsből, te csipkét termettél, Es engemet meg-keserítettél: Gyalázatos halálom a le-tél.

CC2

Mert

Mert a' latrott te el-bocsátottad, Az ártatlant a' halálra adtad, Minden-fele kínokkal kintoztad; Végezetre kerest-fára vontad.
 Nem-tekintéd sok fáradságomat, Te-éretted-való sok munkámat; Ehségemet, és szomjúságomat, Minden-fele sok nyavalyáimat.
 Nem-kivántam a' te romlásodat, Sőt kivántam meg-jobbulásodat, Es Pokolból szabadulásodat, Menyországban velem lakásodat.
 Mindenható Szentséges Atyának, A' meg-feszült Ur IESUS Christusnak, Hozzánk-küldött Szent Vigasztalónknak, Nagy dicsőség a' Szent Háromságnak. Amen.

PLANCTUS BEATÆ VIRGINIS
 MARIÆ.

Planctus antè nescia, Planctu lassor anxia, Crucior dolore.
 Orbat Orbem radio, Me Judæa Filio, Gaudio dolore.
 Fili dulcor unice, Singulare gaudium, Matrem flentem respice, Conferens solatium.
 Pectus, mentem, lumina, Tua torquent vulnera, Quæ Mater, quæ foemina, tam felix, tam misera.
 O quàm sero deditus, Quàm citò me deseris, O quàm dignè genitus, Quàm abjectè moreris.
 O quis amor corporis Sibi fecit spolia, O quàm dulcis pignoris, Quàm amara premia.
 Quod crimen, quæ scelera, Gens commisit effera: Vincla, virgas, vulnera, spuita, spinas cætera.
 Nato quæso parcite, Matrem crucifigite: Aut in Crucis stipite, nos simul affigite. Amen.



NAGY-

NAGY-PENTEKER-VALO
 PASSIO.

Az mi Urunk IESUS Christusnak kin-szenvedése, ilyen képpen következik, a' Szent Evangelistáknak írása-szerint.

Tenor. **A**Z üdöben, mikor el-közelgetett volna a' kovásztalanok Innepe-napja, mely Húsvétnek mondatik vala, monda Urunk IESUS az ő Tanítványinak: *Bassus.* Tudgyátok, hogy két nap-múlva Húsvét-napja lesz, és az Ember-Fia el-árúztatik, hogy meg-feszítessék. *Tenor.* Akkoron egybe-gyülnének a' Papi-Fejedelmek, és a' népnek Vénei, a' Caiphas fő-Pap Palotájában, és tanácsot tartának, hogy Urunk IESUS-t álnoksággal meg-fognák és meg-ölnék. Es azt mondgyák vala: *Alcus.* Ne az Innepe-napon, hogy ne-talámtán támadás ne-légyen a' Nép között. *Tenor.* Mikor pedig IESUS Betániában volna, a' Poklos-Simon házában, járula ő-hozzá egy Afzszony-állat, kinek drága kenetű Alabástrom-Szelenczéje vala, és az Ur IESUS-nak a' fejére önté. Lá-ván pedig a' Tanítványok, bozszonkodnak és zugolódnak vala, mondván: *Alcus.* Mire-való e' vesztegetés? mert ezt drágán el-adhatták volna, és a' szegényeknek adhatták volna. *Tenor.* Tudván pedig IESUS, monda nékik: *Bass.* Miért vattok ez Afzszony-állatnak bántására? mert jó-cselekedetet cselekedett én-velem, mert mindenkor vadnak szegények veletek, de én nem-mindenkor vagyok veletek. Mert ez a' kenetet az én tstemre öntvén, az én temetése-mre cselekedte. Bizony mondom nékitek, valahol ez Evangeliom prédikáltatik az egész Világon, az-is meg-hirdettetik az ő emlekezetire. *Tenor.* Bé-méne pedig a' Sátán Judásba, ki Iskáriotesnek mondatik vala, a' ki a' tizen-kettő-közzül egyik vala, és el-méne a' Papi-Fejedelmekhez és monda nékik: *Alcus.* Mit akartok énnékem adni, és én kezetekben adom ötöt? *Tenor.* Azt halván a' Sidók, örülnének rajta, és néki harmincz ezüst-ötlet. Es attól-fogva alkalmatozván, és kezekben adná ötöt. Fiacs

El-jöve azért az Húsvétnek Innepe-napja, melyben a' Báránt áldozni kell vala. A' kovásztalanok első napján azért, meg-kérdék IESUS-t az ő Tanítványi, mondván: *Altus*. Hol akarod, hogy el-készítsük néked a' Húsvéti-Báránt? *Tenor*. Akkor el-külde kettőt az ő Tanítványi-közzül, és monda nekik: *Bassus*. Mennyetek-bé a' Városba, és imé egy ember egy korsó-vizzel jő előtökbe, és mondgyátok ezt ő néki: A' Mester mondgya: az én időm közel vagy, te-nálad eszem-meg az Húsvétet az én Tanítványimmal. Es ő mutat néktek egy el-készített Vacsoráló-helyt, és ott készítetek nekünk. *Tenor*. El-menvén azért a' Tanítványok, úgy találák a' mint Urunk IESUS meg-mondotta vala nekik. Es el-készíték a' Húsvétet. Estve lévén pedig, le-telepedett vala a' tizen-két Tanítványával. Es midőn ők ennének, monda: *Bassus*. Kivánva kívántam e' Húsvétet meg-enni veletek, minek-előtte szenedgyek. *Tenor*. Es fel-kelevén a' Vacsorától, le-tévé az ő ruháit, és midőn kendőt kötött volna elő, meg-övedzé magát. Es vizet töltvén a' Medenczében, kezdé mosni a' Tanítványok lábait, és meg-törli vala a' kendővel, mellyet magához övedzett vala. Mikoron pedig jutott volna Simon Péterhez, monda néki Péter: *Altus*. Uram, te mosod-e-meg az én lábaimat? *Tenor*. Felele IESUS, és monda néki: *Bassus*. A' mit én most cselekeszem, te most nem-tudod, de ennek-utánna meg-tudod. *Tenor*. Monda néki Péter: *Altus*. Soha örökké meg-nem-mosod az én lábaimat. *Tenor*. Felele néki IESUS: *Bassus*. Ha meg-nem-moslak téged, nem lészen részed én-velem. *Tenor*. Monda néki Simon Péter: *Altus*. Uram, nem csak a' lábaimat, de a' kezeimet, s' fejemet-is. *Tenor*. Monda néki IESUS: *Bassus*. A' ki meg-mosódot, nem szükség meg-mosni, hanem csak a' lábait. Ti-is tiszták vattok, de nem minnyájan. *Tenor*. Mert tudgya vala, ki volna, a' ki őtet el-árulná, és azért mondá, nem vattok tiszták minnyájan. Minek-utánna azért meg-mosá az ő lábokat, ruháját fel-vévé, az asztalhoz üle, és monda nekik: *Bassus*. Tudgyátok-é, mit



veletek? Ti engem Mesternek, és mert az vagyok. Ha azért én meg-mostam

mostam lábaitokat, UR, és Mester lévén, ti-is egy-másnak meg-mosátok lábaitokat. Mert példát attam néktek, hogy a' mit én cselekedtem veletek, ti-is azt cselekedgyétek. Bizony, bizony mondom néktek, nem nagyobb a' szolgálta az ő Uránál.

Tenor. Es mikor ennének, monda az ő Tanítványinak: *Bassus*. Bizony, bizony mondom ti-néktek, hogy egy közzületek el-árul engemet. *Tenor*. Ők pedig igen meg-szomorodának, és egy-másra nézvé, kezdének egy-más-közt kérdezkedni, hogy ki cselekedné, és ki-felől mondanája azt? Es ki-ki mind azt mondgya vala néki: *Altus*. Nem-de én vagyok-é Uram? *Tenor*. Felelvén IESUS, monda: *Bassus*. A' ki a' kezét én-velem a' tálba mártja, az árul-el engem. Az Ember-Fia el-mégyen ugyan, a' mint irva vagy felőle, de jaj annak az Embernek, ki-által az Ember-Fia el-árultatik: Jobb lett volna, ha az az Ember nem-születtetett volna. *Tenor*. Felelvén pedig Júdás, a' ki el-árulta vala őtet, és monda: *Altus*. Vallyon én vagyok-é Mester? *Tenor*. Monda néki Urunk IESUS: *Bassus*. Te-magad mondod. *Tenor*. Es mikoron vacsoráltak volna, vévé IESUS a' kenyeret, és hálákat adván, meg-áldá, és meg-szegé, és adá az ő Tanítványinak, és monda: *Bassus*. Vegyétek, és egyétek, ez az én TESTEM, mely ti-érettetek halálra adatik. *Tenor*. Es vévén a' pohárt, hálákat ada, és nekik adá, mondván: *Bassus*. Igyatok ebből minnyájan, mert ez az én VEREM, az Új Testamentomnak vére, mely ti-érettetek, és sokaknak bűnök-bocsánattárára ki-ontatik. Ezt valamenyiféle cselekeszitek, az én emlékezetemre mivelitek. *Tenor*. Es minnyájan ivának belőle, és monda nekik: *Bassus*. Bizony mondom ti-néktek, nem-íszom mostantúl-fogva e' szőlő-terméséből, a' napig, mikor amaz ujat íszom veletek az én Atvám Országában. *Tenor*. Eczaka lévén pedig, fel-kele Júdás közzülök, és mindgyárt ki-méne, és monda IESUS az ő Tanítványinak: *Bassus*. Mostan dicsőítettet meg az Ember-Fia: és az Isten meg-dicsőítettet ő benne.

Fiacs-

Fiacskáim, még egy-kevelsé veletek vagyok, kerestek engem, és a' hová megyek, ti most oda nem jöhettek. *Tenor.* Monda neki Simon Péter: *Altus.* Uram, miért nem-követhetnélek téged, mert kész vagyok veled a' tómlőczbe, és halálra menni, mert az én életemet adom érted. *Tenor.* Es dicsiretet mondván, ki-menének a' Cedron patakán-által, az Olaj-fák hegyére, és monda nekik I E S U S: *Bassus.* Ti minnyájan meg-botránkoztok én bennem ez éjjel, mert irva vagyok, meg-verem a' Pásztort, és el-öszolnak a' Nyái-juhái, minek-utánna pedig fel-támadok, előtőket vélszem Galilæába. *Tenor.* Felel-vén pedig Péter, monda neki: *Altus.* Ha minnyájan meg-botránkoznak-is benned, én soha meg-nem botránkozom. *Tenor.* Monda neki I E S U S: *Bassus.* Bizony mondom te-néked, hogy ez-éjjel minkelőtte a' Kakas szóllyon, háromszor tagadsz-meg engemet. *Tenor.* Es Péter annál inkább mondgya vala: *Altus.* Ha meg-kell halnom-is veled, soha meg-nem tagadlak téged. *Tenor.* Azon-képpen a' több Tanitványok-is mondnak vala. Akkor méne I E S U S velek a' Majorba, mely Gethiemaninak mondatik, holott vala egy Kert, melyben bémene ő, és az ő Tanitványi. Tudgya vala pedig Judás-is azt a' helyt, mert gyakorta mégyen vala oda Urunk I E S U S az ő Tanitványival. Es monda az ő Tanitványinak: *Bassus.* Üllyetek itt, mig amoda mégyek, és imádkozom. *Tenor.* Es melléje-vévé Pétert, és a' Zebedeus két fiát, Jakabot és Jánost. Es mikoron a' helyre jutottak vólna, kezdte igen rettegni, bánkodni, és szomorkodni. Es monda nekik. *Bassus.* Szomorú az én lelkem mind halálig: Vigyázzatok velem, és imádkozzatok, hogy kísirtetbe ne-essetek. *Tenor.* Ő pedig egy-kevelsé, mint-egy kő-hagyitáfnira elébb-menvén, térdre-esék, és orczájára-borulván, imádkozik vala, mondván: *Bassus.* Ha lehetséges szerelmes Atyám, távozzék-el e' pohár tőllem, mind-az-által, nem a' mint én akarom, hanem a' mint te, úgy légyen. *Tenor.* Es jöve a' Tanitványokhoz, és aluva találá őket, és monda Péternek: *Bassus.* Igy nem-vigyázhattok-é velem egy-óráig. Vigyázzatok, és imádkozzatok, hogy kísirtetbe ne-essetek. A' lélek kész ugyan, de a' test erőtlen.

Tenor.

Tenor. Ismég másodszor-is el-méne, és imádkozék, mondván: *Bassus.* Atyám, ha e' pohár el-nem-múlhatik, hanem meg-kell innom, legyen a' te akaratom. *Tenor.* Es el-jöve ismég az ő Tanitványihoz, és aluva találá őket, mert az ő szemek meg-nehezítettve valának, és nem-tudgyák vala mit felelnének neki. Akkor monda Péternek: *Bassus.* Simon, aluszol-é? nem vigyázhattál egy óráig velem. Vigyázzatok, és imádkozzatok, hogy kísirtetben ne-essetek. *Tenor.* Harmad-szor-is el-menvén, és azon beszéddel imádkozék. Jelenék pedig neki egy Angyal Menyből, bátorítván, és biztatván őtet. Es a' halállal tufakodván hosszabban imádkozik vala. Es az ő verejtéke mint a' vér-cseppek a' földre folynak vala. Es fel-kelvén az imádságról, jöve a' Tanitványihoz, és aluva találá őket, és monda nekik. *Bassus.* Aludgyatok bár immár, és nyugodgyatok, imé el-közelgetett az óra, és az Ember-Fia a' bűnösök kezébe adatik. Kellyetek-fel, és menyünk eleikben, mert imé el-közelget, a' ki el-árul engem.

Tenor. Es midőn még ő szöllana, imé Júdás egy a' tizen-kettőközzül, sereget, és szolgálakat vévén a' Fő-Papoktól, a' Vénektől, és az Irás-tudóktól, el-jöve lámpásokkal, kardokkal, dorongokkal, és botokkal, és jelt adott vala nekik, mondván: *Altus.* Valakit én megcsókolok, az a' I E S U S, fogjátok-meg őtet. *Tenor.* I E S U S pedig tudván mindeneket, a' mellyek reája-jövendők valának, eleikben méne, és monda nekik. *Bassus.* Kit kerestek? *Tenor.* Azok pedig felelének neki: *Altus.* A' Názáret-béli I E S U S-t. *Tenor.* Monda nekik I E S U S: *Bassus.* En vagyok. *Tenor.* Vélek áll vala Júdás-is, a' ki el-árúllyá vala őtet. Hogy azért monda nekik I E S U S: En vagyok; hátra-menének, és a' földre mind le-esének. Es ismég meg-kérdé őket, mondván: *Bassus.* Kit kerestek. *Tenor.* Azok pedig mondanak: *Altus.* A' Názáreti I E S U S-t. *Tenor.* Felele Urunk I E S U S: *Bassus.* Meg-mondám néktek, hogy én vagyok: ha azért engem kerestek, erészérek-el ezeket. *Tenor.* Hogy be-tellyesednék a' beszéd, mellyet mondott: hogy a' kiker nekem attál, senkit azok-közzül el-nem-veltettem. Es azon-közben hozzá-járulván Júdás, monda neki:

Dd

Altus.

Altus. Idvez-legy Mester. *Tenor.* Es meg-csokolá ötet. *Tenor.* Es monda néki IESUS: *Bassus.* Barátom miért jöttél? Csókkal árulod-é-el Júdás az Embernek Fiát? *Tenor.* Akkor a' Sidók kezeket JESUS-ra vetvén, meg-fogák őtet. Simon Péternek pedig kardgya lévén, kivoná azt, és a' Papi-Fejedelem szolgájához csapa, és el-vágá annak jobb fülét. A' szolgának pedig Malchus vala neve. Monda pedig IESUS Péternek: *Bassus.* Tedd helyére a' te kardodat, mert minnyájan a' kik fegyvert fognak, fegyver-miatt vesznek-el. Azt véled-é, hogy nem-kérhetem az Atyámot, és ad énnékem most többet tizenkét Sereg Angyalnál. Avagy azt akarod-é, hogy a' Pohárt mellyet nékem Atyám adott, meg-ne-igyam. Miképpen tellyesednek-bé tehát az irások? mert így kell lenni. *Tenor.* Akkor monda IESUS a' Sidók Sereginek. *Bassus.* Mint egy Latorra úgy jöttetek-ki kardokkal és dorongokkal engem meg-fogni: Minden-nap nálatok ülök vala, tanítván a' Templomban, és meg-nem fogtatok engem. De ez a' ti órátok, a' serétségnek hatalma. *Tenor.* Es azonban Urunk IESUS illeté a' Málkus fülét, és meg-gyógyítá. Ez pedig mind azért lón, hogy bé-tellyesednének a' Próféta írás. Akkoron a' Tanítványok minnyájan el-hagyván őtet, el-futának. Követi vala pedig egy iffiacska, kinek mezitelensége gyólcshal vala bé-fedezve, és meg-fogák őtet. Az iffiú pedig el-vertvén a' gyólcshal, mezitelen el-futa tóllök. A' Sereg azért, és a' Hadnagy, és a' Sidóknak szolgái, meg-fogák IESUS-t, és meg-kötözék, és vivék őtet előszőr Annás Püspökhöz, mert Ipa vala Kaifásnak, ki fő-Pap vala azon esztendőben. Kaifás pedig az vala, a' ki tanácsot adott vala a' Sidóknak, hogy hasznos egy Embernek meg-halni a' Népért.

Követik vala pedig Urunk IESUS-t két Tanítványi távol, Simon Péter, és János. János azért, mivel-hogy ismértségében vala a' Papi-Fejedelemnek, bé-méne IESUS-sal a' Fő-Pap palotájában. Péter pedig kívül a' pitvarban álván, fűtőzik vala. Mikoron azért az ajtón-álló Leánzó látta volna, monda Péternek: *Altus.* Nem-de te-is ez Embernek Tanítványi-közzül vagy-é? *Tenor.* Péter pedig meg-tagadá, mond-

mondván: *Altus.* Aszlzonyi-állat, nem-vagyok, sőt nem-is tudom mit mondasz. *Tenor.* A' fő-Papok pedig és az egész gyülekezet, IESUS ellen hamis Tanú-bizonyságot kereinek vala, hogy őtet halálra adnák, és nem-találnak vala. Végezetre el-jövének két hamis-tanúk, és mondának: *Altus.* Mi hallottuk, hogy ez Ember azt mondotta, elronthatom az Isten Templomát, és harmad-napra ismég fel-épittem azt. *Tenor.* Es fel-kelvén a' Papi-Fejedelem, monda IESUS nak: *Alt.* Semmit nem-felelész-é azokra, a' miket ezek ellened bizonyitnak? *Tenor.* IESUS pedig csak halgat vala. Es a' Papi-Fejedelem ismég monda néki. *Altus.* Kénszeritek téged az élő Istenre, hogy meg-mondgyad nekünk, ha te vagy a' Christus, az élő Istennek Szent Fia. *Tenor.* Monda néki IESUS: *Bassus.* Te mondád, mert én vagyok, és mondom nektek, ez-után meg-láttátok az Ember Fiát űlni az Isten erejének jobján, midőn el-jő a' fenyves felhőben. *Tenor.* Akkoron a' Papi-Fejedelem meg-szakasztá a' maga ruháját, mondván: *Altus.* Káromkodék, mi szükség a' bizonyoságra, imé mostan hallátok a' káromlást, mi teczik nektek? *Tenor.* Azok pedig minnyájan fel-kiáltának, mondván: *Altus.* Méltó az halálra. *Tenor.* Akkoron az orczájára pökdősének, és nyakon csapdosák őtet. Némellyek pedig bé-köték izemeit, tenyerekkel arczúl-verik vala őtet mondván: *Alt.* Próféta Christus, és mond-meg ki űte most tégedet? *Tenor.* Mikoron azért a' szolgák tüzet töttek volna a' pitvarban, fűtőznek vala, mert hideg vala. Simon Péter is fűtőzvének köztök ül vala. Es midőn látta volna őtet más leánzó, kezdé mondani azoknak a' kik ott állnak vala. *Alt.* Ez-is a' Názáret-béli IESUS-sal vala. *Tenor.* Meg-tagadá nagy esküvéssel Péter, hogy nem tudná ki volna, és nem-is mérte volna az Embert, mondván: *Altus.* Sem hirem, sem tanácsom, nem-tudom mit mondasz. *Tenor.* Es egykevés vártatva, hozzája menének a' kik ott állának vala, és a' szolgák közzül mondának néki: *Altus.* Bizonyára te-is azok-közzül-való vagy, még a' szóllásod-is ki-jelent téged. *Tenor.* Monda néki egy a' fő-Pap szolgái-közzül, annak rokona, kinek Péter el-vágta vala a' fülét. *Alt.* Nem-de-nem láttalaké én téged a' kertben ő-véle? *Tenor.* Akkor Péter

harmadszor-is kezd eskünni, és átkozódni, hogy soha sem ismerte volna az Embert, a' ki-felől szöllanának. Es mindgyárt meg-szóllala a' Kakas. Es meg-fordulván IESUS, meg-tekinté Pétert; és ottan meg- emlékezék a' IESUS beszédéről, melyet mondott vala: hogy minek- előtte a' Kakas szöllana, háromszor meg-tagadíz engemet. Es ki-men- vén onnét Péter, nagy keservefen sira.

Reggel lévén pedig, öszve-gyülének a' Papi-Fejedelmek, az Irás- tudók, és a' népnek Venei, és tanácsot tartának IESUS-ellen, hogy őtet meg-ölnék. Es kötve vivék őtet, és adák Pontius Pilátus tiszt-tar- tónak kezében. Akkoron látván Júdás, a' ki őtet el-árulta, hogy halál- ra kárhoztatott volna, magába-térvén, meg-báná, és vissza-vivé a' har- mincz ezüst-pénzt a' Papi-Fejedelmeknek, és Véneknek, mondván: *Alt.* Vétkeztem, el-árulván az ártatlan vért. *Ten.* Ők pedig mondának: *Alt.* Mit gondolunk véle, te lássad. *Ten.* Es el-vetvén a' Templomban az ezüst-pénzt, el-menvén fel-akasztá magát, és ketté hasadá, és az ő béle mind ki-omlék. A' Papi-Fejedelmek pedig, fel-vévén a' harmincz ezüst-pénzt, mondának: *Alt.* Nem-szabad azokat a' Templom pénze- közzé tenni, mert vér-árta. *Ten.* Tanácsot tartván pedig, meg-vévék azokon a' fazakas-mezejét, a' jövevények temetésére. Azért hívataték az a' mező, Hakeldama: az az, vér mezejének e' mái-napig. Akkor bé- tellyesedék a' mi meg-mondatott Jeremiás Próféta-által, mondván: *Alt.* Es vivék a' harmincz ezüst-pénzt, a' meg-becsülterett Christusnak árrát, kit vőttek az Izraél fiaitól, és adák azokat a' fazakas mezejé-ért, a' mint rendelte nekem az Ur. *Ten.* IESUS pedig a' tiszt-tartó előtt áll va- la, és a' Papok bé-nem-menének az ítélő-házban, hogy meg-ne fertez- retnének, hanem hogy meg-ennék a' Húlvéti Báránt. Ki-jöve azért Pi- látus hozzájok, mondván: *Alt.* Micsoda vádolást hoztok ez Ember-el- len? *Ten.* Felelének a' Sidók, és mondának néki: *Alt.* Ha ez gonosz-té- vő nem volna, nem-adtuk volna őtet kezédben. *Te.* Monda azért nekik Pilátus: *Al.* Vegyétek-el ti őtet, és a' ti törvényetek-szerint ítilyétek- meg őtet. *Ten.* Mondának erre a' Sidók: *Al.* Nékünk nem-szabad sen- kit meg-ölnünk. *Ten.* Mondának ismét néki: *Al.* Ezt találtuk, hogy a' mi Nemzetségünket el-fordította, és meg-tiltotta a' Császárnak az adót

adót, és Királya tette ő-magát. *Te.* Bé-méne az. It ismét Pilátus a' Ta- nács-házba, és szólítá Iesust, és monda néki: *Al.* Te vagy-e a' Sidók Ki- rálya? *Te.* Felele Iesus: *Baf.* Te-magadtól mondod-e ezt, vagy egyebek mondották néked én felőlem? *Te.* Felele Pilátus: *Al.* Nem-de Sidó va- gyok-e én? A' te Nemzetséged, és a' fő-Papok attak téged kezemben mit miveltél? *Te.* Felele Iesus: *Baf.* Az én Országom nem e' Világból való, ha a' Világból-való volna az én Országom, az én szolgaim harcolnának ugyan, hogy kezekbé ne-adattatnám a' Sidóknak: Most pedig az én Or- szágom nem inét való. *Te.* Monda néki Pilátus: *Al.* Tehát Király vagy te? *Ten.* Felele Iesus: *Baf.* Te mondod hogy Király vagyok én. En arra születtem, és azért jöttem a' Világra, hogy bizonytságot tegyek az igaz- ságról, minden a' ki az igazságból vagyon, halgattya az én szómat. *Ten.* Monda néki Pilátus: *Al.* Micsoda az igazság? *Ten.* Es midőn azt mon- dotra volna, ismét ki-méne a' Sidókhöz. Es midőn vádoltatnék a' Papi-Fejedelmektől, és a' Vénektől, semmit nem-felele. Akkor monda néki Pilátus: *Al.* Nem-hallod-e, mennyi bizonságot mondanak ellened? *Ten.* Iesus pedig nem-felele néki egy szavára-is, úgy hogy felette igen esudálkoznék rajta Pilátus. Küldé pedig Iesust, Pilátus Herodesnek, mert ő-is Jerusálemben vala azokban a' napokban. Herodes pedig lát- ván Iesust, igen örüle, mert sok időtől-fogva kívánta vala őtet látni, és reménli vala, hogy valami nagy csudát teñe ő-előtte. Kérdezi vala pe- dig őtet sok beszéddel, Iesus pedig nem-felel vala semmit néki. Meg-útá- lá pedig őtet Herodes az ő Udvarával: és meg-csúfolá, fehér-ruhában öltöztetvén, és vissza-küldé Pilátushoz. Es meg-barátkozának azon napon Pilátus és Herodes, mert annak-előtte ellenségek valának. Pi- látus azért egybe-híván a' Papi-Fejedelmeket, és tiszt-vifelőket, és a' kőtséget, monda nekik: *Al.* Ismét előmben hoztátok ez Embert, de én semmi vétket nem-találok ő-benne, azért meg-veretvén, el-eresztem őtet. *Te.* Mert tudgya vala, hogy csak irigységből árulták volna el őtet. Es monda a' Sidóknak: *Al.* Szokástok ti-néktek, hogy az Inep-napon egy foglyot el-bocsássak néktek: Mellyiket akarjátok a' kettő-közzül hogy el-bocsássam néktek, Barrabást-e, vagy a' Christust, a' Sidók Királyát?

Tenor. Fel-kiálta azért az egész Sereg, mondván: *Altus.* Nem ezt, hanem Barrabást. *Tenor.* Barrabás pedig gyilkos és Tolvaj vala.

Ülvén azért Pilátus az ítélő-székből, hozzája-külde a' Felesége, mondván: *Alt.* Semmi közöd néked azzal az igazgal, mert sokat szenvedtem ma látás-által ő-miatta. *Ten.* Pilátus azért szólla nekik, mondván: *Alt.* Mit akartok, hogy cselekedgyem a' IESUS-sal, ki Christusnak mondatik? *Ten.* Amazok pedig mondának minnyájan: *Alt.* Feszíttessék meg. *Ten.* Monda harmadszor-is nekik a' tiszt-tartó: *Al.* De mi gonoszt cselekedett? Semmi halálra-valót nem-találok ő-benne. *Ten.* Azok pedig inkább kiáltnak vala, mondván: *Alt.* Feszíts-meg, feszíts-meg őtet. *Ten.* Akkor Pilátus igen meg-ostorozá IESUS-t. Es a' Vitézek Koronát fonván tövisfekből, az őfejébe nyomák, és veres-bársony ruhát adának reája, és nád-szálat adának jobb kezében, és csufolván térdre esnek vala előtte. Es imádgják, és idvezlik vala őtet, mondván: *Alt.* Idvez-légy Sidók Királya. *Ten.* Es arczúl csapdossák vala őtet, és a' nád-szálat ki-veszik vala a' kezéből, és a' fejét verik vala véle. Ki-méne azért ismét Pilátus a' Sidókhoz, és monda nekik: *Alt.* Imé ki-hozom néktek őtet, hogy meg-tudgyátok, hogy semmi halálra-való okot nem találtam ő-benne. *Ten.* Ki-méne azért IESUS a' tövis Koronát viselvén, és a' veres-bársony Palástot. Es monda Pilátus: *Altus.* Imé az Ember. *Ten.* Midőn azért látták volna őtet, kiáltnak vala minnyájan, mondván: *Alt.* Vidd-el, vidd-el, feszíts-meg, feszíts-meg őtet. *Ten.* Monda nekik Pilátus: *Alt.* Vegyétek ti őtet, és feszíttessék meg, mert én nem-találok okot ő-benne. *Ten.* Felelének neki a' Sidók: *Alt.* Nekünk törvényünk vagyon, és a' törvény-szerint meg-kell halni, mert Isten Fiává tőtte ő magát. *Ten.* Mikor azért Pilátus hallotta volna e' beszédet, inkább meg-ijede. Es ismét bé-méne a' Tanács-házba, és monda IESUS-nak: *Alt.* Honnan-való vagy te? *Ten.* IESUS pedig semmit nem-felele neki. Monda azért neki Pilátus: *Alt.* Nekem nem-szóllasz-e? nem-tudod-e, hogy hatalmam vagyon a' te meg-feszítésedre, és hatalmam vagyon a' te el-bocsátásodra? *Ten.* Felele IESUS. *Bass.* Nem-vólna féni hatalmad ellenem, ha te-néked onnan-fellyül nem adatott volna.

Az-oká-

Az-okáért, a' ki engem kézbe-adott néked, nagyobb bűne vagyon. *Tenor.* Es attúl-fogva igyekezik vala Pilátus, hogy el-bocsátaná őtet. A' Sidók kiáltnak vala, mondván: *Altus.* Ha ezt el-bocsátod, nem vagy a' Császár barátja, mert minden a' ki magát Királlyá teszi, ellenmond a' Császárnak. *Tenor.* Monda nekik Pilátus: *Altus.* A' ti Királytokat feszíttessék meg? *Tenor.* Felelének a' Fő-Papok: *Altus.* Ninesen Királyunk, hanem csak Császárunk. *Tenor.* Látván azért Pilátus, hogy semmit nem-használna, hanem inkább támadás lenne, eleget akarván tenni a' népnek, azt ítélé, hogy a' mint kívánnák, úgy lenne. Es vizet kérvén, meg-mosá kezeit a' nép-előtt, mondván: *Altus.* Artatlan vagyok én ez igaznak véreétől, ti látsátok. *Tenor.* Es felelvén az egész nép, monda: *Altus.* Az ő vére mi-rajtunk, és a' mi fiainkon.

Tenor. Akkor a' meg-ostoroztatott IESUS-t kezekben adá, hogy meg-feszítenék. Barrabást pedig el-bocsátá nekik. Akkor a' Vitézek fogák IESUS-t, és le-vonák róla a' veres-bársony Palástot, és az ő-maga ruháiban öltözteték őtet, és vállára adának egy nagy keresztet, hogy a' feszítésnek helyére ki-vinné. Es mikor el-fáradván, nem-bírná a' nagy kereszt-fát, találának egy Cirénci Embert, hogy a' mezőről jőne, és azt kényszeríték, hogy IESUS-után vinné a' keresztet. Követi vala pedig IESUS-t, a' népnek, és a' szűny-állatnak sok serege, kik sirattyák és kefergik vala őtet. Hozzájuk fordulván pedig IESUS, monda: *Bassus.* Jerusálem Leányi, ne-sirjatok én-rajtam, hanem magatokon sirjatok, és fiaitokon. Mert imé el-jőnek a' napok, a' melyekben mondgyák: Bóldogok a' Magtalanok, és a' méhek melyek nem-szültek, és az emlők, melyek nem szoptattak. Akkor kezdik mondani a' hegyeknek: Szakadgyatok reánk, hegyek: és halmok, borítsatok-el minket. Mert ha a' zóldellő-fán ezeket mivelik, a' szárazon mi lészén? *Tenor.* Vitetnek vala pedig ő-véle két gonosz-tévők-is, hogy meg-óletteffenek. Es vivék IESUS-t a' helyre, mely Agy-koponyának mondatik, Sidóul pedig Golgotának.

Es ort

Es ott meg-feszíték őtet, és ő vele két Lator két-felől, egyik jobba-felől, a' másik bal-felől, középen pedig IESUS-t. Es akkor telék-bé az irás: Az hamissák-közzé számláltatott. Es adának néki innya myrrhával és epével elegyített eczetet. Es mikoron meg-kóstolta volna, nem-akará innya. Fellyül-való irást is ira Pilátus, és helyhezteté a' feje-feliben a' keresztre, mondván: *Altus*. A' NAZARET-BELI IESUS, a' SIDOKNAK KIRÁLYA. *Tenor*. Ezt azért a' fellyül-való irást fokban olvasák a' Sidók-közzül, mert közel vala a' Városhoz a' hely, a' hol meg-feszíteték IESUS. Es irva vala Sidóul, Görögül, és Deákul. Mondának azért Pilátusnak a' Sidók Fő-Papjai: *Altus*. Ne-ird hogy a' Sidók Királya, hanem hogy ő mondotta, a' Sidók Királya vagyok. *Tenor*. Felele Pilátus: *Altus*. A' mit meg-irtam, meg-irtam. *Tenor*. Es monda Urunk IESUS a' keresztfán: *Bassus*. En Mennyei Szent Atyám, bocsásd-meg nekik, mert nem-tudgyák mit cselekesznek. *Tenor*. A' vitézek pedig midőn meg-feszítették volna őtet, vevék az ő ruháját, és négy-részre oszták, mindeniknek egy-egy-részt, és a' köntöst is. A' köntös pedig varratlan vala, mert egészlen szőttetett vala. Mondának azért egy-másnak: *Altus*. Ne-metellyük-el azt, hanem velsünk forfot reá, kié legyen. *Tenor*. Hogy az irás bé-telleyesednék, mondván: *Altus*. El-oszták az én ruháimat ő magoknak, és a' köntösömre forfot vetének.

Tenor. Allanak vala pedig a' IESUS kereszte-mellett, az ő Anyja, és az Annyának Nénnye, Maria Kleofe, és Maria Magdolna. Mikoron azért látta volna IESUS az Annyát, és a' Tanitványt ott állani, a' kit szeret vala, monda az Annyának: *Bassus*. A' szízyoni-állat, imé a' te fiad. *Tenor*. Az-után monda a' Tanitványnak: *Bassus*. Imé a' te Anyád. *Tenor*. Es az-órától fogva vevé a' Tanitvány magához. Es a' kik azon elé-mennek vala, szidalmazták és káromlyák vala őtet, hajtogatván fejeket, mondván: *Altus*. Vah, ki el rontod az Isten Templomát, és harmad-napra ismét fel-éppítéd azt. Ha Isten Fia vagy, szabadíts meg magad, és száll-le a' keresztről. *Tenor*. Hásonlóképpen a' Fő-Papok-is csúfolván, egy-másnak az Irás-tudókkal mondgyák va-

gyák vala: *Altus*. Egyebeket meg-szabadított, önnön-magát meg-nem-szabadithattya. Christus az Izraél Királya, szálljon-le most a' keresztről hadd lássuk, és hiszünk néki. Az Istenben bizott, szabadítsa-meg őtet most ha akarja: mert azt mondotta, hogy Isten Fia vagyok. *Tenor*. Azon-képpen a' Latorok-is, kik vele együtt meg-feszítve valának, szidalmazták vala őtet: Egyik pedig azok-közzül káromkodik vala ellene, mondván: *Altus*. Ha te vagy a' Christus az Isten Fia, szabadíts-meg magad, és minket-is. *Tenor*. Felelvén pedig a' másik, feddi vala őtet, mondván: *Altus*. Bizonyára te sem feled az Istent, holott azon kárhoztatásban vagy. Mi ugyan méltán szenvedgyük, és gonosz-cselekedetinknek méltó jutalmát veszszük, de ez semmit nem-cselekedett. *Tenor*. Es monda IESUS-nak: *Altus*. Uram, emlékezzél-meg róllam, mikor Országodban jutsz. *Tenor*. Felele néki IESUS: *Bassus*. Bizony mondom neked, ma velem lész Paradijsomban. *Tenor*. Vala pedig mint-egy hat-óra-tájban, és nagy setétség lön az egész földön, egész kilencz óráig. Es kilencz-óra-felé, kiálta IESUS nagy szóval, mondván: *Bassus*. ELI, ELI, Lamma Sabaktani! az az: En Istenem, én Istenem, miért hattál-el engemet. *Tenor*. Es némelyek az ott állók-közzül mondának: *Altus*. Illyést hija ez. *Tenor*. Tudván azért Urunk IESUS, hogy mindenek el-végeztettek, hogy bé-telleyesednék az irás, monda: *Bassus*. Szomjuhozom. *Tenor*. Vala pedig ott egy edény le-téve teli eczettel: Es egy az ott állók-közzül elfutamodván, meg-tölté a' spongiát eczettel, isópot tévén környüle, és a' szájához vivé hogy innék, mondván: *Altus*. Hadgyátok-el, lássuk ha el-jő-é Illyés, hogy meg-szabadítsa, és le-vegye őtet. *Tenor*. Mikoron azért Urunk IESUS meg-kóstolta volna a' méreggel teli eczetet, monda: *Bassus*. Bé-telleyesedett. *Tenor*. Es ismét nagy szóval kiálta, mondván: *Bassus*. Atyám, a' te kezekben ajánlom az én lelkemet. *Tenor*. Es Urunk IESUS le-hajtván fejét, ki-bocsátá Lelkét. *Hic pausatur aliquantulum.*

Es imé a' Templomnak suporlattya ketté-szakada, tetejétől-fogva az allyáig. Es a' Nap meg-homályosodék. A' Föld meg-indúla, és a'

kő-szikkák meg-szakadoznak. Es a' koporsók meg-nyílnak, és fok Szentek teste, kik el-aluttak vala, fel-támadának. Es ki-menvén a' koporsókból az ő fel-támadása-után, jövének a' Szent Városban, és fokaknak meg-jelenének. A' Százados pedig, és a' kik véle valának, őrizvén IESUS-t, látván a' föld-indulást, és azokat mellyek léznek vala, igen meg-félemlének, mondván: *Altus*. Bizony ez az Ember az Isten Fia volt. *Tenor*. Es a' több fokaság haza menvén, a' mellyét veri vala. Valának pedig ott az ő ismérői, és fok Afszony-állatok távol, kik követték vala IESUS-t Galilæából, szolgálván néki, kik-között vala Maria Magdolna, és Maria a' Jakab és József Anyja, és Maria Salome, és egyebek fokan, kik véle-együtt fel-mentek vala Jerusálembé. A' Sidók azért, mivel-hogy az Innep készületi vala, hogy ne-maradnának a' testek Szombatn a' fán, (mert ama' Nagy-Szombat vala) kérék Pilátust, hogy meg-tőretnének az ő szárok, és le-vétnének. El-jövének azért a' Vitézek, és az elsőnek meg-tőrék szárait, és a' másoknak-is, ki meg-feszített vala ő-véle. IESUS-hoz pedig mikor jöttek volna, látván őtet hogy már meg-hólt, nem-tőrék-meg az ő szárait: hanem egy a' Vitézek-közül Láncsával meg-őklelé, és megnyitá az ő oldalát, és leg-ottan vér, és víz jöve-ki belőle. Es a' ki ezeket látta, bizonságot tőtt: és igaz az ő bizonsága. Es ő tudgya hogy igazat mond, hogy ti-is hidgyétek. Mert ezek mind azért lőttek, hogy az irás bé-teljesednek: *Altus*. Csontot meg-ne rontsatok ő-benne. *Tenor*. Es más irás azt mondgya: *Altus*. Meg-láttják, kit vertek-által.

Mikor pedig estve lőtt volna, el-jöve egy Arimatæai József-nevű gazdag tisztesség-béli Tanács-Ember, ki a' Sidók tanácsára nem-hajlott vala, mert ő-is titkon-való Tanitványa vala IESUS-nak: és ő-is várja vala az Isten Országát. Es bátran bé-méne Pilátushoz, és meg-kéré a' IESUS testét. Pilátus pedig mikor meg-értette volna a' Századostól, hogy immár meg-hólt, Józsefnek ajándékozá a' IESUS testét. Le-vévé József IESUS Urunk testét a' kereszt-fáról. El-jöve azért Nicodemus-is, és drága kenetet hozza, úgy-mint száz fontot. Es

meg-

meg-kenék a' val IESUS-nak testét, és tiszta gyölcs-lepedőben kötözék fű-szerfzámokkal, a' mint szokások a' Sidóknak temetni. Vala pedig csak ott közel, a' hol meg-feszítették vala, egy kert, és a' kertben egy új koporsó, kiben még senkit nem-temettek vala, mellyet József magának kőből faragtatott vala, és abban helyhezteték IESUS-nak testét. Es nagy követ hengeritének a' koporsó ajtajára. Maria Magdolna pedig, és Maria a' József Anyja, és Maria Salome, nézik vala hová tétették IESUS. Meg-térvén pedig azok-is onnét, jó-szagú drága kenetet szerzének, hogy a' Szombatnak első-napján el-menvén, meg-kennék IESUS-nak testét. Más nap pedig egybe-gyűlének a' Papi-Fejedelmek, és a' Fariseusok Pilátushoz, mondván: *Altus*. Uram, meg-emlékeztünk rólla, hogy ama' hitető még éltében azt mondotta: Harmad-nap-után fel-támadok. Hadd-meg azért hogy őrizzék a' koporsót harmad-napig: hogy valami-képpen el-ne jöjjenek az ő Tanitványi, és el-lopják őtet, és azt mondgyák a' kőtségnek: Fel-támadt halottaiból, és az utolsó tévelygés gonoszba lesz az elsőnél. *Tenor*. Monda nékik Pilátus: *Altus*. Vagyon őrizőtök, mennyetek-el őrizzettek, a' mint tudgyátok. *Tenor*. Azok pedig el-menvén, meg-erősíték a' koporsót az őrizőkkel, és meg-pecsétlék a' követ.

Es imé midőn a' Szombatnak első-napjára virradna, nagy föld-indulás lőn, az Ur Angyala le-szálla Menyből, és oda járulván el-hengerité a' követ, és reá-üle, és az ő tekinteti mint a' villámás vala, és a' ruhája mint a' hó. Látván az őrizők, meg-rémülének, és

hólt-elevenen földre le-hullának. Es Urunk IESUS

nagy dicsőségesen fel-támadá.

A M E N.

Vide alteram Passionem in fine libri, de VITA CHRISTI.



Ecce

EX LE-

EX LECTULO FLORIDO.

Patris Sapia, Christus in agone, Nocte sudat sanguinem in oratione: Obviam fit hostibus turbis se dat prone, Mox hunc Judas tradidit osculatione.

Capitur, constringitur, à suis relictus, Domo Annæ spernitur, alapa afflictus: Negat hunc Discipulus, metu mortis victus, Ducitur ad Caipham IESUS dire strictus.

Falsos testes patitur, blasphemus vocatur, Reus mortis dicitur, colaphis mactatur: Hinc velatus facie, spicis maculatur, Cædunt, & prophetiza, validè clamatur.

Horâ primâ Dominus manè præsentatur, Pilato: & testibus falsis accusatur: Regi missus spernitur, veste subsannatur, Hinc Pilato mittitur, ut morte plectatur.

Mirum fit concambium hora tertiarum, Latro solvi petitur, neci Rex terrarum: Crucifige clamitant Gentes tenebrarum, Vestibus exiit decus animarum.

Ad columnam ducitur, vinculis ligatur, Flagris atque funibus, dire laceratur: Purpurâ induitur, spinis coronatur, Percussus arundine, falsè salutatur.

Cæditur, conspuitur, vultus ejus letus, Atque multipliciter à gentibus spretus: Exit de prætorio, opprobriis plenus, Crucifige repetit Judæorum Cætus.

Horâ sextâ Dominum Pilatus damnavit, Crucem suam propriam humeris portavit: IESUM turba militum vestibus nudavit, Affigens patibulo, clavis perforavit.

Ut Propheta cecinit, vestes dividuntur, Titulus inscribitur, blasphema dicuntur: Matris cor & Filii simul patiuntur, Virgo cum Discipulo pariter junguntur.

Horâ nonâ Dominus linguæ se clamavit, Sitiens nostram salutem, acetum potavit: Dicens, consummatum est, spiritum efflavit, Latus ejus lanceâ miles perforavit.

De Cruce deponitur horâ vespertinâ, Ungitur aromate vitæ medicina: Volvitur in Sydone, latet vis divina, Sic Corona gloriæ jacuit supina.

Horâ

Horâ Completorii IESUS tumulatur, Petra grandi clauditur, fletu honoratur: Infernus dat spolia, Cælum reſeratur, Salus olim perdita, IESU reparatur.

Horas has cum lacrymis antè Crucis aram, Christe tibi offero mortem in amarâ: Quam tu pro me passus es, animam tam charâ, Meam sic existimans; hanc tibi sacrâram. Amen.

M A S.

SEPTEM DOLORES BEATÆ VIRGINIS.

Nota: Infinitæ bonitatis &c.

SZŰZ MARIA hét fajdalma, Keserves lelke síralma, Zengjen mostan a' mi nyelvünkön. Elsőben azon, sír, hogy Simeon, Mivel azt mondgya, hogy Ó Szent Fia, Lészen fokaknak nagy botránkozása.

Adatik az Isten Fia, Jelül, s' im Szent Anna vária, Simeonnal a' Szent Templomban. A' mit jóvendölt, fokakban bé-tölt, A' IESUS Neve, botlásnak kőve, Lészen, mert fokan mondanak ellene.

Lásd másodszor mely kínra jút, A' midőn Egyiptomba fút, Ur IESUS-sal a' Szűz MARIA. Alig szűletett, s' már üldöztetett, Idegen helyen, szenved csendesen, Mig visszahija Angyal Izraelben.

Vólt Egyiptusban romlása, A' bálványoknak hogy lássa, Mint romol idegen Istene. Izraelbe tér, hogy omollyék vér, Testéből értünk, a' kik vétkeztünk, Es Szent Attyánál szállana mellettünk.

Erez harmadszor szörnyű kint, Attya akarattya-szerint, Hogy UR IESUS tölle el-marad. Búsul Szent Fián, keresi sírván, Ki a' Templomban, lévén azonban, Bölcséket meg-gyöz a' disputálásban.

MARIA negyedik kínnya, Keresztet vinni hogy láttya, Szent Fiát a' nagy magas hegyre. Folytak könnyei, drága cseppei, El-fogy öröme, szenvedés töre, Keserves Anya szívét által-verte.

Ee 3

Ah mely

Ah mely drága szőlőt plántált, Az Ur IESUS midőn halált, Szenved
 hogy adna jó édes bort. Tővis-Korona, Sidók ostora, Szent vé-
 rét ontá, halált meg-rontá, Idvességünk-ért Sz. testét nem-ízáná.

Teli-tölt Iesus pohára, El-jött élete-határa, Hogy meg-hallyon a' Szent
 keresztfán. Látván meg-feszült, ötödizör merült, Maria kín-
 ban, meg-halni abban, Kőnyebb lett volna, mint élni Világban.
 Eletünk drága reménye, Es fetét világ Nap-fénye, Keservesen Világból
 ki-múl. Kő-szikla hafad, halott fel-támad, Nap, és Hóld gyászol,
 Órdóg, s' bűn romol: Es minden állat firalomra onszol.

Rettenetes nagy fájdalma, Mariának nagy firalma, Hatodszor lőn hogy
 Iesus meg-hólt. Reménye ki-múlt, öröme sohult, Nincs: Iesus
 meg-hűlt, á kit szűzen szült, Illyen fájdalom lássátok-meg hol volt.

De még-is meg-nem gondollya, Az Ember és nem gyászollya, Kit min-
 den állat fél az Eg-alatt. Az élet Ura, lelkünk Pásztorja, Vérit nem-
 szánta, hogy vesztünk látta, Egek kapuját immár meg-nyitotta.

Ezer kinoknak tengere, Jó a' Maria szivére, Hogy Szent Fia a' keresztfá-
 ról. Alá-véttetik, el-temettetik, Keserves kinnal, jaj már azon-
 nal, El-vál Fiától, az Egek Urától.

Immár Nap, Hóld, Eg sirjatok, Es Csillagok zokogjatok, Látván az
 Ur el-temettetett. Minket meg-váltott, halált meg-rontott.
 Szentséges Anyánk, tekints már reánk, Hogy az Ur IESUS
 forduljon mi-hozzánk. Amen.

M A S A Z O N N O T A R A.

V Altságunknak drága árja, Feszítettvén keresztfára, Keservesen te-
 kint Anyára. Gondgyát viseli, noha már teli, Az ő pohára, jött vált-
 ságunkra, Es ő Szent Annyát bízza Szent Jánosra.

Eg, Föld, nézzétek az Istent, Semmiből ki terem mindent, Szenved
 bűnünk igáját. Ki mindent segít, keresztfán függ itt, Mi bűnünk
 földgya, kinnyait töldgya, Hogy Adám Atyánk az almát kóstolta.

Rettenetes szóval kiált, Midőn Iesus halálra vált, Hogy bűnünk-ért
 eleget-tegyen. Meg-csúfoltatott, koronáztatott, Mérget kóstollya,
 Szentséges szája, Oldalát serti a' Vitéz láncsája, Néz-

Nézzétek keresztyén lelkek, Mély sebét Iesus szivének, Viz, és vér foly,
 hogy meg-tisztítson. Lelkünk orvossa, bűnünket mossa, Drágalátos
 vért, ad ezért nagy bért, Almáért Adám mert sok bűnt reánk mért.

Iesus a' Sz. pallya-futást, El-vegezvén vár nyugovást, Hogy Sz. Lelkét a'
 Sz. keresztfán. Már ki-bocsássa, Istenek adgya, Ki halált meg-gyöz,
 mindent öld, s' kötöz, Irgalmafság-ért lött érettünk nagy köz.

Nagy követséget már el-járt, Vérelvel kit a' bűn bé-zárt, Egek kapuit
 fel-nyitotta. Immár vissza tér, Attyához fel-ér, Es kegyelmet
 kér, kik-ért omlott vér, Sok bűneink-ért ő lévén elég bér.

Aldgyuk az hatalmas Istent, Vérelvel meg-szerzett mindent, Bűnein-
 ket mind el-törölte. Azért áldott légy, velünk sok jót tégy, Ar-
 changyalokkal, Cherubimokkal, Hogy dicsírhefsünk mind ő-
 rökké, Amen.

M A S.

Nota: Jer mi dicsírjük a' szép szűz. fol. 17.

Dicsírjük IESUS-t az Istennek Fiát, Ki meg-adta ez Világ díját,
 Magára vette Attya haragját, Hogy Menyországban nézhelsük
 orczáját.

Oka mindennek az ő nagy szerelme, Kit meg-nem foghat semmi el-
 me, Lelkünknek hogy ne-lenne gyötrelme, Lőn az Ur IESUS
 Világ Fejedelme.

O bódog Ország, a' kit illy Vezér bír, Kit Meny, és Pokol retteg, s'
 dicsír, Nagy békefséget lelkünknek ígír, Elő-könyvében meg-
 téréket bé-ír.

Dicsőséges helyt Szűz méhében talált, Ki Eget, Földet, szóval for-
 mált, Hogy a' bűn nemzé földgyát a' halált, Christus meg-vál-
 tott kit a' szép Szűz ráplált.

Csudálatosok Istennek munkái, Hogy el-tévedtek ő juhái, Meg-mu-
 ratta hogy nem mostohái, Sőt vérelvel váltott szerelmes fiai.

El-jött Világra hogy a' régi kigyót, Ki Egben, s' Földön nem szerzett
 jót. Meg-rontsa: s' nekünk a' Menyországot, Meg-nyissa, mel-
 lyet az átok bé-zárlott.

Ez volt

Ez volt Istennek Szent gyönyörűsége, Hogy velünk lakják ő Felfege,
De az Emberi-szű keménysége, Üldözi IESUS-t, mint az el-
lensége.

Ah aczél-szivű bűnben meg-hólt Ember, Lágyítsd-meg szived im-
már egyszer, Miért bántod-meg Istent ennyiszor? Lám bé-bo-
ritott a' bűn mint a' tenger.

Dicsiret légyen az örök Atyának, Dicsiret légyen Ur IESUS-nak,
Dicsiret a' Szent Vigasztalónak, Dicsiret légyen a' Szent Há-
romságnak. Amen.

HYMNUS.

*Consolare Domina, Mater & Regina, Cur moerore deficiis stella matutina,
Tuus levat Filius Mundum à ruina.*

*Consolare Genitrix & memento mei, Quem etenim conspicis nunc in forma rei,
Verè nõsti Filium verum esse DEI.*

*Dolet tuus Filius magis te dolente, Sursum tollit lumina te respiciente, Et in-
tendit gemitus suos te gemente.*

*Consolare MARIA & pro me exora, Tuum Natum; ne perdar in extrema
hora, Sed exuto corpore Cœli fruar aura.*

*Cruor ejus vulnerum sanet me factentem, In peccatis: & pro his facias dolen-
tem, Quibus dein' eversis servem puram mentem.*

*Consolare Domina servum, ut veniam Consequar, ad regnaquè Cœli perveni-
am, Ubi Lazari locum incolere queam. Amen.*



NAGY-

NAGYPENTEKREVALO
LAMENTATIO.

Jeremiás Prófétaának Siralmáról.

HETH.

AZ Ur Irgalmassági, hogy meg-nem emésztettünk: Mert el-nem
fogytak az ő könyörületességi.

HETH. Tudtam jó reggel nagy a' te hivséged.

HETH. Az én részem az Ur, azt monda az én lelkem: azért
várom őtet.

TETH. Jó az Ur az ő-benne-bizóknak: az őtet kereső léleknek.

TETH. Jó halgatással várni az Isten szabadítását.

TETH. Jó a' férfiúnak, midõn az igát iffiuságától-fogva viseli.

JOD. Le-ül egyedül, és halgat: mert fel-vette magára.

JOD. A' porba tészí a' száját, ha valami-képpen reménség lenne.

JOD. Fordította orcáját az őtet-verõnek, bé-telik gyalázatok-
kal. Jerusálem, Jerusálem, térj-meg a' te Uradhoz Istenedhez.

v. Sepulto Domino. Nota: ut supra.

Christus Urunk hogy meg-feszítették, Sok kín-által Világból ki-
mülék, Ó Szent Lelke Atyának adaték, Es e' Világ tölle meg-
váltaték.

Kereszt-fáról teste le-véteték, Szent kenettel hogy meg-kenetteték,
Es szép tiszta gyölcsban takartaték, Koporsóban ottan temet-
teték.

A' koporsó meg-pecsételteték, Órizókkal meg-erősítették, Minden
felől meg-környékezteték, Hogy szent teste el-ne lopattat-
nék.

Tanítványok el-széllyettek vala, Rémultókben csak lappangnak
vala, Ide s' tova ők bújdosznak vala, Christus testét tollók
féltek vala.

Ez

Mindem

Mindenható Szentséges Atyának, A' meg-feszült Ur IESUS Christusnak, Hozzánk-küldött Szent Vigasztalónknak, Nagy dicsőség a' Szent Háromságnak, Amen.

LAMENTATIO SECUNDA.

A L E P H.

MInt homályosodott-meg az arany, el-változott az igen jó szín, El-hagyattattak a' Szent helynek kővei, minden úczáknak kezdetin.

BETH. Sionnak dicsőséges fiai, és a' kik tiszta aranyba öltöztek: Mi-képpen hasonlítottak a' cserép-edényekhez, a' fazakas kezei csinálmányához?

GHIMEL. De még a' boszorkányok-is fel-fedték emlőjüket, szoptatták az ő kőlyköket: Az én népem Leánya kegyetlen, mint a' Strucz-madár a' pusztaiban.

DALETH. A' szopónak nyelve az inyéhez ragadott a' szomjúságban: Kenyeret kértek az kisdedek, és nem vala a' ki szegdelne nekik.

HE. A' kik gyönyörűségesen esznek vala, el-vesztek az útakon: A' kik felyembe neveltetnek vala, a' ganéjokat ölelgették.

VAU. Es nagyobbá lőtt az én népem hamisága, a' Sodomaiak bűnénél, mely fel-fordított egy szem-pillantásban, és nem-fogtak ahoz kézzel.

Jerusálem, Jerusálem, térj-meg a' te Uradhoz Istenedhez.

R. *Jerusalem luge.*

Nota: Menynek, földnek, &c.

Sirasd magad oh te Jerusálem, Mert reád jó a' nagy veszedelem, Fel-tamadál Idvezitőd-ellen, Kiért tölled el-múlt a' kegyelem.

Öltözzél-fel hamar gyász-ruhában, Meg-alázván magad bánatodban, Találtsálsal poenitenciában, Vétked miatt nagy szomorúságban.

Mert te-

Mert te-benned Israél Királya, Meg-öleték Világnak váltsága, Régtől-fogva kit fok Szent vár vala, Te-benned lőn firalmas halála. Bocsássa-meg a' te bűneidet, Christus Urunk: s' gyógyítsa sebedet, Szent vérével mossa-el vétkeidet, Es adgya-meg örök-életedet. Mindenható Szentséges Atyának, A' meg-feszült Ur IESUS Christusnak, Hozzánk-küldött Szent Vigasztalónknak, Nagy dicsőség a' Szent Háromságnak. Amen.

KEZDETIK JEREMIAS PROFETANAK
IMADSAGA.

Emlekezzél-meg Uram mi történt rajtunk: tekints-meg és lásd-meg gyalázatunkat. A' mi örökségünk idegenekre szállott; a' mi házaink a' kívül-valókra. Arvakká lőttünk Atya-nélkül, az Anyáink mint az özvegyek. Vizünket pénzen ittuk: fáinkat árron vettük. Nyakunkon-fogva vonattattunk, a' meg-fáradtunk nem-adatott nyugalom. Ægyptusnak nyújtottuk kezünket, és az Assyriusoknak, hogy meg-elégítették kenyerrel. Az Atyáink vétkeztek, és nincsenek: és mi viseltük az ő hamiságokat. A' Szólgák uralkodtak rajtunk: nem volt a' ki meg-szabadítana azoknak kezéből. Eletünk veszedelmével hozunk vala magunknak kenyeret, a' fegyver-miatt a' pusztaiban. A' mi bőrünk mint a' kemencze meg-égett az éhségnek háborúi-miatt. Az Aszszonyokat Sionban meg-alázták, és a' Szűzeket a' Júda Városiban.

A' Fejedelmek kézzel akasztattak-fel; a' Vének orcáját nem-bócsúlték. Az iffiakkal szemtelenül éltek: és a' gyermekek a' fa-miatt el-estek. A' Vének el-fogytak a' kapukról; az iffiak az énekesek seregéből. El-fogyott a' mi szívünknek öröme: Siralomra változott a' mi éneklő seregünk. El-estett a' mi fejünknek koronája: Jaj nekünk, mert igen vétkeztünk.

Ff₂

Az oká.

Az oká-ért szomorúvá lőtt a' mi szívünk, azért homályosodtak-meg a' szemeink. A' Sion hegyé-ért, mivel-hogy el-veszett, a' rókák jártak azon: Te pedig Uram örökké meg-maradsz, a' te Királyi-Iszéked Nemzetségről Nemzetségre. Mi-ért feletkezél-el rólunk mind örökké? el-hadsz-é minket a' napoknak fokaságá-ig? Téríts hozzád minket Uram, Es meg térünk: Ujítsd-meg a' mi napjainkat, A' mint eleitől-fogva. De el-vetvén meg-vetettél minket, fölötte igen meg-haragudtál ellenünk. Jerúsalem, Jerúsalem, térj-meg a' te Uradhoz Istenedhez. Amen.

R. Plange quasi Virgo. Nota: Menynek földnek, &c.

OH én népem indúly siralomra, Es zokogjon szűzeknek foksága, Öltözzél-fel hamar gyász-ruhában, Találtsál pœnitenciába. Minden rendek felvén rettegjete, Es Istennek ti könyörögjete, Szivetekben ő-hozzá térjete, Hogy fejen-ként mind el-neveszjete.

Mert az Urnak az ő nagy haragja, Rettenetes nagy boszszú-állása, El-jó reád az haragnak napja, Kinek süllyát senki nem álhattya. Térj-meg azért te gonofságodból, Es számtalan sok álnokságidból, Hogy tégedet ő nagy haragjából, Ki ne-veffen ő Szent Országából.

Mindenható Szentséges Atyának, A' meg-feszült Ur IESUS Christusnak, Hozzánk-küldött Szent Vigasztalónknak, Nagy dicsőség a' Szent Háromságnak. Amen.

Hymnus Sancti Gregorii Papæ devotissimus.

Nota: Salve mundi salutare.

Ave Manus dextra Christi, Perforata plagâ tristi. Nos ad dextram jube sisti, Quos per Crucem redemisti. IESU dulcedo cordium.

Ave palma IESU leva, Sic confixa plagâ sevâ. Nos ab illa morte leva, Quam produxit Mater Eva. IESU dulcedo cordium.

Ave vul-

Ave vulnus dextri pedis, Ædem mentis piè ladis. Dùm ad eam sepè redi: Esto nobis spes mercedis. IESU dulcedo cordium. Amen.

Ave manus dextra. Nota eadem.

IDvez-légy Christus jobb-Keze, Kit mély sebbel le-szegeze, Hohér Istentelen keze, Melynek keresztlón eszköze. Oh én szerelmes IESUSOM.

Idvez-légy bal-Kéz sebeddel, Drága folyó Szent véreddel. Minket Őrizz kegyelmeddel, Eva vétkét rólunk vedd-el. Oh én &c.

Idvez-légy sebe jobb-Lábnak, El-üzője sok homálynak, Kik elménkre gyakran szálnak, Ne-adgy minket a' halálnak. Oh én &c.

Idvez-légy bal-Láb mélysége, Kivel épül jók szépsége. Sebeidnek dicsősége, Légyen lelkünk egészsége. Oh én &c.

Idvez-légy IESUS-nak Szive, Kit dárda meg-sebesite, Légy útunknak fényessége, Hogy mehecsünk dicsőségre. Oh én &c.

Idvez-légy IESUS Szent Teste, Menynek, földnek egy szépsége: Vigy-bé az örök életbe, Szenteknek eggyelségébe. Oh én szerelmes IESUSOM, Amen.

BOLDOG SZŰZ MARIA SIRALMA

Nagy-Péntekre.

AH! ah! jaj nekem szomorúnak! Ah jaj nekem keserves Anyának. Immár medgyek, s' hová legyek, Bánatimban kit remények. Ez-napon, bú-napon, kín-napon. Látván hogy Fiam nagy kínban, méltatlanul függ keresztfán. O méhem magzattya, Angyalok Királya! Mindenektől el-hagyattattál, és latrokhoz hasonlítottattál. Bűnösöknek lélcúsója, ki vagy Világnak Ura.

Oh! oh én drágalátos szülőitem! Mi-okért aláztattál illy-keppen? Szenvedsz iszfzonyú kínokat, Sidóktól, és nagy átkokat. Ez-napon, bú-napon, kín-napon. Oh szívem vigasztalója! lelkemnek batorítója! Oh eggyetlen eggyem, és mindem örömem. Vi-

Ff 3

gaiztald

gáztald szomorú Anyádat, adván nekem biztató szódat: Hogy meg-ne sebesedgyem, haláltúl keservesen.

Oh fájdalmimnak iszszonyúsága! Oh bánatimnak szörnyű órája! Oh napok teli méreggel! Oh órák rakvák epével! Ez-napon, bú-napon, kín-napon. Im szivem meg-sebeledett, fok sírástúl meg-epedett, én Fiam éretted; azért azt cselekedd: Hogy világból veled ki-múlljak, Kereszt-fa mellett veled-hallyak. El-ne-hadgy tölled engem, ez világon kinlódnom.

Oh Istennek minden alkotmányi, kivált-képpen Adámnak fiai! Fejen-ként sírátkozzatok, s' velem-együtt bánkodgyatok. Ez-napon, bú-napon, kín-napon. Anyák sírjátok fiamon: gyenge Szűzek Mátkátokon, Férfiak, Ászszonyok, ti-is ő Angyalok: Óltózzetek szomorú gyászban, Egek, Hóld, Csillagok, s' bánatban, Nap ne-világoskodgyék, mert ma Fiam kízzatik.

Ti-is minden teremtettt-állatok, valahol e' széles földön vattok: En-velem szomorkodgyatok, és illy nagy dolgon sírátkozzatok. Ez-napon, bú-napon, kín-napon. Bánkodgyatok fene-vadak: Őrvényekben lakó halak: Repeső-madarak: csúszó-mászó-csúdá. Hegyek, völgyek meg-indúlljatok: csorgó-vizek ti ne-folyjatok. Szakadgyatok kő-íziklák, mert ma fiamat kízzák.

Térjete meg azért bűnös Népek, Kevély és meg-keményedett szívek. Csekkennyetek kegyetlenek, illy fájdalmán Istenteknek. Ez-napon, bú-napon, kín-napon. Mellyet a' mi váltságunk-ért, szenvedett, s' idvességünk-ért. Tiszta szeretetből, s' jó-akarattyal: Magát érettünk meg-áldozván, és keserves halálra adván. Folyamodgyunk már hozzá, hogy bűnünk meg-bocsássa.

Oh IESUS Istennek áldott Fia, bűnösöknek kegyes meg-váltója! Emlkezzél kínaidról, és a' nagy epeségedről. Ez-napon, bú-napon, kín-napon. Kiket szenvedél Ember-ért, magad áldozván vétké-ért: Azért könyörgéssel, és esedezéssel, Engeszteltyed te Szent Atyádat, hogy ne-nézze bűnös-vóltunkat; De vegyen Malasztába, ne-jussunk kárhozatra.

Sírán-

Síránkozzunk azért mi minnyájan, illy keserves Urunknak halálán. Emlkezzünk kínnyairól, és az ő nagy fájdalmiról. Ez-napon, bú-napon, kín-napon. Nézzünk kesergő Annyára, s' kereszt-fán függő Fiára: Mennyei Királyra, Szűzek virágára; Hogy boldogságában juthassunk, midőn e' világból ki-múllunk. Légyen ízó-ízöllőnk Menyben, Szent Atya-előtt, Amen.

DE PASSIONE DOMINI SEQUENTIA.

Nota: *Mittitur ad Virginem, &c.*

Coenam cum Discipulis Christe celebrásti, Et mortem Apostolis palàm nunciásti: Et Authorem sceleris Judam demonstrásti, Et egressus protinus hortulum intrásti.

Tunc procidens Dominus humo se prostravit, Et transferri Calicem à se postulavit: Sed Patris arbitrio illud commendavit, Et ecce mox sanguinis sudor emanavit.

Judas post hoc osculum ori dedit Christi, Ad quid, inquit Dominus: amice venisti? Nunquid trades osculo, quem jam vendidisti? Assistentes protinus irruunt Ministri.

Nox insomnis itaque tota ducebatur, Nulla prorsus requies IESU prestabatur: Magistrorum impia plebs injuriatur, Alapis, & colaphis, innocens maculatur.

Dùm IESUM eripere Pilatus conatur, Judaeorum furia magis inflammatur: Et tumultus populi ingens excitatur, Et vox plebis intonat, ut crucifigatur.

Traditur militibus, vinculis arctatur, Undique verberibus corpus cruentatur: Caput Regis Glorìe spinis coronatur, Postquam flexis genibus ab his irritatur.

Ecce caro tenera pii Salvatoris, Ad columnam nequiter coarctatur loris: Sic flagellis ceditur impii tortoris, Quòd emanant rivuli, undique cruoris.

Post per Urbis medium IESUS procedebat, Et Crucis patibulum humeris ferebat: Ad fores, ad ostia Populus fluebat, Ejusque confusio omnibus patebat.

Ad pudo-

Ad pudoris cumulum IESU denudaris, Ad ventum, ad frigora nudus spoliaris: Innocens cum impiis in cruce damnaris, Et quasi Dux sceleris medio locaris.

Tensis ligno brachiis manus conclavantur, Cruci caro, cruribus clavis tractantur: Nervi, venæ simili modo laniantur, Pedes, planta etiam ferro concavantur.

Loquens IESUS postea, sicut dicebat, Et acetum protinus felle commiscebat: Ac infusum spongiæ, ori porrigebat, Quod degustans paululum, sumere nolebat.

O IESU mirifice, quid est quod agebas? Tu de siti conquerens, de Cruce stlebas: Nunquid hanc doloribus magis sciebas, Aut salutem potius nostram sciebas?

Vocem promens ultimam, Patrem invocasti, Spiritumque manibus ejus commendasti: Cum clamore valido, tandem expirasti, Sic salutem omnium opus consumasti.

Nunc ego superbio, tu humiliaris, Ego culpas perpetro, tu poena gravaris: Ego pomum mordeo, tu felle potaris, Ego peto mollis, tu dure tractaris.

Demum cujus valeat mens, vel lingua fari, Virgo intus creditur quantum cruciari: Dum cernit jam mortui latus vulnerari, Atque Nati viscera lanceâ rimari.

Corpus quidem mortuum, jam nil sentiebat, Militis sed lancea pectus insigebat: Quam fixam in Filii latere videbat, Unde aqua sanguine mixta effluebat.

Eundunt rivus sanguinis fontes Salvatoris, Properans huc anima currat peccatoris: Et hauriat quispiam Sacraei levoris, Quo frequenter liniat vulnera doloris.

Ad hunc ergo propera fontem Salvatoris, Ut fluentis impleas viscera dulcoris: Atque vita lavacrum precium cruentis, Hinc tui curatio profluat languoris. Amen.

Antipho-

ANTIPHONA POST VESPERAS.

A Festo Purificationis, usq; ad Pascha.

Ave Regina Cœlorum. Ave Domina Angelorum.

Salve radix, salve porta. Ex qua Mundo Lux est orta.

Gaude Virgo gloriosa. Super omnes speciosa.

Vale ô valde decora. Et pro nobis Christum exora.

Eadem. Nota: Menyországnek Királynéja.

Menyországnek Királynéja, Angyaloknak Szent Asszonya: Aldott gyökér Szűz MARIA, Idvez-légy Christus Szent Anyja.

Te-átalad e' Világra, Uj-Világosság virrada: Órully dicsőség virága, Kinél szebb nem-jött Világra.

Aldott légy, drágalátos Szűz, Isten veled, szép virág Szűz: Menyben Szent Fiad-mellett ülsz, Tudgyuk rajtunk-is könyörülsz.

ψ. Dignare me laudare te Virgo Sacrata.

℞. Da mihi Virtutem contra hostes tuos.

OREMUS.

CONcede misericors DEUS, fragilitati nostræ subsidium: ut qui Sanctę DEI Genitricis memoriam agimus, intercessionis ejus auxilio à nostris iniquitatibus resurgamus. Per eundem Christum Dominum nostrum.

Divinum auxilium maneat semper nobiscum. ℞. Amen.



Gg

CAN.



CANTUS

De

RESURRECTIONE
DOMINI.

HUSVETI ENEKEK.

KYRIE, Surrexit Christus à morte. Elejfon.
 CHRISTE, Sis nobis Dux Vitæ, resurgens à morte. Elejfon.
 KYRIE, Qui Natum ostendisti gratum MARIÆ. Elejfon.

GLORIA IN EXCELSIS DEO.

Et in terra pax. Nota: O gloriosa Domina.

Dicsőség Menyben Istennek. fol. 1.

SEQUENTIA.

Victimæ Paschali laudes immolent Christiani,
 Agnus redemit oves, Christus innocens Patri, reconciliavit peccatores.
 Mors & vita duello, conflixere mirando, Dux Vitæ mortuus, regnat vivus.
 Dic nobis MARIA, quid vidisti in via?
 Sepulchrum Christi viventis, & gloriam vidi resurgentis.
 Angelicos testes, sudarium & vestes.
 Surrexit Christus spes mea, præcedet vos in Galilæam.
 Scimus Christum surrexisse à mortuis verè:

CHRISTUS fel-támada, Mi bűnűnket el-mosá: Es kiket ō szerete,
 Menyországban fel-vivé. Kyrie eleison Alleluja
 Mindenható Ur Isten, Halottaiból fel-támada: Ma-is et dicsirűk,
 Vigaságos énekekkel. Kyrie eleison. Alleluja.
 Szálla-alá poklokra, &c. ut infra.
 Tu nobis victor Rex miserere. Alleluja.

CRE-

C R E D O.

Nota: Christus fel-támada, Kyriel. Allel.

HISZŰNK igaz Istenben, Meny, s Föld Teremtőjében: Mindenható erőben, kivel vagyunk életben. Kyrieleison. Alleluja.
 HISZŰNK IESUS Christusban, Idvezítő Urunkban: Ki igaz Fiú Isten, Meny, Föld, kit tisztel éppen. Kyrieleison. Allel.
 Le-szálla az Egekből, Születék tiszta Szűztől: Szenvede nagy szenvedésből, Hogy szabadúlnánk bűnből. Kyriel. Allel.
 Szálla-alá Poklokra, Nézvén szegény Foglyokra: Fel-támad harmad-napra, Menybe menvén űl Jőbra. Kyriel. Allel.
 HISZŰNK a' Szent Lélekben, Szentek egygységében: Hiszűnk bűn bocsánattyát, Testűnk fel-támadását. Kyrieleison. Alleluja.

Ha más Et in terrát, Patrem-et kívánsz. Vide infra.

M A S R E G I E N E K.

CHRISTUS fel-támada, mi bűnűnket el-mosá, Es kiket ō szerete, Menyországba fel-vivé. Ur Isten meg áltá mind ez Világot Szent halálával.
 Mindenható Ur Isten, halottaiból fel-támada: Ma-is űret dicsirűk, vigaságos énekekkel. Ur Isten &c.
 Szálla-alá poklokra, jókat szabadítani: Gonoszokat ott hadni, nagy kínokat vallani. Ur Isten &c.
 Koporsóban fekűvék, harmincz-hat óraiglan: Az-után fel-támada, kit fel-költe Szent Attya. Ur Isten &c.
 CHRISTUS fel-támada, nekűnk példát úgy hagyta: Hogy mi-is fel-támadgyunk, véle-űszve vigadgyunk. Ur Isten &c.
 O kegyes Szűz MARIA, te Mennyei szép rósa; Kérjed te Szerető Fiadat, idvezitse lelkűnket. Ur Isten meg-váltá mind ez Világot Szent halálával. Amen.

Azon Eneknek, Második Nótája.

CHRISTUS fel-támada, Irgalmaz nekűnk. Mi bűnűnket el-mosá. Dicsiret Istennek. Idvez-légy MARIA.
 Es kiket ō szerete, Irgalmaz nekűnk. Menyországban fel-vivé. Dicsir: Mindenható Ur Isten &c. Gg 2 Azon

Azon Eneknek, Harmadik Nótája.

CHRISTUS fel-támada, Mi örüllyünk, örvendezzünk, és vigadgyunk. Dicsiret Istennek. Mi bűnünket el-mosá. IESUS irgalmaz nekünk.

Es kiket ő szerete, Mi örüllyünk, örvendezzünk, és vigadgyunk. Dicsiret Istennek. Menyországban fel-vivé. IESUS irgalmaz nekünk.

Mindenható Ur Isten, &c. *Ut supra.*

Negyedik Nótája.

CHRISTUS fel-támada. Alleluja. Mi bűnünket el-mosá. Örülly MARIA. MARIA imádgé érettünk. Alleluja.

Es kiket ő szerete. Alleluja. Menyországban fel-vivé. &c. *Ut supra.*

Ötödik Nótája. Processió-korra-való.

CHRISTUS fel-támada, mi bűnünket el-mosá. Kyrie elejson. Kyrie elejfont énekellyünk. IESUS Christust mi imádgjuk. Idvezlégy Szűz MARIA.

Es kiket ő szerete, Menyországban fel-vivé. K. E.

Mindenható Ur Isten, halottaiból fel-támada. K. E.

Ma-is ötöt dicsirjük, &c.

Hatodik Nótája.

CHRISTUS fel-támada, mi bűnünket el-mosá, Es kiket ő szerete, Menyországban fel-vivé. Kirielejson. Alleluja.

Mindenható Ur Isten, &c.



M A S

M A S R E G I E N E K.

CHRISTUS fel-támada, igazságunkra, Utat szerze Menyországra, örök boldogságra.

Az első Atyánkban mind bűnben esénk; Az Istennek jó-kedvéből, ottan el-ki-esénk.

De a' Christus IESUS kedvében ejte, Emberré lón, és a' bűnnek ottan véget vete.

Mind e' Világ terhét vállára vevé, Az hatalmas Atya Istent, értünk meg-követé.

Ördögnek hatalma vala mi-rajtunk, Mert mind az első Emberrel, az almában ettünk.

Mind az alma-miatt fogunk meg-vásék: Reánk-szálla a' nagy bűn-ért minden keferőség.

Gyűlölség, irigység, minden kevélység, Fáratságos nagy sok munka, és minden betegség.

De lám ezt nem-érti a' háládatlanság, Emberekre honnan szállott ennyi nyomorúság.

Azért nem-fogadgya Isten beszédét, Jóra-íntő Szent igéjét, Christa idveségét.

Christus fel-támada, igen kiáltjuk; De a' bűnnek undokságát meg-nem utáljuk.

Tudván bűnben élünk, semmit nem-felünk: Azért a' Christus lála, nem-hafznál mi nekünk.

Támadgyunk-fel azért undok bűnünkből; Ki mi^{ny} ki-rekeszt a' nagy dicsőségéből.

Vegyünk nagy jó-kedvel, Christus jó-vóltát, Atya Isten-előtt-való, kedves áldozatját.

Dicsőség Mennyégben az UR Istennek; Atya, Fiú, Szent Léleknek, mind örökké, Amen.

Gg 3

M

M A S R E G I E N E K.

FEL-támadt az mi életünk: Vigan méltó énekelnünk, Ur Christust dicsirnünk. E' Szent napon-is áldanunk, Az Angyalokkal imádnunk, Mint Urunkat felnünk. *℞.* Enekelvén bűneinket könnyebitenünk, és ő-benne biznunk.

A' földbe minden gyökerek, Fáknak bimbói terjednek, mezők megzöldülnek. Egi-madarak zengenek, Fákon vigan énekelnek, szárnyokon röpödésnek. *℞.* Minden fűvek illatozván gyönyörködtenek, dicsiretre intnek.

Most azért Keresztyén lélek, Örvendezz a' nagy Istennek, édes Teremtődnek. (Mert nem-vagy rabja a' bűnnek, Köteliben állnok testnek, s' a' csalárd ördögnek) *℞.* Kit dicsirnek a' Nap, és Hóld, égi Seregek, a' Mennyei Szentek.

Fel-támadt mert ő igazán, Angyalát küldé-el nyilván, űl Istennek Jóbján. Tanítványival vigadván, Meg-jelent Galileában, Pétert vigasztalván. *℞.* Örvendezz, ha vóltál bűn-ért sokszor fírástán, alázatosságban.

Dicsiret légyen Istennek, Eletet ki nyert népének, s' az bűnös Emberek. Részeltette az Egekkel, Minden lakó-helyeivel, s' gyönyörűségivel. *℞.* Jóvaival látogatta, s' gazdagította, térését *℞.* *amen.*

M A S R E G I E N E K.

Nota: Menyországna dicső Várossa, &c.

Enlik a' Nap fényességgel, Zeng az Eg nagy dicsirettel: E' Világ vigad örömmel, Ordít Pokol rettegéssel.

Mert a' Christus fel-támadván, Halál erejét meg-rontván: Pokol torkát meg-tapodta, A' foglyokat el-ki-hozta.

Koporsóban temetteték, Vitézektől őrizteték: De Attyától fel-költeték, s' Halál tőle meg-győzeték.

Meg-men-

Meg-mentett minket Pokoltól, Es a' lelki-háborútól: Mert fel-támadt a' halálból, Mint meg-mondatott Angyaltól.

Meg-hólt vala bűneink-ért, Fel-támadt igazságunk-ért: Hogy mi-is már fel-támadgyunk, s' Az örök-életre jussunk.

Ez Húsvéti Innepekben, Dicsirjük Istent lelkünkben: Mert a' Christus nagy örömben, Fel-támadt dicsőült testben.

Christus ki vagy mi Istenünk, Hozzád kívánkozik szívünk: Hogy néked buzgó éneket, Mondhassunk, és dicsiretet.

Hálákat adunk te-néked, Ki Poklot, s' halált meg-győzted: Uralkodol Szent Atyáddal, Eggyütt, s' az Vigasztalóval. *Amen.*

M A S.

Nota: Christus fel-támada, &c. *Ut sup. fol. 235.*

CHRISTUS fel-támada, Ki értünk meg-hólt vala: Mi bűnünk-ért kint valla, Minket meg-igazíta. Kérünk téged áldott Urunk IESUS Christus; irgalmaz nekünk.

Egy Adámnak vétke-ért, Engedetlenségé-ért: Az alma meg-étel-ért, örök halált érdemlénk. Kérünk téged &c.

Ott el-vesze szentségünk, Es ártatlan életünk: Isteni bölcsességünk, Es tökéletességünk. Kérünk téged &c.

Természetünk meg-romla, Szépségünk meg-rútúla: Nagy bűn ott reánk szálla, Istennek nagy haragja. Kérünk téged &c.

Ki-űzeténk a' kertből, Tisztességnek helyéből: Ki-esénk az épségből, Az Istennek kedvéből. Kérünk téged &c.

Menyország bé-zárlaték, Adám földre vetteték: Hogy ő ott veriteznek, Bajjal kenyeret ennék. Kérünk téged &c.

De irgalmas az Isten, Bölcs, hatalmas mindenben: Okot lele ezekben, Meg-szána el-vesztünkben. Kérünk téged &c.

Igiretet akkor tön, Ördögön hatalmat von: Mely nekünk nagy jó hír lön, Mert remétségünk ott lön. Kérünk téged &c.

Sok esztendő bé-telék, A' Magzat meg-adaték: Szűztől Gyermekek születék, IESUS-nak nevezteték. Kérünk téged &c.

Ez Gyer-

E' Gyermekek lón hatalmas, Isten, Ember, és igaz: Mindenekhez irgalmas, Sok gonosztól óltalmaz. Kérünk téged &c.
 Testben értünk meg-hala, Büntelen nagy kint valla: Harmad-nap fel-támada, Minket meg-vigasztala. Kérünk téged &c.
 Egy Embernek vétké-ért, Estünk vala haragba: A' Christu'nak kedvé-ért, Jutánk nagy boldogságba. Kérünk téged &c.
 Ellenségünk meg-romla, Lucipernek tábora: Halál a' bűnnek földgya, A' Törvénynek hatalma. Kérünk téged &c.
 Immár nekünk Tiszt-tartónk, Isten-előtt szó-szóllónk: Egyedül közben-járónk, Eggyetlen-egy óltalmunk. Kérünk &c.
 Nincs felelmünk haláltól, Semmi nyomorúságtól: Kárhozattól, Pokoltól, Es a' Törvény átkától. Kérünk téged &c.
 Már mi-is fel-támadgyunk, Minden gonoszt el-hadgyunk: Igaságnak szolgállyunk, Es a' bűnnek meg-hallyunk. Kérünk &c.
 Hálát adgyunk Istennek, Mi édes Mesterünknek: Es Szent Lélek Istennek, Mind örökkön örökké. Kérünk téged áldott Urunk IESUS Christus; irgalmaz nekünk. Amen.

MAS AZON NOTARA.

Christus fel-támada, Mi bűnünket el-mosá, Ó Szent vére-hullása, Lón vétkünknek romlása. Csak ő nekünk az Atya Istennél kedves szó-szóllónk.
 Istennek bölcsesége, Hozzá-való szerelme, Jelenék dicsősége, El-rejtett nagy kegyelme. Csak ő nekünk &c.
 Nagy lón Adámnak vétké, Mellyet halál követe, Parancsolat szegése, Mindeneket sebhete. Csak ő &c.
 A' kegyelmes Ur Isten, Könyörüle Emberen, Hatalmat von őrdőgön, Mi nagy ellenségünkön. Csak ő &c.
 Lón első öröm-mondás, Adámnak nagy vidulás, El-esetnek támadás, Meg-romlotnak újulás. Csak ő &c.
 Hűn az Ember Istenben, Ó nagy igiretiben, Hozzá-való kedvében, Bizik nagy szerelmében. Csak ő &c.

Christus

Christus ártatlan Bárány, Ki mi-értünk áldozván, Bűnünkben szabadítván, Es életre újítván. Csak ő &c.
 El-vévé halálunkat, Ó meg-töré Poklunkat, Meg-szerzé Országunkat, Mi nagy boldogságunkat. Csak ő &c.
 Ez a' nagy irgalmaság, Mondhatatlan vigaság, Ki volt halhatatlanság, Lón értünk szidalmasság. Csak ő &c.
 Csudálatos harc vala, Hol az élet meg-hala, De nagyobb csuda vala, Hogy ő fel-támadt vala. Csak ő &c.
 Szenvede mi bűnünk-ért, Vérént ontá vétkünk-ért: Meg-hala mi-értünk, Fel-támada mi-nekünk. Csak ő &c.
 Hallyunk-meg bűneinknek, Véget velsünk vétkünknek, Ellyünk mi új életnek, Adgyunk hálát Istennek. Csak ő &c.
 Méltó azért vigadnunk, Mi szivünkben örülnünk: Christus IESUS-t dicsirünk, Es őt fel-magasztalnunk. Csak ő &c.
 Dicsirtecsék szivünkben, Szent Háromság Mennyégben, Vallyuk Istent éltünkben, Maradgyunk-meg az Hitben. Csak ő nekünk az Atya Istennél kedves szó-szóllónk. Amen.

MAS AZON NOTARA.

Christus fel-támada, Nekünk örömet ada, Vére reánk árada, Hafzna rajtunk marada. Nyerj irgalmat közben-járó IESUS Christus Szent Atyád előtt.
 Christus meg-holt bűnünk-ért, Fel-támadott éltünk-ért, Mi vigasztalásunk-ért, Es igazulásunk-ért. Nyerj irgalmat &c.
 Christus kínnya érdemünk, Szent halála váltságunk, Vére ártatlanságunk, Fel-költe vigaságunk. Nyerj irgalmat &c.
 Ez az Isten Báránya, Váltságunknak arannya, Halálunknak halála, A' kigyónak rontója. Nyerj irgalmat &c.
 Az ő fel-támadása, Lón Pokolnak romlása, Az ő öröm-mondása, Lelkünknek vidulása. Nyerj irgalmat &c.

Hh

Ez lón

Ez lön az öröm-mondás, Es a' meg-vigasztalás, Hogy az egy fel-támadás, Lön a' meg-bóldogulás. Nyerj irgalmat &c.

Ó meg-mente bűnűnkől, A' Törvénynek átkától, Istennek haragjától, Az ördögtől, Pokoltól. Nyerj irgalmat &c.

Azért mi-is bűnűnkől, Fel-támadgyunk vétűnkől, E' világi kí-nunkból, Es mi nagy halálunkból. Nyerj irgalmat &c.

Közben-járó Christusunk, Atya Istennek Szent Fia, Kérjed te Szent Atyádat, Hogy idvezítsen minket. Nyerj irgalmat közben-járó IESUS Christus Szent Atyád előtt. Amen.

M A S.

Nota: *Vide supra fol. 236. Notam sextam.*

Christust meg-feszíték, Kegyetlen Sidó népek, Ki érettünk születek, Menyből nekünk adaték. Kyrieleison. Alleluja.

Halálának utánna, Harmad-nap fel-támadá, Hogy mi-értünk meghala, örök halált meg-rontá. Kyriel. All.

Régen azt beszéllették, Próféta azt hirdették, Hogy a' Christus születnék, Értünk meg-feszítették. Kyriel. Allel.

Tanittatunk Istentől, Ne-rettegjünk pokoltól, Es ne-fellyünk ördögtől, Meg-rontaték Istentől. Kyriel. Allel.

Vagyon nagy bizodalunk, Mert mi-is fel-támadunk, Christussal uralkodunk, Véle-őszve vigadunk. Kyriel. Allel.

Reménségünk nagy légyen, Hitünk gyömölcsös légyen, Más Istenünk ne-légyen, Mely Pokolra ne-vigyen. Kyriel. Allel.

Ezt Szent Máthé meg-irta, Hogy Christus meg-fárada, Fige-fát meg-átkozta, Mert gyömölcsö nem vala. Kyriel. Allel.

A' Christus fel-támadá, Minket igen biztata, Imádkozni tanita, Késértet ne-találna. Kyriel. Allel.

Szálla-alá Poklokra, Sokaknak váltságára, Poklot hagyá bánatba, Mert nincsen bizodalma. Kyriel. Allel.

Igafságot szerűsünk, Hamiságot ne-tegyünk, Szegényeket segűlyünk, Christus IESUS-reményünk. Kyriel. Allel.

Téged

Téged kérünk Ur Isten, Tarts-meg minket Hitűnkben: Hogy bizunk te nevedben, Es legyünk szerelmedben. Kyrieleison. Alleluja. Amen.

M A S.

Nota: Fel-támadá mi Urunk. fol. 246.

Christus fel-támadá, Ki értünk meg-hólt vala; Mindennek út nyita, Az örök bóldogságra. Irgalmaz nekünk.

Az halállal meg-viva, Diadalmat vón rajta, Kigyó-fejét meg-rontá, Talpa-alá nyomodá. Irg:

A' Törvénynek nagy átka, Olly igen vádol vala, De a' Christus halála, Minket meg igazita. Irg:

Oh mely igen nagy vala, Az Istennek haragja, Mely rettenetes vala, Bűnnek számtalan vólta. Irg:

Kit Christus mikor látá, Hogy imádkozik vala, Retteg, és reszket vala, Vérrel verítez vala. Irg:

Az Istennek jó-vólta, Ó nagy irgalmasága, Veszedelműnket látá, Fiát érettünk adá. Irg:

Noha büntelen vala, De engedelmes vala, Mint Szent Attya akarta, Méne az áldozatra. Irg:

Ez áldozat olly drága, Olly méltóságos vala, Kivel Isten haragja, Engeszteltetik vala. Irg:

Erre senki nem vala, Sem találtatik vala, Hogy ki elég lótt vólta, Csak az Istennek Fia. Irg:

Jó-szemmel néz az Atya, Illy kedves áldozatra, Ki-ért irgalmasága, újonnan reánk-szálla. Irg:

Szent testét koporsóba, Mint a' Próféta mondgya, Nem-hagyá ó Szent Attya, Hogy jusson rothadásra. Irg:

Harmad-nap fel-támadá, Mint meg-mondotta vala, Kinck fel-támadása, Nagy dicsőséges vala. Irg:

Innep hogy el-múlt vala, Mariák mennek vala, Reggel indúltak vala, Christus testét látnia. Irg:

Hh 2

Még el.

Még el-nem juttak vala, Igen sietnek vala, A' Nap már fel-költ vala,
Egy-mátnak mondgyák vala. Irgalmaz:

Vallyon s' kicsoda volna, Ki a' követ el-vonnya, Kit Sidók töttek va-
la, Koporsó ajtajára. Irgalmaz:

Nézvén a' koporsóra, Láták hogy nyitva volna, Kővet el-vonták
vólna, Mely kö igen nagy vala. Irgalmaz:

Bé-menvén koporsóba, Egy iffiat láttak vala, Ki jobb-felől ül vala,
Fejér ruhában vala. Irgalmaz:

Nékik iffiu szóllala, Ne-fellyetek, így monda, Kegyeffen bátorittya,
Mert meg-ijedtek vala. Irgalmaz:

Már fel-tamadott vala, Kit ott nem-leltek vala, Angyal kérdezi va-
la, Hogy miért mentek volna. Irgalmaz:

Azon-közben azt mondgya, Mennyetek-el azt hadgya, Es ott Gali-
laéba, Meg-láttjátok azt mondgya. Irgalmaz:

A' Maria Magdolna, Mint a' Szent János írja, Még a' kertben meg-
látta, Gondolván kertész volna. Irgalmaz:

Tudakozik nagy sírva, Ne-talámtán ő volna, Ki el-rejtette volna,
Christus néki szóllala. Irgalmaz:

Hozzá siet Maria, Meg-ismére hogy Ura, A' Christus őt meg-tiltá,
illetni ne akarná. Irgalmaz:

Kérjük Atyánk irgalmát, Vegye-el már haragját, Nézze Fia halá-
lát, Dicső fel-tamadását. Irgalmaz:

Adgya Szent ajándékát, Ismérhejük jó-vóltát, Erthejük akarat-
tyát, Adgyunk néki nagy hálát. Irgalmaz nekünk. Amen.

A L I U S.

*Surrexit Christus hodie. Alleluja, Laus sit DEO, DEO nostro. Humano
pro solamine. Alleluja, Laus sit DEO, DEO nostro.*

Mortem qui passus pridie, Alleluja. Miserrimo pro homine. Alleluja.

Mulieres ad tumulum, Alleluja. Dona ferunt aromatum. Alleluja.

Album cernentes Angelum, Alleluja. Annuntiantem gaudium. Alleluja.

Mulieres

Mulieres ô tremula, Alleluja. In Galilaam pergite. Alleluja.

Discipulis hoc dicite, Alleluja. Quòd surrexit Rex gloria. Alleluja.

Apparuit primo Matri, Alleluja. Post Magdalene dolenti. Alleluja.

Petro de-hinc, & ceteris, Alleluja. Apparuit Apostolis. Alleluja.

In hoc Paschali gaudio, Alleluja. Benedicamus Domino. Alleluja.

Laudetur Sancta Trinitas, Alleluja. DEO dicamus gratias. Alleluja, &c.

Surrexit Christus hodie. Nota eadem.

FEL-tamadt Christus ez napon, Alleluja, Hálá légyen az Istennek.

Hogy az Ember vigadozzon. Alleluja, Hálá légyen az Istennek.

Szörnyű halált ki szenvedett, Allel. Váltván bünnös Embereket. All.

Szent Ászszonyok koporsóhoz, All. Víznek kenetet Christushoz. All.

Fényes Angyalok látának, All. Vig örömet-is hallának. All.

Félelmes Ászszony-emberek, Allel. Galileában mennyetek. Allel.

Tanítványoknak hirdetvén, All. Urunk hogy él dicsőségben. All.

Meg-jelenék Szent Annyának, All. Es keserves Magdolnának. All.

Az-után jelent Péternek, All. s' Több Apostol hiveinek. Allel.

Ez Húsvéti vig örömben, All. Dicsirjük Istent lelkünkben. All.

Dicsőség Szent Háromságnak, Allel. Hálát adgyunk mi Urunk-

nak. Alleluja, Hálá légyen az Istennek. Amen.

Azon Eneknek, más Nótája.

FEL-tamadt Christus ez napon, Alleluja, alleluja, alleluja. Hogy az-

Ember vigadozzon. Alle, alleluja.

Szörnyű halált, &c. *Ut supra.*

M A S.

OJESUS mi Idvezitünk, kiben vagyon Hitünk, Ki mi-értünk
születél, kint, és halált szenvedél. Irgalmaz mi-nékünk.

El-vévéd röllunk haragját, a' te Szent Atyádnak, Vérednek hullásá-
val, meg-engezted hozzánk. Irgalm:

Hh 3

Az ör-

Az Órdógnek tömlőczéből, ki-vével a' bűnből, Az halál köteléből,
ki-mentél az-inségből. Irgalm:

Te bűn-nélkül születtetvén, a' Szűznek méhéből, Erettünk eleget-
től, Szent Atyádnak kedvéből. Irgalm:

Bűnön, Poklon, és Halálon, birodalmad vagyon, Az élet, és kegye-
lem, csak te kezdedben vagyon. Irgalm:

Kérünk téged azért mostan, tekints reánk Menyből, Kik hozzád
efedezünk, és segítséget várunk. Irgalmaz mi-nékünk. Amen.

M A S.

Nota: Christus fel-támada, &c. *Ut sup. fol. 243.*

Fel-támada mi Urunk, IESUS Christus Istenünk, Koporsóból
érettünk, Azért mi-is örüllyünk. Irgalmaz nekünk.

Ki kereft-fán meg-hala, Hogy feszítve függ vala, Kivel Lymbus el-
romla, Ember meg-szabadúla. Irgalm:

Szent Atyákat ki-vivé, Órdógót meg-kötözé, Es kiket ő szerete,
Véle Menyben fel-vitte. Irgalm:

Isten Anya M A R I A, Imádgý értünk, s' örülly ma: Veszzen ör-
dög hatalma, Kit Szent Fiad meg-ronta. Irgalm:

Végső-napon el-ne-hadgy, Ellenségünk igen nagy: Szent Fiadnak
minket adgy, Mert irgalmasságod nagy. Irgalm:

E' napon úgy vigadgyunk, Bűnünkben fel-tamadgyunk, Hogy Isten-
hez juthassunk, Es ő-véle maradgyunk. Irgalm:

Kit mi-nékünk engedgyen, Atya, Fiú Szent Isten: Szent Lélekkel
egyemben, Most, és örökké, Amen. Irgalmaz nekünk.

H Y M N U S.

Ad Coenam Agni providi, Et Stolis albis candidi, Post transitum maris
rubri, Christo canamus Principi.

Cujus Corpus Sanctissimum, In ara Crucis torridum: Cruore ejus roseo, Gu-
stando vivimus DEO.

Protekti

*Protekti Pasche vespere, A devastante Angelo, Erepti de durissimo, Pha-
raonis imperio.*

*Jam Pascha nostrum Christus est, Qui immolatus Agnus est, Sinceritatis az-
ma, Caro ejus oblata est.*

*O verè digna Hostia, Per quam fracta sunt Tartara, Redempta Plebs capti-
vata, Reddita Vitæ præmia.*

*Cum surgit Christus Tumulo, Victor redit de Barathro, Tyrannum trudens
vinculo, Et paradysum referans.*

*Quæsumus auctor omnium, In hoc Paschali gaudio, Ab omni mortis impetu,
Tuum defende Populum.*

*Gloria tibi Domine, Qui surrexisti à mortuis, Cum Patre, & Sancto Spiritu,
In sempiterna sæcula. Amen.*

M A S.

Nota: Christus fel-tám: Ur Isten meg-váltá.

Első-napján Szombatnak, A' Mariák indulnak, Hogy kenettel
Christusnak, Testét kenyék Urunknak. O kegyes, kegyelmes
áldott Uram IESUS. Irgalmaz nekünk.

A' Mariák szállának, Uton járván egy-másnak: Ajtaján koporsónak,
Nagy kő fekszik, mondának. O kegyes, &c.

Piros hajnal hasada, Setétség meg-virrada: El-jutván, koporsóra, Te-
kintének; s' hát nyitva. O kegyes, &c.

Es hogy oda jutának, Fényes Angyalt látának: Mellyen háborodá-
nak, Es ott jó hírt hallának. O kegyes, &c.

Szent Angyal vigasztalá, Mariákat biztatá: Ne-fellyenek, azt mon-
dá, Christus fel-költ állatá. O kegyes, &c.

Tanit

Tanítványoknak mondgyák, Hogy nyilván él, tudhassák: Pétert is vigasztallyák, Kegyelmet nyer, biztassák. O kegyes, &c.
 Nagy örömmel hogy mennek, Szóllal az Ur nékiek: Semmit ne-retteg jetek, Mert én vagyok, és élek. O kegyes, &c.
 Mondgyátok minnyájoknak, Az én Tanítványimnak: Hogy én élek, s' meg-látnak, Hidgyenek mondálomnak. O kegyes, &c.
 Dicsőtség az Atyának, Értünk meg-hólt Christusnak: A' Szent Vigasztalónak, Tellyes Szent Háromságnak. O kegyes, kegyelmes áldott Uram IESUS. Irgalmaz nekünk. Amen.

M A S R E G I E N E K.

CHRISTUS Halált meg-győzé, a' Sátánt meg-kötőzé, Poklokat elpusztíta, Atyákat szabadíta. Már mi mind örüllyünk, az átokban kik voltunk, Christus meg-békéltetett, áldott Atya Istennel, Magát értünk áldozván. Kyrie eleison, Alleluja.
 Szintén piros-hajnalban, Isteni méltóságban: Fel kele mint Oroszlán, Poklok kapuit rontván. Már &c.
 A' szomorú Mariák, keneteket hozának: Az Angyal meg-jelenté, hogy IESUS él, hirdeté. Már &c.
 Magdolna meg-találá, lábaihoz borúla: Azokat nem-engede, hogy Maria illetné. Már &c.
 Tanítványimnak mond-meg, hogy im élek jelents-meg: Galilæában menvén meg-látnak dicsőségben. Már &c.
 Teremtő Szent Atyának, és meg-váltó Fiúnak: Dicsőség Szent Léleknek, az egy örök Istennek. Már mi mind örüllyünk, az átokban kik voltunk, Christus meg-békéltetett, áldott Atya Istennel, Magát értünk áldozván. Kyrie eleison, Alleluja. Amen.



ALIUS.

A L I U S.

RESURGENTE DOMINO, QUI PEPENDIT IN LIGNO. Jubilemus, Exultemus.
 Si non resurrexisset, Reus homo mansisset. Jubilemus, Exultemus.
 Mortis ejus premia, Sunt nostra solatia. Jubilemus, Exultemus.
 Ejus Resurrectio, Est mortis destructio. Jubilemus, Exultemus.
 Inferni vastatio, Est poli apertio. Jubilemus, Exultemus.
 Ergo cum tripudio, Plaudat omnis Cantio. Jubilemus, Exultemus.
 Gloria sit eterno, Patri, atque Filio. Jubilemus, Exultemus.
 Simul, ac Paraclyto, DEO uni & Trino. Jubilemus, Exultemus.

Resurgente Domino. Nota: Christus fel-támada &c.

VRnak fel-támadásán, Ki meg-hala keresztfán: Örüllyünk, és vigadgyunk, Istennek hálát adgyunk. Ur Isten meg-váltá mind ez Világot Szent halálával.
 Ha fel-nem támadt volna, Mi mind el-vesztünk volna: Az ő fel-támadása, Lón vétünknek romlása. Ur Isten &c.
 Halálának érdeme, Lón népének öröme. Örüllyünk, és vigadgyunk, Istennek hálát adgyunk. Ur Isten &c.
 A' Pokol meg-rontaték, Menyország meg-nyittaték: Az Isten meg-békéllék, Bűn röllünk el-véteték. Ur Isten &c.
 Áldott légy nagy Ur Isten, Szent Háromság Mennyégben: Örüllyünk, és vigadgyunk, Istennek hálát adgyunk. Ur Isten meg-váltá mind ez Világot Szent halálával. Amen.

M A S.

Nota: Stabat Mater dolorosa, &c.

I.

EZ a' Nap, kit az Ur szerzett, Ki Nagy-Pénteken szenvedett, Keresztre feszített. Keresztre feszített.
 Kit az ő Választott-népe, Ada Pogányok kezébe, Méltatlan szenvedésre. Méltatlan szenvedésre.

LI

Meg-

Meg-változott állapotya, Örökre fordult nagy kínnya, Meny, és Föld őtet áldgya. Meny, és Föld őtet áldgya.

Ő gyalázatos halála, Fordult halhatatlanságra, Örök nagy bölcsőságra. Örök nagy bölcsőságra.

Fel-támadott harmad-napra, Rabok szabadítására, Pokol kár-vallására. Pokol kár-vallására.

Immár fel-magasztaltatott, Örög, halál szégyent vallott, Mi-reánk áldás szállott. Mi-reánk áldás szállott.

Mert az ő fel-támadása, A' hivek vigasztalása, Es örök bölcsősága, Es örök bölcsősága.

Most azért illik vigadnunk, Ennek élnünk, Örvendeznünk, Es nagy hálákat adnunk. Es nagy hálákat adnunk.

Mert ez a' Nap, mellyet szerzett, Ki mi-érettünk szenvedett, s' Az-után Örvendezett. s' Az-után Örvendezett.

A' ki jól akar vigadni, Uj-életben kell öltözni, Bűneiből fel-kelni. Bűneiből fel-kelni.

Mert ha még-is bűnben élünk, Es annak véget nem-vertünk, Christus nem-használ nekünk. Christus nem-használ nekünk.

Kérünk véred érdemé-ért, I E S U S fel-támadásod-ért, Idvezíts szerelmed-ért. Idvezíts szerelmed-ért.

I I.

Szent Lélek Isten Jegyessé, Jესének drága veszszeje, Irgalmasság Szüléje. Irgalmasság Szüléje.

Ves határt az epeségnek, Keserűség tengerének, Es a' gyász-öltözetnek. Es a' gyász-öltözetnek.

Légy immár Örömnök Anyja, Lelkünknek vigasztalója, Afszonyunk Szűz M A R I A. Afszonyunk Szűz M A R I A.

Harmad-napi hervatt-Virág, Meg-újult mint zöldellő-ág, Kinek örül a' Világ. Kinek örül a' Világ.

Fel-támadott a' mint várád, Dicsőséged és Czitharád, Soltárod és Koronád, Soltárod és Koronád.

Az halál

Az halál s' az ő fiaiája, El-nyeletett nincs ártalma, Mert Fiad volt halála. Mert Fiad volt halála.

Pokolnak is réz-kapuja, El-rontatott a' vas-rúdgya, Fiad volt harapása. Fiad volt harapása.

A' jók mind meg-szabadultak, A' gonofzok ott maradtak, Júdással ott kínlódnak. Júdással ott kínlódnak.

Ez nap nagy örömnök napja, Azért Örvendezzünk rajta, Veled együtt Szűz Anya. Veled együtt Szűz Anya.

El-ne-feletkezzél róllunk, Kik most veled kesergettünk, Nyerd-meg hogy veled éllyünk. Nyerd-meg hogy veled éllyünk, Amen.

M A S.

Nota: *Psal.* 81. Örvendezetek az erős Istennek.

CHRISTUS fel-támadott ő halottaiból, Uj Nap virradott ma koporsóból, Ki az Haláltól meg-ment, s' a' Pokoltól.

A' Christus halála meg-győzte a' Sátánt, Fel-támadása Halált, s' Orofzlánt, A' ki vermet hánt, sőt kínozni sem szánt.

Drága szép kenettel keresi Maria, Fel-kelvén reggel csak Angyalt látta, Ki néki monda, fel-támadt az Ur ma.

Mennyetek-el hamar a' Christus I E S U S-hoz, Galilæában nagy örömet hoz, Szent oldalához járuljatok ahoz.

Im minden Országok hajolnak kedvére, Olly erős bajnok Szentek vezére, Meny, Föld ereje, engednek Nevére.

Illyen nagy szerelmét Isten e' Világhoz, Már meg-mutatta, hogy fiaihoz, Szent Fiát küldte, lásson váltságunkhoz.

Terhünket ő vállán egyedül hordozta, A' Szent kereszt-fán vére ontotta, Ertünk nem-szánta, hogy meg-szabadítna.

Aldgyuk magasztallyuk az I S T E N T éllyünkben, A' Szent Háromság egy Istenségben, A' magas Egben, mind

örökké,

A M E N.

I 2

MAS.

M A S.

Nota: En nagy vigaságos. fol. 45.

VR IESUS keresztfán, mint erős Orofzlán, Órdög, és bűn-földgyán, Halálon prédát hány: Midőn kínoztatik, és meg-áldoztatik, az Húsvéti-Bárány.

Az Halált el-rontá Christus Calvárián, Hogy Szent vérit ontá, mint kegyes Pellikán: Hogy meg-hólt Fiait, Adám maradváit, élefsze halálán.

A' fának gyümölcse Atyáinkban meg-ólt, Eva rosz erkölcsse, gyarló testünkben költ: De a' Törvény vége, hogy Christus el-jöve, ez mái-nap bé-tölt.

Lévén Izraëllel régen szövetsége, Már végbe-ment ezzel Egi-követ-sége: A' mit meg-jövendölt, Mójzes-által; bé-tölt, Szentek reménsége.

Dicsirjük egy szível tehát mi ötet ma, Szép dicsiretekkkel, mert az ő hatalma: A' mi életünknek, és bűnös lelkünknek, egyedül óltalma.

Minden-féle állat tiszteli, mert nagy Szent, Nap-gyászol, hogy Urát verik, Föld meg-rettent: Kő-sziklák hasádnak, halottak támadnak, szánnyák az Ur Istent.

Csak az Ember szive kegyetlen, nem búsul, Nincs ki szánnya senki, hogy Világból ki-múl: Ah! ki nem-csudállya, az Egek-Királya, meg-hal ártatlanul.

Lelkünknek orvosá az Ur Christus IESUS, Ha vagyon sérelmed, ő bűnös ehez fűs: Nézd Keresztf-óltárát, Keserves pohárát, ő Világ ne légy bús.

Az életnek kúttya ő oldalából folyt, Idvességünk árra, Szent áldozattya volt: Isten, s' Ember között, a' Christus frigyét tót, hogy érettünk meg-hólt.

Hálát adgyunk azért minnyájan Istennek, Illy nagy jó-vóltá-ért áldást mondgyunk ennek: Vigan énekellyünk, hogy Egben meghelsünk. Dicsiret Istennek. Amen. MAS.

M A S.

Nota: O Istennek Szent Anna, &c.

EÓrúilly, örvendezz Szent Szűz, Alle, alleluja. Menyországi fenyestűz Alle, alleluja.

Kit méhedben hordoztál, Alle, all. Erősb volt a' Halálnál, Alle, all. Ki-jött a' koporsóból, Alle, allel. Es meg-mente halálból. Alle, allel. Fel-támadása-által, Alle, all. Minket IESUS magasztal. Alle, allel. Halálának érdeme, Alle, all. Lőn Népének őróme. Alle, allel.

IESUS fel-támadása, Alle, all. Lőn vétünknek romlása. Alle, all. Aldott légy Christus virág, Alle, all. Öröme vivő zöld-ág. Alle, all. Vigan énekellyetek, Alle, all. Nagyok, és minden rendek. Alle, allel. Szent Szűz tellyes örömmel, Alle, all. Tarts-meg földünk békével: Dicsirteffél Szent Isten, Alle, all. Fiú, Szent Lélek Isten. Alle, alleluja.

M A S.

Nota: Surrexit Christus hodie, &c.

AZ Ur Christus fel-támadá, Nékünk reménséget ada. Alleluja.

Hogy mi-is mind fel-támadunk; Es ő véle uralkodunk. allel.

Fel-támadása Urunknak, Romlása lőn a' Pokolnak. allel.

Ellyünk immár a' Christusban, örvendezzünk mi Urunkban. allel.

Dicsőség az egy Istennek: Atya, Fiú, Szent Léleknek. allel. Amen.

M A S.

Nota: Christus fel-támadá, igalságunkra, &c.

CHristus fel-támadá, Hálá Istennek. Halált, Poklot meg-rontotta. Dicsiret Istennek.

Az kigyót meg-rontá, Hálá: Bűn kötelit el szaggatá. Dicsiret:

Órdögön erőt vőn, Hálá: Christus az igaz Dávid lőn. Dicsiret:

Christus minket táplál, Hálá: Hogy a' Sacramentomban szál. Dics:

Az Halált meg-győzte, Hálá: Sátán erejét meg-verte. Dicsiret:

Christus erős Sámion, Hálá: Órdög-ellen nagy óltalom. Dicsiret:

O bűnös gerjedgy-fel, Hálá: Sok bűneidből már kelly-fel. Dicsiret: Dicsirtésél Isten, Hálá Istennek. Három személyben egy Isten. Dicsiret Istennek. Amen.

M A S.

Nota: Christus fel-támada. fol. 235. ad Notam primam.

Christus fel-támada, Húsvét-napján virrada: Sidók szine hervada, Szűz M A R I A vigada. Ur Isten meg-váltá mind ez Világot Szent halálával.

Christus mihelt fel-kele, A' Halál meg-ijede: Az órdög el-sillyede, Hatalma veszni kezdte. Ur Isten &c.

Christus fel-költ épp testben, Legyünk vigan lelkünkben: Isteni dicsiretben, Ekes éneklésekben. Ur Isten &c.

Christus halva feküvék, Dicsőségbe öltözék: Harmad-nap meg-jelenék, Hivekkel társalkodék. Ur Isten &c.

Christus azért kiztaték, Hogy Adám meg-csaraték: A' nagy harag ránk esék, Hogy az almában evék. Ur Isten &c.

Christus bűnös Embernek, Reménye meg-térőknek: Lón öröme hiveknek, Győzője ellenségnek. Ur Isten &c.

Christus I E S U S-t urallyuk, Idvezitőknek vallyuk: Beszédinek helyt adgyunk, Szent Nevére hajollyunk. Ur Isten &c.

Dicsőség az Atyának, Es az Ő Szent Fiának: Ezek ajándékának, Dicső Szent Háromságnak. Ur Isten meg-váltá &c. Amen.

A N T I P H O N A.

A Completorio Sabbathi Sancti, usq; ad Sanctam Trinitatem.

Regina Cœli letare. Alleluja. Quia quem meruisti portare. Alleluja. Resurrexit sicut dixit. Alleluja. Ora pro nobis D E U M. Alleluja.

R.

ALLe, Domine, Nate Matris D E U S alme: Nobis confer, nobis confer, prestaque vivere.

Quoniam in te decet, laus & honor Domine: Qui de morte surrexisti R E X pie. Christum

Christum Natum credimus, de Beata Virgine: Mortem eum à Judæis sustinuisse. Pro peccatis passus est, Dominus nostris: Ergo laudemus Dominum omni tempore. Fac nos tecum surgere. Alleluja.

Regina Cœli. Nota: O gloriosa Domina.

MÉnynek Királyné-Azszonya, Örülly szép Szűz. Alleluja. Mert, kit méhedben hordozni méltó voltál Alleluja.

A' mint meg-mondotta vala, fel-tamadott. Alleluja.

Imádgý Istent hogy le-mossa bűneinket. Alleluja.

V. Gaude & letare Virgo M A R I A. Alleluja.

R. Quia surrexit Dominus verè. Alleluja.

O R E M U S.

DEUS, qui per Resurrectionem Filii tui, Domini nostri I E S U Christi, Mundum lætificare dignatus es: Præsta quæsumus; ut per ejus Genitricem Virginem M A R I A M, perpetuæ capiamus gaudia Vitæ. Per eundem Christum Dominum nostrum. R. Amen.

Divinum auxilium maneat semper nobiscum. R. Amen.





CANTUS

De

ASCENSIONE DOMINI.

Ur Menybe-meneteli Napjára.

Nota: Fons bonitatis.

KYRIE, qui ascendisti ad Caelos hodiè, ad dexteram Patris residens.
Eleison.

CHRISTE, folio de excelfo respice: IESU Christe miserere nobis:
Tuos famulos, qui devotè colunt ascendentem: mundo corde,
puraquè mente. Eleison.

KYRIE, qui surrexisti, & ad Caelos ascendisti: tu nostras suscipe; preces
ad te piè clamantes. Eleison.

Et in terra. Patrem. Sanctus. Vide in Indice. MISSA.

S E Q U E N T I A.

Postquam hostem, & inferna, Spoliavit ad Superna, Christus redit gaudia.
Angelorum ascendenti, Sicut olim descendenti, Parantur obsequia.
Super astra sublimatur, Non apparet, absentatur, Corporis presentia.
Cuncta tamen moderantur, Cujus Patri coequantur, Honor, & potentia.
Modò victor, modò tutus, Est in Caelis constitutus, Rector super omnia.
Non est rursùm moriturus, Nec per mortem mundaturus, Hominum contagia.
Semel enim incarnatus, Semel passus, semel datus, Pro peccatis hostia.
Nullam feret ultra poenam, Nam quietem habet plenam, Cum summa latitia.
Dùm recessit, ita dixit, Intimarit & affixit, talia Discipulis:
Omnes vos in Mundum ite, Universos erudite, Verbis, & miraculis.
Nam ad Patrem meum ibo, Sed sciatis quòd redibo, Veniet Paraclitus.
Qui discretos, & loquaces, Et securos, & audaces, Faciet vos penitus.

Super

Super egros, & langventes, Manus vestras imponentes, Sanitatem dabitis.
Universas res nocentes, Inimicos & serpentes, Et morbos fugabitis.
Qui fidelis est futurus, Et cum fide suscepturus, Baptismi remedium.
A peccatis erit purus, Et cum justis habiturus, Sempiternum gaudium. Amē.

A L I A S E Q U E N T I A.

Rex omnipotens die hodiernà. Mundo triumphali redempta potentia.
Victor ascendit Caelos unde descenderat. Nam quadraginta postquam sur-
rexerat.

Diebus sacris confirmans pectora. Apostolorum pacis chara relinquens oscula.
Quibus & dedit potestatem laxandi crimina.

Et misit eos in Mundum, baptizare cunctas animas. In Patris, & Filii, &
Spiritus Sancti Clementia.

O DEUS maris, poli, arvi. Da nobis sempiterna gaudia. Alleluja. Amen.

A L I U S.

Nota: A' Pünköstnek jeles napján.

Ascendit Christus hodiè, Alleluja, Alleluja. Super Caelos **R**EX gloria.
Alle, Alleluja.

Apostolis cernentibus, Alleluja, allel. Et Angelis dicentibus. Alle, alleluja.
Viri quid admiramini? Alleluja, allel. Caelumq; contemplantini. Alle, allel.
Hic qui ascendit caelitus, Allel. allel. Sic descendet humanitus. Alle, allel.
Captivitatem captivam, Allel. allel. Ad Coeli duxit patriam. Alle, alleluja.
Preparavit nobis viam, Allel. allel. Dùm ascendit ad gloriam. Alle, alleluja.
Galilaei aspiciate, Alleluja, alleluja. Et in Domino plaudite. Alle, alleluja.
Ergo nunc cum tripudio, Allel. allel. Benedicamus Domino. Alle, alleluja.
Laudetur Sancta Trinitas, Allel. allel. DEO dicamus gratias. Alle, alleluja.

Ascendit Christus. Nota eadem.

A' Christus Menybe fel-méne, Alleluja, alleluja. **A'** Mennyei dicsőségre. Alle, alleluja.

Láttokra Apostoloknak, All, all. Kiknek Angyalok mondának. All.

Kk

Fertak

Férfiak mit csudálkoztok? All. s' Egbe nézvén álmétkodtok? All.
 Ez a' mint Menybe fel-méne, Allel. Ugy jó ismét itiletre. Allel.
 Fogva vivé a' fogságot, All. Adván néki bódogságot. All.
 Minékünk-is útát szerze, All. Testbe menvén dicsőségre. All.
 Már az Urban örvendgyetek, All. Ti Galilæa-béliek. All.
 Ezen mi-is örvendezzünk, All. Es Istennek énekellyünk All.
 Dicsőség Szent Háromságnak, Alleluja, alleluja. s' Menybe-ment
 Király Urunknak. Alle, alleluja. Amen.

M A S.

Nota: Christus fel-támada, mi bűnűnket &c.

CHRISTUS Menybe fel-méne, Nékünk helyet szerzenie: Űl Attyának
 jobbjára, Lón mindeneknek Ura. Christus Űl Attyának Meny-
 ben jobbjára, és uralkodik.

CHRISTUS meg-hólt bűnűnk-ért, Fel-tamadott életűnk-ért. Meg-jele-
 nek Péternek, Es a' több hiveinek. Christus &c.

Negyven-napon lón vélek, Meg-vigasztalván őket: Hogy él, bizon-
 ságokkal, Meg-jelenté csudákkal. Christus &c.

Nékik meg-parancsolá, Jerusálemből, mondá, Addig el-ne-men-
 nének, Míg Szent Lelket vennének. Christus &c.

Fel-mégyek én Atyámhoz, Ti kegyes Atyátokhoz: Fel-mégyek Iste-
 nemhez, Es a' ti Istentekhez. Christus &c.

Vigasztaló Szent Lelket, Küldők Mennyégből néktek: Es ti léstek
 énnékem, Bizonyságim mindenben. Christus &c.

Sidó-Országától-fogva, Egész Samariára, Es mind e' széles földnek,
 Miglen végére érnek. Christus &c.

Azért ti el-mennyetek, Hirdecsétek mindennek, Az Evangeliomot,
 Mellyet Szent Atyám adott. Christus &c.

Tanítsátok a' népet, Meg-keresztelvén őket, Atya, Fiú Istennek,
 Nevében Szent Léleknek. Christus &c.

A' kik én bennem hisznek, Es meg-keresztelkednek: Azok el-nem
 kárhoznak, De Menyországban jutnak. Christus &c.

A' kik

A' kik pedig nem hisznek, Kárhozatra viternek: Órok tüzre küldet-
 nek, Melyben örökké égnek. Christus &c.

Vagyon nékem hatalmom, Mennyen, földön, és Poklon: Es én ve-
 letek vagyok, s' Ti köztetek maradok. Christus &c.

Hogy ezeket meg-mondá, Magát Egben inditá: Es a' fényes kőd
 őtet, Fel-emelé azon helyt. Christus &c.

Mikor a' Christust néznék, Menybe hogy fel-vitetnék: Két Angya-
 lok fejrben, Allának elejekben. Christus &c.

Azok nékik mondának, Hogy mit csudálkoznának: E-képpen jó
 itilni, Mint láttátok fel-menni. Christus &c.

Uralkodik most Menyben, Isteni dicsőségben: Efedezik érettűnk,
 Attyánál kik vétettűnk. Christus &c.

Nékünk már osztogattya, Szent ajándékát adgya: Kivel igazgat min-
 ket, Míg tartya életűnket. Christus &c.

Világ Közben-járója, Atya Istennek Szent Fia: Kérj Atyádtól Szent
 Lelket, Mely igazgasson minket. Christus Űl Attyának Meny-
 ben jobbjára, és uralkodik. Amen.

M A S.

Nota: A' Pünkösztnek jeles napján.

A' Christus Menybe fel-méne, Nékünk helyet szerzenie, Attyával
 meg-békéltetne, Eletre bé-vinne.

Mert Menyből le-izállott vala, Minékünk született vala, Erettűnk
 szenvedett vala, Fel-tamadott vala.

Sokat szenvedé érettűnk, Sokat nyomorga közöttűnk, Hogy meg-
 váltana mi-bennűnk, Kik ő-benne hiszűnk.

Mindennel izidalmasb vala, Mindennek izólgája vala, De ő lón
 mindennek Ura, Hatalmas Királlya.

Mert Menybe el-fel-viteték, Attya-mellé ültetteték, Meny, és Föld
 néki adarék, Hogy ő uralkodnék.

Órdögön, Poklon, Halálon, Mennyei hatalmaságon, Urakon, és
 Császárokon, Hatalmaságokon.

Kk z

Nc-fel-

Ne-fellyünk immár Atyától, Sem törvénynek ő átkától, Haláltól,
és kárhozattól, Meg-mentett ezektől.
De az ő Szent Atyát kérjük, hogy irgalmazzon mi-nékünk, Tegyen
jól Fiá-ért velünk, Hogy vele élhessünk.
Oh mi kegyelmes Mesterünk, Emlékezzél-meg mi-rólunk, Ki szer-
vedél mi-érettünk, Légy jelen mi-velünk.
Látod Menyből életünket, Es nagy keferőségünket, Vigasztald a' mi
lelkünket, Hogy hidgyünk tégedet.
Mert azt fogadád mi-nékünk, Hogy lész örökké mi-velünk, Adgyad
Szent Lelked mi-nékünk, Hogy téged hihelessünk.
Es óltalmaz-meg mindentől, Szent Atyádnak haragjától, Órdógtól,
és kárhozattól, Minden dühöségtől.
Mert meg-esküvel mi-nékünk, Hogy meg-adod a' mit kérünk, Szent
Neved-ért most könyörgünk, Tégy jól itt mi-velünk.
Tekints nagy gyarlóságunkra, E' Világ csalárdságára, Vigy-bé a' nagy
bóldogságra, Te Szent Országodba.
Egyetemben keresztyének, Az Ur Christust dicsirjétek, ő-néki hálát
adgyatok, fel-magasztaljátok.
Dicsiret légyen Atyának, Es ő Fiának Christusnak, Es a' mi Vigasz-
talónknak, A' Szent Háromságnak. Amen.

M A S.

Nota: A' Pünkösztnek jeles napján.

A' Christus Menybe fel-méne, Minden Egeknek felette, Honnét
az-előtt le-jöve, Ismég oda méne.
Meg-rontá ellenséginket, Órdógót, Poklot, bűnünket, Meg-szerzé
idveességünket, Örök-életünket.
A' mely testet Szűztől fel-vén, Istenséggel egyesülvén, Azon testet
fel-emelvén, Fel-méne Mennyégben.
No azért mi keresztyének, Vessünk véget a' bűnöknek, Ellyünk im-
már új életnek, Tegyük jelét hitnek.

Had-

Hadgyunk-el minden hívságot, Es órdógi csalárdságot, Testünk-
béli kívánságot, Minden gonofságot.
Hogy mi-is Menybe mehessünk, Christussal együtt lehessünk, Örök-
ké vele élhessünk, Es örvendezhessünk.
Kérünk mi Christus tégedet, Bocsásd-meg mi bűneinket, Vigy-fel
Menybe veled minket, Adgy örök-életet.
Dicsőség légyen Atyának, Es ő Fiának Christusnak, Mi kegyes Vi-
gasztalónknak, A' Szent Háromságnak. Amen.

M A S.

Nota: Christus fel-támadá igazságunkra.

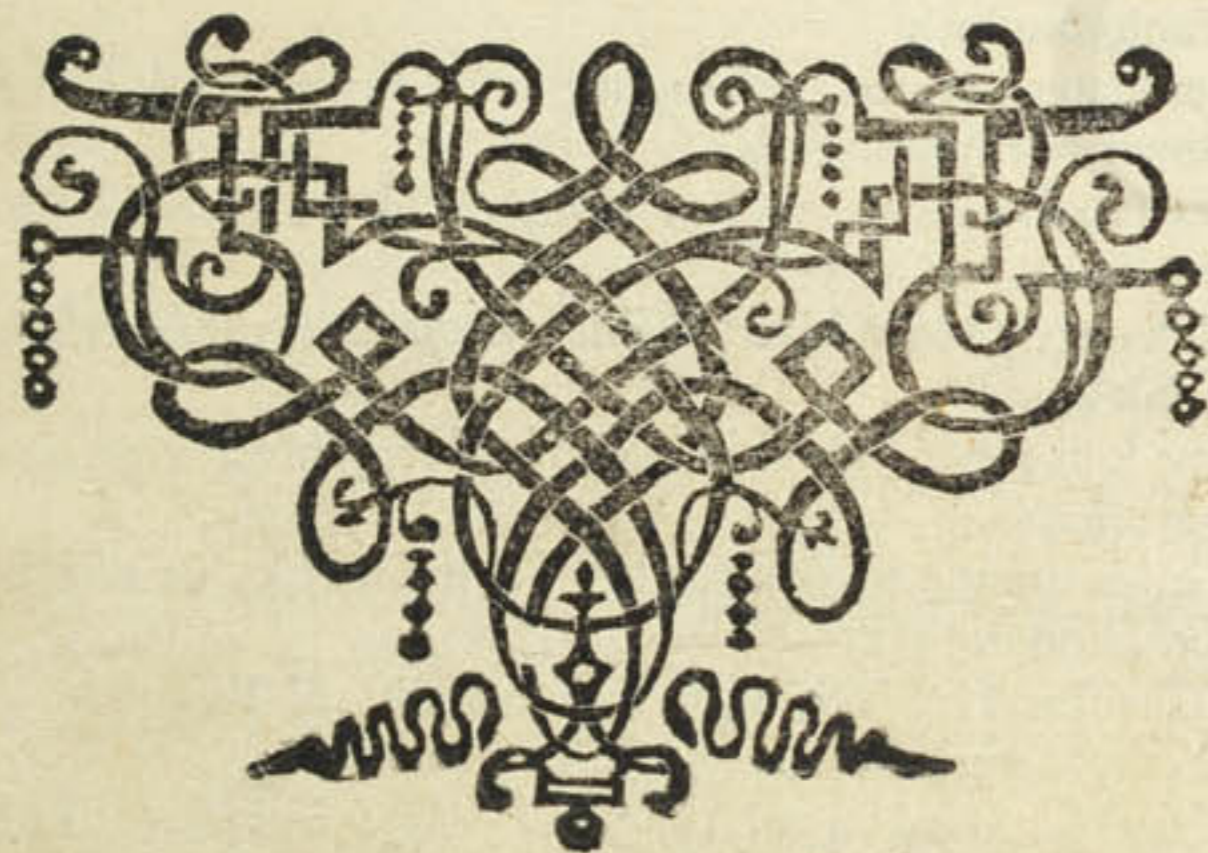
Christus kint szenvedé mi bűneink-ért, Fel-támadá hiveinek iga-
zolásá-ért.
Fel-támadás-után Szűz M A R I A-nak, Meg-jelenék, és az-után Szent
Tanitványinak.
Negyven-nap bé-telvén, az Olaj-hegyre, Tanitványival fel-menvén,
onnan Menybe méne.
Űl Attya Jóbjára dicsőségébe, Hogy minden ő ellenségin birodal-
ma lenne.
Es rólunk nagy gondot hiven viselne, Attya előtt mi-érettünk esede-
zünk lenne.
Es Szent Lelket nekünk el-bocsátaná, Hogy hveit vigasztalná, és
bátorítaná.
Hogy mi-is utánna a' dicsőségbe, Fel-mennénk, és vele lennénk
örökkön örökké.
Azért Christus I E S U S, légy Vigasztalónk, E' Világban óltalma-
zónk, Mennyégben fel-vivónk.
Dicsőség Mennyégben az Ur Istennek, Atya, Fiú, Szent Léleknek,
egy bizony Istennek. Amen.

Kk 3

HYM-

HYMNUS.

JESU nostra redemptio, Amor & Desiderium. **DEUS** Creator omnium,
 Homo in fine temporum.
*Quæ te vicit clementia, Ut ferres nostra crimina: Crudelem mortem patiens,
 Ut nos à morte tolleres.*
*Inferni claustra penetrans, Tuos captivos redimens, Victor triumpho Nobili,
 Ad dexteram Patris residens.*
*Ipsa te cogat pietas, Ut mala nostra superes, Parcendo, & voti compotes,
 Nos tuo vultu facies.*
*Tu esto nostrum gaudium, Qui es futurus premium, Sit nostra in te gloria,
 Per cuncta semper sacula. Amen.*



CAN.



CANTUS

De

SPIRITV SANCTO.

PUNKOSTIENEKEK.

Nota: Kyrie Virginitatis.

KYRIE, fons bonitatis Pater ingenite: à quo bona cuncta procedunt.
 Eleison.

CHRISTE, Unice **DEI** Patris genite, **JESU** Christe, miserere nobis: Quem de Virgine nasciturum Mundo mirifice, Sancti prædixerunt Prophetæ. Eleison.

KYRIE, Ignis divine, pectora nostra succende, ut dignè pariter, te laudare possimus semper. Eleison.

Et in terra. Patrem. Sanctus. Agnus. Vide in Indice **MISSA**.

SEQUENTIA.

Sancti Spiritus adsit nobis gratia. Quæ corda nostra sibi faciat habitacula.

Expulsis inde cunctis vitis spiritualibus. Spiritus alme illustrator cordium.

Horridas nostræ mentis purga tenebras. Amator Sancte sensatorum semper cogitatum.

Inunde unctionem tuam Clemens nostris sensibus.

Tu purificator omnium flagitiorum spiritus. Purifica nostri oculum interioris hominis

Ut videri supremus Genitor possit à nobis. Mundi cordis quem soli cernere possunt oculi

Prophetas tu inspirasti, ut præconia Christi precinissent inclita.

Apostolus

*Apostolos confortasti, Ut tropheum Christi, Per totum Mundum veherent.
 Quando machinam per Verbum suum fecit DEUS, Cæli, terræ, marium.
 Tu super aquas solutus eas: Numen tuum expandisti Spiritus.
 Tu animabus vivificandis aquas fecundas.
 Tu aspirando das Spirituales esse Homines.
 Tu divisum per linguas Mundum, & ritus, adunasti Domine.
 Idolatras ad cultum DEI, revocas Magistrorum optime.
 Ergo nos supplicantes tibi, exaudi propitius Sancte Spiritus.
 Sine quo preces omnes, cassæ creduntur, & indignæ DEI auribus.
 Tu qui omnium sæculorum Sanctos.
 Tui Numinis docuisti instinctu amplectendo Spiritus.
 Ipse hodie Apostolos Christi. Donans munere insolito, cunctis inaudito sæculi.
 Hunc Diem gloriosum fecisti, Alleluja.*

ALIA SEQUENTIA.

Veni Sancte Spiritus, & emitte cœlitus, Lucis tuæ radium.
*Veni Pater pauperum; Veni dator munerum; Veni lumen cordium.
 Consolator optime; Dulcis hospes animæ: Dulce refrigerium.
 In labore requies; In æstu temperies; In fletu solatium.
 O Lux beatissima, reple cordis intima, tuorum fidelium.
 Sine tuo Numine, nihil est in homine, nihil est innoxium.
 Lava quod est sordidum, riga quod est aridum, sana quod est saucium.
 Flecte quod est rigidum, fove quod est frigidum, rege quod est devium.
 Datus fidelibus, in te confidentibus, Sacrum septenarium.
 Da virtutis meritum; Da salutis exitum; Da perenne gaudium. Amen.*

Veni Sancte Spiritus. Nota eadem.

Jöj-el Szent Lélek Isten, s' Erezd-reánk tellyesen, Menyből fényeségedet.

Jöj-el árvák gyámola, Jöj-el szívünk orvosa, Ozd-ki Egi-kincsedet.
 O kegyes Vigasztalónk, Testi lelki táplálónk, Erezzük bőségedet.

Fárad-

Fáradtságban nyugalmunk, Hévségünkben árnyékunk, Sirásunkban örömünk.
 Oh dicső Nap, hiveid Szivek minden részeit, Világosítsd, légy velünk.
 Nincsen Istenünk-kivül, Semmi jó Ember körül, Mert vétkezten-vétkezünk.
 Bűnünk mocskát tisztogasd, Szárazságunk mosogasd, Gyógyítsd a' sebhetteket.
 Ronts kemény nyakunk agyát, Lágyíts-meg szívünk fagyát, s' Térítsd tévelyedteket.
 Engedd hű szolgáidnak, Kik csak téged ohajtnak, Hétszeres kegyelmedet.
 Add jó-tétünk érdemét, Böldegítsd éltünk végét, Add az örök-életet. Amen.

M A S.

Nota: Menyországának Királynéja, &c.

AZ Ur Christus Isten Fia, Menyországból el-bocsátta, A' Szent Lelket e' Világra, Ószve-gyült Tanítványokra.
 Zúgás Egből nagy támada, Fellegekből szél indúla, Fényesség őket bé-fogta, Az hol ószve-gyültek vala.
 Sok nyelven szólni kezdenek, Mert Menyből meg-öntetének: Istennek Szent Malasztyával, Szent Lélek áldomásával.
 Bé-telének Szent Lélekkel, Prédikálnak sok nyelvekkel, Almélkodnak rettegéssel, Kik halgattyák vesztegességgel.
 Nem-de Sidóságban laknak, Férfiak kik most itt szólnak? Nagy sok külömb-féle nyelven, Mi születtettünk ezekben.
 Partus, Medus, Elamita, Asia, Sidóság Creta, Arabia, Pamphilia, Minden Nemzet csak halgattya.
 Dicsiret legyen Atyának, Tisztetség ó Szent Fiának, Dicsőőség Vigasztalónknak, Lelkünkben bátoritónknak. Amen.

LI

MAS.

M A S.

Nota: Christus fel-támada, ki értünk meg-hólt:

AZ Pünköszt Innep-napján, Tanítványok egy házban, Bé-gyüle-
nek minnyájan, Egyenlő akaratban. Irgalmaz nekünk.
Azonban a' Mennyégből, Hirtelen az Istentől, Nagy zúgás lón az Eg-
ből, Mint egy nagy sebes szélről. Irgalm:
Láták hogy nagy fok nyelvek, Kik mind ugyan tűzefek, El-ozlának
fok részre, Mindeniknek fejére. Irgalm:
Ottan a' Szent Lélekkel, Bé-telvén egyetemben, Tanítványok az
helyben, Szólnak külömb nyelveken. Irgalm.
Mint a' Lélek tanította, Szólni őket oktattya, Mindenik úgy kiáltya,
Isten dolgait mondgya Irgalm:
Valának Isten-felők, Sokan Városban-valók, Jerusálemben lakók,
Minden Nemzetből-állók. Irgalm:
Ez hir hogy ki-terjede, A' Nép ott meg-zendüle: Hallyák hogy min-
den nyelven, Ezek szólnak fok-képpen. Irgalm:
Csudálkoznak a' Népek, Es ezt mondgyák ő köztök: Mind ezek kik
beszélnek, Galilæa-béliek. Irgalm:
Micsoda ennek oka, Hogy mindenikünk hallya, A' nyelveken szól-
nia, Melyben születtünk volna. Irgalm:
Kik lakozzák Asiát, Párthiát, és Médiát, Es Mésopotámiát, Pontust,
Cappadociát. Irgalm:
Indiát, és Phrygiát, Egyptust, Pámphiliát, Lybia tartományát, Es
Cyréne határát. Irgalm:
Jövevény Rómaiak, Sidók, és Elámiták, Kik pogányok valának,
de Istenhez hajlának. Irgalm:
Kik lakoznak Crétában, Es az Arabiában, Széllyel az Országokban,
Es fok Tartományokban. Irgalm:
Hallyák őket szólni, Nyelveken beszélleni, Az Istennek titkait, Es
fok csuda dolgait. Irgalm:

Almél-

Almélkodnak minnyájan, Csudálkoznak magokban, Es ezt mond-
gyák azonban, Mi léizen e' dologban. Irgalm:
De némellyek csúfollják, Nevetik, és káromlyák, Hogy beszédeket
hallyák, Részzegeknek mind mondgyák. Irgalm:
Szent Péter hogy ezt hallá, Azokat meg-izóllitá: A' fok Népnek ezt
mondá, Okát ennek mutatá. Irgalm:
Jerusálemben lakók, Férfiak kik itt vadtok, Szómat meg-halgafsátok,
mellyet most nektek mondok. Irgalm:
Nem részegségből vagy on, Hogy fok-fele szó vagy on: Mert három
óra vagy on, Mindenjózanon vagy on. Irgalm:
De az Istennek szava, Bé-tölt ő fogadása: Mellyet Jóel Prófeta, Ré-
gen meg mondott vala. Irgalm:
Hogy a' kegyelmes Isten, Az utolsó időben, Szent Lélekből részt té-
szen, Kit hívő-Nép el-vészen. Irgalm:
Sok beszéddel szól vala, Es bizonyította vala: Hogy az Istentől volna,
Mit a' Nép ott hallana. Irgalm:
Ezt hogy hallák a' Népek, Sokan meg-ijedének: Meg-térének hívé-
nek, Meg-kereztelkedének. Irgalm:
Ugyan az első-napon, Térének-meg nagy fokban: Ugy-mint három-
ezeren, Lőnek Christus hitiben. Irgalm:
Add nekünk-is Ur Isten, Szent Lelkedet éltünkben: Dicsirhefsünk
tégedet, Mind örökkön örökké. Irgalmaz nekünk. Amen.

M A S.

Nota: Christus fel-támada, mi bűnünket &c.

Pünköszt napja bé-telvén, Jerusálemben lévén, Apostolok valának,
Egyenlő akaratban. Szent Lélek Istenről, Christus igireti bé-tel-
lyesedék.
Hogy várnák a' Szent Lelket, Mely akkor igirtetett, Zendülés lón
az Egből, Mint-egy nagy sebes szélről. Szent &c.
A' zendülés jele lón, Hogy a' Szent Lélek el-jön: Es a' házat bé-töl-
té, Melyben hiveit lelé. Szent &c.

Ll 2

Aposto-

Apostolok látának, Sok nyelvek hogy jutának, Kik tüzesek valának,
s' Mindenekre szállának. Szent &c.

Minnyájan bé-telének, Szent Lelkével Istennek, s' Sok nyelven szól-
nak vala, Mint szólniok ád vala. Szent &c.

E' dolog ki-hirhede, A' fok Nép egybe-gyüle, s' Azonnal eszek-vefze,
Hogy ebből már mi lenne. Szent &c.

Mind álmélnak vala, s' Egy-másnak mondgyák vala: Nem-de
ezek kik szólnak, Galiléában laknak. Szent &c.

Es mi-képpen hogy ezek, Mi nyelvünkön beszélnek, Illyen nagy csu-
da dologot, Ember soha nem-hallott. Szent &c.

Nagy fok Ország-béliek, Valának ott sok Népek, Kik Párthia-béli-
ek, Es mezíze-földről jöttek. Szent &c.

Elám Ország-béliek, Es Média-béliek, A' kik laknak Pontusban,
Környül a' Sidóságban. Szent &c.

Es Kappadociában, Asia, Phrigiában, Mesopotámiában, Pamphilia
Országban. Szent &c.

Egyptus Országában, Lybia határában, Sokan Cyréneiek, Római
jövevények. Szent &c.

Romában lakó Népek, Igaz Hitre térének, Créta-Sziget-béliek,
Arabia-béliek. Szent &c.

E' fok Ország-béliek, Egy-másnak így beszélnek, Hallyuk szólni eze-
ket, Minden-féle nyelveket. Szent &c.

Nagy fel-szóval kiáltyák, Bátorsággal azt mondgyák, Hogy a' felsé-
ges Isten, Nagy cselekedetiben. Szent &c.

Szent Lélek jőj mi-hozzánk, Kegyelmedet önts reánk, Világosíts
elménkben, Erősíts-meg a' Hitben. Szent Lélek Istenről, Chri-
stus igireti bé-telylefedék. Amen.

M A S.

AZ Pünkösztnek jeles napján, Szent Lélek Isten küldeték, Erősíteni
sziveket, Az Apostoloknak.

Mellyet Christus igirt vala, Akkor a' Tanítványoknak, Menyország-
ba mikor méne, Mindenek láttára. Tüzes

Tüzes-nyelveknek szállása, Ugy-mint szeleknek zúgása, Le-szálla az Ő
fejekre, Nagy hirtelenséggel.

Bé-telvén a' Szent Lélekkel, Kezdének szólni nyelvekkel, Mint Ő-né-
kik a' Szent Lélek, Ad vala szállani.

Órúlyunk azért Ő-néki, Mondván ékes énekeket, Fel-magasztalván
Ő Nevét, örökkön örökké.

Dicsirtefél Atya Isten, Vele meg-váltó Fiú Isten, Szent Lélekkel egye-
temben, Mind örökké, Amen.

M A S A Z O N N O T A R A.

REgi Pünkösztnek idején, Jöve Sionból a' törvény, Az-után Chri-
stus idején, Öröm adaték Ő helyén.

Atya, Fiú ajándéka, Hiveket Menyből meg-szálla, Bátoritván vigasz-
tala, Nyelvekkel ajándékoza.

Valamit hirdetnek vala, Csudák erősítik vala, Világ gyaláztatik vala,
Idvefség adatik vala.

Szentely-meg most-is Ur Isten, Nevedet terjezd igidben, Ronts-meg
a' gonoszt erődben, Legyünk te-veled örömben.

Dicsőség legyen Atyának, Vele Fiának Christusnak, Ezeknek ajándé-
kának, A' Szent Háromságnak. Amen.

M A S.

Jövel Szent Lélek Ur Isten, Lelkünknek vigasága, Szívünknek bá-
torsága. Adgyad minden hiveidnek, te Szent ajándékokat. Jövel
vigasztaló Szent Lélek Isten.

Jövel meg-nyomorúltaknak, Nemes vigasztalója. Arváknak édes
Attya. Tölts-bé siralmas szívünket, lelki nagy örömmel. Jövel
mi lelkünknek édes vendége.

Távoztasd-el mi szívünknek hitetlen setétségét. Világosíts-meg min-
ket: Hogy az Istennek igéjét halhassuk, és érthessük. Jövel, és
taníts-meg az igaz Hitre.

Jövel, s' gerjezd-fel szivünkben, Szent szerelmednek tüzet. Ronts-el a' gyűlölséget: Hogy mi eggyelek lehetsünk, Isteni szerelmedben. Jövel mi lelkünknek nagy vigasága.

Te vagy bizony örök Isten, Ki Atyától, és Fiútól, mind örökké származol. Te vagy mi Urunk Christusnak áldott Szent igirete. Te vagy mi lelkünknek meg-szentelője.

Te vagy, ki a' Prófétáknak-általa régen szóllál. Christust nekünk ígéréd. Te a' Szent Apostoloknak sziveket bátorítád. Te vagy erősege minden Szenteknek,

Te vagy a' nagy Ur Istennek Mennyei ajándéka. Igaságnak Mestere. Taníts minket a' Christusnak igaz isméréstire. Te vagy mi lelkünknek bölcs tanítója,

Világosíts-meg elménket, hogy hihefsük a' Christust, egy idvefségnek lenni; és az áldott Atya Istent, kegyes Atyánknak lenni. Téged ismérhefsünk Vigasztalónknak.

Adgyad Szent ajándékodat: Bátoríts-meg lelkünket, Hogy valhassuk a' Christust. Adgyad hogy mi meg-győzhefsük ördögnek csalárdságát. Te vagy mi biztatónk, és bátorítónk.

Biztasd felelmes szivünket, hogy kétségbe ne-essünk, Halálunknak idején, De nagy bátorsággal, vigan, e' Világból ki-múlyunk. Jövel Vigasztaló Szent Lélek Isten, Amen.

M A S.

Nota: Jesus szent szivek arannya, &c.

Jövel Szent Lélek Ur Isten, Ki Atyával vagy egy Isten, Tégy mi-velünk kegyelmesen. A' Christusnak érdemé-ért.

Bűnösök vagyunk előtted, Nem-fogadtuk intétedet, Mi bűneinket fedezzed. A' Christ:

Ald-meg Szent Lélek szivünket, Szenteld-meg a' mi elménket, Ujíts-meg természetünket. A' Christ:

Te vagy szivünknek világa, Minket tart bűnnek foksága, Ne-legyünk ördög Országá. A' Christ:

A' hitet-

A' hitetlenségnek bűnét, Es kegyetlenségnek terhét, Ronts-el károhozat kötelét. A' Christ:

Vifellyed a' mi gondunkat, Néked adtuk mi-magunkat, Vezérelj a' mi útunkat. A' Christ:

Az igaz Hitnek gyümölcsét, s' Szeretetnek eggyeségét, Plántáld mindenütt jó híret. A' Christ:

Setétségünknek világa, Mi szivünknek nyájassága, Lelkünknek légy boldogsága. A' Christ:

Szent Lélek kérünk tégedet, Oltalmazd a' te igidet, Ismérhefsünk-meg tégedet. A' Christ:

Dicsiret Atya Istennek, Mi Urunk IESUS Christusnak, A' Szent Lélek Ur Istennek, Most, és mind örökké, Amen.

M A S.

Nota: Jövel Szent Lélek Ur Isten, lelkünk:

Jövel Szent Lélek Ur Isten, világosíts-meg elménkben, Erősíts-meg az igaz Hitben, Adgy szeretetet lelkünkben, s' kegyeséget szivünkben. Jövel vigasztaló Szent Lélek Isten.

Te származál az Atyától, Egyetemben a' Fiútól, Igaz Isten igaz Istentől, Világosság világságtól, Szeretet szeretettől. Jövel &c.

Te biztatod az árvákat, Vigasztalsz nyomorultakat, Bátorítod gyarló-voltunkat, Tanítod a' tudatlanokat, Igazgatod útunkat. Jövel &c.

Te adod a' bölcseséget, Tudományt, Nemes értelmet, Erőtséget, és kegyeséget, Tölled származik az igazság, Igaz Hit, és tisztaság. Jövel &c.

Lakozál kérünk mi-bennünk, Rekezd-ki a' bűnt belőlünk, Vedd-el a' kemény szivet tőlünk, Gerjezd-fel Szent szerelmednek, buzgóságát mi-bennünk. Jövel &c.

Ismérhefsünk-meg tégedet, Atyát, Fiút, egyetemben, Ki veled örök Istenségben, Uralkodik egy dicsőségben, Méltóságos felségben. Jövel &c.

Dicsőf.

Dicsőség legyen Atyának, Fiúnak, és Szent Léleknek, Egy bizony igaz Szent Istennek: Ki él, és uralkodik most, és mind örökkön örökké. Jóvel vigasztaló Szent Lélek Isten. Amen.

M A S.

Nota: A' Pünköftnek jeles napján.

AZ Pünköftnek jeles napján, Hálá legyen az Istennek. Örüllyünk, hálákat adván. Dicsiret Istennek.

A' Szent Lélek el-küldeték, Hálá: Es ma nekünk meg-adaték. Dics: Christu'nak mondása-szerint, Hálá: Es Szent fogadása-szerint. Dicsir: Mellyet az Apostoloknak, Hálá: Igire Tanítványoknak. Dicsiret: El-küldöm a' Vigasztalót, Hálá: Kit én néktek igirtem volt. Dicsir: Mely az igazságnak lelke, Hálá: Hiveknek kegyes vezére. Dicsiret: Kit én, és Atyám bocsátunk, Hálá: Bizonságot tészzen rólunk. Dics: Es engemet meg-dicsőit, Hálá: De titeket-is meg-tanít. Dicsiret: Minden lelki igazságra, Hálá: Mert ő vezérel jó útra. Dicsiret: Meg-feddi ő e' Világot, Hálá: A' bűnt tiltja, s' hamiságot. Dicsir: Es a hamis iteletről, Hálá: Minden hitetlenségekről. Dicsiret: Mostan ti sírtok, bánkodtok, Hálá: Akkor örültök, vigadtok. Dics: Azért mi-is igaz hitből, Hálá: Örvendezzünk mi szivünkéből. Dicsir: Világosítsa elménket, Hálá: Es vigasztallya lelkünket. Dicsiret: Az ő kedves ajándékát, Hálá: Adgya nekünk Szent Malasztyát. Di: Hogy végiglen mi ő-benne, Hálá: Meg-maradgyunk igaz Hitbe. Di: Atya, Fiú, és Szent Lélek, Hálá legyen az Istennek. Dicsiret legyen ezeknek. Egy örök Istennek. Amen.

M A S.

Nota: Spiritus Sancti gratia, &c.

A' Szent Léleknek Malasztya, Atya Istennek akarattya, Christus Jesusnak szép ajándéka, Minden hiveknek jó biztatója, és bátorítója.

Adaték

Adaték az Apostoloknak, Kik Világ-fzerte indulának, Minden bölcseségre tanittatának, Mindennek például ők adatának, és választatának.

Azért hivek már ne-fellyetek, Az Ur Istent ti dicsirjétek, Segítség-tekre nagy bátran kérjétek, Es vigasztalástokra reményétek, így énekellyetek:

Jóvel Szent Léleknek Malasztya, Jóvel lelkünk világósága, Jóvel mi szivünknek nagy bátorsága, Jóvel nyomorult árvák vigasága, Lelki nyájásága.

Jóvel lelkünk édes vendége, Idvességünk gyönyörüsége, Jóvel fáradságunk nagy könnyebsége, Jóvel hivednek nagy csendesége, tellyes reménsége.

Oh Szent Lélek Nemes tüköre, Keresztyéneknek segedelme, Szegény nyomorult árváknak vezére, Es benned bizóknak erős fegyvere, Nagyságos ereje.

Tölts-bé hivednek sziveit, Világosítsd lelki fzeimeit, Jóvel mosogasd-meg minden sebeit, Es kegyelmesen töröld-el bűneit, Bocsásd-meg vétkeiket.

Dicsirtésék az Atya Isten, Véle-eggyütt a' Fiú Isten, A' Szent Lélekkel mind egy Istenségben, Három személyben egyenlő felségben, Minden dicsőségben. Amen.

HYMNUS.

Spiritus Sancti gratia, Apostolorum pectora, Replevit sua: ss: gratia, Donans linguarum: ss: genera, linguarum genera.

Misit per Mundi clymata, Fari verbi potentia. Ut predicarent nuncium gratia, Variis lingvis omni creaturae, omni creaturae.

Dicens eis: Accipite Spiritum Sanctum hodie. Qui vos docebit: ss: omnia, Futura, atque presentia, atque presentia.

Dicens eis: Quando steteritis, Coram Regibus, & Dynastis. Nihil sitis: ss: solliciti, Quomodo aut quid loquamini, aut quid loquamini.

Mm

Dabitur

Dabitur vobis in illa hora, DEI virtus, & sapientia. Quae replebit vestra desideria, Suâ virtute :ss: divinâ, virtute divina.

Spiritum Sanctum misit hodie, Ab ætheris Rex gloriae. Huic canamus melos letitiæ, Plaudat, & omne decus harmoniæ, decus harmoniæ.

Ergo nunc cum tripudio, Benedicamus Domino. Laudetur Sancta :ss: Trinitas, DEO dicamus :ss: gratias, dicamus gratias. Amen.

Spiritus Sancti gratia. Nota eadem.

A' Szent Léleknek kegyelme, Apostolokat bé-tólte, Az ō Mennyei kegyelmességével, Aldván őket külömb-féle nyelvekkel, Sok külömb nyelvekkel.

Küldé őket e' széles Világra, ō Isteni hatalmássága, Hirdetésére Evangeliomnak, s' Tanítására Emberi-állatnak. Emberi-állatnak. Monda nékik: Imé vegyétek, E' mái-napon a' Szent Lelket, A' ki nyilván meg-jelenti ti-néktek, Az el-múlt dologokat, és jövendőket; Es mindenecket.

Mondván nékik: Midőn vitettek, Királyok, s' Fejedelmekhez mentek. Akkor ne legyetek szorgalmatosok; Miképpen, avagy mit kellyen szólnotok, Mit kellyen szólnotok.

Mert ugyan azon Szent órában, Az én Atyámtól szájatokban: Adatik Szent Léleknek bölcsesége, Kit meg-nem győzhet Ember eszessége, Ember eszessége.

Azért néki nagy lelki örömmel, Adgyunk hálát vig énekekkel. Dicsirtessék a' dicső Szent Hárnáság, Kinél vagyon amaz örök boldogság, Az örök boldogság. Amen.

Hymnus de Spiritu Sancto.

Veni Creator Spiritus, Mentis tuorum visita: Imple supernâ gratiâ, Quæ tu creâsti pectora.

Qui Paraclytus diceris, Donum DEI altissimi: Fons vivus, ignis, charitas, Et spiritalis unctio.

Tu septi-

Tu septiformis munere, Dextra DEI tu digitus: Tu ritè promissum Patris, Sermone ditans guttura.

Accende lumen sensibus, Infunde amorem cordibus: Infirma nostri corporis, Virtute firmans perpeti.

Hostem repellas longius, Pacemquè dones protinus: Ductore sic te prævio. Vitemus omne noxium.

Per te sciamus da Patrem; Noscamus atquè Filium: Te utriusquè Spiritum, Credamus omni tempore.

Gloria Patri Domino, Natoquè qui à mortuis, Surrexit, ac Paraclyto, In seculorum secula. Amen.

Veni Creator Spiritus. Nota eadem.

Iőj-el Szent Lélek Istenünk, Látogasd-meg sérült lelkünk, Malasztoddal tölts-bé szivünk, Kiket teremtél, s' légy bennünk.

Te vagy mi vigasztalásunk, Isteni nagy ajándékunk, Elő-kút, tűz, Szeretetünk, Lelkünk sebére kenetünk.

Te hét-féle adománya, Vagy Isten Jobjának úja, Atyától meg-ígért javunk, Vagy, s' torkunkban ékes szavunk.

Setét érzékenységünket, Világosítsd-meg szivünket, Gerjezd-fel szeretetünket, Erőssítsd gyengeségünket.

Űzd messze ellenségünket, Es add-meg békeségünket. Hogy te lévén mi vezérünk, Minden büntől távol legyünk.

Te-általad a' Szent Atyát, Tudhassuk, s' az ō Szent Fiát: Téged azok lehellését, Hidgyünk, s' Menyből el-küldését.

Dicsirtessél Atya Isten, Fel-támadott Fiú Isten. Te-is Szent Lélek Ur Isten, Most, és mind örökké, Amen.

ALIUS. Nota: Mittitur ad Virginem &c.

Nobis Sancti Spiritus gratia sit data, De qua Virgo Virginum fuit obumbrata, Cum per Sanctum Angelum fuit salutata: **VERBUM CARO factum est. Virgo fecundata.**

De MARIA Virgine Christus fuit natus. Crucifixus, mortuus, atquè tumulatus. Resurgens Discipulis fuit demonstratus, Et ipsis cernentibus in Caelos levatus.

Mm e

Summ

Suum Sanctum Spiritum, DEUS delegavit; In die Pentecostes suos confortavit. Et de linguis igneis, ipsos inflamavit, Relinquere orphanos eos denegavit.

Septiformem gratiam, omnes acceperunt: Quare idioma cuncta cognoverunt, Ad diversa climata Mundi, recesserunt, Fidemque Catholicam depraedicaverunt.

Spiritus Paraclytus fuit appellatus, Donum DEI, Caritas, Fons vivificatus. Spiritualis unctio, ignis inflammatus, Septiformis gratia, Charisma vocatus.

Dextra DEI digitus, virtus spiritualis, Nos defendat, eruat, ab omnibus malis: Ut nobis non noceat Daemon infernalis, Protegat, & nutriat foveat sub alis.

Spiritus Paraclytus nos velit juvare, Gressus nostros regere, & illuminare, Ut cum DEUS venerit, omnes judicare, Nos velit ad dexteram suam collocare.

Has Horas Canonicas cum devotione, Tibi Sancte Spiritus piâ ratione, Dicimus, ut visites inspiratione, Et fruamur jugiter Cœli regione. Amen.

Nobis Sancti Spiritus. Nota eadem.

MI-nékünk adattásék Szent Lélek Malasztya, Melytől árnyékozott, a' Szűzek Virága; Midőn ötet Gábriél, idvezléssel áldgya, s' Testbe öltözött Igét méhebe fogadgya.

Szűz Anyától születék Christus Istállóban, Kint, és halált szenvedvén, fekvék koporsóban, Es magát meg-jelentvén fel-támadásában, Tanítványi láttára méne Menyországban.

Pünkös- napján Szent Lelkét Isten el-küldötte, Az Apostolok szivét meg-erősítette. Tűzes-nyelvekkel őket fel-is gerjesztette, s' Hogy árván maradgyanak, azt meg-nem engedte.

Hét-féle ajándékot akkoron vévének, Azért minden nyelveket által-érthetének, Világnak külömb-külobb részére menének, s' Egy közönséges Hitet akkor hirdetének.

Hivatott

Hivatott Vigasztaló dicső Szent Léleknek, Isten ajándékának, kút-fő, s' szeretnek, Drága lelki kenetnek, meg-gyúladott tűznek, Hétfzeres adománynak, s' Nemes szerelemnek.

Isten jobb-keze úja ereje segítsen, Minden-némű gonosztól kegyes-sen meg-mentsen, s' Hogy a' kegyetlen ördög minket meg-ne-ferítsen, Táplállyon, óltalmazzon, s' szárnya-alá rejtsen.

Vigasztaló Szent Lélek minket gyámolítson, Utunkat vezérellye, s' meg-világosítson: Hogy minket itéletkor az Isten meg-ízán-nyon, Es az ő Jobba-felé kedvesen ízólítson.

Ez el-rendelt órákat ahítatósággal, Néked mondgyuk Szent Lélek lelki buzgósággal. Hogy minket meg-látogass lelki-sugallással, s' Mind örökké élhessünk Menyben vigasággal. Amen.

IN SOLEMNITATE CORPORIS CHRISTI.

URNAPI PROCESSIONA.

Nota: Kyrie Magne DEUS, &c.

KYRIE, IESU Christe, Corpus tuum tradidisti, Per quod Mundum redemisti, salvásti. Eleison.

CHRISTE, panis Vita, Rex Cœlice, Mundi salus, & vita. Eleison.

KYRIE, Caro Christi, Panis Sancte, & Medice, Per quod Mundum redemisti, salvásti. Eleison.

Hymnus D. Thomæ Aquinatis.

Pange lingua gloriosi, Corporis mysterium. Sangvinisq; pretiosi, quem in Mundi pretium, Fructus ventris generosi, Rex effudit gentium.

Nobis datus, nobis natus, ex intacta Virgine, Et Mundo conversatus, spasso Verbi semine, Sui moras incolatus, miro clausit ordine.

In supremæ nocte Cœnæ, recumbens cum fratribus, Observatâ lege plene, cibus in legalibus, Cibum turbæ duodenæ, se dat suis manibus.

Min 3

Verbum

Verbum Caro, panem verum, verbo carnem efficit, Fitque Sanguis Christi, merum; et si sensus deficit, Ad firmandum cor sincerum, sola fides sufficit.

Tantum ergo Sacramentum, veneremur cernui, Et antiquum documentum, novo cedat ritui, Praestet fides supplementum, sensuum defectui.

Genitori, Genitoque laus, et jubilatio: Salus, honor, virtus quoque sit, et benedictio, Procedenti ab utroque compar sit laudatio. Amen.

Panga lingua gloriosi. Nota eadem.

Mondgy éneket zengő nyelvem szentséges Ur testének, Adgy hála-
kat buzgó lelkem, drágalátos Vérenék: Kit a' Szűznek méhé-
ből vön, s' ád Emberi-Nemzetnek.

E' Világra hogy született tiszta Szűznek méhéből, Szent Igével le-
geltetett hozzánk-való kedvéből: Lakásának véget vetett, csu-
dálatos rendiből.

Vég-Vacsorán mikor ennék kedves Tanítványival, Az Innepet hogy
szentelnék ő Törvénynek módgyával, Kenyér, és bor szine-
latt, Testetadá magával.

A' Test Ige, kenyér Testé, s' a' bor Vérré változék, Ha az elme, s' érzé-
kenség ezekben meg-ütköznék, Gyarlósága mi szívünknek Hi-
tünkkel erősödgyék.

Azért ezt a' nagy Szentséget, le-borúlván imádjuk, Teste, Vére a'
Christusnak mert itt vagyunk jól tudgyuk: Ha az elme tompa er-
re, Hitünkkel meg-foghattyuk.

Az Atyának, és Fiúnak dicsőret, és tisztelése, Szent Lélekkel egyetem-
ben áldás, örök dicsőség. Háromságban egy Szent Istent, áld-
gyon minden Nemzetség. Amen.

Prosa D. Thomae Aquin. de SS. Sacramento.

Lauda Sion Salvatorem, Lauda Ducem, et Pastorem, In Hymnis, et Canticis.
Quantum potes, tantum aude, Quia major omni laude; Nec laudare sufficit.
Laudis thema specialis, Panis vivus, et vitalis, Hodiè proponitur.
Sic laus plena, sit sonora, Sit jucunda, sit decora, Mentis jubilatio.

In hac

In hac mensa novi Regis; Novum Pascha, Novae Legis: Phase vetus terminat.
Quod in Coena Christus gessit, Faciendum hoc expressit, In sui memoriam.

Dogma datur Christianis, Quod in Carnem transit Panis, Et Vinum, in Sangvi-
nem.

Quod non capis, quod non vides, Animosa firmat Fides, Praeter rerum ordi-
nem.

Caro cibus, Sanguis potus, Manet tamen Christus totus, Sub utraque specie.

A sumente, non concisus, Non confractus, non divisus, Integer accipitur.

Sumit unus, sumunt mille, Quantum isti, tantum ille, Nec sumtus consumitur.

Sumunt boni, sumunt mali, Sorte tamen inaequali, Vita, vel interitus.

Mors est malis, Vita bonis: Vide parvis sumptionis, Quam sit dispar exitus.

Fracto demum Sacramento, Ne vacilles sed memento, Tantum esse sub fra-
gmento, Quantum toto tegitur.

Nulla rei sit scissura, Signi tantum sit fractura, Quam nec status, nec statura.
Signati minuitur.

Ecce Panis Angelorum, Factus cibus viatorum, Verè panis filiorum, Non
mittendus caecibus.

In figuris praesignatur, Cum Isaac immolatur; Agnus Paschae deputatur; Da-
tur Manna Patribus.

Bone Pastor, Panis verè, IESU nostri miserere. Tu nos pasce, nos tuere; Tu
nos bona fac videre, In terra viventium.

Tu qui cuncta scis, et vales, Qui nos pascis hic mortales: Tuos ibi commensa-
les, Coheredes, et sodales, Fac Sanctorum civium. Amen.

Lauda Sion Salvatorem. Nota eadem.

Dicsird Sion Meg-váltodat, Vezéredet, Pásztorodat, Vig szivel, és
énekkal.

A' mint lehet, úgy tiszteljed; Mert alacsonyb minden ügyed, s'
Nem érsz tiszteletivel.

Ez áldásban fel-tótt czélunk, Első, s' öltető kenyérünk, Ez napon
helyhezterik.

Tellyes

Tellyes legyen, hangos legyen; Vig, és tiszteletes legyen, Lelki ör-
vendezésünk.

Ez asztalnál, új Királynak, új Húsvéttya. O-tartásnak Húsvéttyát, el-
fogyattya.

A' mit Urunk cselekedet, Mi-is cselekedgyük, íntett, Szent emleke-
zetire.

Az Hiveknek Hit adatik; Hogy a' Kenyér, Testé válik, s' a' Bor, Chri-
stus Vérévé.

A' mit nem-látz, s' meg-nem foghatz, Erős Hit azt gyámolitsa, Ter-
mészetnek felette.

A' Test étel, a' Vér ital, De a' Christus épségben áll, Mind egy, s'
mind két szín-alatt.

Az évóktól szegettetlen, Oszlattatlan, törtetetlen, Vétettetik egészzen.
Vészi egy, és vészi ezer, De annyit egy, mennyit ezer: Az évés sem
fogyattya.

Mind jók, s' mind gonoszok észik. De ellenző forsát vészik, Eltekre
vagy vesztekre.

Amott élet, imitt halál. Nézd mely ellenző forsban áll, Azon étel-
nek vége.

Meg-törtetvén a' Szent Ostya, Ne tántorogj, a' Hit tartya, Hogy an-
nyi van egy morsában, Mennyi egész épségben.

Allattyában törhetetlen, Tördelés van csak a' színben, Mellyel szín-
alatt lévőben, Nem esik fogyatkozás.

Imé Angyalok kenyere, Embereknek lön étele, Bizony fiaknak étele,
Ebeknek nem-vetendő.

Te jó Pásztor bizony étkünk, IESUS légy kegyelmességünk: Fel-
nevelőnk, meg-örizőnk; Minden jókkal gazdagítónk, Az élők-
nek földében. Amen.



CANTIONALE
CATHOLICUM.

Régi és Új, Deák és Magyar

EGYHÁZI



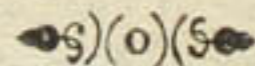
N E K E K,
D I C S I R E T E K,
és *Lytaniák.*

Kikkel a' Keresztyének Esztendő-által-való Tem-
plomi-Solemnitásokban, *Processiókban*, és
egyébb áhítatóságokban, és Te-
metéskor szoktanak
élni.

Most újonnan ki-bocsáttattak:

P A R S II.

A' Szent FERENCZ Szerzetiben lévő
KAJONI FRATER JANOS által.
Superiorum permissu.



A' CSIKI-KALASTROMBAN,

Nyomtattatott, Cassai András által. 1676-ben.



CANTUS

De

SACROSANCTA TRINITATE.

A' SZENTHAROMSÁGROL.

Hymnus SS. Ambrosii, & Augustini.

TE DEUM laudamus; te Dominum confitemur.
 Te aeternum Patrem; omnis Terra veneratur.
 Tibi omnes Angeli; tibi Coeli, & universae potestates.
 Tibi Cherubim, & Seraphim: incessabili voce proclamant:
 Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus DEUS Sabaoth.
 Pleni sunt Coeli, & Terra: Majestatis gloriae tuae.
 Te gloriosus Apostolorum Chorus.
 Te Prophetarum laudabilis numerus.
 Te Martyrum candidatus laudat exercitus.
 Te per Orbem Terrarum: Sancta confitetur Ecclesia.
 Patrem immensae Majestatis.
 Venerandum tuum verum, & unicum Filium.
 Sanctum quoque Paraclitum Spiritum.
 Tu REX gloriae CHRISTE.
 Tu Patris sempiternus es Filius.
 Tu ad liberandum suscepturus hominem: non horruisti Virginis uterum.
 Tu devicto Mortis aculeo: aperuisti credentibus regna Coelorum.
 Tu ad dexteram DEI sedes: in gloria Patris.
 Judex crederis esse venturus.
 Te ergo quaesumus, tuis famulis subveni: quos pretioso sanguine redemisti.
 Aeterna fac cum Sanctis tuis gloria munerari.
 Salvum fac Populum tuum Domine: & benedic hereditati tuae.
 Et rege eos, & extolle illos: usque in aeternum.



Per sin-

Per singulos dies benedicimus te.
 Et laudamus Nomen tuum in saeculum: & in saeculum saeculi.
 Dignare Domine die isto: sine peccato nos custodire.
 Miserere nostri Domine: miserere nostri.
 Fiat misericordia tua Domine super nos: quemadmodum speravimus in te.
 In te Domine speravi: non confundar in aeternum. Amen.

Te DEUM laudamus, &c.

TEged Isten dicsírünk: téged Urnak vallunk.
 Téged örök Atya Istent: minden földi-állat tisztel.
 Néked minnyájan az Angyalok: néked az Egek, és minden hatal-
 malságok.
 Néked a' Cherubin, és Serafin Angyalok: szüntelen szóval énekelnek.
 Szent, Szent, Szent, a' Seregeknek Ura Istene.
 Tellyesek a' föld, és az Egek: Felségednek dicsőségével.
 Téged az Apostoloknak dicsősféges Karok.
 Téged a' Prófétáknak dicsiretes számok.
 Téged a' Mátyroknek fényes seregi dicsírnek.
 Téged széles e' Világon: vall, és dicsír az Anya-szent-egyház.
 Véghetetlen-Felségű Atya Istent.
 A' te tiszteletes, igaz, és egyetlen-egy Fiadat.
 A' Vigasztaló Szent Lelket-is.
 Te dicsőségnek Királya Christus.
 Te az Atya Istennek örökké-való Fia vagy.
 Te a' meg-szabadítás-ért fel-vévén az Emberi természetet: nem iszo-
 nyodtál a' Szűznek méhétől.
 Te meg-győzvén az halál fulákját: meg-nyitád hiveidnek Menyor-
 szágot.
 Te az Istennek jobján ülsz: Atyádnak dicsőségében.
 E' Világra-jövendő Birónak: hiszünk téged lenni.
 Téged azért kérünk légy segítségvel a' te szolgaidnak: kiket Szent
 Véreddel meg-váltottál.

Nn 2

Engedd

Engedd hogy az örök boldogságban: a' te Szenteiddel együtt megajándékoztassunk.

Idvezítsed Uram a' te népedet: és áld-meg a' te örökségedet.

Igazgasd őket, és fel-magasztallyad: most, és mind örökké.

Minden napokon áldunk tégedet.

Es dicsírjük a' te Nevedet örökké: és mind örökkön örökké.

Méltóztassál Uram, e' máj-napon: minden bűntől minket meg-örizni.

Könyörűly rajtunk Ur Isten: könyörűly mi-rajtunk.

Légyen a' te irgalmad Uram mi-rajtunk, a' mint te-benned bízunk.

Te-benned bízam Uram: örökké meg-nem szégyenülök. Amen.

DE SANCTA TRINITATE PROSA.

Nota: *Lauda Sion Salvatorem.*

Profitentes Trinitatem, Veneremur Unitatem, Pari reverentiâ.

Tres Personas asserentes, Personali differentes, A se differentia.

Simplex esse, simplex posse, Simplex velle, simplex nosse, Cuncta sunt simplicia.

Non unius quam duarum, Sive trium Personarum, Minor efficacia.

Pater, Proles, Sacrum Flamen, Deus unus. Sed hi tamen, Habent quaedam propria.

Una Virtus, unum Numen, Unus splendor, unum Lumen, Hæc una, quod alia.

Patri Proles est æqualis, Nec hoc tollit Personalis, Amborum distinctio.

Patri compar, Filioquè, Spiritualis ab utroquè, Procedit connexio.

Nil in Deo præter Deum, Nulla Virtus præter eum, Qui creat causalia.

Dignè loqui de Personis, Vim transcendit rationis, Excedit ingenia.

Serva fidem, forma mores, Nec attendas ad errores, Quos damnat Ecclesia.

Trinxit laus Unitati, Sit & simplex Trinitati, Coæterna gloria. Amen.

MAS.

M A S.

Nota: Menynek, földnek, &c.

Szent Háromság, és csak Egy Istenség, Kit meg-nem fog semmi érzékenység: Mi-vóltodban vagy on olly nagy Szentség, Három Személy, és egyenlő Felség.

Téged vallunk egy örök Istennek, Kezdet-nélkül-való Természetnek: Atya, Fiú, Szent Lélek Istennek, Három Személyt és csak egy Istennek.

Te teremtéd Mennyet, és a' Földet, Atya Isten: s' minden ékesség: Te Szent Fiad Vére váltott minket, A' Szent Lélek vigasztal bennünket.

Bé-bocsátád szivünkben Lelkedet, Meg-szentelvén a' mi életünket: Bátorítván szomorú szivünket, Erősítvén bennünk a' Szent Hitet.

Ez-után-is kérünk ne-hadgy minket, Igaz Hitben tarts-meg hivedet: Menyben kásluk szép dicsőségedet, Magasztalván Szent Istenségedet.

Dicsírtesél Felséges Ur Isten, Atya, Fiú, Szent Lélek Ur Isten: Szent Háromság egy bizony Ur Isten, Mind örökkön örökké úgy légyen. Amen.

H Y M N U S.

Pro diebus Sabbathi, ad Vesperas.

O Lux beata Trinitas, Et principalis Unitas: Jam Sol recedit igneus, Infunde lumen cordibus.

Te manè laudum carmine, Te deprecemur vespere: Te nostra supplex gloria, Per cuncta laudet secula.

DE O Patri sit gloria, Ejusque soli Filio: Cum Spiritu Paraceto, In sempiterna secula. Amen.

Nn 3

Ungari-



Ungaricè. Nota eadem. Vel, O gloriosa Domina.

OH te bődög Szent Háromság, s' Méltóságos nagy Uraság: Már el-mégyen a' Nap-világ, Légy szívünkben világosság. Téged dicsírünk Verfekkel, Reggel, estve könyörgéssel: Téged imádó nyelvünkkel, Aldunk szép tiszteletekkel. Dicsőtség légyen Atyának, Es egyetlen-egy Fiának: A' Vigasztaló Malasztanak, Mind örökké egy Urunknak. Amen.

M Á S.

Nota: Hálá-adásunkban rólad &c.

OH örökké-való Egység, és Háromság, A' kit meg-nem foghat Emberi-okosság, Kinek függ kezétől minden állandóság, Mind Mennyen, és Földön-való hatalmosság. Fiúhoz hasonló örök Atya Isten, Atyával egyenlő Fiú örök Isten: Ezekből származó Szent Lélek Ur Isten, Jőj-el világosíts homályos szívünkben. Adgyad hogy én elmém csak te-reád nézzen, Mindent hátra-vertén csak téged keressen: Es hagyományidtól mind-örökké függjen, Te-néked szolgálni mindenkor kész légyen. Te kegyelmes Atya bocsásd-meg bűnünket, Te Fiú, Atyádhoz irtsad öfvenyünket: Szent Lélek tarts nekünk égő szövetneket, Hadd lássuk Mennységben szép fényeségedet. Légyen nagy dicsőtség néked nagy Uraság, Ki az Egy-állatban vagy tellyes Háromság: Mennyen, és a' Földön örökös Méltóság, Kit tisztel, és imád, a' Föld, és Menyország. Amen.

A L I U S.

Nota: Mittitur ad Virginem &c.

Quicumque vult animam firmitèr salvare, Tres Personas credere, ipsas honorare, Tenetur; & precibus jugitèr orare, Unum DEUM dicere, solum adorare.

Trinita-

Trinitatem credimus summum Genitorem, Sanctum ejus Filium, nostrum Redemptorem: Sanctumque Paracletum gratiæ Datorem, Unum tamen dicimus DEUM Creatorem.

A se Patrem credimus, cum hunc generavit, Filium, de lumine, lumen resultat: Procedentem Spiritum uterque spiravit, Neuter horum genuit ipsum, vel creavit.

Ad Patrem vox pertinet super baptizatum, Quæ sonuit Filium humanè vocatum: Naturæ susceptio, columbæ volatum, Credimus Spiritui Paracletico datum.

In Patre potentia cuncta denotatur, Filio prudentia omnis declaratur: Gloria Paracletico universa datur, Qui cum Patre, Natoque conglorificatur.

Voluntate Filius Patris incarnatus, Est de Sancto Spiritu: de Virgine natus, Crucifixus, mortuus, atq; tumulatus, Resurgens à mortuis Cælis elevatus.

Et per ipsum erimus omnes judicati, Beati ad gloriam æternam vocati: Ad poenas perpetuas ibunt condemnati, Hæc omnia tenentur credere beati.

Hæc horas sic recolo, ut in Trinitate, Veneretur Unitas, & in Unitate, Honoretur Trinitas. Atque pietate, Faciat me credere hoc cum firmitate. Amen.

Quicumque vult. Nota eadem.

HOgy-ha valaki akar idvefséget nyerni, Három Személyt kell hinni, és őket tisztelni: Es szép könyörgésekkel szüntelen kérlelni. Egy Istent kell mondani, s' egyedül imádni.

A' Háromságban hiszszük Mennyei Atyánkat, Ó szerelmes Szent Fiát, a' mi Meg-váltónkat: Vigasztaló Szent Lelket Kegyelem-adónknak, Mondunk; de csak egy Istent tartunk Alkotónknak. Magától van az Atya hogy szülné Szent Fiát, Akkoron világosság mutatá világát: Mind a' kettő fuvallá származott Malasztját, De egyik sem tarthattya, mint saját munkáját.

Keresztelt Fiún-való szó, az Atyát nézi, A' természet fel-vétel, a' Fiat tekinti: A' Galamb repülését de a' mi illeti, A' Léleknek adott, bizonnyal kell hinni,

Hata-

Hatalom az Atyában nekünk jelentetik. A' Fiúban okosság ki-nyilatkoztatik. Szent Léleknek dicsőség mindenütt adatik. Ki, Atyával, Fiúval együtt tiszteltetik.

Atya akarattából Fiú testfedik. Szent Lélektől fogonik. Szűztől születtetik. Meg-feszül, kínnal meg-hal, és el-temettetik. Fel-támadván halálból, Menyben emeltetik.

Es ő általa lészünk minnyájan itilve. Hol a' jók hivattatnak örök dicsőségre. A' gonoszok de mennek örök büntetésre. A' hiveknek ezeket, mind el-kell hinnie.

Illy szentséges igéket mellyet most én mondok, Szent Háromság egy Isten, te-elődben nyújtok. Légy velem mikor végső óramra fordúlok. Illyen Hitben tarts Uram, míg hozzád indulok. Amen.

ALIU S. Nota eadem.

Alme rerum conditor in Personis Trine, Quem unius fateor virtutis Divinae: Te laudare molior stylo columbinæ, Vocis, salva deprecor me in meo fine. Benedicam Domine tuam Majestatem, Cœlesti cum agmine per aternitatem: Si tuo cum lumine meam cœcitatem, Pellis, & cum crimine omnem pravitatem.

Causa tu pulcherrima omnium bonorum, Quam laudat Catholica Plebs, sonis Hymnorum: Ausfer cuncta lubrica desideriorum, Nec non & phantastica, cum causis eorum.

ENS quod laudant Superi summo cum comatu, Angeli, & ceteri Cœli comitatu: Ad te clamant miseri maximo ploratu, A suo ut liberi fiant incolatu.

Grates nunc referimus Sanctæ Trinitati, Quâ sumus, & vivimus fide congregati: Tibi nos prosternimus summæ bonitati, Ut nos mundes ocyus à sorde peccati.

Verè Lux es Nobilis, super omnem lucem, Quem nostrum cum Angelis profitemur Ducem: A nobis cum scandalis hostem pelle trucem, Qui ligatus vinculis est per Sanctam Crucem.

Christia-



Christianæ pluribus malis jam oppressæ, Plebi, DEUS citius digneris adesse: Dum naturæ legibus mori est necesse, Electorum Coetibus fac nos interesse.

Zelotes amabilis, Pater, Logos, Flamen, Quem laudat cum Angelis nostrum congregamen: Servet à periculis nos tuum solamen, Et finitis sæculis, ad te ducas, Amen.

Alme rerum. Nota eadem.

Allatok teremtoje, ki Személyben három, Egy Isteni ereje vagyon, a' mint vallom: A' te dicsiretedre galamb-szóm indítom, Kérlek vigy idvességre végemen kívánom.

Aldom Uram fel-szóval, te Szent Felségedet, A' Mennyei Karokkal örökké Nevedet: Ha világozsággal meg-vakúlt szememet, Meg-gyógyítod rútsággal fertezet szívemet.

Téged ékes okának mondunk minden jóknak, Kit Seregi a' jóknak dicsirettel áldnak: Mocsikai mosódgyanak mi kívánságinknak, Minden gondolatinknak okai müllyanak.

VA G Y, kit lelkek dicsirnek nagy igyekezettel, Angyalok, és egyebek Mennyei sereggel: Nyavalyások kiáltnak keserves bezzéddel, Hogy ki-menekednének testekből szépséggel.

Hálákat mostan adunk a' Szent Háromságnak, Kiben vagyunk, és élünk népe Egyházának: Elötte le-borúlunk kegyelmes orczádnak, Hogy hamarabb tisztúlljunk gazzától mocskunknak.

Nemesb világozság vagy, minden fenyezségnél, Nálunk Angyali Had-nagy vallunk hogy már lettél: Ellenségtől el-ragadgy, kit régen meg-gyóztél, Néki mentséget ne-adgy, kit fán meg-kötöztél.

Sok nyomorúságokkal meg-epedt népednek, Isten légy ótalommal a' Keresztyénségnek: Romlására a' halál midön jó a' testnek, Tégy a' Választottakkal lakosá Mennységnek.

Atya, Fiú, Szent Lélek, kit egy szerezetben, Angyalokkal dicsirnek Seregink egyemben: Tüze kegyesegednek égessen szívünkben, Idők ha végezödnek, végy te-bozzád, Amen.

Oo

MAS.

M A S.

Nota: Angyaloknak Nagyságos Afzszonya.

Imádunk mi téged Szent Háromság, Kiben semmi nem lehet hamisság: Hanem csak az Szent örök igazság, Segítségre bizony nagy gazdagság.

Atya, Fiú, és Szent Lélek Isten, Három Személy, de egy erősségben: Fogyatkozás nálad semmi nincsen, Uralkodván örök dicsőségben.

Imádunk mi téged Atya Isten, Fiad-által könyörgünk szüntelen: Szent Lelkedet önts-belénk tellyesen, Hogy meg-tartsön végig igaz Hitben.

Imádunk mi téged Fiú Isten, Kit az Atya szült örök időkben: Es éretünk alkalmas időben, Bé-öltözél nyomorult testünkben.

Kint szenvedél, meg-halál érettünk, Hogy általad le-mofatnék szennyünk: Es Szent Atyád kedvellene bennünk, Kik tégedet igazán tisztelünk.

Imádunk mi tégedet Szent Lélek, Ki, tüzetől meg-gyuladván égek: Szerelmedtől ugyan meg-éledek, Bánatimban vigasztalást lelek.

Te vagy nekünk kedves vigasztalónk, Órdög-ellen harczunkban biztatónk: Félelmünkben erős bátorítónk, El-estünkben te vagy gyámolítónk.

Te származál az Atya Istentől, Egyetemben a' Fiú Istentől: Nem-születvén, hanem szerelmektől, Fualtatál, mint egy erős szélből.

Téged azért egy örök Istennek, Vallunk, s' hiszünk egyenlő erőnek: Meg-szentelő Szent Lélek Istennek, Háromságban harmadik Személynek.

Dicsirtésél azért Szent Háromság, Teremtő Ur és nemző Atyaság: Meg-testesült született Fiúság, Es Szent Lélek örvendő vigaság. Amen.

HYM-

HYMNUS.

Nota: Ave Maria, bődög Isten Annya.

O Pater Sancte miris atque pie, O IESU Christe Fili venerande, Paracleteque Spiritus & alme, DEUS aterne.

Trinitas Sancta, Unitasque firma, Deitas vera, bonitas immensa, Lux Angelorum, Salus Orphanorum, Spesque cunctorum.

Serviunt tibi cuncta quae fecisti, Te benedicunt, laudant quos creasti. Nos quoque tibi psallimus devoti, Tu nos exaudi.

Gloria tibi omnipotens DEUS, Trinus, & Unus, magnus, & excelsus. Te decet Hymnus, Honor, Laus, & Decus, Omne per ævum. Amen.

OH mi Szent Atyánk, kegyes, és kegyelmes, O IESUS Christus, tisztelendő Fiú, Vigasztaló, és éltető Sz Lélek, Egy bizony Isten.

Te Szent Háromság, és erős Eggyesség, Felséges jóság, és bizony Istenség, Angyalok Napja, árvák segítsége, Bűnös reménye.

Neked szolgálnak teremtett-állatid, Dicsirnek téged minden alkotmányid: Mi-is te-neked dicsiretet mondunk, Halgass-meg kérünk.

Dicsőség néked Minden-ható Isten, Ki állatban Egy, és Három Személyben: Tégedet illet tisztesség, dicsiret, Örökké, Amen.

DE DULCISSIMO NOMINE JESU,

A' Drágalátos JESUS Nevéről.

IESU Salvator, Mundi amator. Tu es florum flos. O IESU pie, Fili MARIÆ, Eja audi nos.

Alme Rex Regum, Conditor rerum.

Bellator fortis, devictor mortis.

IESU benigne, honore digne.

Sponse Cœlestis, Divine testis.

O gloriose, IESU formose.

Ovium Pastor, noster plasmatior.

O IESU dulcis, qui nos hic fulcis.

Tu es Florum Flos.

O IESU pie, Fili MARIÆ, Eja audi nos.

Oo 2

O Con-

O Consolator, & Vitæ sator.
 Nostrum solamen, dulce levamen.
 O IESU mitis, ô vera vitis.
 IESU mirande, & prædicande.
 Patriarcharum lux Prophetarum.
 Apostolorum Doct̃or Doct̃orum.
 Gemma Virtutum, fac iter tutum.
 Ad Cœli Regna nobis æterna.
 Sit tibi Christe modulus iste.
 Et tibi Pater, honor ter, quater.
 Sit Trinitati, quam laudant Sancti.

Tu es Florum Flos.
 O IESU pie, Fili
 MARIÆ, Eja au-
 di nos.

AFFECTUS IN IESUM SUPER OMNIA
 amabilem.

Per contemptum quatuor Elementorum.

Vis tibi dicam IESU mi? Mei amorem animi? Quo accensus incalcescit
 inardescit. Quidquid amabile Mundus dat, Cor IESU minùs æstimat.
TERRA thesauris allicit, Flores spirantes exerit, Monstrat flores, mon-
 strat frondes, Urbes, montes. Quidquid amabile TERRA dat, Cor
 IESU minùs æstimat.
MARE corallum jactitat, Se diligendum prædicat, Uniones & Syrenes,
 fontes amnes. Quidquid amabile MARE dat, Cor IESU &c.
Ælabilis AURA sibilat, Aves in me circumvolant, Quidquid vivit, per me
 spirat, & se gyrat. Quidquid amabile AURA dat, Cor &c.
IGNIS ad hæc ingreditur, Is ita cor alloquitur: Suum vitalem dans calo-
 rem, dans ardorem. Quidquid amabile IGNIS dat, Cor &c.
CARO venatur sensibus, Sensus adhæret dapibus, Inescatur, impingvatur,
 dilatatur. Quidquid amabile CARO dat, Cor IESU minùs æstimat.
DOEMON irrepit callidus, Allicit cor honoribus, Ponit fraudes inter lau-
 des, cantus, saltus. Quidquid amabile DOEMON dat, Cor &c.
 Adde mundorum millia, Mille millena gaudia, Cordis æstum non explebunt,
 non arcebunt. Quidquid amabile TOTUM dat, Cor IESU minùs
 æstimat. Amen.

ALIUS.

A L I U S.

EGO amo te, & tu amas me, ô dulcissime Seraphim Rex, Salus hominum,
 Vita & Spes. Et tu amas me, plusquàm ego te, ô quàm grandis est
 amor iste, dilectissime, IESU Christe. R. Occiderunt te propter
 servum me, Et tu solus es Vita hominum, Salus & Spes.
 Tu creâsti me, ego læsi te, In patibulo video te, in deliciis respice me. Tu or-
 natum me, ego nudum te, Tua anima erit pro me, meam teneo solum
 pro te. R. Audi IESU me deprecantem te, Et perducas me, ubi
 Angeli vivunt in te. Amen.

A L I U S.

Gaudete dulces lacrymæ, cesset dolor. O IESU plenus gratiæ, crescit
 amor. R. Amor IESU, mea Vita, Salus mea, Spes mea, Voluptas
 mea infinita.
IESU meum solatium, Cœli Numen, Fons vivus, omne gaudium, mentis
 Lumen. R. Tu Lux Mundi, tu Thesaurus, tu Salvator, tu Cœli Rex,
 tu Cœlestis Imperator.
IESU flos Matris Virginis, dulcis ori, Amore tui Nominis fac me mori. R.
 Frivola Mundi voluptas, quàm vilescit, Et mens ad nect̃ar Cœlesti in-
 ardescit.
 Tu mea gloriatio, meus odor, Amoris consummatio, totus ardor. R. Te præ-
 dicat Cœli Chorus, te honorat, Et tuas laudes replicat, te adorat.
 O IESU mi dulcissime, Vitæ vena, Spes suspirantis animæ, & Corona. R.
 Tibi Laus, tibi Honor, tibi Regnum, Tibi Cultus, tibi Decus in æter-
 num. Amen.

M A S.

Nota: O gloriosa Domina, &c.

OH én szerelmes IESUS-om, Kegyes Teremtõm, Királyom,
 Eletem, világozságom, Koronám, és boldogságom
 Lelkemnek édes vendége, Drága kincse, s' Vő-legénye: Kérlek ne-
 távozzál tõlem, Maradgy mindenkor én-velem.

Oo 3

Hogy

Hogy gyarló testem nyugodgyék, De lelkem el-ne aludgyék: Csak te-benned gyönyörködgyék, Veled bátran nyájaskodgyék.
Szent Neved legyen paísa, Fényes sífakja, s' pánczélya: Te Szent Keresztetted fegyvere, Ellenségem rettentője.
Ments-meg hirtelen haláltól, Órdög incselkedésétől: Testnek fertelmességétől, Minden halálos-vétektől.
Hálát adgyunk az Istennek, Atya, Fiú, Szent Léleknek: Egyenlő három Személynek, Egy-állatú Istenségnek. Amen.

M A S.

Nota: O Istennek Szent Annya &c.

○ Istennek Szent Fia, ó szépséges IESUS. Mennyeknek alkotója. Edeséges IESUS.
Tekints reánk szemekkel, ó szépséges IESUS. Látogass kegyelmeddel. Edeséges IESUS.
Adgy Malasztot népednek, ó szépséges Iesus. Kik szüntelen dicsírnék. Edeséges Iesus.
Országunknak óltalma, ó szépséges Iesus. Tündöklő Arany-alma. Edeséges Iesus.
Ne-hadgy minket el-vefzni, ó szépséges Iesus. Bűnnek torkában efeni. Edeséges Iesus.
Gerjezd-fel mi szívünket, ó szépséges Iesus. Vidd bé Menyben lelkünket. Edeséges Iesus.
Efedezzel érettünk, ó szépséges Iesus. Légy mindenkormellettünk. Edeséges Iesus.
Ne-forduly-el orczáddal, ó szépséges Iesus. Tölcs-bé ajándékiddal. Edeséges Iesus.
Óncs-belénk szerelmedet, ó szépséges Iesus. Tisztán égő tűzedet. Edeséges Iesus.
Hogy Szűz testel szolgállyunk, ó szépséges Iesus. Tiszta szívünkkel áldgyunk. Edeséges Iesus.

Segíts

Segíts kérünk, minnyájan, ó szépséges Iesus. Halálunknak óráján. Edeséges Iesus.
Gyönyörködgyél Mennyégben, ó szépséges Iesus. Szenteknek seregiben. Edeséges Iesus.
Vég-nélkül dicsírtefésél, ó szépséges IESUS. Atya, Fiú, Szent Lélek, Edeséges IESUS. Amen.

M A S.

Nota: *Salve mundi salutare, &c.*

Batorítója szívünknek, Vigaszralója lelkünknek, Légy ó IESUS életünkben, s' Mellénk-álly minden igyünkben. O IESUS légy segítségünk: Nincs kivüled remétségünk.
Ónts-reánk Szent áldomáfid, Küld hozzánk régi áldáfid: Gyógyíts-meg lelkünk fájdalmat, Enyhíts-meg szívünk siralmat. O &c.
Lám azt ígirted mi-nékünk, Szent Nevedben a' mit kérünk: Minden meg-adatik nekünk, Ne-nézd tehát a' mi vértünk. O &c.
Kegyelmes Menybéli Király, Vérkeink-ért meg-ne útály: Sőt kegyelmesen mellénk szály, Nagy erőddel környülünk ály. O &c.
Írigy órdög ne-bánthasson, Kisírteti ne-árthasson: Mellénk közel ne-járhasson, Hogy hozzája ne-hajthasson. O &c.
Szent Háromság áldott legyen, Szent kedvében minket végyen: Es kívánt jót velünk tégyen, Mondgya minden Lélek, Amen.
O IESUS légy segítségünk: Nincs kivüled remétségünk.

A L I U S.

Nota: *O mi pulcher floscule. fol. 88.*

IESU cordis gaudium, salve IESU. Pectoris incendium, salve IESU.
Animæ præsidium, salve IESU. Salve bone IESU.
Nihil te est svavius, svavis amor. Nihil te est dulcius, dulcis amor. Nihil te est mitius, mitis amor. IESU mitis amor.
Millies te cogito, veni Sponse. Millies te flagito, veni Sponse. Millies te ro-gito, veni Sponse. Chare veni Sponse. Merge

Merge me visceribus, Cor liquefcit. Lacta me uberibus, mens dulcescit. Conde me vulneribus, spes virefcit. Vita repubescit.

Frigeo; accende me, ó Creator. Lugeo; solare me, ó Solator. Morior; defende me, ó Salvator, IESU mi Salvator. Amen.

M A S.

Nota: O Istennek Szent Anyja, &c.

<p>IDvez-légy Szent életünk, Buzgó szível imádunk, Igédet magasztallyuk, Jőj mi-hozzánk, ne-kétség, Hogy szeressük Országod, Azért kegyes Pellikán, Szent testednek kínnyait, A' te nagy érdemedet, Igy gerjed-fel mi szivünk, Mert a' te Szent szerelmed, Add bűnünk-bocsánattyát, Mi lelkünk meg-tisztulván, Veled szivünk meg-újúl, Dicsiret az Atyának.</p>	<p>O képeges IESUS.</p>	<p>Téged ohajt mi lelkünk. Szent óltáron áldozunk. Jelen-létedet vallyuk. Lelkünkben igyekezzél. Utálljuk e' Világot. Ne-hadgy éltünk utólyán. Szemlélyük mindenkor itt. Ez-által ránk terjeszted. Hogy csak téged szeressünk. Igaz öröm jó-kedved. Szánd lelkünk kárhozattyát Akkor fogadd-bé méltán. Minden bánatunk el-múl. Tellyes Szent Háromságnak</p>	<p>Edecséges IESUS.</p>
--	-----------------------------	--	-----------------------------

Jubilus Sancti Bernardi de Nomine IESU.

IESU dulcis memoria, Dans vera cordis gaudia, Sed super mel, & omnia,
Ejus dulcis presentia.

Nil canitur suavius, Auditur nil jucundius, Nil cogitatur dulcius, Quam IESUS, DEI Filius.

IESU spes pœnitentibus, Quam pius es petentibus, Quam bonus te quærentibus, Sed quid inventibus?

IESU dulcedo cordium, Fons vivus, lumen mentium. Excedens omne gaudium, Et omne desiderium.

Nec lin-

Nec lingua valet dicere, Nec litera exprimere, Expertus potest credere, Quid sit IESUM diligere.

IESUM quæram in lectulo, Clauso cordis cubiculo, Privatim & in publico, Quæram amore sedulo.

Cum MARIA diluculo, IESUM quæram in tumulto, Clamore cordis quæculo, Mente quæram, non oculo.

Tumbam perfundam fletibus, Locum replens gemitibus, IESU provolvam pedibus, Strictis hærens amplexibus.

IESU Rex admirabilis, Et triumphator Nobilis, Dulcedo ineffabilis, Totus desiderabilis.

Mane nobiscum Domine, Et nos illustra lumine, Pulsa noctis caligine, Mentem replens dulcedine.

Quando cor nostrum visitas, Tunc lucet ei veritas: Mundi vilescit vanitas. Et intus fervet Charitas.

Amor IESU dulcissimus, Et verè suavissimus, Plus millies gratissimus, Quam dicere sufficimus.

Hoc probat ejus passio: Hoc sanguinis effusio; Per quam nobis Redemptio, Datur, & DEI visio.

IESUM omnes cognoscite, Amorem ejus poscite, IESUM ardentèr quærite, Quærendo inardescite.

Sic amantem diligite, Amoris vicem reddite, In hunc odorem currite, Et vota votis reddite.

Pars Secunda.

JESU mi bone sentiam, Amoris tui copiam, Da mihi per presentiam, Tuam videre gloriam.

Cum dignè loqui nequeam, De te tamen ne sileam, Amor facit ut audeam, Cum de te solo gaudeam.

Tua IESU dilectio, Grata mentis refectio, Replens sine fastidio, Dans famem desiderio.

Qui te gustant, esuriunt, Qui bibunt adhuc sitiunt, Desiderare nesciunt. Nisi IESUM quem diligunt.

Pp

Quem

Quem tuus amor ebriat, Novit quid IESUS sapiat, Quàm foelix est, quem
satiat. Non est ultra quod cupiat.

IESU decus Angelicum, In aure dulce canticum. In ore mel mirificum, In
corde nectar Coelicum.

Desidero te millies, Mi IESU quando venies? Me letum quando facies? Ut
tuo vultu saties.

Amor tuus continuus, Mihi langvor assiduus, Mihi IESUS mellifluus, Fru-
ctus vitæ perpetuus.

IESU summa benignitas, Mihi cordis jucunditas, Incomprehensa bonitas,
Tua me stringat Charitas.

Bonum mihi diligere, IESUM, nil ultra querere, Mihi prorsus deficere,
Ut illi queam vivere.

O IESU mi dulcissime, Spes suspirantis animæ, Te querunt piæ lachrymæ;
Te clamor mentis intimæ.

Quocunque loco fuero, Mecum IESUM desidero, Quàm letus cum invene-
ro; Quàm foelix cum tenuero.

Tunc amplexus, tunc oscula, Quæ vincunt mellis pocula; Sed in his parva mo-
rula, IESUM sequar per sæcula.

Jam quod quaesivi, video, Quod concupivi, teneo. Amore IESU langveo,
Et corde totus ardeo.

IESUS cum sic diligitur, Hic amor non extinguitur, Non tepescit, nec
moritur, Plus crescit, & accenditur.

Hic amor ardet jugiter, Dulcescit mirabiliter, Sapit delectabiliter, Et dele-
tat foeliciter.

Tertia Pars.

Hic amor missus coelitus, Hæret mihi medullitus, Mentem accendit poeni-
tus, Hoc delectatur spiritus.

O beatum incendium! Et ardens desiderium. O dulce refrigerium! Amare
DEI Filium.

IESU flos Matris Virginis, Amor nostræ dulcedinis; Tibi laus, honor, Nu-
minis, Regnum beatitudinis.

Veni,

Veni, veni Rex optime, Pater immensæ gloriæ. Affulge menti clarius, Jam
expectatus sepius.

IESUS Sole serenior, Et balsamo suavior, Omni dulcore dulcior, Præ cun-
ctis amabilior.

Cujus gustus sic afficit, Cujus odor sic reficit, In quo mens mea deficit, Solus
amanti sufficit.

Tu mentis delectatio, Amoris consummatio. Tu mea gloriatio, IESU Mun-
di salvatio.

Dilecte mi revertere; Consortis paternæ dexteræ; Hostem vicisti prosperè, Jam
Coeli Regno fruere.

Sequar quocunque ieris, Mihi tolli non poteris, Cum meum cor abstuleris, IESU
laus nostri generis.

Coeli Cives occurrite, Portas vestras attollite, Triumphatori dicite: Ave IESU
Rex inclyte.

Rex Virtutum, Rex Gloriæ, Rex insignis victoriæ. IESU largitor gratiæ,
Honor Coelestis curiæ.

Tu fons misericordiæ; Tu veræ lumen patriæ: Pelle nubem tristitiæ, Dans
nobis lumen gloriæ.

Te Coeli chorus prædicat, Et tuas laudes replicat, IESUS Orbem latificat,
Et nos DEO pacificat.

IESUS in pace imperat, Quæ omnem sensum superat: Hanc mea mens desi-
derat, Et illâ frui properat.

IESUS ad Patrem rediit, Coeleste regnum subiit; Cor meum à me transiit,
Simul post IESUM abiit.

Quem prosequamur laudibus, Hymnis, votis, & precibus, Ut nos donet coele-
stibus, Secum perfrui sedibus. Amen.

IESU dulcis &c. Szent Bernárd szive öröme tapsolása.

IESUS Szent szivek arannya, Mennyei sereg Királya: Lelkünk
éjének csillaga, Dicsőségnek fenyves Napja.

Nincsen ékefőbb éneklés, Nincsen kedvesebb fül-zengés: Vigasá-
gosb hegedülés, IESUS nevével édesb méz.

IESUS meg-térőknek fénycse, Hozzá kiáltók reménye: Minden kíncsüneknek szekrénye, Bűnös lelkünknek vezére.
 IESUS szívnek édesége, Elő-kütyya, fényessége: Téged keresőknek kincse; Meg-találódinak színe.
 Sem nyelv azt meg-nem mondhattya, Sem elme meg-nem foghattya: Csak ki próbálta, tudhattya: Mi légyen szerelmed langja.
 Iesust ágyamban keresem, Soha el-nem felejtetem: Szívemből ki-nem vethetem, Hozzá vonszon szeretetem.
 Semmi-képpen nem-nyughatom, Míg Iesust fel-nem találom: Keresem, s' ha meg-lelhetem, Szívem kebelében tészem.
 Mariákkal jó hajnalban, Keresem a' koporsóban: Szív-béli óhajtsimban, Kiáltom kívánságimban.
 A' sirt könny-húllatásimmal, Meg-öntözöm sírásimmal: Lábát szemem forrásával, Mosom, s' meg-törölöm hajammal,
 Iesus te Királyi-széked, Gyöngyel fénlik öltözeted: Balsamommal tellyes kezed, Mézzel foly szádból beszéded.
 Uram Iesus maradgy nálunk, Légy lelkünkben fénycse Napunk: Hogy el-mennyen ítetét éjünk, Csak te légy világosságunk.
 Mikor látogatsz bennünket, Meg-vidámitod szívünket: Földhöz ragadt elménket, Egbe emeled lelkünket.
 Edes a' Iesus szerelme, El-fogyhatatlan kegyelme: Ezerfzer édesb szép színe, Hogy sem egész Világ méze.
 Meg-mutatta ezt sok kínnya, Drága Vérenek ontása: Mely lön bűnünk el-mosása, Lelkünk sebe gyógyítása.
 Iesust minnyájan keresünk, Velünk-létét szomjúhozzuk: Nagy buzgó szível kívánnjuk, Ha el-távozik, óhajtsuk.
 Ily szeretónket szeressük, Es szeretettel fizessük: Illattya után síessünk, Kedvé-ért kedvet térítsünk.
 Iesus Malasztnak kút-feje, Szeretetünknek gyűkere: Kegyelemnek folyó-vize, El-fogyhatatlan tengere.
 Iesus Malasztnak kezdője, Örömnök fel-gerjesztője: Uj kegyelemnek reménye, Minden jóknak meg-szerzője.

Második

Második Rész.

KEgyes IESUS add ézenem, Szerelmednek langját bennem: Engedgyed nyilván szemlélnem, Szent színed, s' veled egy lennem.
 Méltán rólad nem szólhatok, De még-is nem halgathatok: Mert szerelmedtől gyuladok, s' Csak te-benned vigadhatok.
 Iesus a' te szereteted, Ad nekünk gyönyörűséget: Lelkünkben Mennyei mézet, Harczunkban nagy győzedelmet.
 Kik téged észnek, éheznek, Mert szeretetteddel égnek: Szent tűzzel gerjedeznek; Jelen-léteddel örülnek.
 A' kik ifznak, szomjúhozna, Hozzá Iesus kívánkoznak: Semmit kívánni nem tudnak, Hanem Iesust, kit sohajtnak.
 Szerelmed kit meg-elégít, Az tudgya javaid ízit: Bóldog a' kit meg-részegít, Edes borával vidámit.
 Angyali zengés fülünkben, Mennyei Manna nyelvünkben: Gyönyörűség életünkben, Iesus neve méz szívünkben.
 Iesus ezerfzer kívánlak, s' Mikor léssen hogy lássalak: Mikor mondod hogy im híjlak, Kebelemben meg-nyugotlak?
 A' te szüntelen szerelmed, Hoz nékem kedves gyötrelmet: Napnál világosb értelmet, Örök-életre kegyelmet.
 Iesus Angyali ékesség, Fülben szép zengő kedveltség: Szájban méz-izü édeség, Szívben vig örvendetesség.
 Iesus te Mennyei Szentség, Szív-béli csuda édeség: Meg-fogyhatatlan ékesség, Vonny hozzá Mennyei szépség.
 Jó nékem Iesust szeretnem, Kivüle mást nem-keresnem: Magamtól fottig el-esnem, Véle éppen egyé lennem.
 Oh én szerelmes Iesusom, Minden igyemben óltalmom: Téged sok könny-húllatásom, Ohajt; minden kívánságom.
 Valahol lésszek kívánlak, Sirmim-között kiáltlak: Bóldog lésszek, ha meg-foglak: Bóldogabb ha meg-tarthatlak.

Pp 3

Akkor

Akkor bátran ölelgetlek, Szivem kebelébe vészlek: Lelkem ágyába feketlek, Ólemből el-nem eresztlek.
 Ott tégedet örömömben, Tészlek Császári-székedben: Hogy Király lehets szivemben, Koronát tészek fejedben.
 Már látom a' kit kedveltem, Meg-leltem a' kit kerestem: IESUS tölled fel-gerjedtem, Szerelmedtől meg-győztem.
 Immár vígan botod-alá, Hóldolok szép Zászlód-alá: Minden búmban szárnyad-alá, Sietek ótalmad-alá.
 Oh Iesus édes szerelmem, Sies hozzám drága kincsem: Szeretetedre gerjedtem, Oh Iesus egy reménségem.
 Iesust mikor így szerettyük, Lelki kincsünket nevellyük: Szivünk házat ékesittyük, Vont-aranyba óltóztettyük.
 Illy álhatatos szeretet, Szerez szivben csuda izet: Nemz csuda gyönyörűséget, Es boldogságos örömet.

Harmadik Rész.

EZ szeretet Menyből szállott, Csontom velejében hatott: Követésére indított, Szeretetre gyulasztott.
 O boldogságos gyuladás, Sziv-béli kedves langozás: O nyugodalmas fáradas, Iesussal-való maradás.
 Iesus szivünk gyöngy-virága, Lelki-kertünknek rósája: Jó-illatú Li-lioma, Fejünk gyémánt-koszorúja.
 Jövel oh Szentek Királya, Dicsőségnek Koronája: Jój-el, jój-el szivünk Napja, Es kívánatos világa.
 Iesus Nap-fényénél fényesbb, Csillagok gyöngyénél ékesbb: Méz-édeségnél édesebb, Minden kincsnél leg-kedvesebb.
 Már hozzád vontad szivemet, Vezérletted kéréfemet: Lelkemre ékes színedet, Nyomd pecsétül személlyedet.
 Iesus Szűz Anya virága, Szerelmünknek kedves háza: Meny-béli dicsiret áldgya, Neved; idveség Királya.
 Oh szivnek gyönyörűsége, Szerelemnek tellyesége: Lelkemnek oh dicsősége, Iesus Világ idvesége.

Iesust

Iesust minnyájan örömmel, Magasztallyuk dicsirettel: Szeresük tiszta lélekkel, Kövessük langoló szivel.
 Hogy a' ki ilyen kínokat, Szenvedett illy fájdalokat: Test-szaggató ostorokat, Illy kegyetlen hóhérokat.
 Annak mi-is életünket, Adhassuk minden erónket: Oltárul nyújtsuk szivünket, Szent áldozatul lelkünket.
 Ezzel fizessünk kinnnyá-ért, Illy buzgó szereteti-ért: Értünk szenvedt halálá-ért, Drága Vére-ontásá-ért.
 No már szerelmem menny haza, Atya Istennek Job-karja: Meg-hóldolt kezéd bajnokja, Légy Országodnak Királya.
 Követlek mindenütt téged, Senki tölled el-nem vehet: Ha már elvontad szivemet, Iesus el-ne-hadgy engemet.
 Eleiben Szent Angyalok, Emellyétek-fel kaputok: Nyertes Királyt fogadgyátok, Idvezlyétek, mert Uratok.
 Dicsőségnek vagy Királya, Erős harcznak nagy bajnokja: Iesus Malasztanak adója, Örök jónak alkotója.
 Te vagy bizony hazánk fénye, Te érdemünknek szekrénye: Te bánatunk enyhítője, Te boldogságnak szerzője.
 Tégedet áldnak Mennyégben, Magasztalnak dicsőségben: Iesus vigasztaly éltünkben, Jutás Atyádnak kedvében.
 Békeségben van Országod, Minden jóbúl áll, jószágod: Iesus e' szép gazdagságod, Gazdagítson meg, s' áldásod.
 Iesus Attyához fel-hatott, Örökségében bé-szállott: Szivem töllem el-szakadott, Iesus-után ragadtatott.
 Kit kövessük dicsirettel, Jó-akarattal, víg-kedvel, Hogy mi-is a' Szent Lélekkel, Lehessünk együtt Istennel.
 Iesus Angyalok öröme, Aldott légy izemünknek fénye: Aldott légy Szenteknek kincse, Aldott légy Angyalok gyöngye.
 Ezer-szer IESUS áldott légy, Meg tiz-ezer-szer áldott légy: Meg száz-ezer-szer áldott légy, Tömény ezer-szer áldott légy.

A M E N.

IESUS

*IESUS Pusio Adamatus, & per totius suae vitae acta conquisitus,
& concomitatus.*

PRIMA PARS.

Nota: Vedd jó néven én szivemet.

I.

Mig nem-látom vig orczádat, O édes IESUS-om. s' Nem-hal-
lom biztató szódat, O édes IESUS-om. Gyászban tartod én
lelkemet, s' gyötrelemben bús-szivemet. O én édes szép kísdedem,
szerelmes IESUS-om.

Sic dicuntur omnes Versus.

Mert im szivem fel-gyúladott. Szerelmed-ért el-lankadott. Meg-únta
e' rosz Világot, s' benned keres nyugodalmot.

A' földnek nagy kerekiségét. Bé-járom míg szerelmesét. Téged lel-
kem egy örömét, fel-talállak drágább kincsét.

Mikor szélllyel bújdoftomban. Mindent kérdeznék útomban. Hol van
az én szerelmesem, a' kit szeret az én lelkem?

Imé én jó szerencsémre. Juda Bethlehem földébe. Igazítanak hogy
el-mennék, s' ott találnám kit keresnék.

Nagy gyorsan Bethlen Városba. El-menék egy Istállóba. Keresvén
ott a' Jászolyba, találalak kis pólába.

Ottan mindgyárt le-borúlék. Szent Atyádnak hálát adék. Nagy
gyengén lábadohoz nyúlék, s' azt meg-csókolván, így szóllék:

II.

Mivel már fel-találtalak, O édes IESUS-om. Most szivemhez úgy
kapcsollak, O édes IESUS-om. Hogy sohül el-ne maradgyak:
veled éllyek, járjak, s' hallyak. O én édes szép kísdedem, szerel-
mes IESUS-om.

Nyolczad-nap mikor Nevedet. Adgyák, s' metéllik testedet. Fel-sze-
dem csepp-véredet, s' bé-kötöm kis sebecskédet.

Artatlan Véred cseppeit. Kőny-húllatásod gyöngyeit. Szivembe pi-
ros rubintit, bé-rejtem mint drága kincsit.

Három

Három Kiraly mint Királyhoz. El-jő hozzád mint Urahoz. Aranyat,
Temjént, Myrrhát hoz, imádván meg-ajándékoz.

Azonban mennyünk Templomba. Szűz Anyáddal tisztulásra. Ott
foglak, s' teszlek Oltárra, mint bárányt az áldozatra.

Ósztán tussunk Egyiptomba. Mert Heródes nagy haragba. Hogy ne-
juthas Királyságra, keres téged a' halálra.

Olly nagy úton az őlembe. Gyakran vezlek kebelembe. Ólelgetvén
örömömbe, csókolgatlak szerelmembe.

III.

OTt az idegen Országban, O édes IESUS-om. Hér esztendő
Sellér-házban, O édes IESUS-om. Töltsünk szegény állapot-
ba, míg lesz Heródes halála. O én édes szép kísdedem, szerel-
mes IESUS-om.

Meg jőünk Galilæába. A' Názáret Városába. Szent Anyád szolgál-
lattyába, ott legyünk iffiúságodba.

Hogy lesz tizen-két esztendő. Nem lesz Doctor olly nagy idős. Kit
Templomban midőn bé-jősz, közöttök ülven meg-nem győzsz.

Akkor harmad-nap jaj-szóval. Hegyen, völgyön Szent Anyáddal. Ke-
reslek nagy fájdalommal, míg talállak Doctorokkal.

Vízszá-megyünk nagy örömben. Meg-lelt kincsel Názáretben. Ott
éllyünk engedelemben, néha Fa-Acs mesterségben.

Harminczadik esztendőben. János meg-keresztel vizben. Szent Atyád
szól az Egekben, Szent Lélek rád szál a' kőzben.

Onnat mennyünk a' pusztában. A' vadak társaságában. Ott negy-
ven-nap böjtölésben, legyünk csak elmélkedésben.

IV.

A' Sátán el-jő meg-késért, O édes IESUS-om. Kövel; Isteni
erőd-ért, O édes IESUS-om. A' Templomon, szentséged-
ért: a' hegyen, imádásá-ért. Oh én édes szép kísdedem, sze-
relmes IESUS-om.

Qq

Mind

Mind a' háromszor meg-győződ. Es nagy szégyennel el-űzöd. Elé-
jűnek Szent Angyalid, szolgálnak mint hű szolgaid.
Az-után mégy halászokat. Keresni Tanítványokat. Szegény igye-fo-
gyottakat, s' gyógyítani nyavalyákat.
Leg-elsőben híj engemet. Gyógyíts-meg lelki sebemet. Egefd, me-
téld a' testemet, csak idvezítsed lelkemet.
Három esztendőt tanítván. Töltesz: a' népet gyógyítván. Tartomá-
nyokat bé-járván, s' mindent Menyországban híván.
Mikor mindennel jól térsz. Sok fáratságot fel-vérsz. s' Ennyi ide-
ig ott lérsz, szidalmat jutalmúl vérsz.

S E C U N D A P A R S.

I.

Mennyünk-fel már az Innepre, O édes IESUS-om. Mind egy-
gyütt Jerusálembé, O édes IESUS-om. Pálmával jönnek
elődbe, Ofanna szót énekelve. O én édes szép kisedem, sze-
relmes IESUS-om.
Ott meg-ládd kik örömökbe. Ruhájok terítik földre. Őtöd-napra
életedre, szomjúhozna Szent véredre.
Mikor leszünk a' Városba. Vacsoráló vendég-házba. Egnek, Föld-
nek csudájára, térdre állasz láb-mosásra.
A' többi-közt gyilkosnak-is. Lábát mosod Júdásnak-is. Mosd-meg
Szivem énnékem-is! nem csak lábam, de fejem-is.
Ezek-felett szerelmedbe. Tested, s' Véred eledelbe. Testamentom-
tételedbe, hagyád kenyér, s' bor-színébe.
Mennyünk-ki már éczakára. A' Getsemani Majorba. Vér-veríték jó
orczádra, háromszori imádságba.
Erted jönnek lámpásokkal. Papok szolgai botokkal. Judás el-árul a'
csókkal, s' szolgák meg-kötnek rab-szíjal.

I I.

I I.

Vissza-visznek a' Városba, O édes IESUS-om. Vernek minde-
nütt az útba, O édes IESUS-om. Rúgnak, s' dőfnek harag-
jokba, míg jutnak Annás házába. O én édes szép kisedem,
szerelmes IESUS-om.
Segély reá hogy ne-felgyek. A' hol kínoznak ott legyek. Sohonna
ki-ne rekedgyek, s' minden kínodban részt vegyek.
Annás Pappal kínaidat. El-kezdéd sok fájdalmidat. Hogy kérdik tu-
dományodat, arczúl-csapják Szent orczádat.
Mindgyárt visznek Kaifáshoz. s' Rosz, gaz-cseled ott mint kínoz. Ej-
jel csak rajtad mulatoz, nincsen száma mennyi kint hoz.
Reggel adnak Pilátusnak. A' Császár Tiszt-tartójának. Ott hamissan
bé-vádolnak, hogy magad mondtad Királynak.
Pilátus küld Heródesnek. Hogy ott halgat sz mikor kérdnek. Merő
bolondnak itélnek, s' csúff-ruhába öltöztetnek.
A' számtalan Nép láttára. Kik egybe-gyűltek csudára. Minden-fe-
lől az úczákra, ki-hoznak a' csúff-ruhába.

I I I.

EGig hallik a' kiáltás, O édes IESUS-om. Minden-felől a' hűri-
tás, O édes IESUS-om. Nincs egyéb csak szidalmazás, s'
véghetetlen sok káromlás. O én édes szép kisedem, szerel-
mes IESUS-om.
Pilátushoz úgy hurczolnak. Vissza-vivén tépnek, s' rúgnak. Tanács-
házba meg-állitnak, sok kínzástól meg-nem álnak.
Itt újobban bé-árúlnak. Pilátusnak így vádolnak. Hogy adót többé
Császárnak, meg-tiltottad ne-ádgyanak.
Miattad már az Országban. Vadnak csak háborúságban. Az egész
Nép bódulásban, s' rövid-nap el-fordulásban.
Jobb egy embernek halála. Hogy sem sokaknak romlása. Ez Kaifás
kiáltása, s' jövendő prófétálása.

Illy szókra támad indulás. A' nép-között nagy riadás. Minden-felől csak rikóltás, öld-meg, öld-meg; illy kiáltás. Azt immár el-nem álhatom. Szemeimet bé-kell zárnom. Mert látásra nem birhatom, szóval-is alig mondhatom.

I V.

TEged Világ Teremtőjét, O édes IESUS-om. Mindenek bé-fe-dezőjét, O édes IESUS-om. Ruháidtól meg-fosztának, s' merő mezítelen hadnak, O én édes szép kisdedem, szerelmes IESUS-om.

Szent Lélektől formáltatott. Szűztől szűzen adattatott. Szűz tejével tápláltatott, s' illy ártatlant föld nem látott.

Ezta' gyenge Szent testedet. Le-kötözvén kezeidet Hohérok verik, szaggatják, Szent véred rúvól tapodgyák.

Ostor, s' veszfő el-fzakadnak. A' hohérok el-fáradnak. Epséget bened nem hadnak, s' holt-elevenen már látnak.

Még sem elég; mást gondolnak. Tövisből Koronát fonnak. Azt fe-jeden addig verik, míg agyad-velejit érik.

Szemeidet bé-kötözik. Arczúl-vernek, s' azt kérdezik. Ki űte? űk azt nevetik, s' Szent orczád mind bé-pökdősik.

Pilátus népnek ki-mutat. Vízont reád fel-kiáltat. űld-meg, öld-meg, nincs Királyunk, hanem vagyon csak Császárunk.

Sententziát reád mondnak. Kereszt-fát válladra adnak, Tolvajok-közzé állatnak, s' Calváriáig hurczolnak.

T E R T I A P A R S.

I.

EZ útadban veled mégyek, O édes IESUS-om. Ha ezer űtést-is vészek, O édes IESUS-om. Máznak vinni nem engedem, Keresztedet: csak én viszem. O én édes szép kisdedem, szerelmes IESUS-om.

Calvá-

Calvárián le-rángatják. Ruháidot, hogy fel-olzfizák. Tested vérrel bé-borítják, és csak mezítelen hadgyák.

Hohérok gyorsan forgódnak. Mert félnek hogy-ha mulatnak. Míg keresztre fel-hágnak, kezekbe halva találnak.

Fára rángatva fektetnek. Vas-szegekkel le-szegeznek. Két Tolvaj-közzé emelnek, s' csúfolván reád sívóltnek.

Mezítelen vas-szegek-közt. Hogy kínlódol Tolvajok-közt. En attam arra az ezközt, mikor voltam a' vétkek-közt.

Ha te értem illy bűnös-ért. Sok kinnal half-meg szolgád-ért. Hal-lyak-meg én-is Uram ért: érted; illy szép szeretöm-ért.

Hét-szer szóllasz a' keresztfán. Epét meg-kóstolsz, szomjúzván. Ottan fejedet le-hajtod, s' Lelked Atyádnak meg-adod.

I I.

EGen a' Nap nem álhattya, O édes IESUS-om. Kinaidat nem lát-hattya, O édes IESUS-om. Magát gyászba bé-borította, s' haláladat úgy sírattya. O én édes szép kisdedem, szerelmes IESUS-om.

Kő-sziclák-is meg-repednek. Mődgyok-szerint keseregnek. Nagy he-gyek-is meg-rendőlnak, féltekben ugyan reszketnek.

Hát én bűnös hová legyek. Ejjel nappal mint kereslek. Elég vizet szemeimnek, a' sírára hol meritsek?

Halva látják Szent testedet. Még-is dárdával szivedet. Meg-nyit-tyák; hogy szerelmedet, nézzük végső csepp véredet.

Meg-hasított gyenge szived. Meg-mutatott nagy szerelmed. Engem hiu hogy el-mennyek, a' keresztről le-vegyelek.

Mindgyárt keresztre fel-hágnak. Vas-szegeket ki-rángatok. Le-hoz-lak által-őlelve, s' tőzlek Szent Anyád őlébe.

Ott több Szent győlekezettel. En-is egy-felől kenettel. Kenlek: s' moslak könyveimmel, sebeid tőrlöm nyelvemmel.

Q93

III

III.

VEgre gyólcban bé-takarunk, O édes IESUS-om. Kik hozzád férünk, meg-fogunk, O édes IESUS-om. Sirva koporsóhoz vízfünk, fok jaj-szóval el-temetünk. O én édes szép kiüdedem, szerelmes IESUS-om.

Harmad-nap dicsőségesen. Fel-támadsz győzedelmesen. Sok ezer lelket fogságból, hozván magaddal Lymbusból.

Negyven-nap velünk itt mulatsz. Es minden vizáztalást adsz. Sok szenvedésre meg-bíztatasz, mert árvaságba el-nem hadsz.

Olaj-fa hegyről láttunkra. Egbe mégy Atyád jobjára. Onnét Szent Lelket nyájadra, küldesz ránk Pünköszt-napjára.

Szent Lelket mikor el-veszszük. Erődet bennünk érezzük. Vigan mindent cselekezzünk, s' éretted halálra megyünk.

Noha tőlem távul mentél. Mikor földről Egbe léptél. Szemeimtől el-enyésztél, de szivemben helyet vertél.

Bethlehemi Istállóból. Míg Atyád akarattyából. Pállya-futásod el-végzed, Veled járék; míg engeded.

IV.

ENgedd immár halálomig, O édes IESUS-om. Utolsó pillanatomig, O édes IESUS-om. Még-is addig keresselek, míg a' hol vagy; meg-lellyelek. O én édes szép kiüdedem, szerelmes IESUS-om.

Kérlek ne-halazd fokkára. Készíts engem-is halálra. Szent Lelkeddel baj-vívásra: s' légy velem végső órára.

A' szarvas nem kívánkozik. Hideg kútra hogy szomjúzik. Utánnad mint óhajtozik, lelkem: s' szüntelen vágyódik.

Jövel, jövel szerelmesem. Eggyetlen-egy reménségem. Nedvesíts-meg szárazságom, s' ölcs-meg éppen szomjúságom.

Segély, tegély ez szándékba. Legyek úgy hozzád kapcsolva. Veled éllyek, járjak, s' hallyak, Szent Országodban lássalak.

Akkor

Akkor lelkem gyász-ruháját. El-véled szivem fájdalmát. Hogy meglátom víg orcádat, s' meg-hallom biztató szódat.

Szivem, ártatlan Bárányom. Most eledelem, s' váltságom. Hóltom-után nagy jutalmom, légyen veled lakadalmom.

Ez mostani kéz-fogásunk, O édes IESUS-om. Hittel-adott mátkaságunk, O édes IESUS-om. Menyegzővel valófodgyék,

s' Országodban böldegodgyék. O én édes szép kiüdedem, szerelmes IESUS-om.

A M E N.



D E



DE SANCTISSIMO EUCHARISTIAE
SACRAMENTO.

A' SZENT OLTARI SZENTSEGRŐL.

Hymnus D. Thomæ Aquinatis. Adoro te devotè latens &c.

Mádlak téged el-rejtett Istenség, Ez színek-alatt jelen-lévő felség. Ez színek-alatt jelen-lévő felség.

Im szívem néked adgya magát rabú! Mely rólad elmélkedvén, majd el-ájúl. Mely rólad &c.

Szem, száj, íz, illetés, itt meg-csalatnak, Bátran hiszem a' mit fűleim halnak. Bátran hiszem &c.

Hiszem a' miket az Isten Fia mond; Mert egyedül, csak ez Ige, szól bizont. Mert egyedül, &c.

Mind-az-által, mind kettőt hiszem, s' vallom, Es a' mit kért, a' jó Lator, kívánom. Es a' mit &c.

Sebeidet, mint Tamás nem szemlélem; De Istenségedet hirdetem, s' felem. De Istenségedet &c.

Add hogy ennél-is inkább hiheffelek, s' Téged reménlvén, inkább szerezselek. s' Téged &c.

Ur halálának emlekeztetője, Elő-kenyér, éh-ember éltetője. Elő: Engedd hogy lelkem belőled élhessen, s' Edeséget csak benned érezhessen. Edeséget &c.

O kegyes Pelikán, drága IESUS-om, Véreddel tisztíts-meg engem orvosom. Véreddel &c.

Melyből egy csepp elég el-mosására, E' Világ bűnének, s' meg-váltására. E' Világ &c.

Oh IESUS, kit most fedél-alatt nézek, Részesültesz abban, a' mit éheznek. Részesültesz &c.

Hogy én színről színre lássalak téged; s' örökkön örökké áldgyam Szent Neved. s' örökkön &c. Amen.

Idem

Idem Adoro te. Ad Elevationem S. Hostiæ.

Nota: Bocsásd-meg Ur Isten, iffúságomnak &c.

IMádlak tégedet láthatatlan Istenség, Kenyér-színe-alatt, el-rejtetett Emberség: Noha itt létedet, meg-nem tapasztallya, Emberi-érzékenység.

Isteni erődöt el-rejtéd a' Kereszt-fán, Testi gyarlóságnak homályával bé-fogván: Itt-is Szent Testedet el-rejtéd, kenyeknek színe-alatt mutatván.

Noha Szent Tamással sebed helyét nem-látom, Uram, igaz Hittel, jelen-létedet vallom. Tarts-meg e' vallásban, és te Szent színedet, add böldegül meg-látnom.

Ad Elevationem Sacri Calicis.

Váltságomnak árja, szaratt-szívem ereje, En bűnös lelkemnek megtisztító fördője. Szomjú, s' fáratt lelkem meg-vigasztalója, id-veiségem záloga.

Részegíts-meg engem, Uram Szent Pohároddal. Oltsd-el én szívemnek gonosz langját boroddal. Szent Véred pecsétét (miként Ægyptomban) vedd szívem ajtajára. Amen.

M A S.

Nota: Ez szín-alatt a' kívánt jó.

O Magnum Sacramentum, ô Numinis testamentum, Tu cibus es, tu pignus es, tu baculus viatorum.

Ave Manna ter beatum, ab Angelis degustatum, O sapor, ô mel Cœlicum, ô gloria beatorum!

Ave ô favius distillans, dulcedo de Cœlo stillans, Amarum fac, sit vitium: solatium infirmorum.

Ave de Cœlo descendens, ô panis, & cor accendens, Quàm dulcis cibus Cœlorum, delictum Angelorum!

Ave Scrinium amoris, Cœlestis ô fons dulcoris, O charitatis vinculum, speculum virtutis Sanctum.

Rr

O lux

*O lux beata diei, ubertas ô domus DEI, O agnus absque macula, Margari-
rita speciosa.*

*Tu Vita tu Sanctarum, refectio animarum, Thesaurus tu fidelium, Gloriæ
pignus futurum. Amen.*

O magnum Sacramentum. Nota eadem.

O Titkos, és mély Szentség, csudálatos nagy Istenség, Eledelünk
vagy, s' italunk, Menyországban vivő útunk.

O Manna idvelséges, Angyali nemzetnek édes, O bóldog íz, Meny-
béli méz, kit Menyország kívánva néz.

O Mennyégből folyó mézünk, bűneinkből reád nézünk: Add ke-
ferű legyen bűnünk, vigasztalást tölled kérünk.

O szeretetnek szekrénye, szivünknek szükséges fenyve, Kergesd-el se-
téttségünket, vezérelj Menyben lelkünket.

Idvez-légy életünk teje, gyönyörűségnek kút-feje, Szivünk kegyes
segítője, setéttségnek el-űzője.

Idvez-légy Egeknek Ura, Szent Angyaloknak Királya, Lelkünk drá-
galatos árta, bűn-ellen szivünknek zára.

Rémülünk találmányodon, csudálkozunk hatalmadon, Hogy ál-
dáfod ránk folyhasson, magad adod csuda-módon. Amen.

M A S.

Nota: Itt jelen vagy on &c.

Idvez-légy Szent Kenyér, életünk kút-feje, E' setét Világnak tűn-
dőklő szép fenyve, Minden lelki kincsünk, szép arany szekrénye.
Christus Szent Teste.

Idvez-légy Egeknek, hatalmas nagy Ura, Angyali Seregnek, koro-
nás Királya, Lelkünk váltságának drágálatos árta. Christus:
Menyből alá-jövén, szállál Szűz méhében, minden nyavalyáknak
ú zál tengerében, Gazdag léven, éltél velünk szegénységben.
Christus Szent Teste.

A' Szent

A' Szent Kereszt-fán lól, mi-nékünk váltságunk, Szarándokságunk-
ban lól mi úti-társunk, Hogy meg-ne éhezzenk lól mi eledel-
ünk. Christus Szent Teste.

Ki ne-csudálkoznék illy nagy hatalmadon, Hogy nagyobb áldáfod
népedre szállhasson, Magad nekünk adod illyen csuda-módon.
Christus Szent Teste.

Atyád jobján már ülsz, Királyi-székedben, De még-is e' széles föld-
kerékségében, Mindenütt jelen vagy, e' Szent eledelben. Chri:

O szép I E S U S, lelkünk nagy gyönyörűsége, Ehező lelkünknek
te vagy édes méze, O szeretődnek véghetetlen kincse. Christ:

Adgyad hogy te-néked méltó dicsirettel, Szolgálhasson néped mél-
tó tisztelettel, Enckellyen vigan buzgó szeretettel. Christus &c.

Aldott légy Szent asztal, lelkünk vendégsége, Aldott légy Emberi-
szivnek eledele, Aldott légy Angyalok Szent gyönyörűsége.
Christus Szent Teste. Amen.

M A S S Z E P E N E K.

Idvez-légy Christus Szent Teste, Bűnösöknek reménsege, Ki Meny-
ből jövel e' földre, Mi-nékünk idvelségünkre.

Ki az Atyától küldetél, Gábrieltől izentetél, Szűz Mariától szűletél,
Hogy nekünk Meg-váltónk lennél.

Meg-fzánád nyavalyáinkat, Órdög-miatt fogságinkat, Így értünk
adád magadat, Engeszteléd Szent Atyádat.

Ur Christus kérünk tégedet, Hogy végy-bé kedvedben minket, Te
Szent Atyádnak előtte, Commendálljad hiveidet.

Dicsőség Atya Ur Isten, Szent Fiaddal egyetemben, Es Szent Lélek
Ur Istennel, Örökkön örökké,

Amen.

Rr 2

MAS.

M A S.

Nota: *Salve mundi salutare, &c.*

O Drágalátos nagy Szentség, O idveséges vendégség, Itt vagyon minden édeség, és a' Mennyei nagy Felség. Idvez-légy Christus Szent Teste, Idvez-légy IESUS Szent Vere.

Itten a' bor, és a' kenyér, Kit okosságunk fel-nem ér, Midőn a' bor, bizonyos Vér, Testé lesz nyilván a' kenyér. Idvez-légy Mennyei Felség, Idvez-légy óltári Szentség.

A' Christus a' Kenyér-színben, Miként oda-fel Mennégben, Jelen vagyon e' Szentségben, Ne légyen kétséged ebben. Idvez-légy Christus Szent Teste, Idvez-légy Iesus Szent Vere.

Dicsirtessék az Istenség, Menyből le-szállott édeség, Aldott légy óltári Szentség, Aldott légy Isteni Felség. Drága Mennyei vendégség, Idvez-légy óltári Szentség. Amen.

M A S.

Nota: *Infinita bonitatis, &c.*

O Csudálatos Istenség, Meg-mérhetetlen nagy Felség, Aldott légy óltári Szentség. Egből jött Manna, Istennek Fia, Téged imádkunk, éneket mondunk, Idvez-légy Szent test, Christusk Szent vére.

O Angyaloknak Kenyere, Szent Lelkeknek eledele, Minden jóknak tellyesége. Te népeidnek, kik benned hisznek, Nagy gazdagsága, lelki világa, Szarándokságunk szép fényes csillaga.

Idvez-légy tollunk örökké, Zengjen szájunkban az AVE, Christusk Szent Teste SALVE. Isten, és Ember, bűn-ellen fegyver, Eg a'kotoja, Pokol rontója, Elet, igazság, jóknak meg-adoja.

Dicsirtessék Istenségben, Mennyei nagy fényességben, Egy Isten három Személyben: Dicsiret Menyben, minden Szentidben, Kik udvarolnak, s' néked szolgálnak, Aldott Szent Isten, mind örökké, Amen.

MAS.

M A S.

Nota: Vedd jó néven én szívemet.

E Örűly, vigadgy ó én lelkem, Testé lótt Igének, Mondgy dicsiretet szivedből illy drága Szentségnek, Mert ez Ura az Egeknek, egész föld kerekiségének, Adgy hálát tehát Istennek, Christus Szent Testének.

Idvez-légy lelkem orvossa, Testé lótt Szent Ige, Kenyér-szín-alatt rejtett Christus Istensége, Légy lelkünknek erőisége, szeretünknek szekrénye, Dicsőségnek édesége, Testé lótt Szent Ige.

Száll-bé az én hajlékomban, Testé lótt Szent Ige, Ne légyen bűnnek ott helye, Christusk Szent Vere: Idvez-légy drága nagy Szentség, Idvez-légy Mennyei Felség, Idvez-légy óltári Szentség, Christusk Szent Teste.

Válazd magadnak lelkemet, Testé lótt Szent Ige, Gyógyítsd halálos sebemet, Christusk Szent Vere, Lelkemnek Szent eledele, idveségemnek vezére, Dicsiret földön, és Menybe, Testé lótt Szent Ige.

Dicsirtessél mindenestől, Testé-lótt Szent Ige, Egi, és Földi rendektől, Christusk Szent Teste. Halgais-meg könyörgésünkbe, adgy békéséget földünkbe, Helyheztess Szentek közibe, Mennyei örömbe. Amen.

M A S.

Nota: O Istennek Szent Anya, &c.

O Egeknek Királly,	} Drágalátos Szentség.	Mennyeknek alkotója.	} Mennyei nagy Felség.
Bűnösök orvossága,		Órdóg-ellen ótalma.	
Szent Kenyér, Christus Teste,		A' Bor Szentséges Vere.	
Ellenségünket rontsd-meg,		Fegyvertől ótalmazz-meg.	
Légy mi-nékünk gyámolunk,		A' bűn-ellen paisunk.	
Adgy Malasztot mi-nékünk,		Hogy téged dicsirhessünk.	
Légyen néked dicsőség.		Mennyen, földön tisztelg.	

Rr 3

MAS.

M A S.

Nota: *O Stellula Maria fulgida &c.*

- JESUS-om, hitünk segedelme, Lelkünknek Jegyeffe, és ereje. A' kit meg-nem fog az elme. Szállyon ránk Szent Vérednek érdeme.
- Jესusom, erős nagy hatalma, Mind Mennyen, földön nagy birodalma. Hogy veszte a' tiltott alma, E' kenyérben az Egből szállott ma.
- Jესusom Kereszted óltárán, A' kin Szent Tested áldozád drágán. Lelkünket Szent Véred árrán, Eltesd mindennap, és a' vég-órán.
- Jესusom váltságunknak dija, Békeség-szerző Istennek Fia. Midőn lelkünket bűn víja, Ellenségnek ne-ártson kéz-ija.
- Jესusom Országunk Királya, Sz. kegyelmed Nemzetünk táplállya. Ellenség ha ostromollya, Légy Iesus árváidnak gyámola. Amen.

M A S A Z O N N O T A R A.

- Jესusom, kinek az Eg széki, Lábainak Zámolya Föld-széki. Erőd nem mondhatta senki, A'ztalodtól minket ne-rekesz-ki.
- Jესusom, mely csuda Isten vagy, Egen, és a' földön tanácsod nagy. Ellenség kezében ne-hadgy, Sőt te fiaiddal velünk maradj.
- Jესusom, ki-által Eg forog, Meg-nem foghat föld, mely csuda dolog. E' kenyér-lzin még-is bé-fog, Orvoslod lelkünk midőn nyomorog.
- Jესusom Istennek Báránya, Lelkünk váltsága, drága arannya. Legy hiveid fő bajnokja, Minden ellenség-ellen jobb karja.
- Jესusom a' Sz. Háromságban, Dicsirtéssel az egy Uraságban. Aldás légyen magasságban, Fogadgy-bé minket Sz. Országodban. Am.

M A S.

Nota: Itt jelen vagyon &c.

- Idvez-légy IESUS Christusnak Sz. Teste, Ki a' keresztfán kint halált szenvedte. Isten haragját mi-róllunk el-vette. Irgalmazz nekünk.
- Idvez-légy áldott Jესusnak Szent Vére, Ki bűneinknek lól el-mosó bére. Bűnös lelkünknek bőséges érdeme. Irgalm:
- Dicsiret neked, dicső Sz. Háromság, Földön, és Mennyen hatalmas Uraság. Tégedet illet tisztesség, méltóság, örök boldogság. Amen.

M A S. *Lauda Sion Salvatorem.*

Nota: Vedd jó neven én szívemet.

- Imádkyuk Istenségedet, oh kegyes Pásztorunk, Magasztallyuk Fel-ségedet, oh drága Iesusunk. A' mint lehet úgy tisztelünk, mert alacson minden igyünk: Nem ér veled becsületünk. Oh drága Iesusunk.
- A' mint Urunk cselekedél, oh kegyes Pásztorunk, Mi-is cselekedgyünk, intél, oh drága Iesusunk. Sz. Szerzetből meg-tanulván, kenyeret, és bort meg-áldván, Vesszük; Sz. Testednek mondván. Oh: A' Test étel, s' a' Ver ital, oh kegyes Pásztorunk, De a' Christus épségben áll, oh drága Iesusunk. El-olzlatatlan, s' töretlen, sőt vétetel itt egészlen, A' hivektől kenyér-lzinben. Oh &c.
- Veszi egy, és veszi ezer, oh kegyes Pásztorunk, Mint ezer, egy annyit egyízer, oh drága Iesusunk. Mind jók, s' mind gonolozok e'zik, de ellenző forsát veszik, Eltek, vagy vesztek érkezik. Oh &c.
- Meg-töretvén a' Szent O'lyta, oh kegyes Pásztorunk, Nem tántorgunk, Hitünk tartya, oh drága Iesusunk. Hogy a'nyi van egy mor-sában, mennyi van egész O'lytában, Evéstől nem lesz fogyásban: Allattyában törhetetlen, oh kegyes Pásztorunk, Tördelés van csak a' szinben, oh drága Iesusunk. A' szin-alatt, itt vagyon más, kibem nem lesz fogyatkozás, Vagy a' Sz. testben változás. Oh &c.
- Példáztattál O-példákban, oh kegyes Pásztorunk, Isáknak áldozat-tyában, oh drága Iesusunk. Es a' Húivéti-Bárányban, s' az Egből szállott Mannában, Vagyunk ez igaz Vallásban. Oh &c.
- Te jó Pásztor bizony étkünk, oh kegyes Pásztorunk, Iesus légy kegyel-mességünk, oh drága Iesusunk. Fel-nevelőnk, s' meg-örizőnk, s' minden jóra hív vezérőnk, Az élet földében vivőnk. Oh &c.
- Te ki mindent tudsz, s' mivelhetisz, oh kegyes Pásztorunk, Ki minket a' földön éltetisz, oh drága Iesusunk. Menyben te Szent asztalod-hoz, ültess, s' Egi Pólgárokhoz, Egyenlőkké tégy azokhoz. Oh drága Iesusunk. Amen.

M A S.

M A S.

IDvez-légy Istennek Szent Teste, Szent óltáron áldoztatál, Atya Istentől adatál, és születél szeplőtelen Szűz Mariától.
 Idvez-légy Christusnak Szent Vére, mi lelkünknek édes itala, Ki, ki-ontatál Ur I E S U S-nak testéből, bűneinknek bocsánattyára.
 Gábrriel Archangyal-által, Szűz Mariának meg-izenteték, Ifaiás Próféta meg-mondá, Szent Léleknek Malasztya-miatt.
 Ez az Angyali Szent Kenyér, kit Szűz Maria szűzen szült vala, Valaki ezt nem-hiszi, kárhozik, Menyországba ki-rekesztetik.
 O te dicsőséges Szent Test, te vagy az örök Isten, Ki, áldoztatál óltáron Papi-kéztől, Szent halálodnak emlékezetire.
 O Menyei nagy dicsőség, Paradicsomnak Nemes gyümölcsse, Szűz Mariának Szent Fia, szép Iesus; világosíts-meg a' mi elménket.
 Szeplőtelen Szűz Maria, kegyes Christusnak Szent Anyja, Szent Háromságban Leánya, szép rósa, nyerj irgalmat, ez nap mi-nénk. Amen.

M A S.

OH áldott Manna Istennek Teste, Meg-tért bűnösnek nagy reménsége. Meg-tért bűnösnek nagy reménsége.
 A' kik te-hozzád méltán járúlnak, Minden bűnőkből meg-szabadúlnak. Minden &c.
 Archangyalok-is környűled vadnak, Es velünk-eggyütt áldotnak mondnak. Es velünk &c.
 Imádunk téged, Istennek Fia, Kit hiszünk lenni ez áldozatba. Kit: Elő-kenverek vagy az hiveknek, Kik hozzád térnek a' bűnösöknek.
 Angyali Karok téged dicsirnek, Szűzekkel-eggyütt így énekelnek.
 Dicsiret néked Szent Háromságban, Egy Istenségben örökké, Amen.
 Egy Istenségben örökké, Amen.

M A S.

M A S.

Nota: O áldott Manna &c.

IDvez-légy Christus Istennek Fia, Ki nekünk adád te Szent Testedet, Es nekünk adád te Szent Véredet.
 Hogy nekünk lenne, vigalságunkra; Es óltalmunkra mi nyavalyánkba. Es óltalmunkra &c.
 Idvez-légy Manna Istennek Teste, Ki Menyből jöttél mi életünkre. Ki Menyből &c.
 Te vagy mi-nekünk úti-költségünk, Es betegségben, mi orvoságunk. Es betegségben &c.
 Angyali Kenyér lon Ember étke, A' Szent óltáron, kit Christus szerze. A' Szent &c.
 Lelki orvoság az Embereknek, Menyből adatik a' bűnösöknek. Menyből &c.
 A' ki ezt észli, el-nem kárhozik, De az Istenben örökké nyugszik. De az &c.
 Dicsiret néked, Atya Istennek, Es Szent Léleknek örökké Amen.
 Es Szent Léleknek örökké Amen.

M A S.

Nota: *Salve Mundi salutare* &c.

VR vagy a' Kenyér-színben, El-rejtezve, mint felhőben, Arany, s' ezüst mint a' tűzben, Gyöngy a' vízben, tűz a' kőben, Siesz az óltárhoz kérlek, igazság szerető Lélek.
 A' ki az Eg szélességét, Es a' tengernek mélységét, A' földnek minden szépségét, Egy szóval csinálta, s' végét. Siesz &c.
 A' ki a' mi veszélyünket, Meg-száná, és el-estűnket, Fel-vévé természetűnket, s' Meg-adá idvevségünket. Siesz &c.
 Ennek bizony Istensége, Tökélletes Embersége, Teste, Vére, s' re-hetsége, Jelen van itt e' Szentségbe. Siesz &c.

Ss

A' Va.

A' Vacsorán mellyen vévé, A' kenyeret, s' Testé tévé, A' bort szentelé Vérevé, s' Tévé váltságunk bérévé. Siens &c.
 Ezeket mondván vegyétek, Ez az én Testem, s' egyétek, Ti-is azt cselekedgyétek, Jó-tétem emlegésétek. Siens &c.
 Mely igikkel két nagy dolgot, Cselekedett, s' igaságot, Apostoloknak Papságot, s' Nékünk hagyott orvofságot. Siens &c.
 Kik vízontag új Papokat, Szentelének, s' Doctöröket, Kézről-kézre hatalmokat, Hagyák, és tudományokat.
 Azért most-is azon szókkal, Christustól vött hatalommal, Ellyünk az Aldozatokkal, Mint Christus Apostolokkal. Siens &c.
 Innét vagyon indulattya, Hogy a' Kenyernek állattya, Itt helyét nem találhattya, Mihelt a' Pap meg-áldhattya. Siens az óltárhoz kérlek, igaság szerető Lélek. Amen.

M A S.

Nota: Itt jelen vagyon &c.

IDvez-légy Szent Kenyér, Emberek élete, Ki most áldoztatái Angyalok Kenyere, Es most fel-mutattál; örök dicsősége. Testé lótt Ige.
 A' te Szent Atyádnak te vagy bölcsesége, Nagy szeretetének ki-folyó ereje, Békeiséget szerzél, második Személlye. Testé lótt Ige.
 Ez a' Móifesnek, éltető Mannája, Izraél népének, elégséges árja, A' Keresztyénségnek terített asztala. Testé lótt Ige.
 Dicsirtésél azért Christusnak Szent Teste, Dicsirtésél áldott IESUS-nak Szent Vére, Dicsirtésél, mert vagy méltó dicsiretre. Testé lótt Ige.
 Amen.

M A S.

M A S.

Nota: O gloriosa Domina, &c.

IDvez-légy Christus Szent Teste, Bűnösöknek reménsége, Idvez-légy drága Szent Vére, Kit imádunk e' Szentségbe.
 Oh csudálatos vendégség, Kiben vagyon minden szépség, Napnál-is fényesb ékesség, Mindent meg-haladó Felsőség.
 Te vagy lelkek édesége, Kór-betegek egésége, Benned-bizók reménsége, Ördög-ellen segítség.
 Mert kik téged méltán vérsznek, Azok Pokolban nem-esnek, Sőt Mennyégben fel-vitetnek, Szent asztalodhoz ültetnek.
 Hálát adgyunk az Istennek, Atya, Fiú, Szent Léleknek, Egyenlő három személynek, Egy állatú Istenségnek.

M A S.

Nota: Infinita bonitatis, &c.

OH kegyelmes szivű IESUS, Lelkünk hajlékában hogy juss, Lágyíts-meg kemény szivünket. Kiket bűn terhe, kemény ereje, Földre tapodott, és úgy meg-rontott, Hogy erőd-nélkül nem lehet fel-kelnünk.
 Itt vagy Uram, én el-hittem, Meg-is nyugott abban lelkem, Bűnösök nagy reménségére. Kereszed lelkünk, kit el-vezítettünk, Intesz Igiddel, vonsz kezeiddel, Bűn terhe-miatt, hogy mind el-ne vezíszünk.
 Kelly-fel Ember, Christus vonszon, Jő-el hozzá hogy gyógyítson, Nyomorúk fő orvofságához. Jelen-voltával, sok javaival, Tégedet illet, annyira szeret, Mert Szent Testével idvességre vezet.
 Oh Menybéli Szentséges Test, Mellyet szép fejérség el-rejt, Téged buzgó szivel dicsirünk. Térdünk meg-hajtyuk, szivünket nyújtjuk, Nagy tisztességgel, bölög örömmel, Te Szentségedet lelkünkben fogadgyuk.

Ss 2

Oh di-

O dicsőséges élő Vér, Bűnösök-ért ki ontott bér, Aldott légy föld kerekiségében: Lelkünket mossad, bűnünket rontsad, Szívünket gyűjtsd, tűzzel táplályad, Szeretetednek házában bé-vonnyad.

Jesus Christus Isten Fia, Bűnös lelkünk drága díja, Téged áldunk, és magasztalunk, Add szerelmed-ért, nagy jó-vóltod-ért, Mind e Világban, és Menyországban, Szent Angyalokkal dicsírhessünk, Amen.

M A S.

Nota: *Infinita bonitatis, &c.*

V Altságunknak drága árja, Mi vitt téged Isten arra, Hogy te mineneknek Ura, Bölcseségedet, kegyeségedet, Istenségedet, Emberségedet, Kis liszt-langjában, rejtse Felségedet.

O láthatatlan Emberség, O el-rejtezett Istenség! Kit nem tapasztal érzékenség; Hatalom Attya, Föld alkotója, Egek rakója, bölcsfundálója, O mi lelkünknek édes bizodalma.

O idvetség élő-fája, Christus Iesus Isten Fia, Tápláló szívünk Manája: Egből jött nektár, kit eh lelkünk vár, Bűnünk váltsága, halálunk díja, O édes Iesus Menyország kapuja.

Melchisedek áldozattya, Lelkünknek élő búzája, Cherubimok gazdagsága: Isten Báránya, Angyalok Napja, Aron virága, Móyses oszlopa, O el-rejtetett Emberek dajkája.

Kit Eg, és Föld meg-nem foghat, Mint kívánná nem uralhat, Emberi nyelv meg-nem mondhat: Itt e Kenyérben, jelen van éppen, Igiretiben hiba nem lézen, Itt van az örök mindenható Isten.

O bölcseségnek Istene, Szerelmünknek tellyessége, Bűnös lelkünk reménsége: Edes meg-váltó, kegyes tápláló, Egből vigyázó, gondunk viselő, O drága Iesus szálljon ránk minden jó.

Idvez-

Idvez-légy Világ váltója, Bűnös Adám drága díja, Vétünk arra meg-adója: Mennyek Királya, árvák oltalma, Pokol rontója, Menyország úttya, Oh földieknek édes kívánsága.

M A S A Z O N N O T A R A.

O H Menyország ékessége, Cherubim édes szerelme, Nyomorultak fegedelme. Mi gazdagságunk, életre útunk, Kincs-tartó házunk, gazdag asztalunk, Oh az életre csak egy orvosságunk.

Oh el-bádgyatt szívünk étke, O Királyok édessége, Alverűfnak vendégsége. Sámsonnak méze, Chaleb szőlője, Menyország díze, Daniel étke, O ez Világnak nagy gyönyörűsége.

Oh Paradicsomnak gyöngye, Istenségnek nagy mélysége, Eletünknek bő kút-feje. Egekből folyó, szívünkre csörgő, Minden jót hozó, Istent mutató, O Gedeonnak harmattáival forró.

Vajha szívünk föld-edénye, Adámnak romlott csészéje, Hajlandóságunk mértéke: Benned áztatnék, és merítettnek, Mely gyengék lennénk, és meg-szépülnénk, Szent Véred-által, szívünk egyé válnék.

Oh Illyéfnak kis felhője, Világnak kívánt esője, Istenségnek folyóvize. Malaszt adója, irgalom Attya, Egek patakja, idvetség Napja, O ez Világon evezők Csillaga.

Aradgy reánk Isten Vére, Kegyelmesen szállj szívünkre, Mosogass meg, szerelmedre. Szép kristály-színű, boldogság ízű, Jósággal sűrű, arany fővenyű, O siess ehez, ki vagy igaz Hitű.

O bűnösök fürödője, El esteknek élesztője, Rűtségünknek el-törője. Adám flastromja, Eva zálagja, Minnyájunk Attya, Vigasztalója, O édes Iesus idvetség adója.

M A S A Z O N N O T A R A.

O Menyek égő-lámpása, Tévelygőknek fenyves Hóldgya, O elveszteknek Csillaga. Szívünk fáklyája, lelkünknek langja, Szerelmünk czéllya, élet kapuja, O idvetségnek kegyes meg-adója.

Ss 3

Oh

Oh nyavalyánk enyhítője, Boldogságunknak szerzője, Kivánságunknak szekrénye. Pokol bajnoka, földnek Királya, Menyország kulcsa, Isten jobb karja, O mi lelkünknek igaz alkotója.

IESUS Malasztanak adója, Kegyelem osztogatója, Dicsőség mutogatója. Téged ohajtunk, hozzád kiáltunk, Sziből imádunk, Atyánknak mondunk, Mint Istenünket földön magasztalunk.

Te vagy IESUS Egek fénycse, Es bőséges Isten kincse, Szegénységünknek szekrénye. Elet szerzője, dicsőítője, Egben vívője, élet kút-feje, Idveiségünknek kedves erőssége.

Kérünk, legeltesd lelkünket, Hozzád gerjezd fel szivünket, Hogy dicsirjük Istenünket. O mi örömünk, édes Istenünk, Csak egy szerelmünk, egy reménységünk, E' kenyér-színben az Isten mellettünk.

Oh édes lelkünk Szentsége, Seraphimok reménysége, Magas Egek Istensége. E' Szent Ostyában, Sacramentomban, Frigy-ládájában, Egi Mannában, Oh dicsirtésél! mind örökké, Amen.

M A S.

Nota: Ave Domina &c.

A Tya Ur Isten, öröktől-fogva-való Szent Fiadnak, Hálá-adással Szentséges Testét, idvezlyük Christuának.

Idvez-légy mostan, és mind örökké, meg-testesült Ige, Idvez-légy mostan, és mind örökké, Angyalok élete.

Idvez-légy Christus, ki mi-érettünk, szegény bűnösök-ért, Magadat adád, a' Szent oltáron, minden Emberek-ért.

Idvez-légy Christus, a' Menyországra mert csak te vagy útunk, Nagy reménységünk, és bizodalunk, csak te vagy életünk.

Meg-váltó Christus, ne-hadgy el-veznünk, irgalmaságod-ért, Szent halálad-ért, ne-nézd bűnünket, kegyelmeiséged-ért.

Légyen dicsőség, Szent Angyaloknak, és mind a' Szenteknek: Légyen dicsőség Iesus Christuának, Szentséges Testének. Amen.

M A S.

M A S.

Nota: Itt jelen vagyon &c.

Idvez-légy szép IESUS hivek éltetője, Bűn szennyéből lelkünk tisztító fordője, Örök-életünknek kinnal meg-szerzője. Testé lőtt Ige.

Idvez-légy Jászolban tétetett gyermecske, Pólában bé-takart fíró kifestecske, Barmok istállója, helyed édesecske. Testé lőtt Ige.

Idvez-légy arannyal, tiszteltetett Király, Dicsőség ablakán, helyhez-tetett Kristály, Ellenségünk-ellen, kérünk mellettünk állj. Te:

Idvez-légy makula-nélkül-való Bárány, Kinek meg-váltatott e' Világ az árrán, Hogy véredet ontád a' Kereszt-oltárán. Testé &c.

Idvez-légy bűnünk-ért áldoztatott Ostya, Ki bővön irgalmát hiveire osztja, Hamissan-nyert prédát-ördögtől-el-fosztja. Testé &c.

Idvez-légy sötétben fényeskedő Nap-fény, Békeiség-házában szenteltetett edény, Végső itéletkor hozzánk ne-légy kemény. Testé:

Idvez-légy Jérikó-mellett, nőtt rósácska, Sűrű tövissek-közt, jött lihomocska, Lybánus erdein költött galambocska. Testé &c.

Idvez-légy, Engaddi igaz szóló-vefző, Nem árt gyümölcsödnek femmi köves-efső, Mi kivánságunknak czéllya légy, leg-első.

Testé lőtt Ige.

Idvez-légy, Josuének meg-hofszabbult napja, Gedeonnak feje, győzedelmes gyapja, Melchisedech rendin-való főbbik Papja. Testé:

Idvez-légy juhokat őrző igaz Pásztor, Jó békeiség-szerző Menyei szép Sátor, Bádgyatt néped szive általad lesz bátor. Testé lőtt Ige.

Idvez-légy, hivadást nem-érző Virág-szál, Kire bővön Menyből Balsamom-illat szál, Lelkünk idveisége benned-egyedül áll. Testé:

Idvez-légy, ártatlan szenvedett Abelünk, Szarándokságunkból, mihezt által-keletünk, Szép dicsőségedet közöllyed mi velünk. Testé:

Idvez-légy Menyei Karok ékelsége, Idvez-légy Mátyrok, próbált erőssége, Idvez-légy bűnösök, leg-több reménysége. Testé

lőtt Ige. Amen.

M A S.

M A S.

Nota: *O magnum Sacramentum &c.*

E' Szín-alatt a' kívánt jó, Vagyon; ki csak egyedül jó, Mennyen, földön valami jó, Az csak ettől adatott jó.

Idvez-légy testé-lött Kenyér, Ki halálból életet nyer, Belőled foly tiszta víz, s' vér, Boldog a' ki te-hozzád tér.

Idvez-légy Angyali étel, Méreg-ellen hasznos vétel, Bűn-ért vagy bő elég-tétel, Te-benned nincs sértő métey.

Atyád jobján Mennyégben ülsz, Noha Kereszten meg-feszűlsz, Hozzánk kegyelmedből kerűlsz, s' Tudgyuk bűnűnkön könyörűlsz.

Bűnösöktől mind áldásál, Hivektől magasztaltsál, Könyörgésink méltóztásál, Hallani; hogy imádtásál.

Idvez-légy Isten Baránnya, Világ váltsága, arannya, Kit Kereszt-alatt Szent Anya, Sirat, hogy öregbül kinnya.

Idvez-légy igaz Mannája, Urunknak, nem csak példája, Kit az oltár Szent ládája, Be-foglal; s' nem frigy-ladája.

Atyáddal, és Szent Lelekkel, Együtt a' dicső Szentekkel, Egi színes Seregekkel, Tolunk áldásál ezekkel. Amen.

M A S A Z O N N O T A R A.

Itt vagyon Christus Szent Teste, Kit a' Vég-Vacsorán szerze, Testamentomnak ereje, Jelen oltári Szentségbe.

Itt vagyon a' lelki szépség, Menyéli drága vendégség, Akkor van lelkünkben épség, Ha belénk-szál, a' fejérség.

Ha Christus rólla nem szólna, Hinném hogy csak Kenyér volna: De hogy Szent Testének mondgya, Eppen elmémet meg-fogja.

Mondhatta volna ezt jelnek, A' mit szerzett; nem Testének: De nyilván mondta Testének, Hogy ne hidgyünk tehát ennek?

Mondhatta volna pecsétnek, De Christus mondta Testének: Hinnünk kell, Szent igéjének, Nem mondhattuk hát pecsétnek.

Mond-

Mondhatta volna bélyegnek, De Hittel mondta Testének: Ki mondhat ellene ennek? Nem hihetem hát bélyegnek.

Szent Pál levelében jedzi, A' ki ezt méltatlan veszi, Hogy Ur Teste, nem itéli, Lelkét kárhozatra veti.

Szent Pál mondgya, hogy úgy adgya, Christus IESUS a' mint adta: De IESUS Szent Testét adta, Szent Pál-is hát így osztotta.

Nem hiszünk itt, testi szemnek, Sem nyelvek izelésének: Hanem Christus beszédének, Menyől szállott eledelnek.

Azonban téged Ur Isten, Imádlak tellyes szivemben. Dicsőség legyen Menyégben, Most és mind örökké, Amen.

M A S.

Nota: *Alugy ô Magzatom, fol. 59.*

Idvez-légy ô Manna, Egi majorána. *Egben állott, alá-szállott.*
Táplálsz édes ízzel, jó illatú vízzel. *Egben állott, alá-szállott.*

Mézet édeséggel, meg-dűlsz kedveséggel.

Nyavalyánk könnyítő, éhségünk enyhítő.

Telleyes Szent Istenfég, bizonyos Emberfég.

Idvez-légy élő Test, kit méreg meg-nem fest.

Te Világ váltsága, Foglyok szabadsága.

Elet igazsága, szivünk vigasága.

Lágyíts-meg szivünket, erősíts Hitünket.

Hogy általad éllyünk, Menyégben örvendgyünk.

Halálunk hogy létszen, végső órát vétszen.

Lelkünk szép Karodba, vidd-bé Országodba.

Egben állott, alá-szállott.

M A S.

Szűz-által jött e' Világra, &c. *Vide supra fol. 151.*

Tt

MAS.

M A S.

Nota: *Salve mundi salutare, &c.*

IDvez-légy Szentséges Ostya, Ki az ő kegyelmét osztja, Isten szerelmét ki-ontja, A' bűnt halállal el-rontja. Itt vagy Uram, én el-hittem, Meg-is nyugott ebben lelkem.

Idvez-légy Szentek tüköre, Választottaknak edénye, Mi váltságunknak vezére, Az őrdögnek el-űzője. Itt vagy &c.

Idvez-légy testé lőtt Ige, Istenségnek bölcsesége, Idvez-légy Christus Szent Vére, Váltságunknak drága bére. Itt vagy &c.

Te vagy élet reménsége, Lelkek kegyes édesége, Szívünk nagy gyönyörűsége, Es hivek szép nyeresége. Itt vagy &c.

Téged a' szép fenyességben, Bé-foglalt kis Kenyér-színben, Vallunk igaz Istenségben, Es mind egész Emberiségben. Itt vagy &c.

Nem Dávidnak frigy-ládáját, Kiben Izraél Mannáját, Vévén; pengette hárfáját, Becsülvén ennek példáját. Itt vagy &c.

De életnek arany ágát, Téged Szűznek szép virágát, Régi példának váltságát, Ki bírod, föld Királyságát. Itt vagy &c.

Idvez-légy Mennyei Kenyér, Christus Testéből folyt Sz. Vér, Mennben kit sok sereg dicsir, Földön-is minden rend így kér. Itt &c.

Legeltessed mi lelkünket, Ne-hadgy árvákká bennünket, De add a' te Szent Lelkedet, Ki, hozzád kapcsollyon minket. Itt vagy Uram, én el-hittem, Meg-is nyugott ebben lelkem. Amen.

A L I U S.

Nota: *Infinita bonitatis, &c.*

O *Amoris Sacramentum, O doloris incrementum, O vita vita, o mortis mors. Amoris index, doloris vindex, O pulchra vita, vita infinita, Exinanita pro servulis.*

O *Caelestis medicina, Nobis saporem propina. O vita vita, o mortis mors. Amoris &c.*

Hic te

Hic te praesentem credentes, Simus Caelo residentes. O vita vita, o mortis mors. Amoris index, doloris vindex, O pulchra vita, vita infinita, Exinanita pro servulis.

M A S A Z O N N O T A R A.

O Szabadságomnak dija, IESUS Istenemnek Fia, Mi-képpen függesz, előttem itt. Ez-e a' IESUS? az a' nagy IESUS, Istennek Fia, kit Szűz Maria, Kit Szűz Maria Bethlehemben szült? Im egész Világ láttára, Ki-tétettél az oltárra. Miképpen függesz előttem itt. &c.

Edes Szűznek, Szűz Magzattya, Bűnös lelkem áldozattya. Miképpen függesz &c.

Szeretetnek tellyessége, Kit, bé-nem fog Eg felsége. Miképpen &c.

Vérrel dízesült Királyom, Ki el-űzöd bűn homályom. Miképpen függesz &c.

Szent, Szent, Szent nevezet halló, Ur, s' tagaidban kint látó. Miképpen függesz &c.

Oh lelkemet meg-váltó kincs, Kegyelmedből reám tekints. Miképpen függesz &c.

Minden jót, fellyül-muló jó, Eltem vége add legyen jó. Azért függesz most előttem itt: Mert te vagy IESUS, az a' nagy IESUS, Istennek Fia, kit Szűz Maria, Kit Szűz Maria Bethlehemben szült. Amen.

M A S.

Nota: *O áldott Manna &c.*

IDvez-légy Christus Istennek Fia, Kit az ártatlan Abel példája. Kit az ártatlan Abel példája.

Idvez-légy a' ki régen Isákban, Meg-áldoztatál az áldozatban. Meg-áldoztatál &c.

Idvez-légy a' kit József példázott, Ki irigységből el-adattatott. Ki &c.

Idvez-légy Szentek szép gabonája, Szent Szűzességnek nemző jó bora. Szent &c.

Tt 2

Idvez-

Idvez-légy tiszta, és szép áldozat, Szüntelen-való, drága jó illat.
Szüntelen-való &c.

Oh kővér kenyér, Királyok étke, Minden étkeknek gyönyörűsége.
Minden &c.

Oh mocsok-nélkül-való szép Bárány, Ki szebb vagy Cristály, finum
aranynál. Ki szebb &c.

Kegyes Meg-váltó Ur Christus IESUS, Lelkünk tisztíts-meg, s' töl-
lünk el-ne fűs. Lelkünk &c.

Adgyad hogy Menyben örökké lássunk, Szent Angyalokkal téged
áldhassunk. Szent &c.

Órök dicsőség adásék annak, Kit Menyben Szentek dicsirnek, s'
áldnak. Kit Menyben Szentek dicsirnek, s' áldnak. Amen.

M A S.

Nota: Itt jelen vagyom &c.

Idvez-légy lelkünk fejr Gyöngy-virága, Szomorú szivünk édes vi-
gasága, A' bődögságnak bizonyos zálagja. O drága Manna.

A' fárattakat kegyessen szöllítád, A' bűnösöket kegyelemre hívád,
Szent Tested, s' Véred ételekre adád. O drága Manna.

Hogy a' ki téged igaz Hittel vészen, Abban bizonnyal örök-élet lé-
szen, Elet-fájában annak része léfzen. O drága Manna.

E' Szentséges Ur köztünk maradását, Csudállya minden, ennek válto-
zását, A' ki nem hiszi Istennek hatalmát. Nyér kigyótól almát.

Nincs e' Világnak veszedelmesb úttya, A' káromlókat Pokolba le-
rántya, Ha e' kenyérben, Christust meg-útállya. Szavát tagadgya.

Mennyégben áldás adásék dicsőség, Tied Ur Isten légyen a' tisz-
tesség, Mert egyedül vagy halhatatlan Felség,

Órök Istenség.

A M E N.

M A S.

M A S.

Nota: O áldott Manna &c.

A' Christus IESUS Istennek Fia, Itt jelen vagyom ez áldozatba.
Itt jelen vagyom ez áldozatba.

Kegyes Attyának Szent akarattját, Bé-tölté a' Próféták irását. Bé-
tölté &c.

Igy hogy halálra ő-magát adá, Mellyel lelkünket meg-szabadítá. Mel-
lyel lelkünket &c.

Nem nézé nekünk, bűnös-voltunkat, De csak tekinté gyarló-voltun-
kat. De csak &c.

Altala romlék őrdög hatalma, Meg-nyitáték Menyország kapuja.
Meg-nyitáték &c.

Oh kegyes Christus, engedgyed nekünk, Hogy Személyedre Meny-
ben nézhessünk. Hogy &c.

Tölts-bé mi-nekünk, kívánságunkat, Add-meg kóstolnunk Szent
Országodat. Add-meg &c.

Hogy színről színre Személyed lássuk, Mind itt, s' mind Menyben,
Szent Neved áldgyuk. Mind itt &c.

Csak te vagy Uram, nagy bizodalunk, Lelki, és testi jót tőled vá-
runk. Lelki, &c.

Te Szent Atyádat kövesd-meg értünk, Nagy fok bűnünkben hogy
el-ne veszfűnk. Nagy &c.

A' Szent Háromság Isten Menyégben, Dicsirtefsék mind örökké,
Amen. Dicsirtefsék mind örökké, Amen.

A L I U S.

Nota: Infinita bonitatis, &c.

Ave hostia Salutis, Via candida Virtutis, Sacrum Corpus Salvatoris. Hic
latibunda, est per te vita, Fides avita, in te munita, Gloria Patri da-
tur infinita.

Ave Caelici saporis, Vas Urna Salvatoris, Verum scrinium dulcoris. O Sa-
cramen-

Tt 3

cramen-

cramentum, ô alimentum, Nimis electum, ave frumentum, Pignus honoris, patiens tormentum.

Datum vitæ spiritali, Manna verius legali, Fœlix annona mortali: Morbi levamen, & medicamen, In æstu flumen, & noctu lumen, Prodromus vitæ, sis nobis munimen.

Sacrificium hoc novum, Vera merces est Cœlorum, Tu es cibus Angelorum: Dives te sine, nullus in sine, Turris es plebis tu peregrinæ, Fortium virtus, obvians ruinæ.

Ave sumptus, Conditoris Nostri cibus Redemptoris, Idem es omnibus horis: Nil præter formam, dens commestoris, Frangit vel tangit, conatus oris, Tangitur caro morsibus amoris.

Isto Cœlesti ardore, Veni Christe nos ignire, Iram amore lenire: Hoc cibo mirè, nos vis nutrire, Veri Pastoris, munus obire, Tibi nos velis fortitèr unire.

Doce nos salutis dator, IESU verus consolator, Vincere hostes, pugnator. O IESU chare, tu noster sator, Et pereuntis tu reparator, Temet post mortem da remunerator.

Vita, gaudium cunctorum, Ampla spes universorum, Magna merces beatorum: Se tibi pandit, cor devotorum, Te solum ambit, vita piorum, sæcula tibi cedant sæculorum. Amen.

M A S A Z O N N O T A R A.

○ Véghetetlen kegyelmű, s' Meg-mérhetetlen szerelmű, Lelkünknek étke készítettett: Itt a' Nap-fénye, lelkünk reménye, Felhőben látszik, nyilván ki-tetszik, Mert melegségét hivei meg-érzik.

Mennyei drága vendégség, Velünk tött erős szövetség, Lelkünk édes szép lakodalma: Kevés munkánknak te vagy jutalma, Gyarlóságunknak nagy bizodalma, Fáradt lelkünknek örök nyugodalma.

Oh ember ajtódon zörget, Szép IESUS, s' titkon felelget, Te szivednek feleletire: Bár most ne kéfnél, gyorsan fel kelnél, Világ ál-

lág álmából, álnokságából, Kegyelmet nyernél ó nagy irgalmából.

Kelly-fel, nyisd-meg az ajtódat, Készülj, s' ékecsüsd magadat, Drága mátkád jövetelire: Lelki vendéged, közelget néked, Csinos hajlékot, kíván te-tőled, Miért nem akaríz, hogy lakjék te-benned?

Kegyelem kútai folynak, Oltárról hozzánk csorognak, Isteni Malasztanak pataki: Csak járúly hozzá, im kedvét nyújtya, Egi harmattya, szived újíttya, Szegény lelkedet meg-is gazdagíttya.

Aldott IESUS, rósát hintsed, Es körül fel-ékecsüsd, Szivemnek rút gázos hajlékát: Egi harmattal, szép virágokkal, Fel-ékecsütsed, szépen bé-fűzzed, Mert nálad-nélkül, szegény a' te néped.

Vedd a' mesterség pennáját, Ird-bé szivemnek czélláját, Szent kímaid szép képeivel: O IESUS! szivem: lakjál én-bennem, IESUS szerelmem, legeltes engem, Mert ha te el-hadíz, elfogy lélegzetem.

Ally-meg IESUS, már meg-győztrél, Sőt meg-is sebesítettél, A' szeretet égő langjával: Már e' Világtól, csalárdságától, Végbúcsút vészek, utánnad megyek. O áldott IESUS, fogadgy hozzád kérlek! Amen.

M A S.

Nota: Mint a' szép hives patakra, &c.

I.

IDvez-légy Christus Szent Teste, ki vért ontál Kereszt-fán Idvez-légy IESUS Szent Vére, ez szeretet oltárán. Lól lelkünk váltó bére, ó életünk kenyere. Idvez-légy Christus Szent Teste, áldott IESUS-nak Szent Vére.

Idvez-légy Mennyei Manna, e' fejer Kenyér-színben. Idvez-légy Isten Báránnya, e' Lelki-vendégségben. Idvez-légy Frigy-ládája, idvevségünk ajtaja. Idvez-légy e' nagy Szentségben, jelen lévő Örök Isten.

Ez a' Test a' ki meg-feszült, Szent Kereszt-fán lelkünk-ért. Ez a' Vér ki meg-dicsőít minket nagy kegyelmé-ért. Órdög, s' bűn meg-fégyenült, Halál ereje meg-hült. Idvez-légy Christus Szent Teste, áldott IESUS-nak Szent Vére.

I I.

EZ a' Test az igaz Páztor, ki el-űzi a' Sátánt. Ez a' Vér Mennyei Szent Bor, kit bűnös lelkünk kivánt. Meg-kegyelmezet fokszor, nem jött haragos ostor. Ennek ki értünk vívelt bajt, Meny, Föld, és Pokol térdet hajt.

Ez a' Test Szűz Fia Teste, ki bűnt meg-öld, és kötöz. Ez a' Vér a' ki fát feste, s' lón idveségre eszköz. Így kereste lelkünket, meg-győzt' ellenségünket. A' ki már soha meg-nem győz, mert lón Istennél az Ur közz.

Ez a' Test az örök Nap-fény, ki halálíg szelid volt. Ez a' Vér az örök remény, ki a' Kereszt-fán ki-folyt. Ne-légy mi-hozzánk kemény, mert el-nyel a' bűn-örvény. IESUS Kegyelmezz minékünk, Ki magadat attad értünk.

I I I.

EZ a' Test igaz Ut Menybe, s' bátorságos vezérünk. Ez a' Vér Ur IESUS Vére, kiben van idveségünk. O Istennek szerelme, magát nekünk rendelte. Kereszt-fán bűnünk-ért meg-holt, s' meg-igazulásunk-ért szólt.

Ez a' Test, Christus Szent Teste, ki értünk meg-tőretett. Ez a' Vér, Christusnak Vére, mely értünk ki-öntetett. Imádkyuk mind fejen-kint, mert IESUS reánk tekint. Hozzá ha szivből kiáltunk, nála gyógyulást találunk.

Ez a' Test Eg dicsősége, Angyaloknak Szent Ura. Ez a' Vér föld idvesége, életünknek Páztora. O szivünk nagy Szentsége! O lelkünk vendégsége! Ne-veš bűnünk-ért Pokolra, kik-ért menél szörnyű kínra.

Dicsi-

Dicsiret és nagy dicsőség, légyen az Ur Istennek. Dicsiret és nagy tisztesség, Ur IESUS Szent Testének. Buzgó sziből imádunk, itt jelen lenni vallunk. Idvez-légy Christus Szent Teste. Áldott IESUS-nak Szent Vére. Amen.

HYMNUS SANCTI BONAVENTURÆ.

Nota: *Mittitur ad Virginem &c.*

I.

*A*ve vivens hostia, veritas, & vita, In qua sacrificia cuncta sunt finita, Per te Patri gloria datur infinita, Per te stat Ecclesia, jugiter munita.

*A*ve vas clementiæ, scrinium dulcoris, In quo sunt deliciae Cœlici saporis, Veritas substantiæ tota Salvatoris, Sacramentum gratiæ, pabulum amoris.

*A*ve Manna Cœlicum verius legali, Datum in viaticum, misero mortali, Medicamen mysticum morbo spiritali, Victum dans Catholicum vitæ immortalis.

*A*ve Corpus Domini, Munus es finale, Corpus junctum Numini Nobile locale: Quod reliquit homini in memoriale, Cum finali termino Mundo dixit: Vale.

*A*ve plenum gaudium, vita beatorum, Pauperum solatium, honor miserorum, Grande Privilegium est hoc viatorum, Quorum Sacrificium Merces est Cœlorum.

I I.

*A*ve virtus fortium, obvians ruinæ, Turris, & præsidium plebis peregrinæ, Quam insultus hostium frangere non sine, Ne vis malignantium præeat Divinæ.

Hic IESUS veraciter, duplex est naturâ, Non est parcialiter, nec solum figura, Sed essentialiter caro Christi pura, Latens integraliter brevi sub clausura.

Cælo visibilitèr caro Christi sita, Forma panis talitèr jacet hinc vestita, Solus novit qualiter, hanc qui ponit ita, Potest hoc facilitèr virtus infinita.

Vv

Sumpcum

Sumptum non consumitur, Corpus Salvatoris, Idem totum sumitur omnibus in horis, Forma panis frangitur dente comestoris, Virtus carnis tangitur morsibus amoris.

Christus nihil patitur inde lesionis, Forma panis solvitur vi digestionis, Tunc si Christus quaeritur, est in Coeli Thronis, Sicut vult hinc tollitur, datis vitae donis.

Hoc ardoris calculo, veni nos ignire, Hoc amoris stimulo, frange motus irae, Et eodem ferculo, quo nos vis nutrire, Velis cordis vinculo fortiter unire.

Moris est amantium invicem scire, Ut arcana cordium possint introire, Sic vult Rex Regnantium charitatis mirae, Cibando fidelium intima subire.

III.

O *JESU dulcissime, cibus salutaris, Qui sic nobis intimè tribui dignaris, Mala nostra deprime, fletibus amaris, Et affectus imprime, quibus delectaris.*

Nobis consecrantibus istud Sacramentum, Et cunctis credentibus praestet nutrimentum, Devotè sumentibus sit delectamentum, Omnibus negantibus fiat detrimentum.

JESU vivens hostia placa Majestatem, Sacramenti gratia confer sanitatem, Pauperum substantia, da aternitatem, Domini memoria fove charitatem.

Vanitatem spernere fac me consolator, Hostes dona vincere, Christe propugnator, Et quod doces credere JESU reparator, Per te tandem cernere, da remunerator.

Ave simplex Deitas Trinae unitatis, Te laudamus Trinitas hostiis beatiss, Nos affligit pravitas fame egestatis, Dapes nobis inclytas, da aternitatis.

Vita, salus, gaudium, spes universorum, Tu merces, & premium solus beatorum, Tibi laudes omnium corda devotorum, Concinnant in saecula, usque saeculorum.

Uni DEO personà Trino laus summa, Honor, virtus, gloria, sit donanti dona, Per quae Sacrificia fert nunc Ecclesia, Ad delendum crimina per nos perpetrata.

Insuper

Insuper altissimo grates referamus, Est à quo refectio, quam nos manducamus, Cujus Corpore Nato, hic eum laudamus, Valedicentes Mundo, ut secum vivamus. Amen.

M A S.

Nota: *Infinitae bonitatis, &c.*

Idvez-légy Mennyei Bárány, Kinek drágalátos árrán, Adám fia! szabadúlnak. Szent haláloddal, vér-ontásoddal, Fel-támad lelkünk, újul örömünk, Paradicsomban éppül idvességünk.

Szent vagy ó kegyelmes IESUS, Bűnös népedtől el-ne fűs, Könyörűly mi gyarlóságunkon. Szentséged tüze, bűnünket izzze, Malasztot bennünk, nevellyen kérünk, Nagy bűneinkben ne hadgyon el-vesznünk.

O édesfűleges szép Manna, Kit hogy Atyád nekünk adna, Menyből lekülde e' Világra. Szívünk virága, Örömünk czélya, Egeknek fűnye, lelkünk reménye, Te vagy népednek véghetetlen kincse. Téged áldnak Cherubimok, Egben lakó Seráphimok, Idvezűlt Szenteknek seregi. Angyalok Menyből, Uri székekből, Földre lejönek, itt egyben-gyűlnek, Es velünk-egyűtt tégedet dicsírnek.

¶

Aldott Manna Christus Teste, Ezt Maria szűzen szűlte, Szent Lélek Isten Malasztjából. Drága eledel, kit szívünk kedvel, Elettél táplál, nem bánt a' halál, Ki-múlásunkor Szentek-közzé számlál. Edes ital Christus Vére, Mellyet Kereszt-fáról mére, ó Szent Testének seibeiből. Essék-meg szived, nem nézi vétked, Igyad ez pohárt, lelkednek árrát, Idvességednek hogy ne vallyad kárát.

O drágalátos áldozat, Mellyet Christus IESUS mutat, Szent Atyának mi váltságunk-ért. Engedgyed nekünk, méltán vehetsünk, Hogy holtunk-után, te-hozzád jutván, Téged dicsírjünk mind örökké tisztán. Amen.

Vv 2

M A S.

M A S.

Nota: *IESU Salvator &c.*

SZent, Szent, Szent Isten, ki, Atya Menyben. *A' Szent óltáron; Idvez-légy IESUS: Menyben ki fen ül, Istennek jobján.*

Szent, Szent, Szent Isten, másod Személyben.

Szent, Szent, Szent Isten, Szent Lélek Isten.

Szent, Szent méltóság, Te Szent Háromság.

Testé-vált Kenyér, mely szép, mely fejr.

Borból-lótt Szent Vér, kit Hírünk ismér.

El-rejtett Isten, kenyér, s' bor-szinben.

O Mindenható IESUS Meg-váltó.

Angyali étek, kiben nincs vétek.

El-rejtett Manna, Egi gabona.

Etel, és vendég, óltári Szentség.

Szűzeknek bora, Szentség pohára.

Velünk lakozó, magát ki-olztó.

Hitünknek titka, Szent ajándéka.

Mennyei Ország, halhatatlanság.

Isten Báránnya, lelkünk arannya.

Méltán kik esznek, életet vesznek.

Légyen ez ének, IESUS Nevének.

Piros Vérednek, őt mely sebednek. *A' Szent óltáron; Dicsőség légyen, sok áldást tegyen, minden Nép, Amen.*

M A S.

Nota: *Ave rubens rosa &c.*

IDvez-légy szép rósa, lelkünknek orvossa. IESUS Világ Napja, Melchisedek Papja. Kinek egy áldozattya, az Eget meg-nyitva. Ez Világ meg-váltója, új kegyelem adója, kígyó meg-rontója. Tekints-le Menyégből, ő lelki Jegyesünk. Kialtunk mélységből, mert sok ellenségünk. Mutasd-meg dicsőséged, hogy áldgyuk Szent Neved.

Neved. Szállyon reánk kegyelmed, és halgald-meg te néped, Kérünk Uram téged.

Istennek Szent Fia, bűnös lelkünk díja. El-estek gyámola, kegyelem hajnala. Ellenségünk kéz-ija, Sion Várát víja. Ne-hadgy; jőj óltalmunkra, áldott Isten Fia, Eg és Föld Királya.

A' Szent Háromságban dicsirtésél Isten. Atya, Fiú Menyben, Szent Lélek Ur Isten. Imádunk és dicsirünk itten e' Szentségben. Áldás, magasztalás légyen Földön, és Mennyen, mind örökké, Amen.

HYMNUS.

Cantandus in Processione SS. Corporis Christi: dum, cum Sanctissimo intrant in Ecclesiam.

Rex Christe primogenite, O Agne DEI mystice, Virtutum fons vite, Mundi caro viva. *R.* Tuo nos corpore refice, Sacroque Sangvine ab-lue, Sordes nostræ culpæ IESU Christe.

Divinitatis hostia, Aeterni Patris victima, Omnium plasmatore, Mundi restaurator. *R.* Tuo nos Corpore refice, Sacroque Sangvine ab-lue, Sordes nostræ culpæ IESU Christe. Amen.

M A S.

Nota: *Salve Mundi salutare &c.*

Aldott IESUS Kenyér-szinben, Kivánkozik tiszta szűben: Ha lelkünk vagyon sok bűnben, Meg-mosódik Szent Véredben. O IESUS-nak Teste, s' Vére; légy lelkünknek drága bére.

Hol vattok a' kik éheztek, Mennyei Kenyert ehettek: s' olly úti-tárfot vehettek, Ki-által Menybe mehettek. O &c.

Aldott IESUS jőj mi-hozzánk, Légy szívünkben égő fáklyánk: Kedvellyen érted Szent Atyánk, Menyországban légyen hazánk. O &c.

Fen vagy Királyi székedben, Ott-is maradj Szent helyedben: Noha föld-kerekségében, Jelen vagy ez eledelben. O &c.

Vv 3

Dicsir.

Dicsirteffel Christus Teste, Ur IESUS Szentséges Vére: Méltó vagy nagy dicsiretre, Meny és Föld-kerekségébe. O IESUS-nak Teste, s' Vére; légy lelkünknek drága bére. Amen.

M A S.

Nota: Az Melchisedek &c.

NAgy dicsőtségben lakozó Istenség, Ki-mondhatatlan méltóságos Felség, Ember-szerető véghetetlen mélység. Idvez-légy IESUS. Ki az Atyával noha vagy egyenlő, Es Szent Lélekkel egy erőben fennlő, Bűnünk terhéből de lől ki-emelő. Szerelmes Jesus. Manna volt néked példád ó Törvényben, Mert eledel vagy itt e' Kenyér-színben, Így cselekedtél velünk szerelmedben. Szentséges Jesus. Kik Mannát öttek, halandóvá lőttek, Kik téged észnek haláltól nem félnek, Mert kút-feje vagy az örök-eletnek. Irgalmas Jesus. Menyből Sidóknak Kenyeret küldöttél, Jöveleddel példát el-töröltél, Midőn ételünk e' Szentségben lőttél. Kegyelmes Jesus. Azért te-néked mostan hálát adunk, Jelen-voltodat mert el-híszfűk Urunk, Szent Felsegednek sziból térdet hajtunk. O szelid Jesus. Dicsirünk téged el-rejtett Istenség, Szűznek méhéből származott Emberség, Tégedet illet Mennyei dicsőség. O áldott IESUS. Amen.

M A S.

Nota: Mint a' szép hives parakra, &c.

IDvez-légy Christus Szent Teste, Bűnösök reménsége: IESUS-nak leg-drágább kincse, szivünknek édesége: Illy nagy jó-tetemény-ért, Szent Véred érdemé-ért, Meg-építs romlott Országunk, tölts-bé rendes kívánságunk. Aldott Test, kinek az árrán, lelkünk véttetett drágán: Aldott Vér, kinek Szentsége, mi lelkünk ékesége. O Istennek Szent Fia, e gyarló Világ dija; Itt az óltáron imádunk, minden jókat től led várunk. Lel.

Lelkünk édes kívánsága, Istennek szép zöld ága: El-bádgyatt hiveid étke, igaz Hitünk mértéke. Gyújtogasd mi szivünket, tisztíts bűntől lelkünket; Hogy minden makula-nélkül, téged itt szolgáljunk Szentül. Amen.

M A S.

Nota: *Salve mundi salutare, &c.*

ALdott IESUS, Isten Fia, mi lelkünknek drága dija, Lelkünket magához hija, örök-élettel kinállya. Jövel IESUS te szolgálhoz, hozzád meg-térő fiadhoz. Aldott Jesus valóságon, jelen vagy az óltáron: Hozzád jó hogy meg-gyógyítson, dicsőséggel boldogítson. Jövel &c. Aldott Jesus igaz Bárány, kivel nem lakik a' Sárkány: Jesus hatalmas Oroslány, minden rosz közzülünk ki-hány. Jövel &c. Aldott Jesus Teste, s' Vére, Istensége, s' Embersége: Jelen vagy e' Szentségbe, nincsen semmi kétség ebbe. Jövel &c. Aldott Jesus hozzám várlak, buzgó szivemből imádlak: Jövel, mert régen kívánlak, szivem rejtekében zárlak. Jövel &c. Aldott IESUS Isten Fia, Mariának szép Magzattya. Te vagy az Isten Báránnya, ki lelkünket vigasztallya. Jövel IESUS te szolgálhoz, hozzád meg-térő Fiadhoz. Amen.

A L I U S.

Nota: *Mittitur ad Virginem &c.*

Corporis mysterium pange gloriosi, Atque Christi Sangvinis lingua pretiosi, Qui ob Mundi pretium ventris generosi, Fructus damnum Daemonis fuit venenosi.
Cœnam cum Discipulis affectans cœnare, Exemplis, sermonibus ipsos informare, Panem in substantiam Carnis transformare, Vinum in essentiam Sangvinis mutare.
Fregit Panem dixitque, hoc est Corpus meum, Calicem accipiens benedixit eum: Et ipsum accipite dixit: ecce Deum, Qui indignè sumpsit, sentiet se reum. Et qui-

Et quicumque panem hunc ritè manducabit, Et quicumque Sangvinis calicem potabit: Mortem DEI Filii hic annunciabit, Et devotè recolet quàm dñi durabit.

Qui indignè sumpserit factus erit reus, Corporis & Sangvinis, quem effudit Deus: Dum vulnus aperuit impius Judæus: Cum Eloy sonuit, hoc est DEUS meus.

Verbum caro factum est panis gloriosus, Vinum Sangvis factum est Christi gratiosus, Traditur Discipulis cibus pretiosus: Sic manducat Dominum servus timorosus.

A Justis fidelibus ita manducatur, Sed ob hoc in aliquo nunquam laceratur: Totus in particula confracta moratur, Aliená specie DEUS occultatur.

Has horas sic recolo piâ ratione, Tibi Corpus Domini ut Confessione; Contritus sim: & plenâ satisfactione: Valeam te sumere cum devotione. Amen.

M A S.

Nota: O magnum Sacramentum &c.

O Szép IESUS reménségem, Idvez-légy én segítségem: Bűneimből légy mentségem. O szép IESUS én szerelmem.

Bűnöm miatt retteg lelkem, Rajtam nagy fok régi vétkem: Légy kegyelmes már énnékem. O szép &c.

Ur IESUS Szentséges Teste, Ki a' nagy Kereszt-fán függ: Sebeidbe rejts-bé engem. O szép &c.

Drága Szent Véred-hullása, Légyen bűnöm tisztulása: Hozzád kívánkozik lelkem. O szép &c.

O drága Mennyei kincsem, Jój-el lakjál én szivemben: Allas Szentek seregiben. O szép &c.

Meg útáltam minden vétkem, Csak IESUS-omot kedvellem: Testi jómot nem kimillem. O szép &c.

Aldott-légy örökké Amen, Egész Föld-kerekségében: Aldott-légy örökké Menyben. O szép IESUS én szerelmem.

A M E N.

M A S.

M A S.

Nota: Iesus Szent szivek arannya &c.

Aldgyad lelkem IESUS nevet, Ki kedvünk-ért ontá Vérét, Itt éppen adgya Szent Testét, s' Közli velünk idvelségét.

O meg-foghatatlan Felség, Testben óltózott Istenség, Itt vagyonsaldott békeség, Sziv-béli kedves vendégség.

Oh lelkem; Szent Teremtődet! Nézd: s' imádd Idvezítődet, Mert a' Kenyér itt Teste lőtt, Menyből hozzánk Iesus le-jött.

Itt azért Iesus, imádunk, Mert szavaidnak helyt adunk, Rettegve, s' félve járulunk, Asztalodhoz; ő Szent Urunk.

Mely bővön itt magad osztod, Nem kimélled nagy jó-vóltod, Mindeneknek szivét vonszod, Hogy ingyen magad így adod.

Azért IESUS kegyes Isten, Hozzád folyamodunk éppen, Kőnyörű szegény népeden, Hogy lelkünk örökké éllyen. Amen.

M A S.

Nota: Itt jelen vagyonsald.

AZ Melchisedek rendin-való fő Pap, Ki önnön Testét adgya nekünk ez nap: A' Szent óltáron kit fel-mutat a' Pap, Táplál mindennap.

Ez a' Test, a' kit a' Szent Atyák vártak, Lymbusban lévén lélekben kit láttak: Es ő-általa Menyországban juttak, Bizonnyal tudtak.

Ez a' Test, a' ki Menyégből le-szálla, Emberi-személyt magára vállala: A' vétek, s' a' bűn el-romlék általa, s' Meg-szabadíta.

Ez a' Test, a' ki sokak ártalmára, A' Pogányoknak nagy kárhózzattára: A' ki ezt nem eszi annak romlására, Végetlen kinnnyára.

Ez a' Test, a' ki el-jő itéletre, Hogy meg-próbállya kinek mi érdeme: A' Szent Kereszt-fán kiért esett vére, Szentséges sebe.

Ez a' Test, a' ki utat készít Menybe, De csak azoknak, kik vannak a' Hitbe: A' Christus-által mehernek Menyégbe, Dicsőült testbe.

Xx

Bizon-

Bizonyal hidgyűk, hogy Christus Szent Teste, A' ki ezt éfzi, nem lé-
fzen el-este: A' dicsőségben lefzen fizetése, Christus Jegyese.
Adgyad mi-nékünk a' te Szent Lelkedet, Hittel vehetsűk Szentséges
Testedet: Hogy dicsirhetsűk ebből Szent Nevedet, Istensége-
det. Amen.

M A S A Z O N N O T A R A.

Itt jelen vagy az Istennek Fia, Itt jelen vagy Emberek váltója,
Itt jelen vagy igaz Isten vólta. A' Christus IESUS.
Itt jelen vagy mi édes Teremtőnk, Itt jelen vagy a' mi Közben-
járónk, Itt jelen vagy lelki vigasztalónk. A' Christ:
Itt jelen vagy élet, út, igazság, Itt jelen vagy fényes világozás,
Itt jelen vagy Mennyei Uraság. A' Christ:
Itt jelen vagy váltságunknak napja, Itt jelen vagy bűnnek meg-
rontója, Itt jelen vagy szeretetnek langja. A' Christ:
Itt jelen vagy a' mi vigaságunk, Itt jelen vagy őrizőnk, s' őltal-
munk, Itt jelen vagy mi lelki Pásztorunk. A' Christ:
Adgya mi-nékünk az ő Szent Országát, Hogy meg-láthassuk Szent-
séges lakását, Angyali Karból nézhetsűk orczáját; Es ő Szent
Attyát. Amen.

A L I U S.

Nota: Vedd jó neven én szivemet.

Quo me DEUS amore, ultrò complecteris. Indignum me, favore quanto
prosequeris. R. Ex tua quando mensa. O Charitas immensa! Morta-
libus impensa, te das, & sumeris.

Non tauros, neque boves, nec das altilia, Non coturnices, oves, nec volati-
lia. R. Lactucas nec agrestes; sed epulas Cœlestes, Amoris tui te-
stes, donas in copia.

Sub pane te latentem DEUM profiteor: Hic IESU te presentem, colo,
confiteor. R. In hoc te Sacramento, sub hoc te velamento, Ceu te-
stum vestimento, adoro, veneror. Valet?

Valere jam regales luxus Aſſiriae, Lauticie carnales, ollaquè Aegyptiae. R.
Ad Agni tendo Cœnam, deliciarum plenam, Ad salientem venam,
fontemquè gratiae.

Non siliquis me pasci, volo, sed corpore, Non capior Damasci undis, & ne-
ctare. R. O quis det è cisterna, Bethlehem superna, Quem virtus ut
falerna, det mihi bibere.

De vineis Engaddi, ah botrum ſutio. Huic Manna super ad.đi Cœleste cupio. R.
O tritici medulla, ſuãvior quàm ulla, Te vilis homo bulla, ô quam desidero!
Electum ô frumentum, ô quando venies! O cordis firmamentum, me quando
munies? R. Cor meum tibi pando, ô quando IESU quando! Illud
inhabitando, me tibi unies.

O dulcis IESU veni, in cordis lectulum, In quo níl sit obscœni, fac habita-
culum. R. Virtutibus ornatum, & charitate stratum, Me tibi præ-
paratum fac tabernaculum. Amen.

Quo me Deus. Nota eadem.

ENgemet miért szeretgetsz, ô édes Istenem, Illy méltatlant, jó-
kedveddel, miért késerfz engem? R. Mikor te Szent aszta-
lodról, ô véghetetlen kegyelem: Halandóknak magad adod
szerelmes Istenem.

Nem adsz véres állatokat, szerelmes Istenem, Sem mezei zöld füve-
ket, kegyelmes Istenem, De Egi eledeleket, adod nekem Szent
Testedet, Szerelmednek jelenségét, szerelmes Istenem.

E' Kenyér-színben el-rejtett Istenemet vallom, Jelen-léredet Jesusom
tisza szivel látom. R. Tégedet e' nagy Szentségben, tégedet e'
Szent színekben, Mint valami őltözetben: Imádlak szivemben.

Legyetek már magatoknak, testi vendégségek, Ti bujaságos ebédek,
Egyiptomi levek. R. A' Báránynak asztalához, fietek Vacsorájá-
hoz, Kegyelemnek folyamjához, lelkemnek kúttyához.

Nincsen kedvem a' moslékhoz, járúlok Uramhoz, Nem fül szivem e'
Világhoz, szeszes italához. R. Ki ad italt Bethlehemből, részegít-
meg onnét fellyül: Foly Istenem szerelméből; vidamság izi-
vemből.

Xx 2

Szent

Szent Istenem szőlőjéből gerezdet áhétok, De ezzel Mennyei Mannát egyszer s' mind kívánok. *℞.* Oh Szent búzának Kenyere, édesebb mindennél ize: Oh én mulandó fergecske, ég szivem ezekre.

Lelkem választott búzája, oh mikoron jősz-el, Oh én szivemnek gyámola, mikor közelgetsz-el. *℞.* Szivemet néked terjesztem, oh én IESUS-om siess-el, Bennem-való lakásodat, oh IESUS kezdgyed-el.

Oh édes IESUS már jőj-el, szivembe ágyadat, Semmi rútság kiben legyen, rendeld szállásodat. *℞.* Szent dolgokkal ékesítsfel, szeretet ágy-lepleivel: Szivem veled mulathasson, lelkem Jegyefsével. Amen.

M A S.

Nota: *IESU Salvator &c.*

IDvez-légy Felség, Oltári Szentség, szerelmes IESUS-om. O drága szép kincs, kiben vétek nincs, reánk fok jót híncs.

Eleven Kenyér, és drága Szent Vér, szerelmes Jესusom. Neveld erőnket, hogy fok verhűnket, visellyük érted.

Angyali étel, szivbéli vétel, szerelmes Jესusom. Ne-hadgy bennűnket, őrizd lelkűnket, tápláld testűnket.

Drágább aranynál, Szentebb Mannánál, szerelmes Jესusom. Te Szent Véreddel, és kegyelmeddel, minket foglally-el.

Mennyei bővség, józan vendégség, szerelmes Jესusom. Minden időben, szállj mi szivűnkben, ne éllyűnk bűnben.

Csudák csudája, életnek fája, szerelmes Jესusom. Régi Szent Hitet, köztűnk nevellyed, tarts-meg te néped.

Noë galambja, Jósue Napja, szerelmes Jესusom. Setét éjűnkben, világod jőjjön, bűnös lelkűnkben.

Frigynek szekrénye, bűnös reménye, szerelmes Jესusom. Ah gerjezd bennűnk, lelki Szent tűzűnk, édes szerelműnk.

Szere-

Szeretet langja, idvefség hangja, szerelmes Jესusom. Vony hozzád minket, minden igyűnket, ajánlyuk néked.

Holtak orvosja, és úti-társa, szerelmes Jესusom. Mégitt éltűnkben, e' nagy Szentségben, jőj mi szivűnkben.

Tízta szerelműnk, néked könyörgűnk, szerelmes Jესusom. Tarts-meg Hitűnket, ne-nézd bűnűnket, halgass-meg minket.

Légyen ez néked, kedves dicsíret, szerelmes IESUS-om. Szent Háromságnak, nagy Uraságnak, dicsőfség,

A M E N.



Xx3

CAN.



CANTUS.

DE BEATA VIRGINE

M A R I A.

A' Boldogságos Szűz

M A R I A R O L.

In solemnitatibus Beatæ Virginis.

Nota: Kyrie fons bonitatis.

KYRIE, Virginitatis amator inclyte: Factor & Creator *MARIÆ*.
 Eleison.

CHRISTE, Agie Gigas fortis germine, *IESU* Christe miserere
 nobis. Qui pro homine, homo sine virili semine; prodijisti de ventre
MARIÆ. Eleison.

KYRIE, qui incarnatus, de *MARIÆ* ventre natus sub nostra specie,
 Corpus elegisti *MARIÆ*. Eleison.

Et in terra. Patrem. Sanctus. Agnus. Vide in Indice *MISSA*.

REGISZEPENEK.

Angyaloknak Nagyságos Afzszonya, Ur *IESUS*-nak dicsőséges
 Anyja, Menyországban Királyné Afzszonya, Paradicsomnak
 meg-nyitott kapuja.

Reád néznek árváknak szemei, Ózvegyeknek keserves szivei, Szegé-
 nyeknek nyomorúlt ügyei, Bűnösöknek óhajtó lelkei.

Néked szállunk Szűzeknek Virága, Pátriárkáknak nemes unokája,
 Apostolok tiszteletes Anyja: Minden Szentek édes vigasága.

Afzszonyoknak vagy tiszta tüköre, Férfiaknak baj-vívó fegyvere, Kirá-
 lyoknak oktató Mestere, Magyar Országban választott Vezére.

Gyönyörködöl Angyali székedben, Serafimoknak vig szeretetiben,
 Cherubimoknak nagy bölcsességében, Szent Karoknak rendes
 Seregében. Aldott

Aldott vagy te, Jესusnak dajkája, Atya Istennek szépséges Leánya,
 Szent Léleknek szerelmes Mátkája, Szent Háromságnak leg-
 szebb alkotmánya.

Emlekezzél Angyali Karokról, Emlekezzél Adám fiairól, Emlekezzél
 bűnös szolgaidról, Nagy óhajtva hozzád kiáltókról.

Rettenetes a' mi baj-vivásunk, Mert kegyetlen a' mi ellenségünk, Ret-
 tenetes végső ki-múlásunk, Hogy ha Szent Szűz nem lész segít-
 ségünk.

Dicsirteffel dicső Szent Háromság, Kitől árad reánk minden jó-
 szág, Dicsirteffel Nagyságos Afzszonyság, Ki-által száll reánk
 az gazdagság. Amen.

M A S.

Nota: Adgyunk hálát a' Szent Háromságnak.

GYönyörködgyél Szűz *MARIA*, a' magas Menyországban, Ör-
 vendezzel a' meg-foghatatlan Szent Háromságban, Szűzen fo-
 gadád a' te Szent Fiadat, a' meg-feszült szép *IESUS*-t.

Aldott vagy te Szűz Maria, Ur Jესusnak Szent Anyja; Szent Három-
 ságnak, Örök Istennek, szépséges Leánya; A' Menyország-béli
 dicső fok Szenteknek, szerelmetes Afzszonya.

Szent Anna Afzszony tégedet fogada, édeséges Magzatot, Kiról Joá-
 chim a' nagy Ur Istennek, tön kedves áldozatot, Kinek gyümöl-
 csével, a' fényes Menyország, szépen meg-virágzott.

Pokol-béli ördögöknek, te vagy rettenetesség, Kiknek erejeket mind
 el-rontá a' tiszta Szűzesség; Mely tiszta Szűzesség az Eretnek-
 ségnek, lön nagy rettenetesség.

A' Templomban fel-nevedék, egy Cyprus-fa fiatal; Fényes Meny-
 országból hozzája küldeték, Szent Gábrriel Archangyal, Szent
 Lélek Ur Isten, tégedet bé-tölte Mennyei Szent Malasztal.

Régi Próféták mit hirdettek vala, immár bé-telleyesedék, Szűz Ma-
 riától Szent Ersebet Afzszony, meg-vigasztaltaték: Rövid idő-
 múlva, Isten Emberré lön; Mariától születék.

Fel-ne-

Fel-neveléd Szűz Maria, Szent Fiadat, szép IESUS-t; Tizen-két esztendő kicsinded korában, el-vesztéd a' Christust, Kit kerestek vala szorgalmatossággal, a' Sidó Doctörök-közt.

Rósa piros, és igen ékes, a' Mennyei harmattal, Mint a' Király öltözetivel, és jó szolgálival; Te-is azon-képpen dicső Szűz Maria, Szent Fiaddal Jessűsal.

Végy hozzád azért Szűz Maria, ne-hadgy minket el-vesznünk; Halálunk óráján az Ördögnek ne-hadgy, markában esnünk: Inkább esedezzel te Szent Fiad-előtt, hogy meg-idvezülhessünk. Amen.

M A S.

MARIA Mater gratiæ, Mater misericordiæ, Tu nos ab hoste protege, In hora mortis suscipe.

MARIA Virgo Virginum, Deposce nobis omnium, Remissionem criminum, Tuum placando Filium.

Per tuum Virgo Filium, Per Patrem, & Paracletum, Adsis ad nostrum obitum, Et da felicem exitum.

Gloria tibi Domine, Qui natus es de Virgine, Cum Patre, & Sancto Spiritu, In sempiterna secula. Amen.

M A S.

Nota: Jam mœsta quiesce querela &c.

MARIA dicsőségnek Anyja, Mennyeinek Királyné Afzszonya: A' Szent Háromságnak Leánya, E' Világnak közben-járója. Örvendezz IESUS-nak Szüleje, Szent Léleknek szentelt edénye: Mennyeieknek ékessége, Es a' Földieknek reménye.

Te az Angyaloknak fölben, Helyheztettél nagy dicsőségben: Szent Fiadnak bölcsességében, Hogy vigadnál Istenségében.

O mely nagy szép hangos zengésben! Örvendezvén éneklésekben, Angyali nagy dicsiretekben, Szent, Szent, Szent, mondván az Egben.

A' Se-

A' Serafimoknak Seregi, Szolgálnak Szűzeknek Virági, Cherubimok kéznek tisztelni, Dicsirni, és fel-magasztalni.

Mi-is azért bűnös fiai, Adámnak el-elett árvái, Es szám-ki-vetett maradéki, Dicsirünk: Mert illik tisztelni.

Sieis azért irgalmas Anyánk, MARIA; lám Szent István Atyánk, Ugy hadta hogy lennél mi Anyánk, Jövel, jövel azért mi-hozzánk.

Ez keserűségnek völgyében, Kiáltunk, halgass-meg ígyünkben, Ne-veszszünk-el mi bűneinkben, Esedezzel értünk Menyégben. Amen.

A L I U S.

Nota: Christus fel-támada &c. fol. 243.

Veneremur Virginem, salutis dulcedinem: Cujus benignitatem, miratur Cœli Agmen. O Clemens, Pia.

O Genitrix gratiæ, fons misericordiæ: Regina prudentiæ, Aurora latitiæ. O Clemens, Pia.

Cujus pulchritudinem, cujus mansuetudinem: Miram humilitatem, nostrum hoc laudat Carmen. O Clemens, Pia.

Hæc est Aula Regia, Virgo plenâ gratiâ: Stella lucidissima, MARIA Sanctissima. O Clemens, Pia.

Hæc est melle dulcior, Jaspide splendidior: Castitatis lilium, mœroris solati-um. O Clemens, Pia.

Hæc est Virgo sapiens, credendo concipiens: Stella Solem pariens, Luna nebulâ carens. O Clemens, Pia.

Salus nostri generis, cujus splendor Syderis: Amovit à miseris, peccatorum vinculis. O Clemens, Pia.

Ave Cœli Domina, Regina Sanctissima: Quæ transcendis agmina, in Cœli militia. O Clemens, Pia.

Ave felix Fœmina, Genitrix puerpera: Stola gaudens gemina, in Cœlesti gloria. O Clemens, Pia.

Yy

O fons

O fons admirabilis, Mater exorabilis: Fidei principium, vas virtutis præcium. O Clemens, Pia.

Surge, surge propera, Oliva fructifera: Nostra sanes vulnera, MARIÁ dulcissima. O Clemens, Pia. Amen.

COMPASSIO BEATÆ VIRGINIS

MARIÆ.

Nota: Ave manus dextra. fol. 228.

Ave dulcis Mater Christi, Quæ dolebas corde tristi, Te docente Simeone, De diræ mortis mucrone. Dulcis Virgo Virginum.

Ave dulcis Mater Christi, Quæ in Ægyptum fugisti: Ubi notis tu carebas, Et dolore tabescebas. Dulcis &c.

Ave dulcis Mater Christi, Quæ dolebas corde tristi: Natum requirens inclutum, Tribus diebus perditum. Dulcis &c.

Ave dulcis Mater Christi, Quæ dolens & flens vidisti: Captum, vinctum, aërè cæsum, Plenum probris dulcem IESUM. Dulcis &c.

Ave dulcis Mater Christi, Quæ Filio occurristi: Humeris Crucem ferenti, Et sub illa corruenti. Dulcis &c.

Ave dulcis Mater Christi, Quæ dolens & flens vidisti: Cruci nexum speciosum, IESUM factum ut leprosum. Dulcis &c.

Ave dulcis Mater Christi, Quæ de Cruce suscepisti: Ulnis IESUM jam mortuum, Piorum plenâ fletuum. Dulcis &c.

Ob pœnas quas suscepas, Ista loca dum videras: Da post hæc transitoria, Mihi locum in Gloria. Dulcis Virgo Virginum.

A M E N.



Ave

Ave dulcis Mater Christi.

Nota: O gloriosa Domina, &c.

Idvez-légy Christus Szent Anya, Kit bánat meg-szomoríta: Hogy Simeon mondta vala, Szent Fiad hogy menne kinnra.

Emlékezzél e' bánatról, Vifely gondot vég-óránkról: Nyerjed, Fiadnak kényáról, Gondolkodgyunk haláláról.

Idvez-légy áldott Szent Anya, Ki bánatos szível vala: Hogy IESUS-t már harmad-napra, El-vesztvén keresi vala.

Adgyad hogy e' bánatod-ért, Jussunk hozzá kegyelem-ért: Altalad; hogy őt meg-lellyük, Maradgyon-meg éppen lelkünk.

Idvez-légy Szűz édes Anya, Ki bánatban könyvezsz vala: Midőn IESUS-t kötve, vonva, Arczúl-verve látod vala.

Irgalmasságnak Szent Anya, Emlékezzél e' bánatra: s' Órdögnek csalárdságától, Oltalmaz gonofságától.

Idvez-légy Szűz Isten Anya, A' ki sírván nézed vala: Hogy Szent Fiad Kereszt-fára, Mint bél-pokloft vonták vala.

Illy keserves bánatid-ért, Es Szent Fiad halálá-ért: Mikor el-jő vég-ső óráim, Légy jelen szerelmes Anyám.

Idvez-légy Szűz Christus Anya, Ki keservefen sírsz vala: Hogy Sz. Fiad koporsóba, Ertem halva fekszik vala.

En szegény bűnös lelkemet, Néked ajánlom, s' éltemet: Nyavalyáján mindeneknek, Légy jelen a' bűnösöknek. Amen.

A L I U S.

Nota: O Aurora lucidissima, &c.

MARIÁ Virgo Virginum, Ora pro nobis Dominum. Dulcis ô Ave MARIÁ.

Fundamentum Ecclesiæ, Fons, aula sapientiæ. Dulcis ô Ave Maria.

O Virgo plena gratiâ, Mater DEI & filia. Dulcis ô Ave Maria.

Virgo peccati nescia, Sancti Spiritus gratia. Dulcis ô Ave Maria.

Summi Regis hospitium, Lumen, vita fidelium. Dulcis ô Ave Maria.

Yy 2

Mundi

Mundi salus, protectio, Nos tuo pasce gaudio. Dulcis ô Ave Maria.
Nobis tibi canentibus, Succurre tuis precibus. Dulcis ô Ave Maria.
Gratia tua faciat, Ut DEUS nos custodiat. Dulcis ô Ave Maria.
Gloria tibi Domine, Qui natus es de Virgine. Dulcis ô Ave Maria. Amen.

M A S.

O Istennek Szent Annya, Szépséges MARIA. Magyarország Királynéja Idvez-légy MARIA.
 Angyaloknak öröme, Szépséges Maria. Bűnösöknek kegyelme. Idvez-légy Maria.
 Örvendezzel Mennyégben, Szépséges Maria. Szenteknek Seregiben. Idvez-légy Maria.
 Liliom ékessége, Szépséges Maria. Szép Rósának veszfzeje. Idvez-légy Maria.
 Országunknak ótalma, Szépséges Maria. Tündöklő arany-alma. Idvez-légy Maria.
 Martyrok erőssége, Szépséges Maria. Confessorok tüköre. Idvez-légy Maria.
 Egeknek dicsősége, Szépséges Maria. Mindenek bölcsesége. Idvez-légy Maria.
 Virágok jó illattya, Szépséges Maria. Elernek szép zöld-fája. Idvez-légy Maria.
 Betegeknek orvossa, Szépséges Maria. Özvegyeknek ótalma. Idvez-légy Maria.
 Napnak szép fényessége, Szépséges Maria. Csillagok ékessége. Idvez-légy Maria.
 Mennyei drága Manna, Szépséges Maria. Magyar-Ország ótalma. Idvez-légy Maria.
 Te vagy nekünk nagy kincsünk, Szépséges Maria. Mindenben reménségünk. Idvez-légy Maria.
 Azért légy segítségünk, Szépséges Maria. Halálunkor mentségünk. Idvez-légy Maria. Tekints

Tekints reánk szemeddel, Szépséges Maria. Látogass kegyelmeddel. Idvez-légy Maria.
 Adgy Malasztot népednek, Szépséges Maria. Kik tégedet dicsirnek. Idvez-légy Maria.
 Ne-hadgy minket el-veszni, Szépséges Maria. Bűnnek torkában esni. Idvez-légy Maria.
 Gerjezd-fel mi szívünket, Szépséges Maria. Vidd-bé Menyben lelkünket. Idvez-légy Maria.
 Mutasd magad Anyánknak, Szépséges Maria. Commendály Szent Fiadnak. Idvez-légy Maria.
 Esedezzel érettünk, Szépséges Maria. Légy mindenkor mellettünk. Idvez-légy Maria.
 Ne-fordúly-el orzáddal, Szépséges Maria. Tölts-bé ajándékkiddal. Idvez-légy Maria.
 Őnts belénk szerelmedet, Szépséges Maria. Tisztán égő tűzedet. Idvez-légy Maria.
 Hogy te-néked szolgállyunk, Szépséges Maria. Szent Fiaddal láthassunk. Idvez-légy Maria.
 Dicsiret az Istennek, Szépséges MARIA. Szent Háromságban egynek. Idvez-légy MARIA. Amen.

M A S.

Nota: *Infinitæ bonitatis, &c.*

Menyországnak Királynéja, Bűnösök fel-jött Csillaga, Kétségbenesök világa. Egek ajtaja, Szentek Afizonya, Nagy Isten Annya, lelkem arannya, O boldogságos áldott Szűz MARIA.
 Az Egek-ellen vétkeztem, Isten-ellen fokot töttem, De te légy én segítségem. Ha Szent Fiad vér, fok ostorral ér, Ally-fel melletttem, könyörögj értem, Tudom hogy nyerhetisz minden jót énnékem.
 Rósa színű szép gyenge Szűz, Kinek lelkében nincsen bűz, Minden gonoszt

gonoszt tőlem el-űz. Mellyért meg-áldlak, fel-magasztallak,
Mint Isten Annyát, szívem gyámolát, Tellyes erőmből örök-
ké szolgállok.

Isteni kegyelem árja, Irgalmasságnak Szent Annja, El-estek fel-állá-
tója. Te légy szó-ízöllóm, és őltalmazóm, Aldott Fiadnál, a'
nagy Birónál, Kit Szent mellyeddel szűzen fel-tartottál.

Aldott légy drága Afzszonyság, Szűzek-közt leg-szebb tisztaság, Se-
raphim felett méltóság. Fogadgy szolgálddá, őltalmad alá,
Hogy hatalmasson, el-ne kaphasson, A' gonosiz Sátán amaz vég-
ső harczon. Amen.

A L I U S.

Nota: Atya Ur Isten öröktől-fogva-való.

Ave Domina, tu es præclara, Angelisque grata, Pulchrior Luna, Stellis
amicta, Virginum Regina.

MARIA Virgo, tuo unico commenda Filio, Grato Domino, pro cuncto Cle-
ro, sis adjutorio.

Gratia Christi, quem concepisti, & quem tu portásti, Quem peperisti, & quem
lactásti, Mundo contulisti.

Plena gratia, Virgo serena, proles Davidica, Nostra cantica, tibi sint grata,
ô Virgo **M**ARIA.

Dominus tuo ventris utero, latuit pudico: Quem ab Angelo, vulgatum San-
cto, concepisti Virgo.

Tecum Dominus, Filius tuus, plasmator excelsus: Quem pavet Mundus, voca-
tur **D**EUS, tremescit infernus.

Benedicta es, quæ enixa es pacem hominibus: Chori Cœlestes, prout canentes,
sonant pastoribus.

Tu parvi Agni, Leonis magni, Salvatoris nostri, Virgo intacta, tu erexisti
Templum **D**EI nostri.

In mulieribus tuus uterus, cum sit Virgineus, Admirabilis est universis, thro-
nus Eburneus.

Et tu Regina, Mater benigna, atque gratiosa: Filium tuum pro nobis placa, ô
dulcis **M**ARIA. Bene-

*Benedictus est, de Cœlo missus, hominibus datus: Redemptor bonus, cui ter
Sanctus, sempiterna laus.*

*Fructus excelsus, panis Cœlicus, cibus Angelicus: Tuus uterus gustavit fidus,
gloriosos fructus.*

I E S U S Christus amen, nostrum juvamen, atque consolamen: Æternum lu-
men, Cœli solamen, nobis præstet, Amen.

A L I U S.

Nota: Követi vala népnek &c.

O Gloriosa, ô speciosa, Stella luminosa: Domina Mundi, Mater gene-
rosa.

*Vox Angelica, vox Prophetica, proles Davidica: Tibi concinit Salamon
cantica.*

*Regina Cœli, correctrix mali, fortitudo poli: Virgula splendens colore ver-
nali.*

*Aurora surgens, lucerna lucens, Sol radiis fulgens: Illuminatrix tenebras ex-
cludens.*

*Pulchra lunaris, fuga langvoris, ser opem revinctis: Qui puniuntur carcerum
catenis.*

*Solis æmula, fumi virgula, pulchra puellula: Te concupivit Rex sine macula.
Torques aurea, Regis vinea, turris eburnea: Sis pauperibus salutis galea.*

*Palma virtutum, nectar Cœlicum, odor aromatum: Reduc errantes, ad Re-
gnum Cœlorum.*

*Granum excussum, jubar effusum, sydus animosum: Nostrum exaudi can-
tum sonorosum.*

Dux militiæ, fons letitiæ, flos pudicitæ: In te confluunt Cœli divitiæ.

*Lilium candens, Rosa rubescens, Viola redolens: Sydus aureum gremio re-
condens.*

*O Sacrum Lumen, Sanctum solamen, Spiritus juvamen: Tuis famulis vitam
confer, Amen.*

M A S.

Nota: Kőveti vala népnek &c.

Dicsiretes vagy szép Szűz MARIA, Christusnak Szent Anyja: Szent Háromságnak Szolgáló-Leánya.

Olly kellemetes, Isteni Malaszt, kivel tellyes valál: Mert minden bűntől, azzal meg-tartatál.

Meg-környékeze, s' éppen bé-tólte, mint Gábriél mondá: Kegyes Anyának, Fiát néked adá.

Jövendő-képpen régi Próféta, te-rólad szólottak: Szépséges Szűz-nek tégedet mondtak.

Nagy fok dolgait, Atya Istennek te-benned dicsirik: Mert Szent méhedben Christus fogontatik.

A' több Szűzeket, mind meg-haladád alázatossággal: Mert Isten vala veled Malaszttyával.

Oltalmok valál Szűz társaidnak igaz szeretettel: Mert tellyes valál minden kegyelsséggel.

Rólad mondatik szűntelen-való Isteni dicsiret: Mivel meg-rontád csalárd ellenséget.

Angyali orczád nagy vidám vala buzgó imádságba: Mikoron vólnál Isten Templomába.

Példájok valál, lám mindeneknek, Papoknak, Szűzeknek: Istent szolgáló szegény özvegyeknek,

Romlására lol, fene Sárkánynak, Szent érdemed-által: Mert meg-rontaték Szent Magzatod-által.

Oltalmazz azért, szép Szűz MARIA minden ellenségtől: Te hivedet tartsd-meg minden bűntől.

Nyomorúlt népek mostan kik vagyunk, te-hozzád folyamunk: Mert Fiad előtt te vagy mi gyámolunk.

Országoltz mostan te Szent Fiaddal, mi Urunk IESUS-sal: Vigan örvendez a' Szent Angyalokkal.

Bátoríts minket te fiaidat halálunk óráján: Es ne-hadgy esnünk, a' halál torkában.

Irgal-

Irgalmasságnak, es Szent Malasztnak mert te vagy Szent Anyja: Kik benned bíznak azoknak ótalma.

Segítségben mindenkor biztunk minden szűkségünkben: Mert Szent Fiaddal örökké-élsz, Amen.

A L I U S.

Nota: *Mittitur ad Virginem &c.*

Sancta DEI Genitrix flos Virginitatis, Fons misericordiae, Mater pietatis: Supra Sanctos residens Regno claritatis, Pro nobis cum ceteris exoratur beatis.

Angelorum ordines, DEUM qui laudare, Non cessatis jugiter, atque adorare: Sanctus, Sanctus, ter Sanctus, invicem clamare, Actus nostros regere, nolite cessare.

Patriarchae mystico ritu immolantes, Vita, corde, cantico DEUM honorantes: Prophetae Prophetico Spiritu flagrantes, Apostoli publico sono praedicantes.

Evangelistae DEI arcana noscentes, Verbis Evangelicis eadem scribentes: Sanctique Discipuli Christo adherentes, Ab Herode mortui sunt & innocentes.

Per palmam Martyrii DEO dedicati, Martyres Egregii cruore mundati: Et qui Confessione DEO colligati, Confessores, Monachi, Eremitae grati.

Sanctissimae Virgines, atque conjugatae, Viduae, & Martyres DEO dedicate: Omnes Sancti, Sanctaeque pro nobis orate, DEUM vestris precibus pro nobis placate.

Ut per vos sit gratia sua nobis data, Deleantur vitia, mudentur peccata: vitentur pericula, omnia sint grata, Nobis detur gloria, in sede beata.

A M E N.

Zz

ALI-

A L I U S.

Nota: Jövel légy velünk Ur Isten.

SUMME Pater Sancte DEUS, Peccatorum ego reus: Peccatorum miserere,
Ut sic dignè queam flere, Quæ commisi nequiter.

Si vis potes me mundare, Sine te non possum stare: Sed nec ad te datur ire,
Nisi mihi subvenire, Digneris celeriter.

IESU Christe Verbum Patris, Qui Carnem, de carne Matris: Homo factus
induisti, Et propter nos obiisti, Crucis in patibulo.

Precor tuæ memor mortis, Mihi sis adjutor fortis: Ac dono tuæ virtutis, Au-
tor meæ sis salutis, In meo periculo.

Utriusque Pneuma Sacrum, Esto mihi nunc lavacrum: Peccatorum sordes
mundans, Atque meum cor foecundans, Spirituali gratiâ.

Si me laves, mox mundabor, Nisi sanes non curabor: Si non dones nec orare,
Quicquam possum, nec laudare, DEUM cum fiducia.

Tu qui Trinus in Personis, Indivisus es in donis: DEUS Pater, Flamen nate,
Tres in una Deitate, Unum in substantia.

Mæa mentis trinitatem, Regens duc ad unitatem: Fidei, spei, timoris, Totum
me Cœlestis roris, Replens abundantia.

O præclara Stella maris, Mater Virgo singularis: Speculum Virginitatis, Et
totius Trinitatis, Nobile triclinium.

Ora pro me Virgo pia, Ut in hujus vitæ via: Conversando sic incedam, Ne post
mortem sim in prædam, Hostibus fidelium.

Chori novem Angelorum, In Sion DEUM Deorum: Contemplando quem vi-
deris, Et in ejus qui gauderis, Jugiter præsentia.

Ipsam precor exorate, Ut ex sua pietate: Lavet in me quicquid sordet, Et
dimittat quod remordet, Tristis conscientia.

Joannes Baptista Christi, Vocem Patris qui audisti: Et vidisti descendentem,
Spiritum clare nitentem, In Columbæ specie.

Ipsam ora baptizatum, Ut peccatis emundatum: Me post temporalem mor-
tem, Esse faciat consortem, Æternæ gloriæ.

O vos proceres bysseni, Spirituali musto pleni: Signis, factis, & doctrina, Sacra-
menta qui divina, Edidistis liberè.

Pro me

Pro me ferte preces piè, Ut illo tremendo die: Quando Judex est venturus, Pi-
us justis, malis durus, Ejus jungar dextera.

O beati Christi testes, Qui lavistis vestras vestes: Ejus Agni in cruore, Suo
Mundum qui liquore, Sanavit feliciter.

Vos nunc in conspectu DEI, Memores estote mei: Ut post hujus vitæ cur-
sum, In Cœlum conscendam sursum, Ad letandum jugiter.

Omnes Sancti Confessores, Quorum vita, verba, mores: Hic sic Christus appro-
bavit, Quod vos secum nunc locavit, In Cœli Palatio.

Ne seductor animarum, In hac valle lacrymarum: Me in ulla parte ledat,
Pro me precor intercedat Vestra supplicatio.

Cum decore Virginali, Fide Christo speciali: Quæ ferventer adhæstis, Et læ-
tantèr introistis, In ejus potentias.

Mihi vestris obtinete, Precibus, ut cum quiete: A peccatis absolutus, Liber
vadam atque tutus, Ad Cœlestes nuptias.

Universi cives Cœli, Precor vos mente fideli: Qui cum Christo nunc regnatis,
Ut meæ calamitatis, Memores miseræ.

Oretis pro peccatore, Ut à Leviathan ore: Ego liber ac solutus, Ex hac vitæ
vadam tutus, Ad Tribunal Gloriæ. Amen.

M A S.

Nota: Infinitæ bonitatis, &c.

OH kegyes szép Szűz MARIA, Egi út, Istennek Anyja, Angya-
loknak Szent Afiszonya. O biztás engem! óltalmazd ügyem;
Ne-ártson nékem, én ellenségem; Bóldog Szent Anya te légy
fegedelmem.

Oh világozásnak Anyja, Elménknek kegyes arannya, Fényesked-
gyél Nap-világa. Bűnös szolgádnak, adgy helyt szavának, Di-
csirni téged, hogy ne szűnnyék-meg, Christus kedvével kegyes-
fen szenteld-meg.

Kivánságát Menyországának, Utalását e' Világnak, Nyerd-meg kér-
lek, e' szolgádnak. Bóldog Szent Anya, szép Szűz Maria, Oktáfd
szolgádat; akaratomat, Akarja édig, és tehesse végig.

Zz z

Kérlek

Kérlek Szent Fiad kedvé-ért, Méhednek Szűzességé-ért, Es több Szentek érdemé-ért: Ez kis munkám-ért, fáratságom-ért, Te-hozzád-való nagy szerelmem-ért, El-ne űzz engem, ó Szűz bűneim-ért.

Dicsirtésél Szűz MARIA, Aldott IESUS-nak Szent Anyja, Aldott légy Mennyei rófa: Téged dicsirlek, Annyát Istennek, Bóldog, s' áldott légy, Anyánk Idvez-légy, Dicsiret néked, mind örökké, Amen.

M A S.

Nota: Mint a' szép hives patakra, &c.

SZŰZ MARIA, Christus Anyja, Magyarország Királynéja. Atya Isten kincs-tartója, Magyarok szó-szóllója. Magyarország fenyves úttya, Irgalmasságnak kúttya, Te imádságodnak fontya, Isten irgalmát ránk ontja.

Méltán mondatol Rósának, Paradicsom fájának, Elő kenyér hajójának, Evezők Csillagának. Aron veszfzeje Szent Szűz, Mójsfestől láttatott tűz, Ki tóllünk minden gonoszt űz, Es lelkünk-re kegyelmet fűz.

Lépes méz, frigynek szekrénye, Szűzesség drága fenyve, Bóldog Szűz, IESUS edénye, Bűnösök Szent reménye. Hozzád kiált fogságunk, árva Magyar Országunk. Tekints-meg nyomorúságunk, Nyerd-meg régi bóldogságunk.

Szűz MARIA, tarts-meg minket, Vigasztald bús szivünket, Téríts hozzád Nemzetünket, építs-meg Szent Hitünket. Szent Fiad kegyelmében, végy minket jó kedvében, Hogy szép IESUS Szent Nevében, Meg-maradgyunk békeségben.

A M E N.

M A S.

M A S.

ÉŐrök Atya Isten, hálát adunk néked, Magas Menyországból meg-áldád te néped: Te Szent Fiad-által, ki lőn te követed.

Az Ur IESUS Christus, meg-nyitá az Eget, Mert te Szent Felsőged bocsátá-el őtet, Kiben Malasztoddal, bé-töltéd e' Földet.

MARIA méhében, leg-ottan bé-szálla, Maria Szent Fiat mingyarást fogada, Ki-által e' Világ ottan meg-gyógyula.

Ez az arany óltár, és a' kincses láda, Kiben az Ur IESUS vala drága Manna, Jesse veszfzejének, szép ékes virága.

Dicső Szűz Maria, Ur IESUS Ládája, Es a' viz-özönnek Noënak bárkája, Szép tiszta méhedben; lakék Isten Fia.

A' bölcs Salamonnak nagy arany óltára, Holott az Ur Jesus kezde áldoznia, Es a' mi bűnünket kezdé el-mosnia.

Idvez-légy Istennek drága szép Jegyese, Ki-által történék Christufnak jövése, Altalad adaték Világ nyeresége.

Adámban meg-halánk, Evában kárhozánk, Ur Jesus Christusban, ugyan meg-újulánk, Istennek Sz. Anyja benned bóldogulánk.

A' viz-özön vala, Adám s' Eva bűne, Nékünk e' Világnak általad kegyelme, Edes Meg-váltónknak mi-hozzánk jövése.

Pátriárhák Anyja, Ur Jesus dajkája, Istennek tár-háza, Menyország ajtaja, Széles e' Világnak drága kincs-tartója.

Az Paradicsomnak nagy szeles kapuja, Szent Apostoloknak főebb Tanítója, Evangelistáknak meg-bátorítója.

A' Szent Proféták-is soha nem láttanak, Még-is drága-képpen téged áldottanak, Isten ládájának prédikállottanak.

Mi-tóllünk-is azért áldafsál örökké, Soha meg-ne szűnnyék mi szánkban az AVE, Idvez-légy MARIA, Isten Anyja SALVE. Amen.

Zz 3

M A S.

M A S.

Nota: Küldé az Ur Szent Arkangyalát.

Iddvez-légy szépséges M A R I A, Dicső Istennek ő Szent Anyja;
Edes Afzszonyunk, hozzád folyamodunk.
Malasztal mert éppen tellyes vagy, Igy Istennél tiszteléd nagy;
Imádgj Afzszonyunk, Szent Fiadnál értünk.
Veled vagy a' nagy Ur Isten, Reánk-is nézzen most kegyessen;
Edes Afzszonyunk, hozzád folyamodunk.
Aldott vagy te Afzszonyok-között, Mivel Christus beléd költözött;
Imádgj Afzszonyunk, Szent Fiadnál értünk.
Aldott gyümölcsse Szent méhednek, Reménye lól bűnös embernek;
Edes Afzszonyunk, hozzád folyamodunk.
Christus I E S U S Szent Fiad vigyen, Aldott Országban minket, A-
men. Imádgj Afzszonyunk, Szent Fiadnál értünk. Amen.

*ALIUS, DE BEATA VIRGINE.*Nota: *O Iesule dulcedo cordium.*

O Stellula, M A R I A fulgida, O I E S U Genitrix quàm pulchra es! E
millibus ő Virginum, virago parvula electa es.
Te præpotens, respexi: humilem, O Stella, Stellula quàm dulcis es! Ut fieres
puerpera, etc. ni Numinis, inventa es.
O filie, ő Adæ filii, O Eva genitrix quàm foelix es! En veteris piaculi delectrix
Stellula, exorta est.
Te Cœlica, Sanctorum Curia, Te laudant Angeli, ő florum flos! Et hominum
mortalitas, exultat cantico, nam digna es.
O gratie M A R I A Genitrix, O Rosa mystica, ő florum flos! O filia Jerusa-
lem, ő arca foederis, exaudi nos.
Immeritis intende famulis, O domus aurea, te poscimus! Et genito dulcissi-
mo, ő pia jugiter commenda nos!
A M E N.

M A S.

M A S.

Nota: Menyországának Királynéja.

Szeplőtelen Szűz M A R I A, Menyországának vigasága: Bűnösök-
nek bizodalma, Tisztaságnak Koronája.
Minden népek Szentnek mondnak, Es Szűznek lenni kiáltnak: Köz-
ben-járójoknak valnak, Es kegyességben bíznak.
Mert a' Christust Szűzességben, Hordozád a' te méhedben: Kiért
méltó dicsiretben, Aldatol mind Földön, Menyben.
A' te méhednek gyümölcsse, Lón Pokolnak el-törője: A' Sátán
meg-kötőzője, Setétségnek fényessége.
O te Mennyei szép Rósa, Es Szűzességnek Virága: Szent Fiadat kér-
jed arra, Vegyen minket őltalmába.
Tartson-meg igaz Hitünkben, Es vezérellyen mindenben: Az őrdög-
nek kötélében, Ne-hadgyon esni kétségben.
Országunkban csendességet, Es állandó békességet: Adgyon igaz
szeretetet, Egy-más szerető Szent Lelket.
Igaz Lelki-Pásztorinkat, Igijére Tanítókat: Tartsa-meg köztünk
azokat, Kiért adhassunk hálákat.
Dicsirtefésél Atya Isten, Szent Fiaddal egyetemben: A' Szent Lélek-
kel mindenben, Egy Isteni tiszteletben. Amen.

M A S.

Nota: *Infinitæ bonitatis, &c.*

O Szentségnek leg-főbb ága, Szűzességnek szép Virága, Ki-által
jött Nap-világa. Tégedet kérünk, légy segítségünk, Semmit
ne ártson, ennyi fok harczon, A' Pokol-béli sátán mi-elle-
nünk.
O kegyelemnek bárkája, Tisztaságnak termő-fája, Szenteknek bé-
plántálója. A' te szolgádod, ha bátoritod, Erted bajt vinni, kéz-
is meg-halni, Te Afzszonyságod örökké áldani.

O kegye-

O kegyelem szép hajléka, Nyugodalom zöld árnyéka, Szentek édes maradéka. Kedves illatod, kivel meg-rontod, A kigyó mérget, éppen feregét, Meg-könnyebíted kívának inségét.

Dicsirtésél nagy Aszfzonyság, Utaidban nagy igazság, Testben öltözött Angyalság; Te-benned szeplő, nem volt bűn gyepő, Azért szolgállak, s' örökké áldlak, Es mindenkoron Szűz Anyának hílak. Amen.

M A S.

Nota: *IESU Salvator, Mundi &c.*

NYilnak az Egek, gyűl fenyves Sereg. Idvez-légy *MARIA*; O boldog Anya, Szent Arany-Bánya: Imádjy éretűnk.

Im néked hajol, Gábiél Angyal.

Mennyei aítal, tellyes Maláztal.

Noë BARKÁJA, Ilten Mátkája.

Te-benned vagyon, ki minket áldgyon.

U R vagyon veled, virágzik méhed.

Bűnös reménye, gyöngyűnk ízekrénye.

IESUS-sal terhes, hogy fel-repülhes.

Benned van méze, lelkűnknek íze.

Ki minden jót ad, hozzánk szállítád.

Mannánk edénye, lelkűnk szép fenyve.

Elet termő-fa, Mennyei Hárfa.

El-vezfzen nekűnk, miattad vétkűnk.

Adgyad ézenűnk, Fiadat bennűnk.

Idvez-légy *MARIA*; O boldog Anya,
Sz. Arany-Bánya: Imádjy éretűnk.

A L I U S.

Nota: *Est Messor, &c.*

Lucesce *Stellis amicta, ó Virago benedicta, Pulchrior es Luna, Solem fallis una, Tu Mater decora, pro nobis exora. Lucisce Mundo MARIA. Violarum salve pura, quam non produxit natura, Tu florens Liliium, generans Filium, Virgo Mater facta, & manes intacta. Lucisce &c.*

Castissi-

Castissima Coeli rosa, filia David formosa, Sola preservata, in Patronam data, Te non laedit Eva, esca sumpta seva. Lucisce &c.

Euge flos pulcher byssine Virgo fecunda semine, Frustra ventus furit, nil nocet nec urit, Te rores non tangunt, frigora nec angunt. Lucisce &c.

Mirabilis Hyacinthus, gratia quam ornat intus, Mirum das odorem, selectum colorem, Florem hunc affectat cor quia delectat. Lucisce &c.

Ad tuum currit odorem, properando supra morem, Cor plenum dolore, Telet color, Te cupit ut nardum, sit licet hoc tardum. Lucisce &c.

Multipliciter decora, fac ut non sit in me mora, Ad te properandi: da sinem peccandi, Absit hostis ather, te medente Mater. Lucisce &c.

Beatior Coeli florum, sis delictum illorum, Qui tui sunt toti, undis Agni loti, Quia tuus Natus, sine viro datus. Lucisce &c.

In te meum pono velle, fac ne poter sevo felle, Cum venerit hora, ubi sine mora, Pœnam capit reus, nisi parcat DEUS. Lucisce &c.

Tu mihi sis medicamen, Quando fiet hoc certamen, Me protege scuto, ne paludis luto, Totus conficiat, tenebris obruar. Lucisce Mundo MARIA. Amen.

M A S R E G I E N E K.

Nota: Szent Dávid Próféta éneklő könyvének.

ODicsőült szép kincs, kiben gyarlóság nincs, s' nem-is férhet sértéség. Jesse törökéből kelvén, s' kebeléből, löttél boldog fenyeség, Ekes Csillagokkal, Nappal, és a' Hóldal tekintetes dicsőség.

Te szép Liliom szál, kiből kegyelem száll az Emberi nemzetre. s' Kinek drága kerte, jó illatot önte széllyel az egész földre. Midőn nagy átokban, örök kárhozatban, mennénk veszedelemre.

Te Menyország úttya, Paradicsom kúttya, fűzz ránk irgalmaságot. Mert szép tiszta Mellyed, drágalátos tejed, nevele szép virágot.

A' ki minden bűntől, ördögnek kezéből meg-váltá e' Világot. Te szép Hajnal-Csillag, ki mindenkor villag, Nap-tamadása előtt.

Aaa

Mert

Mert ártatlanságban, fénlél e' Világban az Isten szeme előtt. Te méhedben szálla az Istennek Fia, hogy nekünk váltáságunk lótt. Te csudálatos szin, kire nézve, bűn, s' kín távozik az Embertől. A' Sátán ne ártson az utolsó harczon, nyerd-meg az Ur Istentől. Kötözd-meg, mert kerül, tőr-hányással készül, el-vonni szerelmedtől.

Testi gyarlóságom, oh én boldogságom, meg-ne győzze lelkemet. Rút szemtelenségre, ne gyújtsa vétkekre őrdög az én szivemet. Igazgassa kedved, és soha ne szenvedd tévelyegni éltemet. Esedezél értem, hogy a' bűnre tértem, s' légy hozzám kegyelemmel. Nyújts-ki Szent kezedet, el-ne vedd szemedet, vigyázzak értelemmel. Tarts-meg kegyelmedben, mindenkor éltemben, s' áldlak buzgó örömmel. Amen.

Salve Regina. Nota: Idvezitőknek Szent Anyja.

Menyországnak Királynéja, Irgalmafságnak Szent Anyja: Elet, édeség, reménség, Idvez-légy szép Szűz M A R I A. Evának árva fiai, Szám-ki-vetett maradéki. Siralminak örökősi, Sok nyavalyáknak hajléki. E' siralomnak völgyében, Kik nyavalygunk nagy inségben: Hozzád ohajtunk Mennyégben, Ki vagy örök dicsőségben. Azért Szó-ízöllónk szemedet, Fordíts hozzánk kegyelmedet: Es a' te bűnös népedet, Oltalmazd hivedet. Oh édes Szűz irgalmadat, Mutasd-meg kegyes vóltodat: Hóltunk-után Szent Fiadat, Mutasd-meg, s' boldogságodat. Amen.

A Z O N E N E K M A S N O T A R A.

Menyországnak Királynéja. O M A R I A. Irgalmafságnak Szent Anyja. O M A R I A. Elet, édeség, reménség. O M A R I A. Idvez-légy Szűz M A R I A. Christus Anyja.

Reliqua ut supra.

H Y M-

H Y M N U S D E B E A T A V I R G I N E M A R I A.

Ave maris stella, DEI Mater alma, Atq; semper Virgo, Fœlix Coeli porta. Sumens illud Ave, Gabriëlis ore, Funda nos in pace, Mutans Evæ nomen. Solve vincla reis, Profer lumen coecis, Mala nostra pelle, bona cuncta posce. Monstra te esse Matrem, Sumat per te preces, Qui pro nobis natus, Tulit esse tuus. Virgo singularis, Inter omnes mitis: Nos culpis solutos, Mites fac, & castos. Vitam presta puram; Iter para tutum: Ut videntes I E S U M, Semper collemur. Sit laus D E O Patri, Summo Christo decus, Spiritui Sancto, Tribus honor unus. Amen.

Ave maris stella. Nota eadem.

Idvez-légy M A R I A, Tengernek Csillaga. Mindenkor Szűz Anya, Menyország kapuja. Kit Gábriel Menyből, Idvezle Istentől. Őrizz háborútól, Eva siralmától. Old bűnünk békóját, Add szemünk-világát, Mosd-el lelkünk szennyét, Nyerd Isten kegyelmét. Mutasd Anyaságod, Vegye imádságod, A' ki e' Világra, Jöve váltáságunkra. O Szűzeknek Szűze, Minden Szentek dísze. Ments-meg bűneinktől, Hogy szolgályunk szentül. Engedd tisztán éllünk, Minden büntől féllünk. J E S U S-hoz méhefsünk, s' Véle örvendezzünk. Dicsirtésék Isten, A' magas Menyégben. Ki három Személyben, Mind örökké, Amen.

Idem Ave maris stella. Nota: Menyországnak Királynéja.

Tengernek fényes Csillaga, Idvez-légy Christus Sz. Anyja, Szűzeknek szép Szűz virágja, Mennyeknek meg-nyílt kapuja. Ki Menyből küldött követtől, Idvezlettrél Gabrieltől, Oltalmaz el-lenséginktől, Evától vett siralomtól.

Aaa 2

Bűnünk-

Bűnünknek old-meg kötelit: Vakoknak nyisd-meg izemeit; Vedd-
el nyavalyánk terheit, Nyerjed Istennek javait.
Mutasd Anyánknak magadat; Engeszteljed Szent Fiadat: Hallya-
meg könyörgéfedet, Ki nem útálta méhedet.
Kegyes és választott szép Szűz, Kinek lelkében nincsen bűz. A' bűnt
mely éget mint a' tűz, Oltsd és tőlünk távol el-űzz.
Nyerj nekünk tiszta életet, Mennyégben bátran menetet: Hogy I E-
S U S-nak lássuk színét, Kóstolhassuk nagy örömet.
Hálát adgyunk az Istennek, Atya, Fiú, Szent Léleknek. Egyenlő há-
rom Személynek, Egy állatú Istenségnek. Amen.

A L I U S.

Nota: Menyországnak Királynéja.

O Gloriosa Domina, Excelsa super Sydera: Qui te creavit provide, Lactá-
sti Sacro ubere.
Quod Eva tristis abstulit, Tu reddis almo germine: Intrent ut astra flebiles,
Cœli fenestra facta es.
Tu Regis alci Janua, Et Porta Lucis fulgida: Vitam datam per Virginem,
Gentes redemptæ plaudite.
Gloria tibi Domine, Qui natus es de Virgine: Cum Patre, & Sancto Spiritu,
In sempiterna sæcula. Amen.

O gloriosa Domina: Nota eadem.

O Dicsőséges Afzszonyság, Nap-felett fennlő tisztaság: Kit illet
Menyben boldogság, Tisztel: Angyali sokaság.
A' ki tégedet alkotott, Te méhedben fogontatott: Néked Istentől
adatott, Szűz tejedén fel-tartatott.
A' mit az Eva el-veszte, Te szülötted azt meg-nyerte: Az ő síralmát
el-vőtte, Fiait öröme vitte.
Te magaságnak Kapuja, Világosságnak Ajtaja: Kin az élet fényes
Napja, Nekünk magát meg-mutatta.

Az te-

Az te-tőlled jött életnek, A' nemzetek örvendeznek: Téged öröme-
mel tisztelnek, Es tapsolván énekelnek.
Dicsőség Menyben Istennek, Atya, Fiú, Szent Léleknek: Ki Terem-
tője mindennek, Egnek, földnek, és Tengernek. Amen.

AD BEATAM VIRGINEM.

GAUDE Virgo gloriosa Mater Christi. Quia nobis Salvatorem genuisti. Quem
à DEO concepisti, Gabrieli Archangelo dum credidisti.
Rosa virens tu es Virgo sine fine, Peccatorum libera tuos ab igne, Et conserva
nos benigne, ut in tuo servitio latemur digne.
Eva lapsum ô MARIA restaurasti, Toto corde quando te humiliasti, Et
devote respondisti, dum ancillam Trinitatis te nominasti.
Gratiosa restauratrix peccatorum, Et benigna consolatrix afflictorum, Mife-
rere pupillarum, & repelle insidias inimicorum.
O quam felix qui te semper veneratur, Et quam Sanctius! qui te semper depre-
catur, Ab hostibus liberatur, & à tuo dulci Nato corroboratur.
Regnum ergo Ungariae te honorat, Et pro suo auxilio te implorat, Nam ejus
populus orat, qui Turcarum jugo pressus valde laborat.
In te totum Ungarorum genus sperat, Quia quondam commendatum tibi erat,
Dum Sanctus Rex obierat, & Regnum post DEUM tibi soli dicarat.
Ora Virgo tuum Natum pro hac gente, Ut superet inimicum te juvante, Et
dispergat te orante, triumphemus super hostes te obtinente.
Sis tu Regni Pannoniae reparatrix, Paganorum validorum enervatrix, Ungar-
orum consolatrix, postq mortem ad aeterna gaudia ductrix. Amen.

BOLDOG ASZSZONYHOZ.

Nota eadem.

EÓrully dicsőséges szép Szűz Christus Anyja, Ki nekünk Szaba-
ditót szülél Világra, Kit Szent Lélektől fogadál, hogy Gábiel
Archangyallal kegyessen szóllál.
Szép illatú piros Rósa téged kérünk, Szent Fiadnál esedezzel mi-éret-
tünk,

tünk, Hogy legyen kegyelmes nekünk, legyen ellenségünk-
ellen mi fejedelmünk.

Az Evának nevét te el-változtatád, Tennen-magadat mikoron meg-
alázád: Imé az Angyalnak mondád, En az Urnak szolgálója,
magad ajánlád.

Bűnösöknek vagy kegyelmes szó-szóllója, Es szomorú árváknak vi-
gasztalója, Nyomorúltak orvoslója, Szent Nevedet dicsirőknek
óltalmazója.

Oh mely bődögök, kik dicsirnek tégedet, A' kik segítségül híják
Szent Nevedet, Nem káromlyák Szentségedet, sőt mindenek-
ben keresik dicsiretedet.

Ez Országnek te vagy fő gond-viselője, Mindenekben leg-ferénnyebb
segítője, Ellenségtől meg-mentője, Hiveid reménségének fel-
ébredtője.

Szent István első Királyunk hogy meg-hala, Ez Országot akkor né-
ked hadta vala, Hogy lennél gyámolítója, Minden-féle ellen-
ségtől óltalmazója.

Szentséges Szűz azért mostan téged kérünk, Esfedezél Szent Fiad-
nál mi-érettünk, Szánnya-meg mi veszedelmünk, adgyon csen-
des békeséges életet nekünk

Dicsirtefsél magas Menyben Szent Fiaddal, Es magasztaltalsál a' Sz.
Háromsággal, A' Szent Angyali Karokkal, Szent Szűzek, Már-
tyromok, és Confessorokkal. Amen.

M A S.

Nota: Menyországnek Királynéja.

E Örülly I E S U S-nak Szent Anyja, Atya Istennek leánya: Meny-
ország fenyves Kapuja, Bűnösöknek szó-szóllója.

Gedeonnak feir gyapja, Böldogságos Szűz M A R I A: Mójses égő
Csipke-fája, Salamonnak szép Temploma.

Tengernek fenyves Csillaga, Szent Lélek kedves Mátkája: Ur I E
S U S Szentséges Anyja, E' Világ óltalmazója.

Holo-

Holofernest Te meg-verted, Es népét el-szélesztetted: Pharahót el-
merítetted, Izraelt meg-segítetted.

Jebusæus üldözője, Sionnak meg-őrizője: Irgalmadnak nincsen vé-
ge, Bűnösöknek légy vezére.

Asverus Király veszfzeje, Fejedet érte kegyelme: Kevély Amán vesze-
delme, Lól Sidóság meg-mentője.

Babilonnak nagy Királya, Nem vitt téged a' fogságra: Sem Filisteus
dárdája, Néked nem ártott láncsája.

Mint a' szép Nap ő világát, El-nem veszti szép sugárát: Ugy te A-
dámnak rút mocskát, Nem-is érzéd bűnben-voltát.

Mint a' szép Nap olly fenyves vagy, Irgalmafságod hozzánk nagy:
Mint Hajnal-Csillag ékes vagy, Halálunkor kérünk ne hadgy.

Böldogtalan fenki nem volt, Reménsége ha benned volt: Mert Sz.
Fiad értünk meg-holt, Halálunk azért böldog volt.

Azért te-hozzád kiáltunk, Es keservesen ohajtunk: Ne hadgy itt el-
nyomorodnunk, Légy Mennyégben Kalaúzzunk.

Dicsirtefsél Szent Háromság, Menyország-béli Uraság. Dicsirtef-
sél nagy Afzfzonyság, Kit illet Menyben böldogság. Amen.

A L I U S.

O M A R I A, Virgo pia, magna mortalium Patrona. Tuum decus quam-
vis cæcus, & pulchra Cœli cernit dona. R. Tibi supplex cadit terra, canit
preconia sincera.

O M A R I A, nos in via, & tu in patria triumphas, Nos extrema torquent
mala, & tu in gloria exultas. R. Ne nos pupillos relinque, sed in peri-
culis defende.

O M A R I A, Mater pia, & afflictorum consolatrix, Inter luctus, tuos
vultus, spectamus magna Imperatrix. R. Pectus suspirat, & dolor, ad
Matrem currit gemens amor.

Cœli Princeps, & Regina, reple nos gratiâ divinâ. Orci diras, pelle hydras, ô mun-
di grandis Heroïna. R. Sub tuis signis pugnamus, tua virtute militamus.

O M A R I A, Mater pia, te votis psallimus sinceris; O Aurora, sine mora, no-
stris precamur fulge terris. R. Tua lux semper serena, de Cœlo gaudia
fert plena.

O Corona

O Corona vite bona, rara voluptas Angelorum, Cœli rosa, & formosa, grandes delitiæ Cœlorum. *R.* Tuo trahamur decore, tuo nos recrea fulgore.

O MARIA per te via, patet errantibus ad vitam, Habent Ducem, habent lucem, qui querunt patriam Cœlestem. *R.* Qui scit à Matre amari, nequit à Filio damnari.

Ergo pia, lux MARIA, vetus Patrona Ungarorum, Nobis fave, tuum ave, dum canit turba pupillorum. *R.* Tuo crescamus favore, tuo flagrabimus amore. Amen.

O MARIA, Virgo pia. Nota eadem.

SZÜZ MARIA, Christus Anya, Emberi nemzetnek ótalma, Szentségedet, s' szépségedet, Meny, s' föld álmélkodva csudállya. *R.* Néked szolgálnak az Egek, dicsirnek Angyali seregek.

O MARIA, dicsőiségből, tekints földi hiveidre. Légy szó-szólónk, s' gyámolítónk, kik itt nyavalygunk ez életbe. *R.* Oltalmaz vedelemtől, kik ostromoltatunk a' bűntől.

O MARIA, kegyes Anya, s' nyomorúttak vigasztalója, Bűnösöknek, s' el-eseteknek, légy kegyelmes gyámolítója. Minnyájan hozzád sietünk, és tőled segítséget várunk.

O MARIA, nagy Ur Anya, és Menynek Királyné Afzszonya. Bajvivóknak biztatója, és ellenségünknek rontója. *R.* Zászlód alatt vitézkedünk, ne hadgy hiveidet el-vefznünk.

O MARIA, kegyes Anya, téged tisztelünk vig énekekkel, Téged áldunk, Szent Afzszonyunk, zengedező dicsiretekkel. *R.* A' te Sz. emlekezeted, gerjeszt szivünkben nagy örömet.

O életnek Koronája, Angyali Karok ékeisége, Egi Rósa, és Viola, földi Emberek reménsége. *R.* Utánad siet mi szivünk, és téged áhit a' mi lelkünk.

O MARIA, az életre te vagy lelkünknek Kalaúzza, Kik keresik Menyországot, azoknak vagy fenyves lámpása. *R.* A' kik tőled szerettetnek, Szent Fiadtól meg-nem vettetnek.

Azért

Azért ó Szent Szüz MARIA, régi Magyarok Pátrónája, Országodra s' kis nyájadra, tekints, s' légy hív óltalmazója, Nőjön bennünk Szent Szerelmed, és tőlünk áldásék Sz. neved. Amen.

A L I U S.

IESU Salvator, Mundi amator. Tu es florum flos. O IESU pie, Fili MARIE: eja audi nos.

Conditor rerum, Christe Rex Regum. Tu es florum flos. O IESU pie, Fili MARIE: eja audi nos

DEI Genitrix, Hæresum victrix. Tu es florum flos. O Mater pia, Virgo MARIA: ora pro nobis.

Inviolata, intemerata.

O vite vena, gratiâ plena.

Surgens aurora, tota decora.

O maris stella, Jesse puella.

O veneranda, & prædicanda.

Mystica rosa, tota formosa.

Columba una, pulchra ut luna.

Tota dilecta, ut Sol electa.

Conclusus hortus, salutis portus.

Rosa divina, & sine spina.

Ignara fellis, favius es mellis.

O gloriosa, ô Cœli rosa.

In Sion colle, amicta Sole.

O coronata, stellis ornata.

Sit tibi Christe, modulus iste. Tu es florum flos. O IESU pie, Fili MARIE, eja audi nos.

Et tibi Mater, alma ter quater. Tu es florum flos. O Mater pia, Virgo MARIA, ora pro nobis. Amen.

Bbb

IESU

Tu es florum flos. O Mater pia, Virgo MARIA, ora pro nobis.

Mulier fortis, devictrix mortis
O fons signatus, quo Deus natus.
O Noë iris, & iræ finis.
O Cades palma, ô Mater alma.
Tu Gedeonis, es concha roris.
O Advocata, immaculata.
Templum pudoris, & vas honoris.
Hera Cœlorum, & Angelorum
Patriarcharum, Lux Prophetarum.
Apostolorum, Doctrix Doctorum.
Martyrum gemma, Virginum stemma.

Tu es florum flos. O Mater pia, Virgo MARIA, ora pro nobis.

IESU Salvator. Nota eadem.

IESUS szerelmünk, és idvétségünk. Te vagy virág-szál. O kegyes IESUS, kit MARIA szült, halgass-meg minket.
 Teremtő Isten, kinél jobb nincsen. Te vagy virág-szál. O kegyes IESUS, kit MARIA szült, halgass-meg minket.
 Istennek Anyja, bűnnek rontója. Te vagy virág-szál. O kegyes Anya, szép Szűz MARIA, könyörögj értünk.
 O szeplőtelen, s' meg-fedhetetlen.
 Szent, és kegyelmes, Malasztal tellyes.
 Tündöklő Hajnal, kit nem fog homály.
 Jesse Leánya, s' Tenger Csillagja.
 O tisztelendő, és dicsirendő.
 Te titkos Rósa, szépség Tár-háza.
 Kedvesbb Galambnál, tellyesbb Hóldnál.
 Eppen szerelmes, mint Nap olly fenyves.
 Bé-zárlott kert vagy, életre út vagy.
 Mennyei Rósa, Egnek szép háza.
 Edes lépes-méz, kit epe nem néz.
 Sionnak hegyén, fel-tetzett Nap-feny.
 Csillagok fenyve, koronák szine.
 Afzinyon vagy erőss, ki halált meg-győzsz.
 Meg-jedzett kút-fő, kiből Isten jó.
 Zöldellő pálma, szép arany-alma.
 Szebb vagy a' Napnál, finum aranynál.
 Noénak jegye, haragnak vége.
 Gedeon gyapja, s' Egnek harmattya.
 O mi szó-szóllónk, és bátorítónk.
 Isten Leánya, Malasztnak Anyja.
 Szűzesség helye, Isten edénye.
 Királyné Afzinyon, vagy Angyalokon.
 Pátriárkákon, és Profétákon.

Te vagy virág-szál.
 O kegyes Anya,
 szép Szűz MARIA,
 könyörögj értünk.

Aposto-

Apostolokon, és Doctórokon. Te vagy virág-szál. O kegyes Anya, &c.
 Mátyrok gyöngye, Szűzeknek Szűze. Te vagy virág-szál. O kegyes Anya, szép Szűz Maria, könyörögj értünk.
 Légyen ez néked, Christus éneked. Te vagy virág-szál. O kegyes IESUS, kit Maria szült, halgass-meg minket.
 Néked-is Anyánk, kit magasztalánk. Te vagy virág-szál. O kegyes Anya, szép Szűz MARIA, könyörögj értünk. Amen.

A L I U S.

Sanctissima, Sanctissima Mater Dei. Ave fulgens, ave fulgens Regina Cæli.
 Salve clara, :ss: Stella maris, Quâ processit, :ss: Lux Solaris.
 O MARIA, :ss: flos Virginum, Velut Rosa, :ss: vel Lilium.
 Funde preces, :ss: ad Filium, Pro salute, :ss: fidelium.
 Feras opem, :ss: labentibus, Ne frangamur, :ss: tot casibus.
 Per te Mater, :ss: peccatorum, Remissio, :ss: sit cunctorum.
 Imperatrix, :ss: Angelorum, Esto memor, :ss: fragilium.
 Præbe tuis, :ss: auxilium, Sis afflictis, :ss: solatium.
 Cum venerit, cum venerit mortis dies. Nobis detur, nobis detur æterna requies. Amen.

Sanctissima. Nota eadem.

OH Szentséges, oh Szentséges Szűz MARIA, Menyországak, Menyorizágnak Királynéja.
 Piros Hajnal, :ss: szép Csillaga, Ki-által jött, :ss: Nap-világa.
 Oh MARIA, :ss: ékes Rósa, Szűzességnek, :ss: szép Virága.
 Esedezzel, :ss: hiveid-ért, Szent Fiadnál, :ss: s' bűnösök-ért.
 El-esteknek, :ss: légy gyámola, s' Fárattaknak, :ss: nyugodalma.
 Te-általad, :ss: Christus Anyja, Töröltessék, :ss: bűnünk földgya.
 Angyaloknak, :ss: Királynéja, Légy népednek, :ss: szó-izóllója.
 Légy betegek, :ss: orvoisága, Szomorúak, :ss: vigasága.
 Midőn el-jő, midőn el-jő végső napunk, Halálunkor, halálunkor légy óltalmunk. Amen.

Bbb 2

M A S.

M A S.

O Szentséges, :*ff*: Istennek Szent Anyja, Menyországának Királynéja, Idvez-legy MARIA.

O MARIA, :*ff*: Szűzeknek virága, Jó illatú Liliom-szál, Idvez-MARIA.

Efedezzel, :*ff*: Szent Fiadnál értünk, Hogy szerezzon lakó-helyet, Szent Attyánál nekünk.

Engeszteljed, :*ff*: Szent Fiadat értünk, Hogy bűnünkben meg-tisztulván, Hozzája mehessünk.

Fényeséges, :*ff*: Tengernek Csillaga, Mint szép Nap-fény tündökölven, Légy velünk MARIA. Amen.

ALIIUS, DE B. V. MARIA.

Ave rubens Rosa, Virgo speciosa. IESU Christi Mater, tu es gratiosa. *R.* Ne ultrix peccatorum, sis formidolosa; sis interventrix nostra, ut evadamus fortem, inimici fortem.

Salve ardens rubus, nihil concrematus; Per quem Rex Cœlorum, est in Orbem natus. *R.* Te sibi praelegit Sponsam virtuosam, Dominam Angelorum, Cœlestium polorum, omnium regnorum.

Eja Virga Iesse virens, & florida, Munda corda nostra, nimum arida. *R.* Ne sinas nos perire, mortemque adire. Ut crimen evadentes, gloriam tibi demus in Cœlis canentes.

Ave Imperatrix, nostra Advocatrix, Virtutum amatrix, & munerum datrix. *R.* Aurea ulna splendens, porta es reclusa. Per Spiritum aperta, facta fuisti certa, nuntio reperta.

In extrema hora advoca Filium, Cum maxima turba Sanctorum omnium. *R.* Subvenito pro nobis, tuis piis donis. Ut per tuum juvamen, evadamus examen, faxis Virgo, Amen.

Ave rubens Rosa. Nota eadem.

Idvez-légy szép Rósa, Szűzesség virága, Christusnak dajkája, s' kegyelemnek Anyja. *R.* Kérünk ne-légy bűnünknek te bolfszű-allója. Hogy ellenségünk mérge, lelkünket meg-ne sértse, Pokolra ne-éjtse. Idvez-

Idvez-légy zöldellő, s' égő Csipke-bokor, Ki ál al kegyelem Menyországából ránk forr. *R.* Téged kedvelt Mennyeknek hatalmas Királya. Választott ő-magának, hogy lennél árvainak megvigasztalója.

Azért szép virágzó Jesse veszfű-szála, Szívünk keménységét irgalmad lágyítsa. *R.* Ne-szenvedd hogy el-efsünk, halálban el-veszfűnk: Sőt kegyelmet nyerhessünk, s' néked énekelhessünk, szépen dicsirhessünk.

Idvez-légy bűnösök kegyes szó-szóllója, Jóság kedvellője, érdemünk adója. *R.* Angyali kézben fennlő ékes arany Nád-szál. Egek fel-nyílt Kapuja, kin Istennek Malasztya, éppen mi-reánk száll.

Halálunk óráján Szent Fiadat kérjed, Ellenünk fel-gerjedt haragját enyhítsed. *R.* Légy segítségel kérünk erőtlenségünkben. Hogy végső ki-múláskor ne-efsünk késértetben. Nyerd-meg szép Szűz, Amen.

ALIIUS, DE BEATA VIRGINE
M A R I A.

Ave Stella matutina, Peccatorum medicina, Mundi es Princeps, Princeps Regina, Angelorumque Domina.

Sola Virgo digna dici contra tela inimi, Insurge manu, manu victrici, Corde precamur supplici.

Clypeum pone salutis, Tu es Titulus virtutis, Nos firmans locis, locis in tutis, Hostibus cunctis devictis.

O Sponsa DEI electa, Esto nobis via recta, Ubi est vita, vita perfecta, Ad aeterna duc gaudia.

O decus Apostolorum, Martyrum, & Confessorum. Pro nobis ora, mortis in hora, O Mater clementissima.

Per tuum Virgo Filium, Per Patrem, ac Paraclytum, Adsis ad nostrum, nostrum obitum, Et da felicem exitum. Amen.

ALIIUS, DE BEATA VIRGINE MARIA.

Nota: Jesus Szent szivek arannya.

Ave Mundi spes **MARIA**, Ave mitis ave pia, Ave charitate plena,
Virgo dulcis, & serena.

Sancta Parens **IESU** Christi, Electa sola fuisti: Ut sis Mater sine Viro, Et
lactare more miro.

Angelorum Imperatrix, Peccatorum consolatrix: Consolare me lugentem, In
peccatis jam fœtentem.

Precor te Regina Cœli, Corde pleno, & fideli: Me habeto excusatum, Apud
Christum tuum Natum. Amen.

A L I U S.

Nota: O fényeséges szép hajnal.

Stella maris, ô **MARIA**, Expers parvis, Parens pia, Plebem tuam re-
spice.

Vitam portans, vitæ porta, Nos supportans nos confortans, Nosq; fortes effice.

Tu Matrona Sanctæ spei, Mater bona, Mater Dei, Virgo vena veniæ.

Tu suaviss, delicata, Cœli clavis, fabricata, Manu sapientiæ.

Spes salutis, pacis portus, Vas virtutis, florens hortus, Liliorum area.

Tu serena Sole pleno, Cella plena vino mero, Granum sine palea.

Pietatis fons amoenus, Charitatis calix plenus, Hospites inebrians.

Tu devotis das virtutem, Tu ægrotis das salutem, Reos reconcilians.

O benigna Virgo gaude, Summè digna summâ laude, Summè venerabilis.

Gauderosa pura, decens, Speciosa semper recens, Flos immarcescibilis.

Styrps beata fac placatum, Patrem nata, Parens Natum, Nobis peccatoribus.

Ut te Duce servi tui, Possint vera luce frui, Choris in Coelestibus. Amen.

PIUM OSANNA, DE BEATA VIRGINE MARIA.

Nota: Itt jelen vagyon &c.

Sancta Mæssia Genitrix, **MARIA**, Millies salve, toties triumphans; Mil-
lies gaude, miserum Patrona. Ave **MARIA**.

Audiatur

Audiatur nascens, moriensq; Phœbus, Audiatur Cœli, Cherubina virtus, Virgini
Matri moduletur unâ. Ave Maria.

Nata, supremi Patris, es Maria, Filii Mater, pariterq; Nata, Spiritus San-
cti veneranda Sponsa. Ave Maria.

Aula, sacrata Triados Maria, Montibus Sanctis super excitata, Anna con-
cepit sine labe pura. Ave Maria.

Tu supra cunctas benedicta Matres, Castitas laudes tua vincit omnes, Virgo
nam Mater parvis, ô pudica. Ave Maria.

Lacte nutristi proprio Parentem, Tota fovisti gremio Tonantem, Casta Josepho
sociata Sponsa. Ave Maria.

Te suam Coelum Dominam celebrat, Te suam tellus Dominam salutat, Dum
tuis subdunt sua scepra diva. Ave Maria.

Pulchrior Cœli facibus refulgens, Clarior Phœbi radiis renitens, Sic & auro-
ram superas decora. Ave Maria.

Splendidas instar speculi Maria, Mente formosa radias juvenata, Nulla quam
labes maculat, venusta. Ave Maria.

Tu farus stillans, Cypriusq; botrus, Balsamum fragrans thimiama nardus. Mel-
le, vel musto melior sapore. Ave Maria.

Tu voluptatis Paradisus orbi, Arborem vitæ generas cadenti, Gratia nutrix,
Genitrixq; clara. Ave Maria.

O parens Virgo fer opem miseris, Da jubar cæcis, medicamen ægris, Sis salus
cunctis, bona sis Patrona. Ave Maria. Amen.

ALIIUS, DE B. V. MARIA, TEMPORE PESTIS.

Dög-halálkor, a' Boldogságos Szűz Mariáról.

Stella Cœli extirpavit, quæ lactavit Dominum. Mortis pestem quam planta-
vit primus Parens hominum.

Ipsa Stella nunc dignetur, Hydra compescere. Quorum bella Plebem cadunt
diræ mortis ulcere.

O piissima Stella maris, summis digna laudibus. A peste succurre nobis, & à
Mundi fraudibus.

Audi Domina, nam Filius nihil negans te honorat. Salva nos **IESU** pro qui-
bus Virgo Mater te orat. Amen.

Stella

Stella Cœli. Nota: O gloriosa Domina.

AZ Egeknek szép Csillaga, mely az Ur IESUS-t szoptatta, A' dög-halált ki gyomlálta, kit Adám Atyánk bé-hoza.
Azon Csillag óltalmazzon, dög-halál nekünk ne ártson, Az Ur IESUS-t kérje azon, jó egészségben meg-tartson.
O áldott drágalátos Szűz, Menyben tündöklő fényes tűz. Dög-halált tőlünk mezfze űzz, Kit bűnünk-ért Isten ránk fűz.
Halgals-meg édes Afzszonyunk, mert te-hozzád folyamodunk. Semmit tőled Christus Urunk, meg-nem tagad. Légy óltalmunk.
IESUS Christus Isten Fia, figyelmezz imádságunkra. Ertünk Szent Anyád MARIA, esfedezik Menyországba. Amen.

*HYMNUS S. CASIMIRI, DE B. VIRGINE
M A R I A.*

O *Mni die, dic MARIÆ, mea laudes anima: Ejus Festa, ejus gesta, cole devotissima.*
Contemplare, & mirare, ejus celsitudinem: Dic foelicem Genitricem, dic Beatam Virginem.
Ipsam cole, ut de mole criminum te liberet, Hanc appella, ne procella, vitiorum superet.
Hæc persona, nobis dona, contulit Cœlestia: Hæc Regina, nos divina illustravit gratia.
Lingua mea, dic trophæa, Virginis puerperæ; Quæ inslictum maledictum miro transfert germine.
Sine fine, dic Regina, Mundi laudum cantica: Ejus bona, semper sona, semper illa prædica.
Omnes mei sensus, ei, personate gloriam: Frequentate, tam Beatæ Virginis memoriam.
Nullus certè, tam disertæ extat eloquentiæ: Qui, condignos promat hymnos, ejus excellentiæ.
Omnes laudent, unde gaudent, Matrem DEI Virginem: Nullus fingat, quod attringat, ejus celsitudinem.

Sed ne-

Sed necesse, (quod prodesse, piis constat mentibus) Ut intendam, quod impendam me ipsius laudibus.
Quamvis sciam, quod Mariam nemo dignè prædicet: Tamen vanus & insanus est, qui illam reticet.
Cujus vita, erudita, disciplina Cœlica: Argumenta, & figmenta destruxit hæretica.
Hujus mores, tanquam flores, exornant Ecclesiam: Actiones, & sermones, miram præstant gratiam.
Evæ crimen, nobis limen Paradisi clauserat: Hæc dum credit, & obedit, Cœli claustra reserat.
Propter Evam, homo sevam, accepit sententiam: Per MARIAM, habet viam, quæ ducit ad patriam.
Hæc amanda, & laudanda cunctis specialitèr: Venerari, prædicari, eam decet jugitèr.
Ipsa donet, ut, quod monet Natus ejus faciam: Ut finita carnis vita; letus hunc aspiciam.

Secunda Pars.

O *Cunctarum foeminarum, decus, atq; gloria: Quàm electam, & evectam, scimus super omnia.*
Clemens audi, tuæ laudi, quos instantes conspicias: Munda reos, & fac eos, donis dignos Cœlicis.
Virga Jesse, spes oppressæ mentis, & refugium: Decus mundi, lux profundi, Domini sacrarium.
Vitæ forma, morum norma, plenitudo gratiæ: DEI Templum, & exemplum, totius justitiæ.
Virgo salve, per quam valvæ Cœli, patent miseris: Quam non flexit, nec allexit, fraus, serpentis veteris.
Generosa, & formosa, David Regis filia: Quam elegit Rex, qui regit, & creavit omnia.
Gemma decens, Rosa recens, castitatis Liliun: Castum chorum, ad polorum, quæ perducis gaudium.

CCC

Actio-

Actionis, & sermonis, facultatem tribue: Ut tuorum meritorum, laudes canam strenuè.

Opto nimis, ut imprimis des mihi memoriam: Ut decentè, & frequentè, tuam cantem gloriam.

Quamvis muta, & polluta, mea sciam labia: Præsumendum, nec silendum est, de tua gloria.

Virgo gaude, omni laude digna, & præconio: Quæ damnatis, libertatis, facta es occasio.

Semper munda, & fœcunda Virgo tu puerpera: Mater alma, velut palma, florens, & fructifera.

Ejus flore, & odore, recreari cupimus: Cujus fructu, nos, à luctu, liberari credimus.

Dulchra tota, sine nota, cujuscunq; macula: Fac nos mundos, & jucundos, te laudare sedulè.

O beata, per quam data, nova Mundo gaudia: Et aperta fide certâ, Regna sunt Cœlestia.

Per te Mundus, letabundus, novo fulget lumine: Antiquarum tenebrarum, exutus caligine.

Nunc potentes sunt egentes, sicut olim dixeras: Et egeni, sunt pleni, ut tu prophetaveras.

Per te morum nunc pravorum, relinquuntur devia: Doctrinarum perversarum, pulsa sunt præstigia.

Mundi luxus, atque fluxus docuisti spernere: DEUM queri, carnem teri, vitiis resistere.

Mentis cursum, tendi sursum, pietatis studio: Corpus анги, motus frangi, pro Cœlesti præmio.

Tu portasti, inter casti ventris claustra Dominum: Redemptorem, ad honorem, nos reformans pristinum.

Mater facta, sed intacta, genuisti filium: Regem regum, atque rerum Creatorem omnium.

Benedicta, per quam victa, mortis est versutia: Destitutis spe salutis, datur indulgentia.

Benedi-

Benedictus Rex invictus, cujus Mater crederis: Qui creatus, ex te natus, nostri salus generis.

Tertia Pars.

Reparatrix, consolatrix, desperantis animæ: A pressura, quæ ventura, malis est nos redime.

Pro me pete, ut quiete sempiternâ perfruar: Ne tormentis, comburentis stagni miser obruar.

Quod requiro, quod suspiro, mea sana vulnera: Et da menti, te poscenti, gratiarum munera.

Ut sim castus, & modestus, dulcis, blandus, sobrius: Pius, rectus, circumspectus, simultatis nescius.

Eruditus, & munitus, divinis eloquiis: Timoratus, & ornatus, Sacris exercitiis.

Constans, gravis, & suavis, benignus amabilis: Simplex, purus, & maturus, patiens, & humilis.

Corde prudens, ore studens, veritatem dicere: Malum nolens, DEUM colens, pio semper opere.

Esto tutrix, & adjuatrix, Christiani populi: Pacem præsta, ne molesta nos perturbent sæculi.

Salutaris Stella maris: summis digna laudibus. Quæ præcellis cunctis stellis, atq; luminaribus.

Tua dulci prece, fulci supplices, & resove: Quidquid gravat, vel depravat mentes nostras, remove.

Virgo gaude, quòd de fraude Dæmonum, nos liberas: Dùm in vera, & sincera DEUM carne generas.

Illibata, & dotata, Cœlesti progenie: Gravidata, nec privata, flore pudicitie.

Nam quod eras perseveras, dùm intacta generas: Illum tractans, atq; lactans per quem facta fueras.

Commendare me dignare, Christo tuo filio: Ut non cadam, sed evadam, de Mundi naufragio.

CCG 2

Fac me

*Fac me mitem : pelle licem, compesce lasciviam : Contra crimen, da munimen,
& mentis constantiam.*

*Non me liget, nec fatiget seculi cupiditas : Quæ indurat, & obscurat, mentes
sibi subditas.*

*Nunquam ira, nunquam dira, me vincat elatio : Quæ multorum, sit malorum,
sæpius occasio.*

*Ora DEUM, ut cor meum sua servet gratia : Ne antiquus inimicus semi-
net zizania.*

*Da levamen, & juvamen tuum, illis jugiter : Tua festa, sive gesta, qui co-
lunt alacriter. Amen.*

AZON SZ. CASIMIRUS HYMNUSA

Magyarúl.

Mondgy napon-ként, és órán-ként lelkem dicsireteket : Mariának,
Szűz Anyának, úgy vigan innepeket.

Gondolkodgyál, s' álmélkodgyál, felségén Afzszonyodnak : Mond
bóldognak, és áldotnak, mond Istenünk Annyának.

Engeszteltyed, és tiszteltyed, hogy a' büntől meg-mentsen : Ehez for-
dúly, s' arczal borúly, hogy órdóg meg-ne ejtsen.

Erre szemlély, mert e' személy Egi gyümölcsöt hozott : Nékünk
Menyből, Szent méhéből, irgalmaságot adott.

Győzedelmét, és védelmét nyelvem ennek énekeld : Ekességét, di-
csőségét, tellyes erőddel neveld.

Mert átkától, s' rút árkától a' Pokolnak meg-mentett : Menyország-
kőzt, s' ez Világ-kőzt állandó frigyét vetett.

Mondgy vég-nélkül, vig énekül, néki szép dicsiretet : Szentségéről,
s' kegyelméről, tégy vig emlekezetet.

Minden ízem, tagom, s' részem, Szent Szűzet dicsirjétek : Enekekkel,
és Versekkel gyakran emlegésétek.

Nincs olly elme, ki értelme Szent Szűzet fel-érhesse : Ertékivel, s'
bölcs nyelvével, ezt méltán dicsirhesse.

Minden

Minden vallya, s' magasztallya mint Szűléjét Istennek : De ne véllye,
hogy fel-érje, senki felségét ennek.

Mind-az-által, alázattal, illik hozzája mennünk : Sok irgalmú, s' nagy
hatalmú Szűz óltalmát keressünk.

Tudom senki, olly nincsen, ki Szűzet méltán tisztelné : De meg-ká-
búlt, s' efze-fordúlt, ki ezt nem énekelné.

Kinek fennlő, s' Eg érdemlő élete meg-áldatott : Rút kevélység, s'
eretnekség általa meg-rontatott.

E' rósával, mint fáklyával, Isten nyája tündöklik : Eletében, s' be-
szédében, Isten Malasztya fennlik.

Eva vétke, s' tiltott étke az Eget bé-zárlotta : Ez épsége, és hivsége,
vizontag fel-nyitotta.

Eva törbe ejté, s' bűnbe az Emberi nemzetet : E' Szűz-által, ki Ma-
lasztal tellyes, nyertünk életet.

Nem szolgállya, s' prédikállya, senki ezt képtelenül : Eneklésre, s' di-
csiretre, mert méltó végetlenül.

E' Szűz adgya (a' mint hadgya Fia) hogy szolgálhassam : Vig orczá-
ját, s' kegyes Fiát, szinről szinre láthassam.

Második Rész.

OH nagy nemű s' győzedelmű Afzszonyok dicsőségére : Kit Annyá-
nak, s' Afzszonyának, vall a' föld-kereksége.

Nézd kegyessen, s' szerelmessen, a' te tisztelőidet : Tedd méltókká,
s' állandókká, a' jóban hiveidet.

Jesse ága, s' szép virága, epett sziv orvofsága : Föld épsége, s' Eg szép-
sége, és Istennek titkosa.

Elet fája, vagy példája, minden Szent erkölcsöknek : Palotája, és
formája Egi kegyességeknek.

Idvezléssel, s' dicsiréssel kitől Eg fel-nyitott : A' kit amaz, régi ra-
vasz kigyó meg-nem csalhatott.

Tekintetes, s' nevezetes Dávid Király leánya : Az választott, ki alkotott
téged, Egek Afzszonya.

Gyémánt fenyű, s' rófa színű, tisztaság lilioma: Kivel éppül, vigad,
szépül, Menyország birodalma.
Egijókkal, s' ékes szókkal kérlek engem nemefits: Hogy te kedved-
szerint, neved dicsirhessem, bátoríts.
Leg-elsőben, add szivemben, a' te szeretetedet: Hogy terjeszszé, és
gerjeszszé lelkem tiszteletedet.
Noha benna nyelvem, s' néma, ajakim fertelmefek: De Szentséged,
s' dicsőséged, én-nálam szerelmefek.
Órully, vigadgy, és hálát adgy, mint méltó dicsiretre: Mert te hittél,
s' így oklöttél, nekünk az új életre.
Tisztasággal, s' igazsággal, bővölködő drága Szűz: Mint virágra, s'
pálma ágra Isten rád gyümölcsöt fűz.
Jóságoddal, s' jószágoddal, boldogúlni akarunk: Kinek magva, jók-
kal rakva, s' nekünk szerelmes Urunk.
Oh szépséges Szűz, és kegyes, ki vagy makula-nélkül: Tégy tiszták-
ká, s' igazakká minket-is; s' vétek-nélkül.
Boldog emelő, s' nagy érdemlő melly szoptatott gyermeket: Ki meg-
nyitá, s' meg-újítá mi-nekünk az Egeket.
Uj világgal, és virággal, általad föld tündöklök: Szerétsége, s' büdősé-
ge, régi kőnek el-olzlak.
Gazdag dúfok, most kődúfok, miként te meg-mondottad: s' Kik
éheztek, most bé-töltek, a' mint meg-prófétáltad.
Meg-fordúlnak, és újúlnak általad rossz szokások: Meg-pirúlnak, s' el-
borúlnak a' fok hamis vallások.
Tanítottál, s' példát attál Világ útálására: Dőlczeg testnek, s' rossz
erkölcsnek meg-zabolázására.
Szemeinket, s' elméinket hogy Menyben igazgassuk: Tagainknak,
s' szokásainknak indulatit foghassuk.
Táplálgattad, s' apolgattad a' mi Idvezítőnket: Szűz méhedben, s'
kebeledben hordoztad életünket.
Annya löttél, s' szűzen szültél fiat mi váltságunkra: Dicsőségnek,
s' fenyveségnek Urát vigaságunkra.

Aldott

Aldott személy, kitől kevély halál meg-tapodtatott: s' Bűnös ágnak,
Menyországnak kapuja meg-nyitott.
Aldott legyen, s' velünk tégyen jót, kit Anyánknak hisztünk: Mert
született, ki teremtett minket, tőled szép Szűzünk.

Harmadik Rész.

Elesztője, s' ébresztője, ki vagy kétes-szivünknek: Légy vesztője,
s' silyesztője, a' mi ellenséginknek.
A' mint kértem, imádgj értem, s' végy Abrahám keblében: Hogy ne-
essem, s' ne vitessem, a' kárhozat tűzében.
Im dicsirlek, s' azon kérlek, hogy meg-gyógyítsd sebemet: Erdemed-
ből, s' kegyelmedből töröld-el fok vétkemet.
Hogy bizony Szűz, mint a' szép tűz lehessék, s' mértékletes: Igaz, el-
més, és kegyelmes, irgalmas, szerelmetes.
Nagy szerelmű, s' gyors értelmű, az Egi tudományban: Isten-felő,
s' szentül élő, Mennyei hagyományban.
Áhétatos, s' álhatatos, szelid, és kellemetes: Józan, tűrő, fok jót tévő,
nyájas, kegyes, értelmes.
Igaz-mondó, s' a' romlandó Világon alázatos: Test gyűlölő, bűn ke-
rülő, s' a' jóban szorgalmatos.
Te őrzőjök, s' segítőjök légy a' Kereszttyéneknek: Idveséget, s' bé-
keséget, nyerj az igaz Híveknek.
Oh Egeknek, s' tengereknek tündöklő szép Csillaga: Ki mind Hőld-
nál, s' mind a' Napnál fenyessebben villoga.
Szent érdemed, és kegyelmed-által szivem támogasd: A' mi fáraszt,
s' bűn meg-áraszt, rólunk azt le-rázogasd.
Órdög kézből, s' órok tűzből, az Embert meg-mentetted: Igaz test-
ben, s' természetben midőn Istent nemzeted.
Tisztaságban, s' igazságban noha fiat fogadtál: Ekéségtől, s' szűzes-
ségtől de te meg-nem fosztattál.
Mert Szűz voltál, Szűz maradtál, midőn tőled született: Azt szoptat-
ván, ápolgatván, a' ki téged teremtett.

Uj mag-

Uj magzattal, s' áldozattal fennlő Isten edénye; Fiat hoztál, s' meg-
nem nyiltál szüzességnek szekrénye.
Méltóztasál, Szent áldással, Fiadnak ajánlani: Fejem tűzre, s' örök
bűzre hogy ne kezdgyen szállani.
Lágy szivűjé, s' egyűgyűvé, engemet tégy végetlen: A' bűn-ellen,
s' ördög-ellen, őrizz kérlek szűntelen.
Meg-ne ejtsen, s' szégyenítsen e' Világnak szerelme: El-ámíttya, s'
meg-vakíttya kit meg-csalhat öröme.
Hogy kevélység, és gyűlölség, elmém meg-ne foghassa: Pokol mér-
ge, s' undok férge, szivemet ne rághassa.
Reménkedgyél, s' törekedgyél, Fiad előtt érettem: Hogy tekíncsen
rám, s' meg-mentsen kintől, kit érdemlettem.
Légy óltalmok, s' diadalmok kik űllik Innepedet: Vig versekkel, s'
énekekkel tisztelik Szent Nevedet. Amen.

MAS, BOLDOG SZŰZ MARIAROL.

Nota: Aldott gyűmölcsse szép Szűznek.

SZŰZ MARIA kegyes Anya, Szent Háromságnak leánya: Szent
Lélek Jegyese, Christusnak kedvese. Imádgj értünk, téged ké-
rünk, engeszteljed Christust nekünk.
Zokognak árvák szivei. Sirnak özvegyek lelkei: Kiáltván te-hozzád,
Szűz Anya ne utáld, kiáltásink, s' ohajtásink, kegyelmesen fo-
gadd hozzád.
Ekes Mennyei virág-szál: ki méhedben meg-virágzál Mutasd-meg
szinedet, segéld-meg népedet, esedezvén, s' engesztelvén, add
meg-látnunk szűlöttedet.
Rósa színű szép gyenge Szűz; kinek lelkében nincsen bűz. Ellensé-
ged ronts-meg, fiadat tarts-meg, légy óltalma, a' bűn halma,
ne nyomja-meg, légy paífa.
Eredendő vétek-nélkül, fogontattál szeplő-nélkül, Tiszta mindene-
stől jelked, minden bűntől. O drága Szűz! ó kegyes Szűz! mo-
fogals-meg vétkeinktől. Dicsi-

Dicsiretre méltó Szűz vagy, Kegyességed mert igen nagy: Kőnyő-
rőgj néped-ért, a' te fereged-ért. Imádgj Istent, nyerhetsz min-
dent, I E S' U S-t engeszteljed mihent.
Istentől választott edény: Kérünk hozzánk ne légy kemény. Szűz
óltalmad alá, fogadgy szárnyad alá: Mert a' Sátán e' föld hátán,
el-vezteni minket kíván.
Mutasd Anyánknak magadat: Mivel soha nem hallatott; Hogy el-
hagyattatott, a' ki benned bizott. Azért ne hadgy, minden jót
adgy, halálunkor hozzád fogadgy.
Aldott Szent Anya gyűmölcsse. Adgyad hogy néped erkölcsse, Szent-
től s' tisztán éllyen, minden bűntől félljen; Légyen igaz, rút
mocsok s' gaz, fészket ne verjen lelkünkben.
Régi Proféták írása, bé-teltyesedett mondása. Hogy az Isten Fia, töl-
led Szűz M A R I A, szűlettetik, s' meg-tőretik pokolnak min-
den kapuja.
Te azért Isten szűlő Szűz. Adgyad hogy a' Mennyei tűz, szivünkben
gerjedgyen, lelkünkben terjedgyen: Szentül éllyünk, bűntől
féllünk, hogy így veled Menyben legyünk.
Óltalmaz-meg ellenségtől, Órizz-meg Éretnekségtől. De az igaz
Hitben, tarts-meg mind végiglen. O kegyes Szűz, ó édes Szűz,
esedezzel értünk Menyben.
Nagy dicsiret az Atyának, az ő Fiának Christusnak, Mi Vigasztá-
lónknak, a' Szent Háromságnak, Légyen áldás, hálá-adás, az
áldott Szűz M A R I A-nak. Amen.

A L I U S.

Nota: Földön lévő Nemzetek &c.

Ave Mundi Domina, Ave o M A R I A. Nostra solvens vincula. Dul-
cis, Clemens, Pia,
Ave sydus genitum, Ave o Maria. Gignens D E I Filium. Dulcis, &c.
Ave stirps Davidica, Ave o Maria. Quam Plebs laudat Coelica. Dulcis &c.
Ave Coeli Regina, Ave o Maria. Plena D E I gratia. Dulcis &c.

Ddd

Ave

Ave DEI thalamus, Ave ô Maria. Myrrha, Balsamum, & Thus. Dulcis &c.
 Ave Sponsa Sophiae, Ave ô Maria. Cella pudicitiae. Dulcis, Clemens, Pia.
 Ave fons justitiae, Ave ô Maria. Origo mundiciae. Dulcis, &c.
 Ave Virgo Virginum, Ave ô MARIA. Mediatrix hominum. Dulcis,
 Clemens, Pia. Amen.

A L I U S.

Nota: O fényeséges szép hajnal.

Salve Sponsa Deitatis, MARIA fons pietatis, Angelorum Domina.
 Ave dulcis ô Maria, Christi Mater & filia, ulla sine macula.
 Tu puteus honestatis, fons dulcis charitatis, tu nostra letitia.
 Rosa rubens castitatis, Liliu[m] Virginitatis, cum omni fragrantia.
 Tu Magistra clementiae, Mater misericordiae, nostra delens crimina.
 Tu norma innocentiae, Maria plena gratiae, tu es Stella matutina.
 Tu à DEO fabricata, in conceptu praeservata, nulla trahis scelera.
 Tu in Coelis coronata, ab Angelis venerata, micans super sidera.
 Nos famulos rege tuos, atque tibi fac devotos, pro tua clementia.
 Ab inferno liberatos, nos postremo fac beatos, in Coeli militia. Amen.

A L I U S. Nota eadem.

Gaude flore Virginali, quae honore speciali, transcendis splendiferum.
 Gaude Sponsa chara DEI, nam ut lux clara diei, pellis omne nubilum.
 Gaude splendens vas virtutum, cui parens est ad nutum, tota Coeli curia.
 Gaude Virgo Mater Christi, quae per aurem concepisti, Gabriële nuntio.
 Gaude quia DEO plena, peperisti sine poena, cum pudoris lilio.
 Gaude quia oblatio, Regum quoque devotio, exhiberur Filio.
 Gaude nexu veritatis, & amplexu charitatis, juncta sis Altissimo.
 Gaude, quia tui Nati, quem videbas mortem pati, fulget resurrectio.
 Gaude Christo ascendente, qui in Coelum te vidente, motu fertur proprio.
 Gaude Mater miserorum, quia Pater saeculorum, dabit te colentibus.
 Gaude Virgo Mater Christi, quia sola meruisti, sis Virgo purissima.
 Gaude, quia Paraclerus, demissus fuit caelitibus, in tuo collegio.

Gaude

Gaude Virgo Mater pura, certa manens & segura, in Coelesti gloria.
 Gaude quae post Christum scandis, & est honor tibi grandis, in Coeli palatio.
 Ibi fructu ventris tui, per te nobis detur frui, in perenni gaudio. Amen.

A L I U S.

Nota: Stabat Mater dolorosa &c.

AVE nostrae spes salutis, & humanae servitutis, removens opprobrium.
 MARIA spe destitutis, Vitae munus & Virtutis, confer beneficium.
 Gratia tu singularis, Stella maris lux Solaris, DEI gignens filium.
 Plena fluis, imò pluis, unde tuis piè luis, peccati contagium.
 Dominus qui cuncta regit, Trinitatis te elegit, aulam & triclinium.
 Tecum manens hostes fregit, infernales, & subegit, per carnis commercium.
 Benedicta quae praecellis, in Matronis & puellis, tenens privilegium.
 Tu fons roris vena mellis, tota dulcis, nullum fellis, habens seminarium.
 In te nihil indecori, gloriantur in te chori, supernorum Civium.
 Mulieribus honori, tuus partus est amor, nationi gentium.
 Et quis tuae puritatis, prosequitur dignè satis, ô Virgo praeconium.
 Benedictus qui te gratis, nobis dedit, ut peccatis, afferret remedium.
 Fructus pulcher ex colore, fructus dulcis ex sapore, refectio cordium.
 Ventris tui natus flore, sed complutus Coeli rore, contra fructum noxium.
 JESUS flos Virginitatis, Filiusq[ue] summi Patris, confer salutem. Amen.

M A S.

Nota: Harcz ember élete &c.

O Aldott Szűz Anya, Mennyei szép rósa, Bóldog Menyországának
 drága gyöngy-virága, Bünyösöknek édes szó-szóllója. Vigyázz
 reánk, édes Anyánk; Angyaloknak Nagyságos Afiszonya.
 Hajts hozzánk, ô Anyánk Angyali orczádat, Imágyad érettünk drá-
 ga Sz. Fiadat, Hogy láthassuk Menyben Sz. Atyánkat. Vigyázz:
 Mely bóldogok azok kik téged dicsirnek, Buzgó szível néked vígan
 énekelnek, Szent Fiadnál azok kedvet lelnek. Vigyázz &c.

Ddd 2

○ Szent

O Szent Háromságnak szolgáló-leánya, Adgy erőt szolgálódnak dic-
siret mondásra, Szent nevedet örökké áldásra. Vigyázz &c.
Dicsirjenek téged Angyali seregek, Drága Menyországban tisztasá-
gos Szűzek, Vélek együtt boldogságos Szentek. Vigyázz &c.
Idvez-légy, s' áldott légy IESUS-nak dajkája, Szegény bűnösöknek
kegyes szó-fzőllója, Szolgáidnak légy meg-halgatója. Vigyázz:
Tenger fővenyének mennyi fokasága, Tavafzi rósáknak drága szép
illattya, Ugy áldott légy, Istennek Szent Anyja. Vigyázz &c.
Alázatos szível kérünk édes Anyánk, Hogy midőn el-jövend a' mi
végső óránk, Jobb-kéz-felől állasson Szent Atyánk. Vigyázz:
Dicsiret, dicsőőség áldott Szent Fiadnak, Méhed gyümölcsének, az
áldott IESUS-nak, Szent Lélekkel, a' Szent Háromságnak.
Vigyázz reánk, édes Anyánk; Angyaloknak Nagyságos Alszo-
nya. Amen.

A L I U S.

Nota: Christus fel-támada &c. Kyrie eleif: Alleluja.

Ave Mundi gloria, Virgo Mater *MARIA*: Ave benignissima, ave ple-
na gratia. Clemens, Pia, O *MARIA*.
Ave decus Virginum, ave salus hominum: Angelorum Domina, ave præcla-
rissima. Clemens, &c.
Ave Mater Domini, Genitrix altissimi: Ave prudentissima, ave potentissi-
ma. Clemens, &c.
Ave Mater gloriæ, Mater indulgentiæ: Ave beatissima, ave Cœli Regina.
Clemens, &c.
Ave Mater luminis, ave honor ætheris: Ave porta Cœlica, ave serenissima.
Clemens, &c.
Ave candens lilium, ave opobalsamum: Ave sumi Virgula, ave splendidis-
sima. Clemens, &c.
Ave dulcis *MARIA*, ave mitis, & pia: Ave lucidissima, ave clementis-
sima. Clemens, &c.
Ave Cœli janna, ave Virga aurea: Ave rubus, & vellus, ave felicissima.
Clemens, Pia, ô Maria. Ave

*Ave gemma præclara, Christique Mater alma: Ave venustissima, ave nobi-
lissima. Clemens, Pia, ô Maria.*

*Ave Virgo MARIA, Christum pro nobis ora: Decus, honor, gloria, sit in
Cœli curia. Clemens, Pia, ô MARIA. Amen.*

A L I U S.

Nota: Jövel légy velünk Ur Isten.

*Ave Mundi spes MARIA, ave mitis, ave pia: Ave charitate plena, Vir-
go dulcis & serena. O dulcis Virgo Virginum.*
*Eja rosa sine spina, peccatorum medicina: Pro me Christum interpella, ut me
salvet à procella. O dulcis &c.*
*Christe Fili summi Patris, per amorem tuæ Matris: Cujus venter te portavit,
& Te dulci lacte pavit. O dulcis &c.*
*Te per ipsam rogo supplex, quia tu es salus duplex: Salus rerum mundanarum,
atq; salus animarum. O dulcis &c.*
*Te nunc precor licet reus, miserere mei DEUS: Miserere Christe mei, mise-
rere Fili DEI. O dulcis &c.*
*Miserere miserator, quia verè sum peccator: Tu peccata dele mea, & cor
mundum in me crea. O dulcis &c.*
*Da spem firmam, fidem rectam, charitatemq; perfectam: Et concede finem
bonum, quod est super omne donum. O dulcis &c.*
*Ut in corde sic compungar, tibi Christe quod jungar: Fac me dignè mandu-
care, Corpus tuum salutare. O dulcis &c.*
*Ira tua non me gravet, Sanguis tuus sic me lavet: Extra Corpus, & in corde,
à peccatis, & à sorde. O dulcis &c.*
*Ut dum instat hora mortis, Angelus tunc adstet fortis: A te datus mihi custos,
qui me locet inter justos. O dulcis &c.*
*Mors si carnem meam frangat, mors secunda non me tangat: Licet caro com-
putrescat, spiritus in te quiescat. O dulcis &c.*
*Ut dum surgam te visurus, semper tecum sim mansurus: A te nunquam re-
cessurus, & te semper laudaturus. O dulcis Virgo Virginum. Amen.*

A L I U S.

Nota: *Missus Gabriël de G. c. fol. 26.*

Ave *lydus lux dierum, ave gemma mulierum: Quæ lactasti Regem regum, Genitorem filia.*

Ave verbi summi parens, ave rosa spina carens: Per te virescunt Mundus arens, per te datur venia.

Ave verbi DEI cella, Mundi decus maris Stella: Serva servos à procella, maris hujus noxia.

Mundum pingis novo flore, florem parvis novo more: Virgo manens cum pudore, novi floris gratia.

Gaude Sponsa summi Regis, condimentum novæ legis: Gaude Mater, gaude dulcis, gaude salus hominum.

Regis Mater, & Regina, morum dux & disciplina: De malorum nos sentina, perduc ad Coelestia.

Nam es Mater Orphanorum, & spes vera miserorum: Atque salus infirmorum, O Virgo piissima.

Dele culpas ô MARIA, roga Patrem prece pia: Quia per te patet via, ad æterna gaudia. Amen.

A L I U S, DE BEATA VIRGINE.

Virgo DEI Genitrix, quem totus non capit Orbis; In tua se clausit, viscera: factus homo.

Vera fides geniti, purgavit crimina Mundi: Et tua Virginitas, manet quam desideras.

Partus & integritas discordant longas per oras: Virginis in gremio, sed foederantur uno.

Te Matrem pietatis opem fer flagitat Orbis: Subvenias famulis, ô benedicta tuis.

Gloria magna Patri, compar gloria Nascenti: Et Spiritui Sancto; gloria magna DEO. Amen.

Virgo

Virgo DEI Genitrix. Nota eadem.

Kegyes szép Szűz MARIA, kit Világ meg-nem foghata: Emberré lön méhedben, Isteni természetben.

Igafsága Christusnak, el-törle bűnét Világnak: Es a' te Szűzefséged, tisztán marada méhed.

A' szülés, a' Szűzesség, egy-más-között nagy különbség: De Szűznek ő méhében, lönnek szép eggyeségekben.

Te kegyességnek Anyja, Menyországának Királynéja: Esedezzei éretünk, Kik te-hozzád sietünk.

Nagy dicsőség Atyának, Egyenlő IESUS Christusnak: Eggyütt a' Szent Léleknek, nagy dicsőség Istennek. Amen.

M A S S Z E P E N E K.

Jer mi dicsirjük a' szép Szűz Mariát. *Vide supra fol. 17.*

A L I U S, DE BEATA VIRGINE.

Nota: Angyaloknak nagyságos &c.

Salve Mater misericordie, Mater DEI, & Mater gratie: Mater spei, & Mater venie, Mater inquam totius glorie.

Salve decus humani generis, salve Virgo dignior cæteris: Tu Virgines omnes transgredieris, & altius sedes in superis.

Salve Sancta Sanctorum omnium, laus & honor, salus fidelium: Aula Christi, domus, palatium, Deitatis reclinatorium.

Te creavit Pater ingenitus, obumbravit te Unigenitus: Focundavit te Spiritus Sanctus, tu es facta tota divinitus.

Te creavit DEUS mirabilem, te respexit ancillam humilem: Te quaesivit Sponsam amabilem, tibi nunquam fecit consimilem.

Te beatam laudare cupiunt, omnes Sancti, sed non sufficiunt: Nam tot laudes tibi conveniunt, quod laudare omnes deficiunt.

Ex quo

Ex quo DEUM es digna parere, nemo dignè potest exprimere: Laudes tuas nec satis dicere, quantum gaudes divino munere.

Tu es Virgo, caputque Virginum, & laus summa non habens terminum: Angelorum laudes & hominum, promereri sola post Dominum.

Beata es Virgo puerpera, nam qui sedet in Patris dextera: Coelum regens, terram, & æthera, intra tua se clausit viscera.

Salve Virgo multum amabilis, pia, prudens, decora, nobilis: Universis incorparabilis, tibi nunquam fuit consimilis.

Imperatrix cujus imperio, tota gaudet Coelestis concio: Tanta laus est tibi in Filio, quòd humana non capit ratio.

Tu es Virgo coeteris purior, Virginibus & gradu dignior: Super omnes aspectu pulchrior, & in Sanctis post DEUM Sanctior.

Pia Mater respice filios, inter hostes pugnantis impios: Irruentes repelle gladios, & Sanctorum fac esse socios. Amen.

ALIU S. Nota eadem.

Salve porta aeternæ gloriæ, salve aula misericordiæ: Salve Mater divinæ gratiæ, ave Virgo Custos Ecclesiæ.

Salve Virgo Mater purissima, salve item Mater castissima: Salve Mater ô inviolata, ave Mater tu intemerata.

Salve casta Mater Salvatoris, ave super omnes amabilis: Salve, ave Mater Creatoris, ave Mater ô admirabilis.

Salve Virgo tu prudentissima, ave dignè Virgo prædicanda: Salve, ave semper veneranda, nam plena es divinâ gratiâ.

Salve nunc speculum justitiæ, ave sedes tu sapientiæ: Salve causa nostræ latitiæ, ave purum vas spirituale.

Salve rosa mystica, jucunda, ave fortis turris eburnea: Salve arca, & domus aurea, salve Virgo Stella matutina.

Salve salus vera infirmorum, refugium ave peccatorum: Salve consolatrix afflictorum, auxilium sis Christianorum.

Salve ô Regina Angelorum, Regina ave Patriarcharum: Salve Regina Apostolorum, & Regina omnium Sanctorum.

Gloria

Gloria sit tibi Mater Christi, quia DEUM utero portásti: Honor, virtus, Sanctæ Trinitati, Gloria sit summæ Deitati. Amen.

M A S.

Nota: Idvezitõnknek Szent Anyja, &c.

Dicsõsége Szűz MARIA, Idvez-légy Urunk Szent Anyja: Meny- nek Királyné Afzszonya, oh irgalmaságnak Anyja!

Idvez-légy tőlünk Maria, IESUS tornyos Palotája: Paradicsomnak Kapuja, e' Világnak Szent Afzszonya.

Urnak szép Nemes virága, te vagy, tisztá Szűz Maria: Az Istennek Szent Bárannyát, imádd értünk nagy irgalmát.

Órúly Istennek Szent Anyja, szeplõtelen Szűz Maria: Angyaloknak vigasága, órúly tengernek Csillaga.

Órúly e' Világ Afzszonya, légy mi-hozzánk kegyes Anya: Könyör- rúly rajtunk Maria, nyomorúltaknak gyámola.

Órúly érettünk könyörgõ, bûnösök-ért eledező: Szent Fiadat en- gesztelõ, el-esteken keferülõ.

Órúly, mert hozzád folyamunk, Isten-után légy gyámolunk: IESUS-t a' kit mi imádunk, engeszteld: és téged áldunk.

Órúlyunk e' szép énekben, dicsirvén Istent szivünkben: Magasztal- lyuk mindenekben, hogy véle legyünk Menyégben.

Dicsirtésél Atya Isten, Szent Fiaddal egyetemben: Szent Háromság egy Ur Isten, örökkön örökké,

Amen.



Ece

MAS.

M A S.

Nota: *Dormi fili &c.*

Eőrüly Istennek Szent Anna, a' csudáknak csudája: Dicsőséges Szűz M A R I A, Egek, föld Királynéja. Ezerszer Menyben, meg száz-ezerszer áldásál Szent Fiaddal.

Őrüly Szentek édesége, s' Egek gyönyörűsége: Te méhednek Szent gyümölcsse, lelkünknek idvesége. Ezerszer &c.

Őrüly Malasztnak Szent Anna, élő gyümölcsnek fája: Arvák, özvegyek Tútora, Istenhez Kalaúzza. Ezerszer &c.

Őrüly Istennek hajléka, drága kedves tár-háza: I E S U S-nak szerelmes Anna, leg-drágább alkotmánya. Ezerszer &c.

Őrüly, mert néked örülnek, Menyben az egész Szentek: Hogy gyümölcsse Szent méhednek, nyert életet lelkünknek. Ezerszer &c.

Őrüly Ország Királynéja, Keresztyének paísa: Ne ártson mi ellenségünk, légy M A R I A óltalmunk. Ezerszer &c.

Kérünk azért buzgó szível, a' Mennyei lelkekkel: Hogy ellenségünkre kely-fel, és légy nagy segítséggel. Ezerszer Menyben, meg száz-ezerszer áldásál Szent Fiaddal. Amen.

A L I U S.

Nota: *Ur Isten téged dicsírünk.*

Imperatrix gloriosa, potens & imperiosa: I E S U Christi generosa, Mater atque filia.

Radix Jesse speciosa, Virga florens & frondosa: Quam produxit copiosa, Deitatis gratia.

Auster lenis te perflavit, & perflando foecundavit: Aquilonem qui fugavit, sua cum potentia.

Florem ergo genuisti, ex quo fructum protulisti: Gabriëli dum fuisti, Paranymphe credula.

Res miranda, res novella, nam processit Sol de Stella: Regem dum parit puella, Viri thori nescia.

Ergo

Ergo clemens & benigna, cunctorumq; laude digna: Tuo Nato nos configna, pia per suffragia. Amen.

A L I U S.

Nota: *Stabat Mater dolorosa &c.*

Salve Sancta Christi parens, Salve Virgo labe carens, Salve decus Virginum. Salve Virgo singularis, Salvatorem salva paris, & ancilla Dominum. Salve Redemptoris Mater, Quem de Caelis misit Pater, In salutem gentium. Mundus tibi dicat Ave, Quia per te mundus, Evæ, Mutat vocem flentium. Concepisti Virgo D E U M, Paris, lactas, nutris eum, Pio probans studio. In præsepe reclinatur, Calor quoque membris datur, Bovis ministerio. Tu nature contra ritum, Ex angusto infinitum, Ventris profers parvula. Homo D E U M, Stella Solem, Nata Patrem, Virgo prolem, Antiquum juvenula.

Summa vox jucunditatis, Quia tempus est æstatis, Imber recens abiit. Jam vineæ floruerunt, Flores odorem dederunt, Nam hyems jam transiit. Ave Virgo gignens florem, Cujus mirantur odorem, Cælum, tellus, maria. Uno sinu fovens Agnum, Et Leonem parvum, magnum Genitorem filia. Audi Mater pietatis, Nos gementes pro peccatis, A malis nos libera. Virgo Mater, Mater D E I, Te rogamus servi rei, A peccati carcere. Educ nos potenti prece, Nobis detur, victâ nece, Tecum semper vivere. Virgo munda, nos emunda, Ne nos trahat mors secunda, Tuæ dono gratiæ. Ora Virgo tuum Natum, Det nobis locum beatum, In æterna requie. Amen.

A L I U S.

Nota: *Victimæ Paschali, &c.*

Virginis M A R I A E laudes, intonent Christiani. Eva vitam abstulit, sed Maria protulit, Natum, qui redemit peccatores. Jus nature modulo, convenere mirando, M A R I A E filius, regnat vivus. Dic nobis M A R I A, Virgo Clemens, & pia. Quomodo facta es Genitrix, cum sis plasma de te nascentis.

Ecc 2

Angelus

Angelus est testis, ad me missus Coelestis.
 Natus est ex me spes mea, sed incredula manet Judæa.
 Credendum est magis soli Gabrieli forti, quam Judæorum pravæ cohorti.
 Scimus Christum processisse ex *MARIA* verè, tu nobis Nate Rex misere-
 re. Alleluja.

A L I U S.

Nota: Mittitur ad Virginem &c.

Veni Virgo Virginum, ave Mater Christi. Veni lumen luminum, salve Ma-
 ter *DEI*. Veni vena veniæ, gaude decus Mundi. Veni salus hominum,
 vale rosa Coeli.

Consolatrix inchoata, ave Mater Christi. Veni, vide, visita, salve Mater Dei.
 Nos rege, nos excita, gaude decus Mundi. Nos fove, nos suscita, va-
 le rosa Coeli.

Veni Jesse Virgula, ave Mater Christi. Veni rosa primula, salve Mater Dei.
 Peccatorum vincula, gaude decus Mundi. Rumpere prece sedulâ, vale
 rosa Coeli.

Fac jungamur superis, ave Mater Christi. Locemurque à dextris, salve Ma-
 ter *DEI*. Quæ Regina diceris, gaude decus Mundi. Miserere miseris,
 vale rosa Coeli. Amen.

PURIFICATIO BEATÆ VIRGINIS
MARIÆ.

Gyertya-szentelô Böldog Asszony Napjára.

Nota: Lauda Sion Salvatorem.

Lux advenit veneranda, Lux in Choris jubilanda, Luminosis cordibus.
 Hujus læti lux diei, Festum refert Matris *DEI*, Dedicandum laudibus.
 Gloriosa dignitate, Viscerosa pietate, Compunctiva nomine.
 Cum honore Matronali, Cum pudore Virginali, Nitet Cœli cardine.
 Hæc est, ille fons signatus, Hortus clausus fœcundatus, Virtutum seminibus.

Hæc est,

Hæc est, vellus trahens rorem, Plenus ager dans odorem, Cunctis terræ finibus.
 Hæc est dicta per exemplum, Mons, castellum, aula, templum, Thalamus, &
 Civitas.

Mater bona quam rogamus, Nobis dona quæ optamus, Frui Cœlo tribuas. Amē.

A L I U S.

Nota: Stabat Mater dolorosa, &c.

MARIA in Urbem vadit, Pius votis Templum adit, Et sistit se Domina.
 Ecce quâ humilitate, Mater plena majestate, Stat ad Templi limina.
 Quam devotè, quam profundè, Instar femine immundæ, Ibi se humiliat.
 En ut pro oblatione, Et sui mundatione, Sacerdoti supplicat.
 Eja! eja! imiteris, Quisquis tantam intueris, Virginis modestiam.
 Discas te humiliare, *DEI* leges observare, Frangere superbiam.
 Sed in templum penetremus, Et ibi consideremus, Virginale gaudium.
 Audiamus Simeonis, Cœlicis repleti donis, De *IESU* præconium.
 En cum quanta suavitate, Hunc ex brachiis beatæ Virginis excipiat.
 En ut eo delectetur, Et in illo se soletur, Jamq̃ mori cupiat.
 Hunc agnoscit suum Numen, Gentium futurum lumen, Plebis suæ gloriam.
 Multos in hoc surrecturos, Et per illum transituros, Ad Coelestem Patriam.
 Quin tu simul hinc letaris, Et te pariter solaris, O peccatrix anima.
 Nam quæcumq̃ hic contingunt, Ad te spectant, te attingunt, Pro te fiunt omnia.
 Pro te puer presentatur, Idem jam pro te precatur, Patrem, ut indulgeat.
 In se ponit mala tua, Ut tibi det bona sua, Gratiam restituat.
 Tu pro tam ingenti bono, Venerare vultu prono, Salutare Domini.
DEO Patri da honorem, Filio refer amorem, Gratiâ Spiritui.
 Genitrici te commenda, Illam roga per tremenda, Cordis sui spicula.
 Ut dignetur ad altare, Domini te presentare, In Coelesti gloria. Amen.



Eee 3

A N-

ANNUNCIATIO BEATÆ VIRGINIS MARIÆ.

Gyümölcs-óltó Bóldog Afzszony Napjára-VALÓ

E N E K E K.

Nota: *Stabat Mater dolorosa &c.*

SALVE Virgo gloriosa, Super omnes speciosa, Expers omnis macule.
 Quam è cunctis DEUS legit, Et in quâ summæ peregit, Rem misericordiæ.
 Nisi foret hæc puella, Sempiterna heu! flagella, Remanerent homini.
 Sed dum credit Gabriëli, Placat nobis Regem Coeli, Sit laus suo Nomini.
 Eja salve Sponsa DEI, Salve plena Sanctæ spei, Virgo potentissima.
 Quæ per Unum, FIAT, solum, Reserando nobis polum, Pandis Coeli limina.
 Tu es Thronus Salomonis, Tu es vellus Gedeonis, Sedes sapientiæ.
 Paradisus voluptatis, Et conclave Trinitatis, Fons divinæ gratiæ.
 Te in Natam Pater DEUS, Te in Matrem Natus ejus, Te in Sponsam Spiritus.
 Sanctus sibi cooptavit, Et immensus exornavit, Gratiarum dotibus.
 Tamen inter tot favores, Et inter tantos honores, Quibus fœlix emicas.
 Tu non nisi te puellam, Vilem, humilem ancillam, Domini te prædicas.
 O humilitas profunda! O professio jucunda, In divinis auribus!
 Propter istud, Virgo, verbum, Dominam Te Patris Verbum, Rebus dedit omnibus.
 Propter hoc de Throno suo, Descendit & claudi Tuo, Voluit in gremio.
 Et ad Te humiliari, Ex te simul incarnari, O quanta dignatio!
 Omnes ergo collatetur, Et devotè gratulemur, Tàm felici Virgini.
 Totum Coelum veneretur, Omnis lingua admiretur, Hanc ancillam Domini.
 Quæ divinæ Majestatis, Et æternæ bonitatis, Mater esse meruit.
 Quæ sit prægnans sine Viro, Et humanâ modo miro, Carne DEUM induit.
 Dicant omnes: Ave pia, Ave Domina Maria, Plena Dei gratiâ.
 Ave summè benedicta, Virgo, Mater simul dicta, Inauditâ gloriâ.
 Ergo per hanc dignitatem, Et per hanc humilitatem, Obsecro Te Domina.
 Fac me mitem, fac me castum, Omnem de me pelle fastum, Cuncta tolle crimina.
 Fac ut Verbi incarnati, Pro me sic humiliati, Charitatem recolam.
 Et pro suo hoc amore, Illum humili fervore, Tecum semper diligam. Amen.

Az Adventi Enekek e' napra szolgálják.

VISI-

VISITATIO BEATÆ VIRGINIS.

Sarlós Bóldog Afzszony Napjára.

Nota: *O gloriosa Domina &c.*

O Christi Mater Coelica, fons vivus, fluens gratia: Lux pellens cuncta
 schismata, MARIA DEO proxima.
 Ex motu veri luminis, transivit in monticulis: Virgo juvare vetulam, de præ-
 cursore gravidam.
 Mater venit de Nazareth, ut salutet Elizabeth: Repletur dono Spiritus, anus,
 & ejus filius.
 Elizabeth complacuit, quod Mater Dei affuit: Infans gaudet in utero, præ-
 sente Christo Domino.
 Ex charitatis germine, Elizabeth appropriat: Et pietatis culmine, ipsam de-
 votè salutat.
 Salutat servam Domina, hæc Matrem Christi nominat: Confertur ingens gra-
 tia, Matrem & prolem faciat.
 En Christi incarnatio, per nondum natum panditur: Hunc adorat cum gau-
 dio, qui ventre Matris clauditur.
 Clamat senex cum júbilo, videns Mariæ gloriam: Beata credens Angelo,
 fuisti rem veridicam.
 Hic stupet rerum regula, naturæ mutans ordinem: Ubi fiunt miracula, per
 solum Coeli Principem.
 Præsta Virgo purissima, sufficiens auxilium: Cùm sis Mater humillima, da
 nobis Coeli præmium. Amen.

A L I U S.

Nota: *Stabat Mater dolorosa, &c.*

Anima consurge pia, Perjucunda tibi via, Est agenda hodiè.
 Surge, veni; jam decora, Per montana se Aurora, Suo monstrat lumine.
 Jam serena maris Stella, Sole pulchrior puella, Summa transit montium.
 Quaquâ pergit, quaquâ meat, Suâ luce cuncta beat, Dat ubiq; gaudium.
 Ecce vix in Zachariæ, Et Elisabethæ piæ, Domum fers vestigia.

Vix &

Vix & salutationis, Vocem promiss, ô quot bonis, Replet statim omnia!
 Infans mox sanctificatur, Et in ventre contestatur, Adventum Altissimi.
 Mater Spiritu repletur, Et Beatam Te fatetur, Genitricem Domini.
 Ipse quoq; Te presente, Usus loquelæ retentæ, Zacharias recipit.
 Multaque de nato suo, Plura pariter de Tuo, Prophetizans concinit.
 En quàm pia sis, & bona, Quanta feras illis dona, Quos dignaris visere!
 En quot gratis ditentur, Omnes illi qui merentur, Te, Virgo suscipere.
 Ergo Mater benedicta, Non ob mea me delicta, Nec ob sordes deseras.
 Sed me quoque visitare, Et pro me Tuum rogare, Filium non differas.
 Ut quos in Joanne plausus, Sacro Tuo ventre clausus, Te loquente, fecerat.
 Hos in me cliente tuo, Ex amore Christus suo, Te rogante, faciat. Amen.

ASSUMPTIO BEATÆ VIRGINIS MARIÆ.

Nagy Bóldog Asszony Napjára.

Nota: Stabat Mater.

Quæ est ista gloriosa, Tàm decora, tàm formosa, Clamant omnes Angeli.
 Quæ est ista, quæ ascendit, Universaq; transcendit, Gratiâ mirabili.
 Caro quoque Virginalis, Ex qua DEUS immortalis, Incarnari voluit.
 Pariter glorificari, Animæq; sociari, Triumphanti debuit.
 Terris erant eximenda, Et in Coelos inferenda, Benedicta viscera.
 Quæ non minus dignitate, Quàm suâ capacitare, Adequabant æthera.
 Sursum ergo gloriosa, Sursum Virgo speciosa, Sursum ad Altissimum.
 Accipe Virginitatis, Accipe humilitatis, Tuæ justum præmium.
 Ecce thronum fulgurantem, En coronam radiantem, Duodenis Solibus.
 Ecce purpuram Regalem, En globum Imperialem, Dignum Tuis manibus.
 Eja perge, scande Thronum, Cape sceptrum, sume pomum, Fruere imperio.
 Quod offertur toto Mundo, Coelo, terris, ac profundo, DEI beneficio.
 Ecce potestati Tuæ, Pater subdit quæ sunt suæ, Potestati subdita.
 Ut in nomine MARIÆ, Animæ letentur piæ, Contremiscant Tartara.
 Filius rerum cunctarum, Divinarum, humanarum, Adjicit scientiam.
 Ut perfectè DEUM noffes, Et exactè scire posses, Nostram indigentiam.
 Paracletus charitatis, Et supremæ bonitatis, Te coronat laurea.

Ut post

Ut post DEUM nos amares, Bona nobis procurares, Pelleresq; noxia.
 Insuper, à Nato Tuo, Hic est ex amore suo, Honor superadditus.
 Ut qui Tibi ministraret, Te laudaret, & amaret, Non periret penitus.
 Eja ergo mentes piæ, Vobis simul & MARIÆ, Gratulantes plaudite.
 Plaudite summè felici, Coelorum Imperatrici. DEO grates agite. Amen.

ANTIPHONA DE BEATA VIRGINE,
 devotissima.

Tota pulchra es MARIA. Tota pulchra es MARIA. Et macula Originalis, non est in te: Et macula Originalis non est in te. Tu gloria Jerusalem. Tu lætitia Izraël. Tu honorificentia populi nostri. Tu advocata peccatorum. O MARIA. O MARIA, Virgo prudentissima: Virgo clementissima. Ora pro nobis. Intercede pro nobis ad Dominum IESUM CHRISTUM: ut defendat Regnum istud. Amen.

M A S.

Nota: Gyönyörködgyél Szűz Maria.

Adgyunk hálát a' Szent Háromságnak, mert a' Paradicsomnak;
 Bé-zárt kapuját tisztaságos méhe, meg-nyitá MARIÁ-nak:
 Kiből az Ur Isten, ki-rekeltett vala, vétke-miatt Evának.
 Idvez-légy te fenyves Csillaga, a' tengeren-járóknak, Istennek Anyja,
 Királyné Asszonya a' magas Menyországának, Immár fel-vitet-
 tél, örök felségében szerelmes Szent Fiadnak.
 Idvez-légy te, ki el-fogadád az Arya Ur Istennek, Kedves izenetit Gáb-
 riel Angyaltól, az emberi nemzetnek; Kivel Evának jóra vál-
 toztatád veszedelmét vétkének.
 O te kegyes Szűz MARIÁ, világosság Szent Anyja, A' Mennyei
 Felség, tégedet környül vótt, mint a' Hóldnak udvara: Nyerj ir-
 galmasságot, bűnös fiaidnak, kegyelmes Urnak Anyja.
 A' tengeri-vélzben, meg-nyomorodtaknak második Anchorája, El-

Fff

rom-

romlott hajónak veszedelem után, te vagy amaz táblája; Kin e' gyarló Világ, ám el-ki-ragada, bátorságnak partyára.

Mostan azért jelents magadat, kegyes Anyának lenni; Mi áldozatunkat, és könyörgésünket méltóztatásál bé-venni: Ki, Szent méhedből a' mi váltságunkat, méltóztatál születni.

Minden Szűzeket fellyül-haladál, MARIA tisztasággal, Csak egyedül vagy te, kit meg-környékezett Isten olly Malaszttyával, Kihez Fiad-által, mi bűnös emberek sietünk bátorsággal.

A' Menyországgra, azon boldogságra Mennyei dicsőségre, Kiben felvitettél; tisztíts utat nekünk, a' Mennyei felségre: Hogy mi-is te-néked, méltó dicsiretet adgyunk tisztességedre.

Hogy meg-láthassuk az irgalmas IESUS-t, te méhednek gyümölcsét, Es hogy el-vehessük az örök-életnek ama' gyönyörűségét; Artatlan Baránnak, Szentséges Vérének boldogságos örömét.

Örvendsz már mind örökké a' Mennyei felségben, Fényes Menyországban; a' Szent Háromságnak boldog isméretiben: Bűnös emberek-ért imádjy Istent értünk, az örök dicsőségben. Amen.

ALIUS. Nota: Mittitur ad Virginem &c.

Ave ô puerpera, fons jucunditatis; O dulcis Christifera, flos Virginitatis: In succursum propera nobis tribulatis, Pacis adfer munera nobis tuis natis.

MARIA quæ Domina es universorum, Nostra ser precamina Regi Supernorum: Dele prece crimina tuorum servorum, Scribe nostra nomina in Regno Cælorum.

Tu in Mulieribus sanctius ornaris, Clarior sideribus, stella Solem paris: Quæ præ Sanctis omnibus plus auxiliaris, Junge Cæli civibus nos, ô! stella maris.

Benedictus Filius Tuus, ô sacrata, Per te sit propitius dimittat peccata: Conculcetur fortius passio innata, Dentur nobis ocyus gaudia beata.

Ventris Tui solium IESUS cum subivit, Reus in refugium carni se univit: Contra nos demonium sevens contrivit, Et contra exitium nos per te munivit.

Tui Nati gratiâ, stella matutina, Nos vincidos per omnia fraude Sathaninâ, Solve, tolle vitia, virtutes propina, Tibi laus & gloria sit Cæli Regina. Amē.

M A S.

M A S.

Nota: A' Paradicsomnak, &c.

VAlasztá az Isten magának hiveket, Kikkel bé-tölténé az örök-életet: Fogyatkozásokat, és üres helyeket, Bé-telleyesitené Angyalirendeket.

Erre tekinteni parancsol mindennek, Jóknak, gonoszoknak, bűnben heverőknek: Hogy Istenhez térvén idvezülhessenek, Es a' boldogságban részesülhessenek.

Nézz reá, mit mutat Isten beszédében, Hogy fel-kent tégedet, ô isméretiben: Királya tótt téged szép örökségében, Ne légy háladatlan ezekről semmiben.

Jelenti az Isten Mójfésnek könyvében, Hogy ô öröksége bé-tölt csak egy Szűzben: Kit Eva hagyott volt nagy pufzta vezélyben, Maria bé-tölté engedelmeségben.

Ajánlya mi-nékünk bűnös embereknek, Hogy engedelmesek lennénk az Istennek: A' melyből hogy részünk szép örökségének, Lehetne: ha hinnénk ô Istenségének.

Tekints-meg Mariát, Christusnak Szent Annját, Isten kegyelmének szép édes magzattyát: Ki-által az Isten mutatta-meg magát, Hogy mind e' Világnak meg-adná váltságát.

Dicső Szűz Maria, Napnál te fényesb vagy, Es a' Csillagoknak fényénél kedvesb vagy: Kérünk azért téged, hogy minket el-ne hadgy, Christus IESUS Anyja, hozzánk irgalmad nagy.

Igaz itilettel Salamon felölled, Almélkodván mondgya: Ki legyen személyed: Drága öltözetben-való ékelséged, Te szép Szülőtédhez-való nagy szerelmed.

Láttya szűzességed mely tiszta előtted, Ahoz-képest Isten mint szeretett téged, Nevezi; mely ékes előtte személlyed, Isten Jegyésének nevezett tégedet.

Eletünknek haszna alázatosága, Ki mind e' Világnak lón idveféség úttya: Ha ki e' Világon magát meg-alázza, Annak az Istennél nagy az ô jutalma,

Fffz

Chri-

Christusnak Szent Anna, áldott Szűz MARIA, Fiad IESUS méne magas Menyországba: Kiváná hogy lennél az ő Sátorába, Istennek kertiben, fennő szép házába.

Tellyes szép Menyország minden seregével, Ki, Jesus előtt áll, minden erejével, Mikoron fel-mégyen nagy győzedelemmel, Szolgályaik Angyalok, őtet tiszteltéssel.

Ugyan azon sereg Mariát követi, Ki Jesusal lévén Szent Annát felviszi: Jólahát völgyéből, Egben helyhezteti, Ő nagy fáradságát, Jesus meg-fizeti.

Saba Királynének illy igyekezete, Hogy Jerusálemben nagy sereggel menne: Személye látója Salamonnak lenne, Ajándékot hozván, kit neki bé-vinne.

Maria pediglen Fiához hogy méne, Ajándékul neki, sok Szűzeket szerze: Vélek egyetemben sok lelkeket vive, Christus eleiben nagy sereggel méne.

Ekes Afzfony vala Hester ő magában, Kit szeretvén bé-vön Afverus házában: Mindeneket neki ada hatalmában, Es meg-koronáza Afzfonyt ő házában.

Vivé Jesus, Annát mind testével együtt, Dicső Menyországban, hogy vigadgyon együtt: Holott az Angyalok, a' Szentekkel együtt, Csudálkozván mondgyák, ki légyen ki most jött?

Szép miképpen a' Hóld te ékes szemellyed, Hajnalhoz hasonlik, a' te ékecséged: Választott edény vagy, mert Nap fényelcséged, Nem láttuk mi soha a' te szép szemellyed.

Jöve a' Salamon Anna eleibe, Ülteté melléje Királyi székibe: Haggyá hogy engedgyen minden ő-nékie, A' ki nem engedne, büntetése lenne.

Nem külömben Christus, Anna eleibe, Jöve, hogy bé-vigye ő dicsőségebe: Ültesse melléje Királyi székibe, Engedelmeccséggel neki minden lenne.

Hogy Szent Dávid Király Izraél népével, Istennek szekerényét közönséges néppel: El-késérvén vala örvendetelcséggel, Házához a' Király helyhezteté közel. Olly

Olly nagy tisztelcséggel Christus ő Szent Annát, Mint Testamentomnak szépséges ládáját: Kiben meg-találák idvecségg Mannáját; Magához fel-vivé, hogy birná Országát.

Részeltelcsen minket e' drága életben, Fiának Christusnak drága érdemében: Meg-ne fogyatkozzunk igyekezeteinkben, De sőt bé-juthassunk örök örömünkben.

Tartson-meg minnyájan minket igaz Hitben, Hogy nyája ne-efcsék semmi tévelygésben: Igaz szeretetet plántályon szivünkben, Halálunk óráján ne-efcsünk kétséggben.

Véled-e hogy a' Szűz ő-magáról mondgya? Mint a' Jesus Sirák könyve-is tanította: Fel-magasztaltattam miként a' Cedrus-fa, A' Libánus hegyén mely gyümölcsét hozta.

Melynek az ő szaga oktalan kigyókat, El-kerget mellőle, mérgecs állatok: Mind testi és lelki fertelcses dolgokat, Istennek kegyelme nem izenved ollyakat.

Szent János-is látván, illy szóval szólította, Jöjjön-bé kertemben kegyelme, így szolla: Vegye-el ételre kedves jómat, mondgya; Kit elegyitettem édes mézzel jóra.

Vég-nélkül való jegy vagyon Menyországban, Ki meg-jelentetett egy Afzfony-állatban: Ki fel-öltöztetett Napnak világában, Tizenkét Csillag van ő koronájában.

Vigad mostan immár, a' nagy boldogságban, Afzfonyunk Maria, Istennek házában: Mert el-fel-vitetett magas Menyországban, Angyali karoknak ő tárfaságában.

Mi-is kérünk téged, Christusnak Szent Anna, Imádgyc Istent értünk, hogy az ő Malasztya, Oltalmazzon; mikor halálunk órája, Eljő: hogy ne-efcsünk ördögnek torkába.

Utálljuk-meg mi-is undok bűneinket, Vefcsük hátra hamis cselekedetinket: Vegyük Istenünkötől az örök-életet, Kit, vég-nélkül az Ur mi-nékünk kézitet.

Méltó dicsiretet hogy neki mondhasunk, Szent Fiával együtt örökké áldhasunk, Es a' Sz. Lélekkel fel-magasztalhasunk, örökkön örökké neki hálát adgyunk. Amen. Fff3 MAS

M A S R E G I E N E K.
Ugyan Nagy Bóldog Afzszony Napjára.

Nota: Angyaloknak nagyságos &c.

FEL-vitetett magas Menyországban, Angyali szép örvendetes házban, Ez nap a' Szűz, nagy Meny-Afzszonyságban, Az Istennek drága hajlékában.

A' Vő-Legény ő szerelmesével, Szeplőtelen drága Jegyesével, Kit eljegyzett arany-gyűrűjével, Vigadoz ma sok ezer Szentivel.

A' szép Fiú szerelmes Annyával, Kinek szopta szűz tejét szájával: Egygyütt beszél ez nap ő magával, Kedveskedik néki sok javával.

Szent Attyának fényes Udvarában, Felső Sion drága Városában, Dicsőséges szép Palotájában, Már bé-viszi, nagy vigaságában.

Az életnek belső rekesziben, Szeretnek édes kebeliben, Nagy gyönyörűségek bőségiben, Maga mellé ülteti székiben.

Bé-telik itt a' Dávid Soltára, Kit éneklett Világ hallattára: A' Királyné, Királynak jobjára, Allapodik örök tárfaságra.

Fel-öltözött vont-arany szoknyában, Külömb színű drága szép formában: Angyali kar-felett méltóságban, Emeltetett-fel nagy Afzszonyságban.

Ez a' Salamontól meg-mondatott, Ezer szépek-közzül választatott: Ki fényesen, mint Nap, fel-támadott, Dicsőséggel meg-koronáztatott.

Ez ama' szép Istennek áldotta, Kinek méhét Szent Lélek szállotta: Szűz tejével fiát fel-tartotta, Ki a' Mennyet, és földet alkotta.

Ez a' Szentek fénlő tisztasága, Gyenge Szűzek ékes gyöngy-virága: Mátyromoknak arany pálma ága, Confessorok édes vigasága.

Afzszonyi rend nemes bóldogsága, Férfiaknak buzgó kívánsága: Angyaloknak öröm vigasága, Az Istennél minden-felett drága.

Sokan voltak Nemes Afzszony népek; Dicsiretes tudománnyal szépek: Tisztaságok virágában épek; De ennek csak nyomában sem léptek.

Sok

Sok Leányok kincset gyűjtöttek, Sok Afzszonyok gazdaggá lóttek: Sokan nagy hírt nevet viseltek; De mind ettől megelőztettek.

A' leg-jobbik részt el-választotta, A' bölcsesség titkait meg-fogta: A' gyors futást által-úton tudta: Mert mindenek rendit megfzszehadta.

A' hol más a' kincset el-végezte, Ez ott szedni elsőben kezdette: Tálentomit meddig terjesztette; Senki, soha, csak meg-sem nézhette.

Nagy a' mi Afzszonyunk Nemességgel, Dicsőséges Királyi felséggel: Mindeneket fel-halad szépséggel, Mint Nap, Csillagokat fényességgel.

Méltó bizony ez a' dicsiretre, Erdemes a' nagy tiszteletekre: Hogy Nemzetségről Nemzetségekre, Terjesztjük-ki sok ezer izekre.

Oh te ékes Angyali bóldogság, Menyországból földre szállott újság: Emberek-közt tündöklő gazdagság, Isten-előtt fénlő világosság.

O szépséges lelki világosság, Szűz Leányi drága Szent Anyaság: Téged illet bizony a' méltóság, Tekéntetes Nagyságos Afzszonyság.

Téged illet Menyben a' tisztelet, Angyali szép fényes Karok-felett: Fiad-után végy második helyet, Mert nincs hozzád ki hasonlóló lehet.

Vigadgy azért szép dicsőségesen, Isten színe-előtt nagy kedvesen: És mi-reánk tekints kegyelmesen, Kik kiáltunk hozzád kegyelven.

Imádkozzál értünk Szülöttednek, Nyerj kegyelmet tölle népeidnek; Kik általad kegyelmet keresnek, Es előtte firván esedeznek.

Amen.

A L I U S.

Nota: O gloriosa Domina &c.

MARIA Mater Numinis! Aurora primi luminis! Imple meum cor lumine, Tuoque reple nomine.

MARIA, magnes cordium, Lux hominum scordium: Tempore dormientium, O excitatrix mentium.

Beata Neptis Abrahæ, Mentem potenter extrahe: Et tam profundis facibus, Tantisque Mundi sordibus.

Vecors meum cor excita, Tuisque flammis incita: Ne langveat, ne torpeat, Tuo sed estu ferveat.

Amor meum cor occupet, Ac in medullis excubet: Hoc mihi Virgo impetra, Et his medullis impera.

Hoc corde conde Filium, Novisque flammis ignium: Accende flammam, quas amas; Extingue, quales non amas.

Ut corde flammis saucio, Tuo placere Filio: Totis medullis expetam, Et consequar quicquid petam.

O Mater ignis optimi, Ignisque divinis: Qui cor Tuum depascitur, Tuoque lacte pascitur.

Hoc igne tu me saucia, Quo Tu fuisti saucia: Ignem fovens in vulnere, Ignemque lactans ubere.

IESU, MARIAE liliam, Fac me Mariæ filium! Nullus Mariæ filius, Gehennam intrat devius.

Virgo, DEI puerpera, Nostræ salutis tessera: Tu cor meum sic posside, Ut stet Mariam præside.

In mortis hora me rege, Instarque Matris protege: Jam tutus est, jam salvus est, Qui Te Patronam nactus est.

O quæ periclitantibus, Tuis ades clientibus: Vitæ meæ sub exitum, Meum tuere spiritum. Amen.

KIS-

KIS-ASZSZONY NAPJARA.

Nota: Ebredgyél-fel Világ bűneidből, &c.

FEl-támadt az új öröm Nap-fénye, El-jött az Ur választott edénye, Örök-élet kincsének szekrénye; Kiben állott az Istennek nagy titok törvénye.

El-érkezett e' nap e' Világra, Az idvetség kincsének Sáfára: Ki Szent Fiát hozta e' Világra, Hogy a' siralmas foglyokat vigye szabadságra.

Ez nap született nagy vigaságra, Az Istennek Anyja e' Világra: Kit Isten emelt nagy méltóságra, Minden teremtettt állatok-főlött Afzszonyoságra.

A' Szent Angyalok már Afzszonyollyák, Kik Paradicsom kapuit állják: Haragos fegyvereket le-rakják, Es ő szép lako helyekben örömmel fogadgyák.

Tellyes az Eg új dicsiretekkel, Zeng az egész föld vig énekekkel: A' Szent Angyalok nagy seregekkel, Hirdetnek már békeséget, szép ígéretekkel.

Ez, életnek végben hordozója, Békeségnek jó út-mutatója: Idvetségnek, új öröm-mondója, Es Angyali barátságának helyért hozója.

Ez Evának útát nem követte, Fiait halálban nem ejtette: Sőt a' halálból életre vitte, Hogy az Istennek Szent Fiát, e' Világra szülte.

Evának rút engedetlensége, Lón az ember életének vége: Maria szép engedelmeisége, Lón életre jövésének első nyeresége.

Oh kegyelem drága szép hajléka, Lelki nyugalom zöld árnyéka: Régi Szentek édes maradéka, Benned bizony az Istennek gazdag ajándéka.

Te vagy a' Szent élet új formája, A' Szent Lélek drága irtoványa: Lelki édes gyümölcs öltoványa, Kiben legel az Istennek ártatlan Báránnya.

Te vagy a' tisztaság termő fája, Szemérmetségnek szép rósája: A' szelid-

Ggg

szelid-

szelidség ékes gyöngy-virágja, Kinek már mind e' Világon elhatott illattya.

Oh te drága szép Nemes Afzszonyság, Menyből a' földre szállott boldogság: Setétségben fennlő világosság; Te vagy az emberi testben, öltözött Angyalság.

Sőt te ki az Istent bé-fogadtad, Tisztaságos öledben nyugottad: A' dicsőség Urát fel-tartottad, Ezzel mind az Angyalokat megszerte fel-halladtad.

Oh Szűzesség szép eleven képe, Ezer közzül ki-választott szépe: Kivel nem ér az Eg fenyeisége, Mert álmélnködva jár hozzá annak követése.

Te vagy a' Szent Lélek szép Temploma, Bölcseségnek drága tálentoma: Lelki élet új Paradicsoma, Kiben nem volt soha bűnnek semmi mocskos nyoma.

Tiszta vagy te minden makulától, Epp vagy a' bűn mérges fülánkjától: Tisztán fogontattál Szent Anyádtól, Tisztaságban tartattál-meg az Isten Fiától.

Nem született Világra olly kellő, Sem ki olly Szent étellel tündöklő: Kit meg-nem szorított a' bűn gyepelő, Csak téged nem illetett meg semmi homály szeplő.

Mert egyedül csak te találtattál, A' ki méhedben szűzen fogadtál: Szülétedben szűzen meg-maradtál, A' hol mások meg-törődtek, te ott virágoztál.

Ha ki meg-fosztand téged ezektől, Az Angyali tiszta Szentségektől: Melly adatott néked az Istentől, Bizony a' Pokol rút szele fű azon kereszttől.

De mi téged Szűzeknek Virága, Idvefégünknek szép arany ága: Kitől adatott lelkünk váltsága, Magasztalunk míg fenn-marad lelkünk szabadsága.

Dicsirteisék Menyben az Istenség, A' három személyben az eggyeség: Kitől a' véghetetlen Feiség, Földön, Mennyen, mind öröské adásék tisztesség. Amen.

MAS

MAS REGIENEK.

Ugyan azonról.

Nota: Menyországnek Királynéja.

E' Mái-nap e' Világra, születék a' Szűz MARIA: Mely által bűnünk rútsága, el-mofaték, s' fokasága.

Igaz Jesse gyökeréből, származék Isten kedvéből: Választaték mindenestől, Szent Templomul Szent Lélektől.

Mint szép Csillag úgy származék, halálunk ottan rontaték: Eváról ránk szállott festék, ő-általa el-véreték.

Mint szép fenyeiséges Hajnal, tündöklék Hóddal, Csillaggal: Egy-arányu fenyes Nappal, Menybéli szép Angyalokkal.

Te-benned szép Szűz Maria, Christus IESUS-nak Szent Anyja: A' Menynek, és földnek Ura, nyugszik menvén szállásodra.

A' Szent Próféták mondási, és Salamon szép éneki: Rólad vadnak dicsireti, Angyaloknak bizonyági.

Szent Léleknek kegyelméből, Atya Istennek kedvéből: Születék szűzességéből, Szent Ige; a' te méhedből.

Szép Palma-fának gyümölcse, hogy minden ember meg-értse: Mi idvezítő Jესusunk, és kegyes édes váltságunk.

Te Szűzességnek Virága, mellyet Isten igirt vala: Meg-szánván Atyánk esetét, meg-rontá Pokol erejét.

Vének, iffiak szép Szűzekkel, Menybéli szép seregekkel: Örüllyetek a' Szent Szűznek, születésén örvendgyetek.

Hogy minnyájan bé-fogadgyon, hol Istennél maga vagyon: Buzgó szívűl könyörögjünk, kik bűn igájában nyögünk.

Oh boldogságos MARIA, Mennyei szép kegyes rósa: Kérjed Szent Fiadat arra, vigyen bé Szent országába.

Ezt engedgye Atya Isten, vele egygyütt Fiú Isten: Szent Lélekkel egygyemben, úgy légyen örökké,

Amen.

Ggg 2

ALIUS.

A L I U S.

Nota: O Iesule dulcedo cordium.

STella Jacob, **MARIA** nascitur, Cujus ortu Mundus hic pascitur: An-
nâ Matre Flos oritur, Cujus odore serpens moritur.

Maria, flos humani generis, Dignior salve Virgo ceteris: Nam Angelos trans-
grederis; Purè concepta, purè nasceris.

Maria salve, Tutrix omnium; Laus & grandis honor fidelium: Fulgens Chri-
sti Palatium; Deitatis reclinatorium.

Creavit hanc Pater ingenuus, Obumbrabit hanc Unigenitus: Hanc foecunda-
bit Spiritus; Maria tota fit divinitus.

Quam creavit **DEUS** mirabilem, Respiciet ancillam humilem: Parat Spon-
sam amabilem, Mariam nemini consimilem.

Mira nimis eris puerpera; Nam qui terras portat & sidera: Mundum re-
gens & coetera; Intra Tua se claudet viscera.

Maria, Tu puella parvula, Fuisti semper absq; macula. Quàm potens & in
saecula, Tua monstrabunt sat miracula.

Laudetur ergo Sancta Trinitas, Per quam fit nobis hæc jucunditas: O magna
Coeli bonitas, Quâ terris nascitur integritas. Amen.

CONCEPTIO IMMACULATA BEATÆ VIRGINIS
M A R I Æ.

Bóldog Ászfzony Fogontatásáról.

Nota: Küldetéek Szűz Szent Leányhoz &c.

I.

Salve Mundi Domina Coelorum Regina, Salve Virgo Virginum stella matu-
tina: Salve plena gratiâ clara lux divina, Mundi in auxilium Domi-
na festina.

Ab aeterno Dominus te praordinavit, Matrem Unigeniti verbi quo creavit:
Terram, pontum, aethera, te pulchram ornavit, Sibi Sponsam, Adamus
in qua non peccavit.

Salve Virgo sapiens, domus **DEO** grata, Columna septemplex mensaq; orna-
ta: Ab

ta: Ab omni contagio Mundi praeservata, Ante Sancta in utero pa-
rentis, quàm nata.

Tu Mater viventium, & porta Sanctorum, Nova stella Jacob Domina Ange-
lorum: Zabulo terribilis, acies Castrorum, Portus & refugium sis
Christianorum.

I I.

Salve arca foederis, Thronus Salomonis, Arcus pulcher aetheris, rubus visio-
nis: Virga frondens germinis, vellus Gedeonis, Porta clausa Numinis,
faviusq; Samsonis.

Decebat tam Nobilem Natum praecavere, Ab originalica labe Marris Evæ,
Almam: quam elegerat Genitricem verè, Nulli penitus sinens culpa
subjacere.

Salve Virgo puerpera, Templum Trinitatis, Angelorum gaudium, cella puri-
tatis: Solamen moerentium, hortus voluptatis, Palma patientiae, Cedrus
castitatis.

Terra es benedicta, & Sacerdotalis, Sancta, & immunis culpae originalis: Ci-
vitas Altissimi, porta Orientalis, In te omnis gratia Virgo singularis.

I I I.

Salve Urbs refugii, turrisq; munita, David propugnaculis armis insignita:
In conceptione charitate ignita, Draconis nam potestas est à te contrita.

O mulierum fortis & invicta Judith, Pulchra Abisai Virgo, verum fovens
David: Rachel ut curatorem Aegypti gestavit, Salvatorem sic Mun-
di Maria portavit.

Salve horologium quo regraditur, Sol in decem lineis verbum incarnatur:
Homo ut ab inferis ad summa tollatur, Immensus ab Angelis paulò mino-
ratur.

Solis hujus radiis **MARIA** coruscat, Consurgensq; aurora in conceptu mi-
cat: Liliun inter spinas quæ serpentis terat, Caput, pulchra ut Luna,
errantes collustrat.

I V.

Salve Virgo perflorens, Mater illibata, Regina clementiae stellis coronata:
Supra omnes Angelos pura immaculata, Atq; ad Regis dextram stans
veste aurata.

Per te Mater gratiae, dulcis spes reorum, Fulgensq; Stella maris, portus nau-
fragorum: Patens Coeli Janua, salus infirmorum, Videamus fac Regem
in Aula Sanctorum. Amen.

Salve Mundi Domina. Nota eadem.

A' FEIEHEZ.

Nosza édes ajakim mostan hirdesétek, Bóldog Szűznek tetemim,
dolgát dicsirjétek: Afzszonyom, segedelmül siefs hozzám kér-
lek, Ellenségem kezétől hogy menekedhessek.

Idvez-légy e' Világnak, s' Mennyeeknek Afzszonya, Idvez-légy Szűzek
Szűze. Hajnalnak Csillaga: Malasztal tellyes lévén, Istenség vilá-
ga, Siefs édes Afzszonyunk Világ óltalmára.

Tégedet el-választott az Ur, még öröktől, Eggyetlen-egy Fiának,
hogy lennél Szüléjül: Föld, tenger, Eg, kézfűlt-el ennek erejé-
től, Téged, kiben nincs vétek, választott Jegyesül.

Idvez-légy oh okos Szűz, Istennek Temploma, Hét-féle oszlopokkal
czifrázott Afztala: E' Világ mocskaitól meg-tartatott Bárka,
Még Anyádnak méhében hogy sem löttél volna.

Te vagy az élők Anyja, Szenteknek Kapuja, Jákóbnak új Csillaga,
Angyalok Afzszonya: Rettenetes lakó hely, sereg erős szárnya,
Es a Keresztyénségnek segéde, s' rév-partya.

AZ ORCZAIÁHOZ.

Idvez-légy szép frigy-láda, Salamonnak széke, Mennyei szép szivár-
vány, látásnak csipkéje: Gedeonnak lágy gyapja, zöldségnek
veszízeje, Istennek zárt kapuja, Sámson lépes méze.

Illik va-

Illik vala illy Fihoz, Annyát meg-tartani, Evának esetitől éppen meg-
menteni: Az eredendő bűnnek semmi helyt nem hadni, Ugy
hogy semmi rút mocsok nem fogna tetfszeni.

Idvez-légy szülő Szűz, Szent Háromság Temploma, Angyaloknak
öröme, tisztaság czéllája: Gyönyörűségnek kerte, kesergők
vigsága, El-tűrésnek Palmája, Szűzeiség Cedrussa.

T: vagy Papi áldott föld, gyümölcsöt hoznia, Szent, eredendő bűn-
től Kristály-képpen tiszta: Istennek Szent Várofa, Nap-kelet Ka-
puja, Te-benned minden Malaszt Szűzeknek Virága.

Idvez-légy virágzó Szűz, szeplőtelen Anya, Csillaggal koronázott ke-
gyelem Afzszonya: Minden Angyalok-felett, mocsok-nélkül
tiszta, A' kit finum aranyban, tart a' Király Jobja.

A' SZIVEHEZ.

Idvez-légy fegyverekkel erősítet bástya, Oltalomnak Várofa, Dávid
erős tornya: Még fongontatásodban szeretet fel-gyújta, Altalad
meg-tőreték a' Sárkány hatalma.

Oh győzhetetlen Judith, Afzszonyok ereje, Abifai Dávidot, a' miként
viselte: Egyiptus Fejedelmét Rákel mint nemzette, Ugy e' Vi-
lág óltalmát Maria viselte.

Idvez-légy zengő óra, kin, viszá vonatik, A' Nap tiz lineával; Ige te-
stefedik: Ember, mert innét alól fellyeb emeltetik, Angyalok
kit nem mernek, imé kissebbedik.

Ez Napnak sűgárával, Maria tündöklik, Méhben fogadásában, fel-
kólt Hajnal fénlik: Tövis-között Liliom: kitől meg-tőretik,
Kigyó feje: mint szép Hóld, érte úgy láttatik.

Altalad kegyes Anyánk, bűnösök reménye, Tenger fenyves Csillaga,
hajó-török Réve: Mennyei ki-nyílt Kapuja, beteg egédsége;
Add látnunk ott a' Királyt, hol Szentek serege.

A M E N.

ALIUS.

A L I U S.

Nota: O mi pulcher floscule. fol. 88.

Salve decus Virginum, O MARIA! Mediatrix hominum, Virgo pia:
Flos Sanctorum seminum; Absq̄ n̄vo, Concepta pro ævo.
Evitasti laqueum, O Maria! Crimen origineum, Virgo pia: Calcasti aculeum;
Absq̄ n̄vo, Concepta pro ævo.
Bonitatis foemina, O Maria! Tu Coelorum Domina, Virgo pia: Fove casta
germina; Absq̄ n̄vo, Concepta pro ævo.
Tu Regina gloriæ, O Maria! Culmen excellentiæ, Virgo pia: Facta Mater
venia; Absq̄ n̄vo, Concepta pro ævo.
Fons bonorum omnium, O Maria! Malorum remedium, Virgo pia: Domini
sacrarium; Absq̄ n̄vo, Concepta pro ævo.
Stella Sole clarior, O Maria! Favo mellis dulcior, Virgo pia: Lilio candidior;
Absq̄ n̄vo, Concepta pro ævo.
Angelis es purior, O Maria! Creaturis altior, Virgo pia: Christo Tu vicinior;
Absq̄ n̄vo, Concepta pro ævo.
Arca sapientiæ, O Maria! Regina clementiæ, Virgo pia: Aurora letitiæ,
Absq̄ n̄vo, Concepta pro ævo.
Regina Coelestium, O Maria! Patrona Terrestrium, Virgo pia: Miseris re-
fugium; Absq̄ n̄vo, Concepta pro ævo.
Conserva Ecclesiam, O MARIA! Repelle tristitiam, Virgo pia: Perduc
nos ad gloriam; Absq̄ n̄vo, Concepta pro ævo. Amen.

Salve Mundi Domina. Nota: O gloriosa Domina &c.

I.

Idvez-légy Világ Afiszonya, MenyországnaK Királynéja: Idvez-
légy Hajnal Csillagja, Szent Szűzeknek Szűz virágja.
Idvez-légy tellyes Malasztal, Fénlesz Isteni világgal: Tégy jót emberi-
állattal, Mi Afiszonyunk; hamarsággal.
Isten öröktől Anyjának, Téged választott Fiának: Ki-által minden
állatnak, Léte van, és e' Világnak.
Menynek, földnek, és tengernek, Szépségét adta e' Szűznek, Isten
maga jegyesének, Kiben mérge nincs a' bűnnek. II.

I I.

Idvez-légy bölcs Szűz MARIA, Istennek szentelt hajléka: Ekefi-
tett szép oszlopa, Isten házánaK, s' asztala.
Anyádtól még nem születél, Méhében meg-szenteltetted: Tisztán
e' Világra jöttél, Mert bűntől meg-előztetted.
Te élőknek kegyes Anyja, Es Szenteknek vagy kapuja: Jákób fel-
támadt Csillaga: Szent Angyaloknak Afiszonya.
Rettenetes Zabulonnak, Erőssége Táboroknak: Partya vagy a' hajó-
zoknak, Oltalma hozzád futóknak.

I I I.

Idvez-légy frigynek ládája, Salamonnak Palotája: Egeknek szép szi-
várványa, Egő csipke-bokor langja.
Bimbós veszfzeje Aronnak, Nedves gyapja Gedeonnak: Bé-zárt ka-
puja Christusnak, Lépes-méze nagy Sámsonnak.
Isten Fia, hozzád illet, Elől látnád, hogy e' Szűzet: Tőle űznél min-
den vétket, Mely Evától ki-eredett.
Ki választott volt Anyjának, Nem hagyá hogy a' Sátánnak: Rabja
lennél, s' a' Pokolnak, Hanem mondatnál tisztának.

I V.

Idvez-légy szülő Szent Anya, Szent Hárómságnak hajléka: Angya-
lok víg koronája, Tisztaságnak épp czéllája.
Vigasága könyvezőknek, Kerte szép gyönyörűségnek: Pálma-fája
szenvedésnek, Cedrussa a' Szüzességnek.
Papi föld vagy, de meg-áldott, Mert Isten bűn-nélkül adott: Min-
denkor tisztán meg-tartott, Szentnek, áldotnak hivatott.
Várofa vagy nagy Istennek, Kapuja az Nap-keletnek: Bő forrása ke-
gyelemnek, Tiszta tüköre Szűzeknek.

Hhh

I V.

I V.

IDvez-légy erős Városunk, Dávid tornyának mi vallunk: Erős bástyának-is mondunk, Fegyverrel serény bajnokunk.
Tisztán mikor fogontattál, Sátánnal mindgyárt harczoltál: De győzedelmesen vittál, Mert szeretettel langaltál.
O Afzszonyok erősege, Judith Afzszony vitézsége: Abifai szűzessége, Igaz Dávid melegsége.
Ráchel Ægyiptusnak Urát, Hordozta; s' szabadítóját: De MARIA Meg-váltóját, Szülte; s' Világ alkotóját.

V.

IDvez-légy Acház órája, Viszsa-térvén Nap árnyéka: Tiz garadicsal mutattya, Fogontatnék Isten Fia.
Ember Pokolból Mennyégben, Vitetnék hogy dicsőségben: Testesülvén Szűz méhében, Angyalnál kissébb lón Isten.
Mariának lelke fénlik, Midőn teste fogontatik: Mint piros Hajnal fel-tetfzik, s' a' Napnak fénye tündöklik.
Tövissek-közt Liliom-fzál, Mint a' tellyes Hóld látczottál: Minékünk világoskodtál, Mérgecs kigyót meg-rontottál.

V I.

IDvez-légy ki-nyílt szép Virág, Epp Szűzességben Anyaság: Kegyes Királyné Afzszonyság, Csillaggal fénlő boldogság.
Tisztább vagy Szent Angyaloknál, Méltóságosb Királyoknál: Fényesb szép finum aranyál, Fiad jobjára állottál.
Altalad Anya Malasztanak, Reménsége van Raboknak: Csillaga vizen-járóknak, Csendes partya háborúknak.
Meg-nyílt ajtaja Mennyekeknek, Gyógyítója betegeknek: Királyát Fejedelmeknek, Altalad lássuk; s' Szenteknek.
Amen.

PRÆ-

PRÆSENTATIO BEATÆ MARIÆ VIRGINIS.

Nota: O stellula Maria fulgida, &c.

ECce venit Sponsa de Libano; Fugit Virgo de Mundi clybano: Parente cincta gemino, Se præsentat MARIA Domino.
Fons hortorum, Aquarum puteus; Via lucis, splendor sydereus: MARIA Thronus aureus, Te Cœtus laudat nunc æthereus.
Cella fragrans morum dulcedine, Præsentas Te, cum gratitudine: MARIA cincta lumine, Tibi cuncta congaudent feminae.
Tu clavis es, superna referans, Tu nubes es, ardorem temperans: MARIA, ros refrigerans, Quàm dulcis es, DEO Te consecrans.
Solest, Sol est, Ecclipsin nesciens, Nunc in Templo MARIA oriens: Sol è Templo prospiciens, Peccatorum nubem disjiciens.
Sublimis mons, Cœleste speculum, MARIA maximum spectaculum: Regnatura in seculum, Defende Christianum populum. Amen.

ALIUS, DE B. VIRGINE MARIA.

Nota: Salve cordis gaudium &c.

Ave Virgo Virginum, O MARIA. Domini Sacrarium, O MARIA. Ave Cœli gaudium, O MARIA. Ave ô MARIA.
Mater salutifera, flos in esse. Floris & puerpera, spes pro esse. Facta es Dei para, Virgo Jesse. Mentis spes oppressæ.
Inter spinas, Lilium Castitatis. Inter justos, balsamum pietatis. Inter Sanctos, speculum Sanctitatis. Sponsa Deitatis.
Plena Luna gratiis, fons amoris. Sol stipatus stellulis, vas honoris. Affluens delitiis, flos decoris. Casti fons amoris.
Tu es Mater gratia, casta Mater. Nos ab hoste protege, pia Mater. Hora mortis suscipe, Sancta Mater. Sancta Virgo Mater.
A M E N.

Hhh z

PRO-

PROSA AD B. VIRGINEM MARIAM,
pro Animabus Purgatorii.

Nota: Angyaloknak nagyságos &c.

Langventibus in Purgatorio, qui purgantur ardore nimio, Et torquentur sine remedio, subveniat tua compassio. O MARIA.

Fons es patens, quæ culpas abluis, omnes sanas & nullum respuis. Manum tuam: extende mortuis, qui sub pœnis langvent assiduis. O Maria.

Ad te pia suspirant mortui, cupientes de pœnis erui, Et adesse tuo conspectui, & gaudiis aternis perfrui. O Maria.

Clavis David, quæ Cœlum aperis, nunc beata succurre miseris, Qui tormentis premuntur asperis, educ eos de domo carceris. O Maria.

Lex justorum, norma credentium, vera salus in te sperantium; Pro defunctis sit tibi studium, assidue orare Filium. O Maria.

Benedicta, per tua merita te rogamus, mortuos adjuva; Et dimittens eorum debita, ad requiem sis eis semita. O MARIA.

Amen.



DE



DE APOSTOLIS.

A' SZENT APOSTOLOKROL.

Hymnus de Apostolis, ad Vesperas.

Exultet Cœlum laudibus, Resultet terra gaudiis: Apostolorum gloriam,
Sacra canunt solemnna.

Vos sæcli justi iudices, Et vera Mundi lumina: Votis precamur cordium,
Audite preces supplicum.

Qui Cœlum verbo clauditis, Serasq; ejus solvitis: Nos à peccatis omnibus, Solvite jussu: quæsumus.

Quorum præcepto subditur, Salus, & langvor omnium: Sanate agros moribus,
Nos reddentes virtutibus.

Ut cum Judex advenerit, Christus in fine sæculi: Nos sempiterni gaudii, Faciat esse compotes.

DEO Patri sit gloria, Ejusq; soli Filio: Cum Spiritu Parachyto, Et nunc, & in perpetuum. Amen.

Exultet Cœlum. Nota: Fel-támadt az új öröm &c.

Eörvend az Eg nagy dicsiretekkel, Zeng az egész föld vig énekekkel, Apostolokat, dicsőségekkel, Magasztallya a' buzgó nép, szép tiszteletekkel.

Oh ti Világ itilő birái, Setét földnek szép fenyves világi, Esedezünk mi bűnnek foglyai, Hallyátok könyörgésünket Christusnak szolgálai.

Kik az Eget szóval bé-zárjátok, s' Mikor akarjátok ismét fel nyitványtok, Mi fogságunkat kérünk hogy látsátok, Es bűneinknek kötelét nekünk meg-öldgyátok.

Kiknek hatalma-alá vetetnek, Meg-öldozási minden népeknek,
Hhh 3 Kon-

Könnyebbítsétek terhét mi vétünknek, Vezelsétek idvefségre útát életünknek.

Hogy mikor el-jő az ítéltre, A' Christus e' Világnak végire, Minket állasson ő jobb kezére, Es vigyen-bé Menyországban örök dicsőségre.

Dicsőség legyen a' Szent Atyának, Es véle egyenlő Szent Fiának, A' hivek Szent Vigasztalójának, Egy állatban mind örökké a' Szent Háromságnak. Amen.

M A S R E G I E N E K.

Nota: Itt jelen vagyon &c.

AZ igaz Hitben, végig meg-maradjunk; Noha ez földön szükség nyomorganunk: Sok gyalazatot crette szenvednünk, Végre meg-halunk.

Példájúl vadnak a' Szent Apostolok: Kiknek szavokra számtalan Országok, Mind meg-tértenek roppantott Városok. Christus Hitire.

Mert elméjeket igaz tudománnyal, Sziveket erős álhatatofsággal, Meg-erősíték, hogy ne gondolnának, Senki átkával.

Mennyeiekben magokat foglalák, A' földieket pedig meg-utálák, Mind e' Világot semminek alíták, s' Christus-ért el-hagyák.

Mint a' lépes-méz édes vala szavok, Azért mindenütt kedves tanítá-fok, A' Szent Lélektől vólt az ő szollások, Es tudományok.

Szent Péter méne Roma Városában, Kit Néró Császár foga haragjában, Föld-felé fővel feszíte Romában, Meg-hal kinnyában.

Szent Pál Apostol Afiát bé-járta, Es onnét ismét bé-méne Romába, Feje véteték, örömeft meg-hala, Isten szolgája.

Szent András pedig, Simon Péter Battyá, Nagy Scithiában Christust prédikállya, De meg-feszíté őtet az Achaja, Hamis birája.

Szent Jakab méne Spaniol Országba, Es ismét vissza-tére Sidóságba, Hérodés Király vetteté rabságba, s' Meg-ólé abba.

A' sze-

A' szerelmeres Szent János kínzaték, Forró-olajban Romában főzeték, Pathmos szigetben ottan szám-ki-veték, Urban el-nyugvók.

Szent Filep méne a' nagy Afiában, Honnét végtére juta Frigyiában, Lábbal akaszták-fel ott egy Városban, Hieropolisban.

Szent Birtalan-is alsó Indiában, Christus Urunkat prédikállá bátran, Kiért meg-nyúzák őtet haragjokban, Meg-hal az Urban.

Szent Tamást felső Indiában küldék, Mész-kemenczében vallásáért veték, Templomban képpel őtet által-verék, Es ott meg-ólék.

Dicső Szent Máté, Szerecsen Országban, Foglavlán magát a' Sz. áldozatban; Altal-vereték pallossal azonban, Meg-hal kinnyában.

Máfi Szent Jakab igen kínoztaték, Nyakra és főre toronyból le-veték, Jerusálemben Sidók meg-kővezék, Es agyon-verék.

Szent Tadeus Mesopotámiában, Christust hirdeté Edeffa Városban; Onnét ki-térvén, juta Persiában, Nagy Babilonban.

Szent Simon Apostol, méne Egyiptomban, Es onnan végre jöve Persiában. Szent Tadeussal Sányir Városában, Szenvede vigan.

Szent Mátyás Apostol Macedoniában, Es prédikálván jöve Sidóságban, Fejét el-útvén meg-ólék nagy kínban, Jerusálemben.

Igy vészti Világ Isten ajándékát, s' Apostoloknak sok nehéz munkáját, Midőn hirdették Istennek Országát, Christus mondását.

Ezen Szent Hitért sok Egvházi rendek, Szidalmat, átkot, vereséget túrték, Kint, fáradságot, halált-is szenvedtek, s' Ugy örvendeztek.

Szent Ignatiust a' vadaknak veték, Jerusálemben Szent Istvánt kővezék, Romában pedig Szent Lőrinczet sütétek, s' Rostélyon égeték.

Most sincs becsűje Christus igijének, Nincs tisztésége az ő hiveinek, Mert így kell lenni e' Világon ennek, Szava Istennek.

I E S U S hivei vigan örvendgyetek, Kik borszúságot e' földön szenvedtek: Mert Menyországban bő jutalmat vésztek, Böldogok léztek.

Mert

Mert a' kínoknak keferű pohárát, Szükség hogy vegyűk meg-myrr-házott borát, Hogy holtunk-után Ur IESUS áldását, vegyűk, s' Országát.

Dicsőség néked Feremtő Szent Atyánk, Ki Szent Fiadat küldötted mi-hozzánk, Hogy ő-általa meg-szabadíttatnánk, Menyben juthatnánk. Amen.

M A S.

Nota: Hálá-adásunkban, &c.

AZ Paradicsomnak dicső kút-forrása, Az élő-fa-alatt vagyon fel-buzgása, Melyből négy szép viznek esik származása, Es az egész földre oízol ki-folyása.

Lelki Paradicsom szép magyarázattya, Ur IESUS Szent Anyja, a' szép Szűz MARIA, Menynek és a' földnek Királyné Alszonya, A' Szent Háromságnak szolgáló-leánya.

A' drága szép kút-fő, az Ur Christus Jéus, Az Evangeliom mint szép termő Cedrus, Négy folyó-viz pedig, kiket hit a' Christus, Szent Máthé, Szent Lukács, Szent János, Szent Márkus.

O Szent Apostolok, és Szent Tanítványok, Minden igazságra minket tanítatok: Magas Menyországban az Istent láttjátok; Az UR Jéus Christust értünk imádgjátok.

Ti vőtök-fel minket, ti Szent vállatokra, Ur Jéus Christussal sok fáratságtokra; Bé-hozátok minket Istennek aklába, A' Szűz Mariának virágos házába.

Akkor buzgó szível könyörögtők vala, Hogy Isten bocsássa azt mondgyátok vala: Es sok köny-hüllással prédikáltok vala, Szörnyű nagy halálra hogy készültök vala.

Szent Péter halálra mikor mégyen vala, Ő a' sokaságot sirva kéri vala: Lábbal fészítsék-fel, őt a' kereft-fára, Magas Menyország-ért, mert úgy szenved vala.

Szent Pálnak a' fejét, hogy el-csapták vala, A' földről háromszor el-

fel-

fel-ugrott vala: Mind a' három helyen a' föld meg-nyílt vala, Három szép kút-forrás rajta fakatt vala.

Szent András, Szent Filep fészítették fára, Még-is köny-hüllással prédikálnak vala: Őket-feszítők-ért könyörögnek vala, Isten meg-bocsássa nekik, mondgyák vala.

Szent Bertalant pedig halálra itélék, Merőn nyúzzattaték, bőritől meg-válék: Isten Országában lelke fel-viteték, Artatlan ruhában ottan öltözteték.

Christus Tanítványa, Márk Evangelista, Alexandriában ló-farkon meg-hala: Nagy sokaság-előtt úgy fekűvék halva, Fel-menvén a' lelke Isten Országába.

Szent Jakab Apostol hamis Sidó néptől, Alá-taszítotték Templom tetjéről: Es agyon-vereték a' fok gaz embertől, Fáratságát neki így fizeték ebből.

A' Christus IESUS-nak kedves Apostoli, Mind így szenvedtenek; az ő Tanítványi: Véreket ki-ontván, sok ezer szolgálai, Így lóttek Uroknak igaz követői.

Immár most Christussal örök dicsőségben, Fáratságok után nyugofznak Menyégben: Meg-fem emlekeznek, mit szenvedtek itten, Mert ők el-merűltek öröm tengerében.

Ha ki vélek egyűtt akar vigadozni, Isten Országában egy karban le-űlni: Szükség nyomdokokat e' földön követni, Munkát, fá ratságot, s' üldözést szenvedni.

Dicsirtefél Uram hatalmasággoddal, A' te Szent Fiaddal Ur IESUS Christussal: Szent Lélekkel egyűtt mi Vigasztalónkal, Aldaf-sál Ur Isten a' Szent Angyalokkal. Amen.

IN DIE SS. APOSTOLORUM PETRI, & PAULI.

Hymnus ad Vesperas.

*Aurea luce, & decore roseo, Lux lucis omne perfudisti seculum: Decorans
Caelos inclyto martyrio, Hac sacra die, que dat reis veniam.*

Lii

Janitor

Janitor Cœli, Doctor Orbis pariter, Iudices sæcli, vera Mundi lumina: Per crucem alter, alter ense triumphans, Vitæ senatum laureati possident.

O felix Roma, quæ tantorum Principum, Es purpurata pretioso sanguine: Non laude tuâ, sed ipsorum meritis, Excellis omnem Mundi pulchritudinem.

Sit Trinitati sempiterna gloria, Honor, potestas, atq; jubilatio: In Unitate, cui manet Imperium, Ex tunc, & modo, per æterna secula. Amen.

Aurea luce. Nota: O Pater Sancte &c.

IESUS Christusnak, kedves Tanítványi, A' többi-között édes Apostoli: Es e' Világnak szépséges tüköri, Egő lámpási.

Isten házának, te vagy fő Pásztor, Péter Apostol; Christusnak Szent Papja: Lábbal fel, téged fejezték fára, Kivánságodra.

Te Mesterrednek a' Christus IESUS-nak, Igy adád lelked meg, Vigasztalódnak: Például hogy légy, e' széles Világnak, Az böldegoknak.

Szent Pál Apostol, a' pogány nemzetre, El-bocsáttatál; föld kerek ségére: Vagy Szent Léleknek választott edénye, Fénlő tüköre.

Számtalan népet intéssel térítél, Kiért nagy kinra azoktól vitetél: Mert nyak-vágásra tőlők itiltetél, Es meg-öletél.

Ez napon tiktek ketten meg-ölének, Kin az Angyalok igen örülének: Tölletek fokban szép példát vévének, Idvezülének.

Győzedelmetek ékes lón ti-nétek, Egyenlő-képpen lón ti dicsőségték: Ertünk Istennél ti esedeztetek, s' Könyörögjetek.

Oh böldeg Roma, ez Világnak feje, Fejedelmeknek mert te vagy vezére: Ki az Istentől választattál erre, Idveségünkre.

Atya Istennek örökké dicsőség, Es a' Christusnak adásék tisztesség:

A' Szent Léleknek egyenlő nagy Feiség, Menyben dicsőség.

A M E N.

DE

DE SANCTIS PETRO, & PAULO APOSTOLIS, PROSA.

Nota: Fel-támadá mi Urunk &c.

GLoriosos pugiles, militesq; nobiles, Christi semper vigiles, collaudemus alacres. Kyrie eleison.

Quos vocavit hodiè, de valle miseriæ, Ad quietem patriæ, Rex supremus gloriæ. Kyrie eleison.

Unus est Ecclesiæ caput, alter gratiæ Vas, & sapientiæ: quos colimus hodiè. Kyrie eleison.

Ambo devotissimi, amboque humillimi, Et DEO gratissimi, Sanctorumque maximi. Kyrie eleison.

Ergo culpe veniam, in presenti gratiam, In futuro gloriam, meruerunt plurimam. Kyrie eleison.

Isti, luminaria duo, sunt lucentia, Et illuminantia cor, calcantes vitia. Kyrie eleison.

Mente voluntaria, tulerunt supplicia, Ut nos ad Cœlestia, invitarent premia. Kyrie eleison.

Petrus crucifigitur, sed caput abscinditur Pauli, lacque cernitur fluens, ut asferitur. Kyrie eleison.

IESU per suffragia, horum Christe gaudia, Digneris Cœlestia, nobis dare maxima. Kyrie eleison. Amen.

SZENT PETER, ES SZ. PAL APOSTOLRÓL.

Nota: Ebredgyél-fel Világ bűneidből.

ATya Istennek szerelmes Szent Fia, Atya kebeléből szálla-le Világra: Gyarló bűnösöknek jöve váltságára, Hogy a' bűnből kitisztítván, vinne Menyországba.

Sok esztendőket e' Világon jára, Tanítván a' népet idveség útára: Inté hogy térnének penitentiára, Hogy az-által juthatnának örök böldegságra.

Atyához menvén, rólunk lón nagy gondgya, Mert Menyből mi-nékünk Szent Lelket bocsáta: Ki mind Világ végig velünk megmaradna, Idveségnek dolgaiban minket igazgatna.

lii 2

Ennek-

Ennek-felette Pásztorokat szerze, Kiknek juhait hagyá őriznie: Az Ecclesiában tisztet viselni, Embereknek parancsolá; ezeket felnie.

Ha kik bűnökből térni akarnának, Azoknak bűnök meg-bocsátatnának: De kik bűnökben végig maradnának, Mondatnának meg-kötözve, átkozott fiaknak.

Hadnagyúl nekik, Szent Pétert választá, Több Tanítványokat hogy ő igazgatná: Anya-szent-egyházát Péteren fundálá, Meg-fel-lítván Menyből Szent Pált, társúl mellé adá.

Vicáriussa lón Szent Péter Christusnak, Választott edénye Szent Pál mi Urunknak: Evangeliomban fokot fáradsának, Kit ők végre halálokkal meg-bizonyítanak.

Lábbal feszíték-fel, Szent Pétert a' fára, Vonák Pál Apostolt, szörnyű nyak-vágásra: Illy jutalmat vőnek sok fáradságokra, Kiért lelkek fel-viteték örök boldogságra.

Azért Christusnak szerető szolgái, Meg-émlékezzetek értünk esedezni: Könyörgéstek-által értünk imádkozni, Méltók legyünk, általlatok boldogságot nyerni.

Veletek együtt a' Christust hogy lássuk, Az Atya Ur Istent áldgyuk, magasztallyuk: A' Szent Angyalokkal örökké dicsirjük, Menyben néki dicsiretet örökké mondhattunk. Amen.

SZENT MATYAS APOSTOLRÓL.

Nota: Hálá-adásunkban, &c.

Dicsőséges Isten, mindeneknek Ura, Szegények, Özvegyek, árvák táplálója: Mindeneknek te vagy kegyes Meg-váltója, Mi könyörgésünknek légy meg-halgatója.

Engedgyed Szent Atyánk benned örvendezzünk, Mint kegyes Urunkat tégedet dicsirnünk: Dicsőült Szentekkel Menybe bé-mehetsünk, Örök boldogságot tölled hogy nyerhetsünk.

Te jól tudod Uram mindeneknek szivét, Hajrod akarattját, vezérled elméjét: Irgalmasságodból Szent Lelked erejét, Nyújtod, s' bátorítod jóra tehetségét. Het-

Hetven-két Tanítvány Christus seregébe, Vala igaz Hitben, és szép egygyességbe: Az élő Istennek ő nagy kegyelmébe, Mint drága Olaj-fák, az jó Uj-Törvénybe.

Kik-közzül Szent Mátyás el-ki-választaték, Mivel gonosz Júdás Christustól távozték: Az Apostolságra helyébe téteték, Az tizenkettődik szám fel-ékesedék.

Adgy nekünk-is Isten illy jó forstot érnünk, Hogy tellyes lehessen a' mi dicsőségünk: Te jobb-kezed-felől engedgyed lehetsünk, Mind földön, mind Menyben kegyelmedben lennünk.

Hogy Szent Lélek szálla az Apostolokra, Fel-indula nyelvek Isteni áldásra: Hiva mindeneket penitentziára, A' Christus Jesusnak drága igájára.

Onnét Szent Mátyás-is az Apostolságnak, Hogy eleget-tenne nagy hivatalyának: El-méne földére a' pogányságoknak, Igéjét hirdeté a' Christus Jesusnak.

Melyben mikor fokot fáradt, s' munkálkodott, A' Christus nevé-ért szép piros vért ontott: Keserves halállal örömeft áldozott, Ugy nyerte-el végre a' Mátyaromságot.

Dicsirtefsél Uram a' te Szenteidben, Kiket dicsőitesz igen mindenekben: Tengeren, a' Földön, és a' magas Menyben, Aldásál Ur Isten mind örökké, Amen.

SZENT PHILEP, SZ. JAKAB APOSTOLRÓL.

Azon Nótára.

Szent Philep, Szent Jakab Christus Tanítványi, Az Apostolságnak ragyogó gyémánti: Anya-szent-egyháznak két erős oszlopi, Dicsiret ti-néktek jóságnak példái.

Sok kemény lánczokat meg-aranyazátok, Mert az igaz Hit-ért sokat nyomorgátok: Az erős kinokat mind el-fogattátok, A' Christus nevé-ért bátran meg-halátok.

Arany gyertya-tartón, két arany Olaj-fa, Dicsőség helyében balsa-

mom illattya: Az Isten székének két szép lilioma, Szent Filep, Szent Jakab Istennek szolgája.

Tiszteletes ez nap, mert a' Szent életben, Fénletek mint a' Nap, tőkéletességben: Vattok egész földön jó emlékezetben, Mert utat nyitátok nekünk magas Menyben.

Piros véretekkel ti meg-pecséltétek, Hitünknek falait szépen megfestétek: Sok néppel, nemzettel egybe-rendelétek, Hogy a' boldogságra őket vezetnétek.

A' Szent Apostolok el-ozláfa-után, Szent Filep Scithia széles tartományán, Hirdeté a' Christust: kiért a' keresztfán, Meg-hala örömmel életének fottán.

Szent Jakab pediglen Christus Attya-fia, Keresztelő Szent Jánosnak egyik tárfa: Ki a' részegítő állatot nem itta, Etke és ruhája, lön penitencia.

Ez az imádságban rettenetes vala, Sok térden-állásban bőre vastagúla: Mint-ha érzékenység abban nem-is volna, Isten Templomában gyakrabban áll vala.

Püspöke leg-első lön Jerusálemnek, Szent Jakab Apostol, hogy a' Sidónépnek: Idvességet adgyon minden-féle rendnek, Istennek törvényét hirdesse mindennek.

Harmincz éztendővel sok munkája-után, Ördöngőst, betegest számtalant gyógyítván: Templom tetejéről el-le-taszíttatván, Örül Menyországban szép Mátyróságán.

O Szent Apostolok, Mennyei virágok, Istennek házában zöldellő laurufok: Kérünk imádságunk nekünk meg-hallyátok, Az Ur IESUS Christust értünk imádjátok.

Dicsirtésél Uram Szent Apostolidban, Kik te Szent nevedet földnek határiban: Hordozták, és csudát töttek hatalmadban, Engedd vélek-eggyütt legyünk Országodban.

A M E N.

SZENT

SZENT JAKAB APOSTOLRÓL.

Azon Nótára.

Szerelmes Szent Atyánk, életnek kút-feje, Szent Apostoloknak oktató Mestere: Mi bűnös lelkünknek buzgó szeretője, Örök dicsőségnek drága szép gyümölcse.

Bocsássad elődben mi könyörgésünket, Irgalmas Ur Isten ne-nézd bűneinket: Légy irgalmas nekünk, halgass-meg bennünket, Drágalátos Véred mossa-el szennyünket.

Mert fel-fegyverkezett a' te néped-ellen, Ama' régi kigyó kis fereged-ellen: Mint sívó Orozslán, a' kit hogy el-nyeljen, Az ő csalárd-sága töriben ejthessen.

Azért te Szent neved legyen segedelmünk, Ki meg-óltalmazzon ellenségtől bennünk: Nyírd-fel szemeinket hogy téged nézhesünk, Eretted Szent Atyánk mindent hátra vevsünk.

Szent Jakab Apostol Szent emlékezete, Sok csudákkal fennlő nagy cselekedete: Minden jóra vigyen az ő Szent élete, Kinek ez nap vagyon dicső Szent Innepe.

Szent Jakab Apostol Zebedeus fia, Szent János Apostol édes attyafia: Véle hivattaték az Apostolságra, Midőn tenger-parton Attyával halászna.

Ez vala a' Christus kedves Tanítványa, Minden útáiban válhatatlan tárfa: Ki a' Tábor-hegyén Szent színét-is látta, Gyakorta volt velle a' Szent imádságba.

Es minek-utánna nagy Samariában, Evangéliomot hirdet, s' Sidóságban: Sokat fárad, s' tanít nagy Spanyol Országban, Visziza-té-re Jerusálem Városában.

Ott Herodes Király mindgyárt meg-fogatta, Keserves halálta sentsztiáztatta: Es így nyugovék-el ízépen a' Christusba, Mellyen most örvendez örök boldogságba.

Szent teste pediglen nagy Spanyol Országban, Vagyon mindenkőzt fennlő sok csudákban: A' Keresztyén népnek magasztalásában, Vesznek segítséget Sz. imádságában. Dicsi-

Dicsiret, dicsőség az Atya Istennek, Légyen mind örökké a' Fiú Istennek: Véle egyetemben Szent Lélek Istennek, A' Szent Háromságnak egy bizony Istennek. Amen.

SZENT BERTALAN APOSTOLRÓL.

Nota: Ez az Istennek kedves Szent szolg:

A' Szent Bertalan Apostolnak napját, Szentelje a' nép, s' ne űzze munkáját: Hogy a' Christuſnak vísellye példáját, Könnyű igáját.

Ez az Istennek Szentséges ígét, Pogányság között hirdeté erejét: Es az ōrdögnek fok incselkedését, meg-győzé mérgét.

Pogányság között fokot meg-téríté, Bálványozásnak fok helyt véget vete: Sok szép Templomot igen éppittete, Christus nevére.

Imádságával fokot meg-újítá, Bél-poklofságból szépen meg-tisztítá: Halottaiból fokot fel-támasztá, s' Vakot gyógyítá.

Illy fok csudái, és fáratságiban, Merőn nyúzaték belső Indiában: Illy szörnyű halált kóstola Világban, Nyugszik az Urban.

A' mikor el-jő az itilet-napja, El-jő bizonyly az Istennek Fia: Hogy minden ember bűnét meg-rostállyá, Es meg-vísgállyá.

Tíztelet néked dicső Szent Háromság, Kit fel-magasztalt a' Szent Apostolság: Vigyen-bé minket Mennyei társaság, Örök boldogság. Amen.

SZENT MATE APOSTOLRÓL.

Nota: O mi Szent Atyánk &c.

KEgyes Ur Christus Szenteknek Királlyá, Atya Istennek egyetlenegy Fia: Nyavalyásoknak édes orvoslója, Vigasztalója.

Ki vagy lelkünknek buzgó szeretője, Minden ōromunk eleven kútfeje: Az igazságnak világos tüköre, Dicsőség fénye.

Engedd mi-nékünk téged igen kérünk, Hogy mint Szent Máté téged követheſünk: A' fok Szentekkel szüntelen nézheſünk, Es dicsirheſünk. Kinek

Kinek Innepe mái-nap tartatik, Nagy dicsirettel mindenütt tündöklük: Keresztyén néptől igen tiszteltetik, s' Magasztaltatik.

Minek-utánna Urunk Menybe juta, Szent Máté ottan serényen indúla, Prédikállani: Szerecsen Országba, s' Tartományába.

Ott hogy meg-hala leánya Királynak, Nagy hatalmával a' Christus IESUS-nak: Eltre hozá láttokra azoknak, A' pogányoknak.

Látván a' Király mind Feleségestől, Búcsúzni kezde bálvány Istentől: Christus Hitire minden cselédestől, Meg-tére szentül.

Idő el-telvé, hogy Király halálát, Láták, Hirtacus kapá Királyságát: Mellyel el-venni akará leányát, Iphigeniát.

De nem engede a' szűz leány annak, Mert intéséből a' Szent Apostolnak: Szép szűzességét adta volt Christuſnak, Isten Fiának.

Mellyen a' pogány igen meg-haragvék, Hogy akarattya semmiben nem telnek: Es Szent Mátéra igen agyarkodék, s' Fel-fegyverkedék.

Azért meg-ölé szolgáját az Urnak, Midőn Szent Testét, s' Véré, Ur IESUS-nak: A' Szent őltáron áldozná Christuſnak, Mi Meg-váltónknak.

Igy adá lelkét az élő Istennek, Dicső Szent Máté édes Mesterének: Most már ōrvendez a' nagy nyereségnek, ōrök-életnek. Amen.

SZENT SIMON, és SZ. JUDAS APOSTOLRÓL.

Nota: Ebredgyél-fel Világ bűneidből.

EŌrök Ur Isten, bölcsességnek Ura, Ki vagy mindennek nagy bölcs tanítója: Ōzvegyek, árvák kegyes táplálója, Néked sziból könnyörgőknek, vagy meg-halगतója.

Engedd Szent Atyánk, néked esedezünk, El-hagyván vétünk, csak téged tisztelünk: Tellyes szívünk, lelkünk, szerezünk, Parancsolatidnak uttyán igazán meheſünk.

E' rosz Világot adgyad meg-útálnunk, Szolgaid lévén, éretted fáradunk: Mint Szent Simon Judás bátran harczot állunk, Vélek egyetemben Menyben ōrökké vigadgyunk.

Kkk

Kiknek

Kiknek innepét mái-napon illyük, Keresztyénségül minnyájan becsüllyük: Tisztességekre egy szível szenteljük; Kérünk azért Szent Ur Isten, hogy vélek lehessünk.

Szent Simon Apostol, Urunk Tanítványa, Evangeliomnak serény szolgája: Hirdeté bátran Ægyptus Országba, Jerusálem Városába, és Sidó Országba.

Szent Judás Apostol Mesopotámiában, Hirdeté Christust Edeffa Városban: Int mindeneket hinni a' Christusban, Hogy bé-mehetnének velle bölög Menyországban.

Ennek-utánna együvé jutának, Nagy Perfiában szolgai Urunknak: Erejével számtalan csudáknak, Sok népet meg-térítének a' Christus IESUS-nak.

Mellyet végtére meg-bizonyítának, Mártýromságot mert ők kóstolának: Így vévék hasznát prédikállásoknak, Dicsőséges Apostoli a' Christus IESUS-nak.

Tégedet kérünk dicső Szent Háromság, Mennyen, és földön hatalmas Uraság: Itilekor ne bántson a' fogság, De sőt fogadgyonbé minket az örök bölögtség. Amen.

SZENT ANDRAS APOSTOLRÓL.

Nota: *O gloriosa Domina, &c.*

SZENT ANDRAS Isten szolgája, Kit az Ur IESUS választá: Szent Péter Apostol Bátyja, És Szent János Attyafia.

Szent András Innepé- napja, Ma vagyon nagy vigaságba: Örvendez a' bölögtségba, A' Szentekkel Menyországba.

Szent András hogy Sidóságban, Prédikállá Traciában: Európában, Egyiptusban, Erkezék Pátra Városban.

Szent András ott nagy csudákkal, Fénlík Isten Malasztáival: Sok vakot szeme-világgal, Gyógvít Isten hatalmával.

Szent András-ellen a' Consul, Egeas támad hamisul: Midőn feddésen fel-indul, Hogy el-szakaszsa Christustul.

Szent

Szent András nem fél haláltul, Hogy-fem el-vállyon Christustul: Irtozik a' bálványoktul, Kit a' nép tisztel gonoszul.

Szent András nékiek monda, Hogy ő csak annak áldozna: A' ki őtet meg-váltotta, Mely az Istennek Báránnya.

Szent András ott meg-fogaték, Setét tömlőczben vetteték: Kereszt-fára fel-feszíték, Fáratságát így fizeték.

Dicsirtessék Atya Isten, Véle együtt Fiú Isten: Es a' Szent Lélek Ur Isten, Tellyes Szent Háromság, Amen.

SZENT TAMAS APOSTOLRÓL.

Nota: Követi vala &c.

SZENT TAMÁS vala, az Ur Christusnak egyik Tanítványa: Ki nagy örömmel szavát hallya vala.

Mikor a' Christus a' Sidók-közzé siet váltságunkra: Hogy őket intse a' Mennyei jóra.

Akkor Szent Tamás nagy bátor szível fel-kiált, s' azt mondgya: Mennyünk-el véle mi-is a' halálra.

Noha azonban őtet egy szóval az Evangélísta: Galileusnak, s' kettőfnek-is híja.

Mert midőn Urunk dicsőségesen fel-tamadott volna: Ő csak nem hiszi, hanem hogy-haláttya.

Nyolczad-nap-után a' Christus IESUS, Szent Tamás láttára: Ott meg-jelenik nagy álmélkodásra.

Akkor meg-feddi hitlenségéről a' Christus, és monda: Tekints sebemet, s' ne légy a' vakságba.

Annak-okáért monda Szent Tamás: En Uram, s' Istenem; Bocsásd-meg kérlek, az én gyarló vétkem.

Ennek-utánna, a' Szent Lélekkel Szent Tamás bé-telék: s' Az igaz Hitben jól meg-erősödék.

Parthus, és Medus, Perfa, Hircanus, ő tanításával: Igaz Hitre tér, felső Indiával.

Kkk 2

Kiért

Kiért végtére a' pogányoktól nagy fok kint szenvede, Mert el-bé-ve-
ték egy méz-kemenczébe.

Az-után midőn az Ur Christusnak óltáron áldoznék, Hegyes lán-
csákkal ottan által-verék.

Engedd Ur Christus, hogy hidgyűnk téged, az egy igaz Hitben: Szen-
tely-meg minket a' te kegyelmedben.

Légyen dicsiret, és nagy dicsőség te-néked Ur Isten, Menyben, és
földön, mind örökké, Amen.

DE SANCTO JOANNE APOSTOLO.

Nota: O gloriosa Domina, &c.

DE Patre Verbum prodiens, Corpus de Matre induens: Joannis testimonio,
Hoc erat in principio.

Joannes ergo ceteris, Dilectior Apostolis: Rogatus apud Ephesum, Conscri-
psit Evangelium.

Eructans parvo pectore, Fluente Evangelica: Quæ hausit in convivio, Passu-
ro Mundi Domino.

Ascendens crucis arborem, Commendat Matrem Virginem: IESUS huic
Discipulo, Ut suimet Vicario.

Ut Virgo Viri nescia, Et castitatis conscia: Solamen Viri providi, Haberet
dies seculi.

Sancte Joannes optime, Ablue nos à crimine: Ut mereamur liberi, Servire
summo Principi.

Præsta beata Trinitas, Indulge clemens Unitas: Ut tibi casto corpore, Late-
mur omni tempore. Amen.

A L I U S.

Nota: Lauda Sion Salvatorem, &c.

FLore vernat Virginali, Et doctrinâ spiritali, Joannes præ ceteris.
Qui præ cunctis plus dilectus, Est à Christo: præelectus, Custos arcæ fœderis.
Paranymphus sit Mariæ, Qui est arca Prophetiæ, Secretorum omnium.

Supra

Supra omnes sursum vectus, Supra Christi cubans pectus, Hausit Evangelium.
Illi liber referatur, Qui sigillis confirmatur, Septiformis gratiæ.

Dùm in Pathmos relegatur, Lumen verum contemplatur, Et supernæ gloriæ.

Vas electum Sanctitatis, Vas sinceræ puritatis, Vas Cœlestis gratiæ.

Nos commenda Matri Christi, Quam de Cruce suscepisti, In curam custodiæ.

Amen.

SZENT KERESZT NAPJARA.

Nota: Ave Domina, tu es &c.

A' Szent Keresztnek dicsiretiről, hatalmáról szólunk: Illik mi-né-
künk, Christus kinyában kik igazán bizunk.

Ez-által zárlá-bé Christus IESUS pokolnak kapuját: Viszont ez-ál-
tal a' Menyországna meg-nyitá ajtaját.

Ez-által mi-is gonosz Sátánnak fok incselkedését: Meg-győzzük
minden ellenséginknek reánk füt nagy mérgét.

Lám a' Szentek-is, kik a' Christus-ért kint, halált szenvedtek: A' Szent
Keresztnek jutalmát tudván, semmit nem rettegetek.

Sőt bátran mentek Christus IESUS-nak mondását jól tudván: Mel-
lyet meg-mondott Szent Máté-által, ilyen szóval mondván:

A' ki engemet akar követni, tagadgya-meg magát: Vállára vévén az
ő Keresztit, úgy veszi jutalmát.

Annak-okáért méltó tisztelnünk, és fel-magasztalnunk: Illy szép ékes
Fát, kin Christus függött, becsülnünk, s' áldanunk.

Idvez-légy szép Fa, széles Világnak idvetség adója: Mellyet meg-hin-
tett piros vérével az Istennek Fia.

Kegyes Ur IESUS, engedd-meg kérünk, hogy Szent Kereszt jele:
Lehesen nekünk halálunk után mi idvetségünkre.

Azért dicsőség az Angyaloktól adásék Mennyégben: Es itt a' földön
az emberektől nagy tisztetség,

Amen.

Kkk 3

TRANS.

TRANSFIGURATIO DOMINI.

Ur-szine változása Napjára,

Hymnus ad Vesperas.

Quicumque Christum queritis, Oculos in altum tollite: Illic licebit visere,
Signum perennis gloriae.

Illustre quiddam cernimus, Quod nesciat finem pati: Sublime, celsum, inter-
minum, Antiquius caelo & chao.

Hic ille Rex est gentium, Populique Rex Judaici: Promissus Abrahae Patri,
Ejusque in ævum semini.

Hunc & Prophetis testibus, Iisdemque signatoribus: Testator & Pater jubet,
Audire nos & credere.

Gloria tibi Domine, Qui apparuisti hodiè: Cum Patre, & Sancto Spiritu, In
sempiterna secula. Amen.

MAS UGYAN AZONROL.

Nota: O mi Szent Atyánk, &c.

NAgy gyönyörűség az Urat követni, Minden időben véle beszél-
leni: Törvénye-szerint benne örvendezni, Őtet dicsírni.

Imádjuk őtet tellyes életünkben, Es meg-tart minket Szent igireti-
ben: Fel-vízen minket ő nagy örömben, Dicsőségében.

Csuda-tételit Szent öltözetiben, Ez máj Szent nap meg-mutatá szé-
pen: Szent Péter akkor a' nagy fényességben, Szólla illy-képpen:

Hogy-ha akarod Uram, maradgyunk itt, Mójses, Illyésnek, lakások
légyen itt: Mert bizonyára látom jó laknunk itt, Ne félyünk
semmit.

Mond az Ur Christus Sz. Péter szavára: Ennél szebb helyünk vagy on
Menyországba: A' hol Szent Atyám lakik boldogságba, Nagy
vigaságba.

Lélekben örvend Sz. Péter magában, Nem tudgya mit szól nagy buz-
góságában: Igen örvendez parancsolattyában, Christus szavában.

Szent mindenkoron a' kegyelmes Isten, Es Szentet kíván, álnokság ott
nincsen: Mennyei mező virágzik ékefen, Dicsőségesen.

Kristály

Kristály patakkal folyó ékes vizek, Ugy csergedeznek gyémántal a'
kövek: Ugy örvendeznek a' választott népek, Lelkekben szépek.
A' kik meg-hóltak az ártatlanságban, Keresztség-által mentek Meny-
országban: Az Angyalokkal vadnak vigaságban, Isten házában.
Vigad Abrahám a' vén Jámborokkal, Sára Ászfzony-is a' Szent Ászfo-
nyokkal: Vigan örvendez több Szűz virágokkal, A' Mariákkal.
A' Sz. Királyok, a' Confessorokkal, Gyönyörűségben lesznek a' Chri-
stussal: Minden Szentekkel, és Mátyromokkal, A' boldogokkal.
Ott a' szeretet meg-nem fogyatkozik, Mert az Ur Isten mi-velünk la-
kozik: Ott a' nagy öröm soha nem változik, Sőt öregbedik.
Azért Keresztyén e' boldog Városban, Siefs bé-menni a' nagy vigaság-
ban: E' rosz Világot utáld-meg magában, s' Ugy mehetsz abban.
Kérünk tégedet kegyelmes Ur Isten, Szentely-meg minket, hogy le-
helsünk Menyben: Örvendezhelsünk nagy lelki örömben, örök-
ké, Amen.

MAS AZON NAP. Nota: Itt jelen vagy on.

NAgy hálát adgyunk az Atya Istennek, A' ki Szent Fiát küldé, hogy
a' bűnnek: Terhét el-venné emberi-nemzetnek, Adám veékének.
Kezdetben adá nekünk igiretben, Mikor e' Világ vala ferétségben:
Hogy magas Menyből szállana közinkben, Emberi testben.
A' Tábor-hegyén színét változtattya, Mójses és Illyés magát meg-mu-
tattya: Az Atya Isten Egből azt kiáltya, Es bizonittya:
Ez a' Messiás, a' kit én küldöttem, Igiretemet mostan bé-töltöttem:
Immár ez-által boszszumat le-töttem, Es meg-engettem.
Minden nemzetek őtet tisztellyétek, A' mit parancsol azt cselekedgyé-
tek: Ha mást halgattok mind el-tévelyedtek, Es mind el-vesztek.
Mert csak ez ismer bizonnyal engemet, Es csak ez-által láttyátok szí-
nemet: Az igaz útra ő vízen tikteket, Minden népeket.
Azért Istennek illy nagy irgalmáról, Ne feletkezzünk igaz mondásá-
ról: De mindenkoron gondolkozzunk arról, ő javairól.
Hogy e' Világnak ő árnyéka után, A' boldogságra mehelsünk-bé tisz-
tán: Ott az Ur Istent dicsirhelsük nyilván, Eggyütt vigadván
Amen.

D E